

காலச்சூடு

காலாண்டிதழ்

லலிதா ஜுவல்லரி மார்ட் பி.லிமிடெட்

123, உஸ்மான் ரோடு, பனகல் பार्க், சென்னை - 600 017. போன் : 828 2939, 828 3477

நேர்காணல்
நித்ய சைதன்ய யதி

மந்திரம், இசை, மௌனம்

10

சிறுகதை
நீர் விளையாட்டு 5
பெருமாள்முருகன்

கவிதை

அனந்த ஷங்கர்	27
சங்கர ராமசுப்ரமணியன்	36
கண்டராதித்தன்	37
ராஜமார்த்தண்டன்	44
காருண்யன்	47
எஸ்ரா	49
க. மோகனரங்கன்	53
ஐ	
டப்யூஸ் ரோசெவிக்	43
மொ.பெ. பசுவய்யா	

கட்டுரை

டேவிட்டின் உருமாற்றம்
கண்ணன் 28

ஐ

புதுமைப்பித்தனும் க.நா.சுவம்
அசோகமித்திரன் 48

ஐ

இ. எம். எஸ். நம்பூதிரிப்பாடு
பிரேமானந்தகுமார் 63

ஐ

ஆபத்து நீடிக்கிறது
ரஃபிக் சக்காரியா 61

நேர்காணல்

சென்னை கவிகள் 56

மதிப்புரை

வாடா மல்லி	
ந. முருகேச பாண்டியன்	46
தமிழில் நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம்	
சி. சிவசேகரம்	52
நிழல்களின் உரையாடல் பொலினிய நாட்குறிப்பு	
பெருமாள்முருகன்	54
ஸீரோ டிகிரி	
ஆர். முத்துக்குமார்	76

விவாதம்

எஸ்.வி. ராஜதுரை 38
ரமேஷ் : பிரேம் 74

கருத்தரங்கு

காற்றில் கலந்த பேரோசை 68

மற்றும்

வரப்பெற்றோம்	8
கண்டதும் கேட்டதும்	60
கடிதங்கள்	78

அஞ்சலி

சி. சு. செல்வப்பா 50
(1912 - 1998)

காலச்சுவடு கிடைக்குமிடங்கள்

சென்னை : நியூ புக் லேண்ட்ஸ், எண் 52C, வடக்கு உஸ்மாண் சாலை, பேஸ்மெண்ட், A.R.R. காம்பளக்ஸ் எதிர்புறம், தி.நகர்; திருமகள் நிலையம், எண் 55, வெங்கட் நாராயணா ரோடு, தி.நகர்; திலீப்குமார், 216/10, ராமகிருஷ்ணா மடம் சாலை, முதல் மாடி, மைலாப்பூர்; தி புக் பாய்ண்ட் (இந்தியா) லிட்., 160 அண்ணா சாலை; பிரியம், 'மென்ஸ்வீவர்' 86, மாதவரம் நெடுஞ்சாலை, பெரும்பூர்; முன்றில், 28, 2வது மாடி, சாந்தி காம்பளக்ஸ், 26/3 ரெங்க நாதன் தெரு, திநகர்; சாந்தி புக்ஸ், 44 அண்ணா சாலை, அலைகள் வெளியீட்டகம், 36 தெற்கு சிவன் கோவில் தெரு, கோடம்பாக்கம்; குமரன் எக்ஸ் போர்ட்ஸ், எண்.93 Coral Merchant St., மண்ணடி.,

கோயம்புத்தூர் : விஜயா பதிப்பகம், த.பெ.எண் 338, 20, ராஜ வீதி; விடியல் பதிப்பகம், 3 மாரியம்மன் கோவில் வீதி, உப்பிலிப் பாளையம்; ஆனந்த புத்தக மையம், 7, ஸ்ரீ கிருஷ்ணா டவர்ஸ், 515, Dr. நஞ்சப்பா ரோடு; S.A.P.புக் ஸ்டால், 15 ஆரோக்கிய சாமி ரோடு, R.S.புரம்; நியூ ஸ்டார் எம்போரியம், சாஸ்திரி ரோடு, பஸ் ஸ்டாண்ட்; தமிழோசை பதிப்பகம், 797 E சிறீராமமோகன் வணிக வளாகம், சக்தி சாலை, காந்திபுரம்; A.J.புக் ஸ்டால், 17/180A, N.H.ரோடு; P.A.S.Book Stall, Sri Aarvee Hotels, 311 A Bharathiar Road, Sidhapudur; P.A.S.Book Stall, 63 Cross Cut Road, Gandhipuram.,

மதுரை : மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மயூரா காம்பளக்ஸ், 48/11 & 12, தாணப்ப முதலி தெரு; கைராசி சென்டர், 1 டவுன் ஹால் ரோடு; செந்தில் புத்தக நிலையம், நியூ காலேஜ் ஹவுஸ், டவுன் ஹால் ரோடு; புக் பிளாஸா, ஜார்னி காம்பளக்ஸ், 18 டவுன் ஹால் ரோடு; முருகேசன், சரஸ்வதி காபி பார், கடை எண்.21, அண்ணா பஸ் நிலையம்; ரதூல், தாஜ் பீடா ஸ்டால், 102 அழகர் கோவில் ரோடு, தமுக்கம்; வேங்கடகுரு, கற்பகம் பீடா ஸ்டால், கோர்ட் எதிர்புறம், கே.கே. நகர்; K.P.M.கான் சன்ஸ், நியூ காலேஜ் ஹவுஸ் ஸ்டால், டவுன் ஹால் ரோடு; ரவிச்சந்திரன், 5 சத்யா காபி பார், ஆரப்பாளையம் பஸ் நிலையம்; P.O.V. ஸ்ரீனிவாசன், சத்யா காபி பார், ஆரப்பாளையம் பஸ் நிலையம்; பெரியசாமி, வெற்றிலைப் பாக்குக் கடை, 16 நவீன சிறப்பங்காடி; கார்முகில் புத்தக நிலையம், 129 - A பாலம் ஸ்டேஷன் ரோடு, கோரிப்பாளையம்; மல்லிகை புக் சென்டர், Opp. மதுரை ஜங்ஷன், 11, மேற்கு வெளித் தெரு; சாஸ்தா ஜூஸ் சென்டர், செங்கோட்டை பஸ் ஸ்டாப் அருகில், பழங்காந்தம்; M.P.D. நியூஸ் மார்ட்., 6C வடக்கு வடம்போக்கித் தெரு, சர்வோதயா இலக்கியப் பண்ணை, 32 மேற்கு வெளி வீதி; Zam Zam Juice Centre, 3 Rani Mangammal Chathiram, Opp. Railway Station, Madurai 625 001.,

திருநெல்வேலி : ஸ்ரீனிவாசன், 44/249, 7வது குறுக்குத் தெரு, N.H.காலனி, பெருமாள்புரம்; மாலிக் ஸ்டோர், 18 சென்ட்ரல் பஸ் ஸ்டாண்ட்; ரஹ்மத் ஸ்டோர்ஸ், 34 சென்ட்ரல் பஸ் ஸ்டாண்ட்; O.K.M. சாலி, 158A மேல் ரத வீதி.,

திருச்சி : முகமது உசேன், நியூஸ் ஏஜென்ட், 100B காந்திநகர், மணப்பாறை; விவேகா புக் ஸ்டால், சென்ட்ரல் பஸ் ஸ்டாண்ட்; பர்மா பீடா ஸ்டால், எண்.54 சிந்தாமணி பஸ் ஸ்டாண்ட்; நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், 42/7 சிங்காரத்தோப்பு; ஜெயபால் பீடா ஸ்டால், 57 சத்திரம் பஸ் ஸ்டாண்ட்; தமிழ் இலக்கிய கழகம், 49, பாரதி சாலை.,

தஞ்சாவூர் : முரக புத்தக நிலையம், 8 & 9 மணிக்கூண்டு, புத்தகன், 910 பரசுராம அக்ரஹாரம், கரந்தை; நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பிரைவேட்) லிமிடட்., 12, ராஜ ராஜ சோழன் ஷாப்பிங் காம்பளக்ஸ், தெற்கு ராம்போர்ட்.,

நாகர்கோவில் : கே. முத்தராமன், நியூஸ் ஏஜென்ட் புத்தக விற்பனையாளர், எண்.3, டவர் ஜங்ஷன்; திரு. கிருஷ்ணன், டவர் ஜங்ஷன்; வி.ஆர். & சன்ஸ், டவர் ஜங்ஷன்; வீரமணி, கோல்டன் லாட்ஜ், மணிமேடை; K.T.ஸ்வீட் ஸ்டால், செட்டிக் குளம்; பாலு புக் ஸ்டால், மீனாட்சிபுரம்; ரோகிணி எண்டர் பிரைசஸ், செட்டிக்குளம்; எம்.கே.ஆர்., எதிர்புறம் திருவள்ளூர் பஸ் நிலையம், மீனாட்சிபுரம்; பத்மா புக் ஸ்டால், 26 அலெக்சந்திரா பிரஸ் ரோடு.,

பாரதிதாசன் புத்தக நிலையம், 88, சன்னதித் தெரு, திரு வண்ணாமலை 606 601.

Higginbothams

சென்னை : சென்ட்ரல், எழும்பூர், கோட்டை, தாம்பரம், கோயம்புத்தூர், சரோடு, ஜோலார் பேட்டை, காட்பாடி, மதுரை, சேலம், தஞ்சாவூர், திருச்சி ரயில் நிலையங்களில்.

செந்தில் குமார், 4-திம்மணாசாரி சந்து, போடிநாயக்கனூர். வேர்கள் கலை இலக்கிய இயக்கம், F15, டி.எம்.எஸ். மணி சாலை, வட்டம் 8, நெய்வேலி 607 801.

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா புக் ஸ்டால், மத்திய பேருந்து நிலையம், நெய்வேலி - 1.

இரா.பாலகப்பிரமணியம், உயர்நிலை உதவியாளர், ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம், விழுப்புரம் 605 602.

உமாபதி, 13/95 சாந்திநகர் (மேற்கு) 1வது குறுக்கு, ஓதூர் 635 109. சீனு.தமிழ்மணி, 52 நிலையத்தெரு, சண்முகபுரம், பாண்டிச்சேரி தேவதேவன், 4/5 மணிநகர், தூத்துக்குடி. 628 003.

நேரு புக் சென்டர், பழைய பஸ் நிலையம் எதிரில், தூத்துக்குடி. நெல்லை க.முருகன், 351 பகுதி II த.வீ.வ.வா, 14வது தெரு, சத்துவாச்சாரி, வேலூர் 632 009.

கோபாலகிருஷ்ணன், 22 கண்ணகி நகர் II வீதி, P.N.ரோடு, திருப்பூர் 641 602.

ஜவகர், பெரியார் இல்லம், 7 பெரம்புக்காரத் தெரு, நாகப்பட்டினம் வெ.நாராயணன், இலக்கிய வட்டம், 39/C காமாட்சியம்மன் சன்னதி தெரு, காஞ்சிபுரம் 631 502.

நிர்மலாயா C/o அரவிந்த் டி.ஸ்டோர்ஸ், U.M.C.மார்க்கெட், ஊட்டி. பல்லடம் மாணிக்கம், 31 பணிபுண்டார் வீதி, விருத்தாச்சலம்.

க.பஞ்சாங்கம், 20வது தெரு, அவ்வை நகர், புதுச்சேரி 605 008. பிரமோ அருணாச்சலம், தமிழ்த் துறை, ஸ்ரீ பராசக்தி கல்லூரி, குற்றாலம் 627 802.

ஆர்.பட்டாபிராமன், 11A மனந்தியார் தெரு, திருவாரூர் - 2. வி.சுரேஷ், Q 33/6 தொட்டிப்பட்டி குடியிருப்பு, மேட்டூர் அணை. கண்ணன், பொன்மகள் புத்தக நிலையம், பஸ் ஸ்டாண்ட், சாத்தூர் 626 203.

T.நடராஜன், தினமலர் ஏஜென்ட், 25 M.K. அய்யன் தெரு, விருதுநகர் 626 001.

சிலக்குயில் புத்தகப் பயணம், எண்.20, கோதண்டபாணி தெரு, கும்பகோணம் 612 001.

ரோஜா லக்கி சென்டர், கடை எண்.16, பஸ் ஸ்டாண்ட், தக்கலை. காஜா டெய்லரிங் ஸ்டோர், நியூஸ் ஏஜென்ட், பஸ் ஸ்டாண்ட் எதிர்புறம், தக்கலை 629 175.

எம். அப்துல் காதர், புக் ஸ்டால், ஆனந்த் தியேட்டர் அருகில், மெயின் ரோடு, மார்த்தாண்டம்.

Bangalore : Kaavya, 16, 17th E Cross, Indira Nagar 2nd Stage; R.Mahalingam, 17 1st Floor, Ind Cross, Brahmapura, Sri Ramapuram.,

New Delhi : C.Raveendran, 5/16 University Road, University of Delhi, S.Suresh, 85/378 Sector I, DIZ Area, R.K.Ashra Marg.,

R.Pathmanaba Iyer, Tamil Welfare Association (Newham) U.K., Post Box 13794, London E12 5TX, U.K.

S.Karunakaran, Sub Post Office, Thiruvayaru, Killinochchi, Sri Lanka.

Arun Ambalavanar, 10/22B Macquarie Road, Auburn 2144, NSW, Australia.

Selvam, 145 Glendower Circuit, Scarborough, MIT 2Z7, Canada.

K.Kalaichelvam, 27 Rue Jean Moulin, 92400 Courbevoine, France.

T.Kulasingam, Uthayam Book Centre, Main Street, Point Pedro, Sri Lanka.

Dr.Narayanan Kannan, Kirchenstrate 10, 24105 Kiel, Germany.

C.Francis, ATP - 210, 13 AV Aristide Maillol, 95370 Montigny Les Carmelles, France.

நம்பிக்கையும் கனவும்

காலச்சுவடு

இதழ் 24

ஜனவரி - மார்ச் '99

ஆசிரியர்கள்

கண்ணன்

மனுஷ்ய புத்திரன்

தயாரிப்பு உதவி

எம். எஸ்.

லீலா, ஷகிலா

அ. பாரதி

வடிவமைப்பு

மைதிலி

குமார், ஜோதி

தனி இதழ்	ரூ. 25
ஆண்டுச் சந்தா	ரூ. 90
இரண்டாண்டுச் சந்தா	ரூ. 140
வெளிநாட்டுச் சந்தா	ரூ. 350
இரண்டாண்டுச் சந்தா	ரூ. 600

வெளிநாட்டு

நிறுவனங்களுக்கு US \$ 15

சந்தாத் தொகையை

'Kalachchavadu, Nagercoil'

என்ற பெயரில்

பணவிடையாகவோ

வரைவோலையாகவோ

அனுப்புக. காசோலையாக

அனுப்புகிறவர்கள் ரூ.10

சேர்த்து அனுப்புக.

முன் அட்டை ஓவியம்

C. Douglas

காலச்சுவடு

151 கே.பி. சாலை

நாகர்கோவில் 629 001

தொலைபேசி : 04652 - 22525

மாணவர்களுக்குச்

சிறப்பு சலுகை

ஆண்டு சந்தா ரூ. 50

கூடந்த டிசம்பர் 27ல் சென்னை புக் பாயிண்ட் அரங்கில் காலச்சுவடு நடத்திய நான்கு புத்தகங்களின் வெளியீட்டு அரங்கு குறித்தச் செய்திகள் இந்நேரம் காலச்சுவடு வாசகர்களில் பெரும்பாலானோருக்குப் பழையதாகி விட்டிருக்கும். புத்தக வெளியீடு என்ற சம்பிரதாயமான நிகழ்ச்சி ஓர் ஊடக நிகழ்வாகத் தமிழகத்தில் முதன்முதலாக மாறியிருக்கிறது. இந்த நிகழ்வின்மீது விழுந்திருக்கும் பரந்த அளவிலான கவனமும் வெளிச்சமும் தற்செயலானதா அல்லது தமிழ்ச் சமூகத்தின் படைப்பு மற்றும் அறிவார்ந்த இயக்கம் வலிமையுடன் மேலெழுவதன் ஒரு அடையாளமா என்பது நம் அனைவரின் அக்கறைக்குரிய ஒரு கேள்வி. இந்த நிகழ்வு நான்கு கோணங்களில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகிறது.

முதலாவதாக, நூல் வெளியீட்டு நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்றவர்கள். இலக்கியம் சார்ந்து முரண்பட்ட பின்புலங்களை உடையவர்களும் இலக்கியத்திற்கு அப்பால் படைப்புகளுள் காரியங்களை ஆற்றிவருபவர்களும் புத்தகங்களை வெளியிடவும் பெற்றுக்கொள்ளவும் அவற்றைப்பற்றி விவாதிக்கவும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் மிகுந்த தோழமை உணர்வுடன் இதில் பங்கெடுத்துக்கொண்டனர். காலச்சுவடு இரண்டாம் முறையாகத் துவக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து அதன் சொல்லிலும் செயலிலும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்திருக்கும் ஒரு செய்தி முரண்பாடுகளைக் கூர்மையாகத் தக்க வைத்துக்கொண்டு பரிமாற்றங்களுக்கான பரந்த பொதுத் தளங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்பதுதான். காலச்சுவட்டின் நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்களும் அது தொடர்ந்து ஏற்பாடு செய்து வந்திருக்கும் பல்வேறு கருத்தரங்குகளும் இதற்கு சாட்சி.

இரண்டாவதாக, சென்னைக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கை. 500க்கும் மேற்பட்டவர்கள் கலந்து கொண்டனர் என நண்பர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இலக்கியத்தின் பல தரப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களும் பிற துறைகளைச் சேர்ந்த இலக்கிய ஆர்வலர்களும் சென்னையில் ஒரு கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டது சம்பகாலத்தில் இதுவே முதல்முறை என்பதைப் பல இதழ்கள் பதிவு செய்தன. இது ஏற்படுத்திய உற்சாகத்தை வெளியீட்டு விழாவின் போதும் பின்னர் சென்னையில் தங்கியிருந்த சில நாட்களில் ஏராளமான நண்பர்களிடமும் தொடர்ந்து உணர்ந்தோம். தீவிர இலக்கிய முயற்சிகளின்மீது கவிந்திருந்த புறக்கணிப்பு உருவாக்கிய தனிமை சற்றே விலகியதுபோன்று இருந்தது.

மூன்றாவதாக, வெளியீட்டு அரங்கில் நான்கு நூல்களின் பிரதிகள் விற்பனையான வேகம் நாங்கள் எதிர்பாராதது. இது தமிழின் தீவிர வாசகத் தளத்தில் புத்தகப் பதிப்புத் தொழில் சார்ந்த நம்பிக்கைகளை உருவாக்குவதாக அமைந்திருந்தது.

நான்காவதாக, வெகுசனப் பத்திரிகைகள் இந்நிகழ்ச்சியை எதிர்கொண்ட விதம் மிகவும் முக்கியமானது. தினமணி, தமிழன் எக்ஸ்பிரஸ், கல்கி, நக்கீரன், இதயம் பேசுகிறது ஆகிய ஏடுகள் அரங்கு பற்றிய விரிவான பதிவுகளை வெளியிட்டன. தினமலர், கதிரவன், விகடன் பேப்பர், ஆனந்த விகடன், குமுதம், தினமணி கதிர், குங்குமம் முதலான ஏடுகள் கூட்டம் பற்றியும் நூல்களைப் பற்றியும் செய்திகளை வெளியிட்டன. தமிழ்ச் சமூகத்தின் அறிவார்ந்த செயல்பாடுகளின் இருப்பையும் முக்கியத்துவத்தையும் அவை உணரத் தொடங்கியிருப்பது பல புதிய வாசகர்கள் தீவிர இயக்கத்தின்பால் ஈர்க்கப்பட பெருமளவிற்கு உதவக்கூடும். அவ்வகையில் இந்த ஏடுகள் அனைத்தும் எங்கள் நன்றிக்குரியவை.

இந்தப் புத்தக வெளியீட்டு அரங்கை ஒட்டி நிகழ்ந்த மேற்கண்ட அம்சங்கள் காலச்சுவடு சம்மந்தப்பட்டது மட்டுமல்ல, தமிழின் தீவிர இதழ் சார்ந்த செயல்பாடுகள் அனைத்திற்கும் சாதகமானது. முரண்பட்ட அணுகுமுறைகளுக்கிடையேயும், கலையின் பல்வேறு துறைகளுக்கிடையேயும் கலரவமான பரிமாற்றங்களைத் தொடர்ந்து வளர்த்தெடுக்க இது சில சூசகங்களை முன்வைக்கிறது. இதுவே இந்தப் புத்தகாண்டிற்கும் எதிர்வரும் நூற்றாண்டிற்குமான காலச்சுவட்டின் நம்பிக்கையும் கனவுமாக இருக்கிறது.

(வெளியீட்டு அரங்கப் பதிவுகள் அடுத்த இதழில் இடம்பெறும்)

காலச்சுவடு பதிப்பக வெளியீடுகள்

குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள்

சுந்தர ராமசாமி ரூ. 260*
 பதிவுத் தபால் இலவசம்
 வி.பி. புத்தகத் தபாலில் ரூ. 270
 டெமி 1 x 8 பக். 648, மேப்லித்தோ காகிதம்
 ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள் வெளிவந்து 17 வருடங்
 களுக்குப் பின் வெளிவரும் சுந்தர ராமசாமியின் புதிய
 நாவல்.

அன்னையிட்ட தீ

புதுமைப்பித்தன் ரூ.150*
 பதிவுத் தபால் இலவசம்
 வி.பி. புத்தகத் தபாலில் ரூ.160
 பதிப்பாசிரியர்: டாக்டர் ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி
 டெமி 1 x 8 பக். 364, மேப்லித்தோ காகிதம்
 புதுமைப்பித்தனின் இதுவரைப் பிரசுரிக்கப்படாத மற்
 றும் தொகுக்கப்படாத படைப்புகளின் தொகுப்பு

விரிவும் ஆழமும் தேடி

சுந்தர ராமசாமி ரூ.120*
 பதிவுத் தபால் இலவசம்
 வி.பி. புத்தகத் தபாலில் ரூ.125
 டெமி 1 x 8 பக். 304, மேப்லித்தோ காகிதம்
 சுந்தர ராமசாமியின் நேர்காணல்கள், கேள்வி பதில்கள்,
 முன்னுரைகள், மதிப்புரைகள், விவாதங்கள், பிற
 குறிப்புகள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பு. 1955லிருந்து 1998
 வரையிலும் எழுதப்பட்டவை.

இடமும் இருப்பும்

மனுஷ்ய புத்திரன் ரூ.40*
 வி.பி. புத்தகத் தபாலில் அல்லது
 பதிவுத் தபாலில் ரூ.45
 டெமி 1 x 8 பக். 104, மேப்லித்தோ காகிதம்
 1991லிருந்து 1998வரையிலும் எழுதப்பட்ட கவிதை
 களின் தொகுப்பு.

* பதிவுத் தபால் இலவசம்.
 காலச்சுவடு சந்தாதாரர்களுக்கு
 10% கழிவு உண்டு

107 கவிதைகள்

பசுவய்யா (சுந்தர ராமசாமி) ரூ. 60*
 வி.பி. புத்தகத் தபாலில் ரூ. 65
 டெமி 1 x 8 பக். 160, மேப்லித்தோ காகிதம்
 1959லிருந்து 1995வரையிலும் எழுதிய கவிதைகளின்
 முழுமையான தொகுப்பு. கவிதைகள் கால வரிசைப்
 படி தரப்பட்டுள்ளன.

ஒரு புளியமரத்தின் கதை

சுந்தர ராமசாமி
 நாவல் (பிரதிகள் கைவசம் இல்லை)

ஜி. நாகராஜன் படைப்புகள் ரூ. 145*
 வி.பி. புத்தகத் தபாலில் ரூ. 155
 டெமி 1 x 8 பக். 366, மேப்லித்தோ காகிதம்

ஜி. நாகராஜனின் நாவல் (நாளை மற்றுமொரு நாளே),
 குறுநாவல் (குறத்தி முடுக்கு), முப்பத்திமூன்று சிறுகதை
 கள், கட்டுரைகள், குறிப்புகள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பு.

காற்றில் கலந்த பேரோசை

சுந்தர ராமசாமி ரூ. 120*
 வி.பி. புத்தகத் தபாலில் ரூ. 125
 டெமி 1 x 8 பக். 304, மேப்லித்தோ காகிதம்

சுந்தர ராமசாமியின் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு.
 1963லிருந்து 1996வரையிலும் எழுதப்பட்டவை. மூன்று
 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு காலவரிசையில் தொகுக்கப்
 பட்டுள்ளது. சுந்தர ராமசாமியின் நீண்ட முன்னுரையுடன்.

காலம் வெளியீடு

சிதைவுகள்

சினுவா ஆச்சிபி ரூ. 75*
 தமிழாக்கம்: என்.கே.மகாலிங்கம்
 வி.பி. புத்தகத் தபாலில் ரூ. 80
 அறிமுகக் கட்டுரை : சுந்தர ராமசாமி
 டெமி 1 x 8 பக்.82 மேப்லித்தோ காகிதம்
 விற்பனை உரிமை : காலச்சுவடு பதிப்பகம்

காலச்சுவடு

151 கே.பி. சாலை
 நாகர்கோவில் 629 001
 தொலைபேசி : 04652 - 22525

காலச்சுவடு ஆண்டுமலர்

ஆசிரியர் : சுந்தர ராமசாமி

1991ம் ஆண்டு வெளிவந்த காலச்சுவடு ஆண்டு மலரின் பிரதிகளை
 தற்போது குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்ய உள்ளோம்.

கிரௌன் 1x4 அளவில் 300 பக்கங்கள்

மிகத் தரமான தயாரிப்பு

அட்டைப்படம் : ஆதிமூலம்

இ. அண்ணாமலை, என். பி. ராமானுஜம், ஜி. எஸ். ஆர். கிருஷ்ணன், க. பூரணச்சந்திரன், ஆனந்த், எம். ஏ. நுஃமான், சுந்தர
 ராமசாமி, வெ. ஸ்ரீராம், வ. கீதா ஆகியோரின் கட்டுரைகள். ஜெயமோகன், அம்பை, திலீப்குமார், விமலாதித்த மாமல்லன்,
 சுந்தர ராமசாமி, வண்ணதாசன், கோலாகல ஸ்ரீனிவாஸ், சுரேஷ்குமார் இந்திரஜித், தமிழ்ச்செல்வன், சாதத் ஹசன் மண்டோ
 ஆகியோரின் சிறுகதைகள். தேவதேவன், கலாப்பிரியா, கல்யாணஜி, தேவதச்சன், சேரன், தண்டபாணி, ஆனந்த், அப்பாஸ்,
 ஜெயமோகன், குமார செல்வா, சோலைக்கிளி, உமாபதி, எம். யுவன், கார்ல் சாண்டர்சு, ராக் ப்ரெவர் ஆகியோரின் கவிதை
 கள். இவை தவிர, எம். டி. முத்துக்குமாரசாமி, வ. ஆறுமுகம் ஆகியோரின் முழுநீள நாடகங்கள், புத்தக மதிப்புரைகள்...

ரூ. 100க்கு விற்பனை செய்யப்பட்ட மலரின் தற்போதைய சிறப்பு விலை ரூ. 30 மட்டுமே. பதிவு தபாலில் ரூ. 40
 காலச்சுவடு பெயருக்குப் பணவிடையாகவோ வரைவோலையாகவோ அனுப்புக. தபாலில் மலரை அனுப்புகிறோம்.

நீர் விளையாட்டு

ஆதிழலம்

பெருமாள்முருகன்

அவனை அவர்கள் அழைத்தபோது மிகுந்த தயக்கத்தைக் காட்டினான். 'நானா' என்று வாய்க்குள்ளே மெல்ல இழுத்தான். ஆனால், அவன் நினைவுப் பாசிகள் துடைக்கப்பட்ட பளிச்சிடலின் அடியில் விருப்பமும் ஆர்வமும் புடைத்தெழும்பின. குழந்தைகள் அவனை மேலும் வற்புறுத்தலாயினர். அங்கே விருந்தாளியாக வந்திருந்தான் அவன். ஓரளவுக்கு நெருங்கிய உறவுதான். அடிக்கடி வரவில்லை என்பதே இயல்பாக இருக்க விடவில்லை. கொஞ்ச நேரத்தில் அந்தக் குழந்தைகள், எட்டிலிருந்து பன்னிரண்டு வயதிற்குள்ளான மூவர் - சிறுமி, இரண்டு சிறுவர்கள் - அவன் மடிமீது புரளவும் விளையாட்டின் நடுவராக அவனைப் பாவிக்கவுமான அளவிற்குத் தயாராகி விட்டிருந்தனர். அதன் உச்சபட்சமாகத்தான் இந்த அழைப்பு. மனதில் மெலிந்த குறுகுறுப்பு உணர்வைத் தோற்றுவிப்பதாக, மூழ்கி விட்ட நினைவுப்பொருள் ஒன்றைப் பெற்றுவிட்டதாக அவன் கிளர்ச்சி அடைந்தான். உடனே எழுந்து சென்றுவிடவும் முடியவில்லை. தயக்கத்தின் மெலிந்த நூல் முனைகள் அவன் கால் களை இறுகக் கட்டியிருந்தன. பாதம் வியர்த்து ஊன்றியிருந்த தரை பிசுபிசுத்தது. அங்கும் இங்குமாகக் கண்களை ஆசை நிரப்பி அலைபாய விட்டான். குரல் எழும்பாமல் உள்ளடைத்தது. குழந்தைகள் கண்களை இடுக்கிக்கொண்டு அவன் தாடையில் கைவைத்துக் கெஞ்சவும், கைகளை உரிமையுடன் பற்றி இழுக்கவும் தொடங்கினர். அவன் அசைவில் கட்டில் கிரீச்சிட்டுக் கத்தியது. ஏதாவது ஒரு குரல் 'அவரத் தொடரவு பண்ணாதிங்கடா' என்று உயர்ந்து இந்தச் சூழலைச் சிதைத்து விடுமோ என அஞ்சினான். அதற்குள்ளாக அவர்களோடு எழுந்துவிடுவது நல்லது என்றுபட்டது. தன் ஆர்வத்தை மனதிற்குள் சுருட்டிக்கொண்டு தயவு செய்யும் பாவனையில் 'துண்டு இல்லையே' என்றான், அதுதான் இப்போது பெரிய பிரச்சினை போல. அவர்கள் வெகு உற்சாகமாகக் கூவிக் கொண்டு எங்கெங்கோ ஓடி ஆளுக்கொரு துண்டை இழுத்து வந்தனர். முகம் முழுக்கப் பரவிய வெட்கச் சிரிப்போடு அவனும் எழுந்து கொண்டான்.

பசுமை மணம் பரவிய காடுகளுக்கிடையே நிலத்தின் பிளந்த வாய்போல சட்டென்று கிணறு தோன்றியது. சீரான சுவர்களையோ சமமான வடிவத்தையோ அது பெற்றிருக்கவில்லை. அங்கங்கே சதைகள் பிதுங்கி சூழிப்பொந்துப் புண்கள் நிறைந்து ஆவென இருந்தது. படிகளெனத் தோன்றும்படி சுவடுகள் பதிந்த தடமொன்றும் தெரிந்தது. மோட்டாரின் குழாய் பாதியளவுக்கு மூழ்கி அசைவற்றிருந்தது. தென்னங்கீற்றுகளில் நுழைந்த கதிரொளி கிணற்றைத் துளைத்து ஆழ்மண்ணைக் காட்டியது. குதிப்பதற்குக் கால்களைத் தறுதுறுக்க வைக்கும் தோற்றமுடைய கிணறுதான் இது. குழந்தைகள் யார் முதலில் குதிப்பது என்று தர்க்கித்துச் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தன. குதித்தலில் தொடக்கம்தான் முக்கியம். ஒருமுறை நீர் சிதறிக் கிணறலையும் சத்தம் கேட்டுவிட்டால் போதும். கிணற்றின் உறைந்த மௌனத்தை முதலில் உடைக்க வேண்டும். அதன்பின் உற்சாக வெறி எல்லோரையும் தொற்றிக் கொள்ளும். அதைத் தொடங்குவதில் தான் அத்தனை சிரமம். முதலில் குதிப்பவரைக் காவு கொள்ளவெனக் கிணறு காத்திருப்பதான அச்சம். உடை களைந்த குழந்தைகளின் தர்க்கம் இன்னும் நீடித்தது. சண்டையிடலில் அவர்களின் கவனம் குவிந்திருந்த போது, குலையிலிருந்து கழன்று விழும் நெற்றுத் தேங்காயென அவன் குதித்திருந்தான். உடனே கிணற்றின் மூலைகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் அவர்களும் குதித்தனர். உறைந்திருந்த கிணறு இப்போது பலவித ஓசைகளில் பேசத் தொடங்கிற்று. இடைவிடாமல் நீர் அலைந்து சுவர்களில் மோதும் ஒலிகள். குழந்தைகள் அங்கங்கே பற்றி ஏறிக் குதிப்பதற்கான வழிகளை வைத்திருந்தன. குதிப்பதன் மூலம் நீரைத் துன்புறுத்துவதே அவர்களின் லட்சியம்போல, தொடர்ந்து குதிக்கும் சத்தம்.

கிணற்றை அவன் வேறுமாதிரி உணர்ந்தான். பூங்குழந்தையை அள்ளி அணைக்கும் மென்மையுடன் நீரைக் கைகளால் வருடிக் கொண்டு நீந்தினான். கிணற்றின் ஒழுங்கற்ற உருவம் பெரும் சந்தோசத்தைக் கொடுத்திருந்தது. வெயில்

வேளையில் தண்ணீரின் ஜில்லிப்பு உடலுக்கு ஒத்தடம். அடிக்கடி தலையை முழுகுவதிலும் மல்லாந்து நீச்சலடிப்பதிலும் அவன் விருப்பமுற்றான். சிதறி விழுந்திருந்த வெயில் ஆழ்பள்ளத்துக்குள் கிடக்கும் அவனைத் தேடி வந்து முகத்திலடித்தது. அற்புதத்தைத் தேக்கி வைத்திருக்கிறது கிணறு. அதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவனுக்கு வழங்குகிறது. கிணற்றின்மீது அன்பு வெறி முகிழ்த்தது. அதன் ஒவ்வொரு அணுவையும் தொட்டுத் தழுவ ஆசையுற்றான். அலைவில் தூசிக் கோல்கள் ஒதுங்கிக் கிடக்கும் அதன் மூலைகள் ஒவ்வொன்றையும் நோக்கி வெகுநேரம் பயணம் செய்தான். ஒவ்வொரு மூலையும் நின்று ஒய்வெடுப்பதற்கான சிறு இடத்தை ஏற்படுத்தி வைத்திருந்தது. குறைந்தபட்சம் பற்றி நிற்பதற்கான பிடிமானங்களுையேனும் கொண்டிருந்தது. கருணை மிக்கது கிணறு. மூலைகளில் பனிநீரின் சுகம். பின் ஆழத்தை நோக்கிச் சென்று கிணற்றின் அடிமேனியை அறிய ஆவல் கொண்டான். நடுக்கிணற்றில் மூழ்கிய சில விநாடிகளில் வெகுதூரம் உள்நோக்கி அமிழ்ந்து விட்டதாக உணர்ந்தான். கிணறு இன்னும் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு தூரம். எவ்வளவு நேரம். ஒன்றும் புரிபடாது மூச்சுத் திணறியது. சட்டெனக் கைகளை அழுத்தி மேல்நோக்கி வந்தான். கிணற்றுள் எத்தனையோ ரகசியங்கள். எல்லாவற்றையும் எப்போதோ வரும் ஒருவனுக்குச் சில நிமிடங்களில் அவிழ்த்துப் பரப்பி விடுமா? என்ன மாதிரியான முட்டாள்தனத்தில் ஈடுபட்டோம் என்று தன்னைக் கடிந்து கொண்டான். படியோரப் பலகைக்கல்லில் உட்கார்ந்து ஆசுவாசமானான். தண்ணீரின் அசைவில் சுவரைப் பற்றிக் கொள்ளும் தவளையையும், மேலிருந்து நீருக்குள் தாவும் தவளையையும் புதிதான வியப்போடு கண்டான். சற்றுநேரம் வெறும் பார்வையாளன் மட்டுமேதான் என்று தோன்றியது.

குழந்தைகளோ சற்றும் களைக்கவில்லை. சரியும் மண்ணைப் பொருட்படுத்தாமல், சுவர்களைப் பற்றியேறி மாறி மாறிக் குதித்துக் கொண்டேயிருந்தனர். தவளைகளுக்கும் அவர்களுக்கும் எந்த வித்தியாசமும் தோன்றவில்லை. கிழவனின் வாயிலிருந்து எழும் புன்சிரிப்பைப் போல, மெல்ல நகைத்துக்கொண்டு அவர்களைக் கிணறு பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகப்பட்டது. குஞ்சம் கலைந்த ரிப்பன் காற்றிலாட அந்தச் சிறுமி எட்டிக் குதிக்கையில், வெயில் பட்ட மினுக்கத்தில் இறங்கி வரும் குட்டி தேவதையைத் தணிவாகக் கிணறு ஏந்திக் கொள்வதாய் இருந்தது. மேலேறுவதும் குதிப்பதும் தெரியாமல் பையன்கள் அத்தனை வேகம். அவர்களின் பொருளற்ற கூச்சல்களைப் பெருமிதத்தோடு கிணறு வாங்கிக்கொண்டது. துணையற்ற தனிமையில் வெகுகாலமாக வயித்துச் சலிப்புற்றுப் போய்விட்ட மனோபாவத்தோடு இவற்றையெல்லாம் கிணறு ரசித்துக் கொண்டிருக்கிறது போலும். அவன் உடம்பைத் தழுவிய ரகசியக் காற்று குளிரைப் பரப்பியது. மேனியிலிருந்து உருண்டோடிய நீர்த்திவலைகள் அனைத்தும் கிணற்றில் கலந்து விட்டன. உடல் காய்ந்து போனது. நடுக்கம் பற்றியது. நீருக்குள் இருக்கையில் தெரியாத குளிர், சற்று மேலேறியதும் சட்டெனப் பிடித்துக் கொள்கிறது. உண்மையில், இது கிணற்றின் தந்திரம். தன்னுள் இறங்கச் சொல்லும் அதன் அழைப்பு. ஒருமுறை வந்து விட்டவனை மீண்டும் மீண்டும் தூண்டுவதற்கான மந்திரத்தைக் கிணறு தூவி விடுகிறது. அலையினூடே பாய்ந்தான். இப்போது வெதுவெதுப்பான நீர் அவன் தோலைத் தடவி அரவணைத்தது. அவனையறியாமலே கிணற்றை வட்டமாகப் பாவித்து வலம் வந்தான். அவன் காலடிகள் உடனுக்குடன் மறைந்தாலும் சுளிவுகள் இருந்தன. மறுபடியும் வலம்வரத் துண்டிற்று. அதற்குள்

அந்தச் சிறுமி அவனைப் பார்த்துக் கேட்டாள்.

“சித்தப்பா...கெணத்தச் சுத்தி நிக்காம எத்தன ரவுண்டு வருவீங்க?”

அவனால் எண்ணிக்கை சொல்ல முடியவில்லை. கிணற்றை அளவிட்டான். அதன் கோண மற்ற பரப்பு எந்தத் தீர்மானத்தையும் கொடுக்கவில்லை. பதிலின்றி மெலிதாக மழுப்பிச் சிரித்தான். அவள் விடவில்லை.

“பத்து ரவுண்டு வர முடியுமா?”

சிறுவன் அதற்குப் பதில் சொன்னான்.

“சித்தப்பானால் ரண்டு ரவுண்டே வரமுடியாது.”

அவனைக் கிளப்புவதற்காக அந்தச் சிறுவன் சொல்கிறான் என்பதை உணர முடிந்தாலும், இதையும்தான் பார்ப்போமே என்ற சவால்மனம் வந்திருந்தது. படியிலிருந்து தொடங்கி ஒவ்வொரு மூலையாகத் தொட்டு மீண்டும் படிக்கே வருவது ஒரு சுற்று. முதல் வட்டம் முடிந்து அடுத்த வட்டத்தின் பாதியில் அவன் மூச்சுறுப்புகள் பலகீனமடைந்தன. வாய் வழியாக மூச்சு வாங்கினான். கைகள் சோர்ந்து கால்கள் ஒத்துழைக்க மறுத்தன. எவ்வளவோ முயன்றும் அவனால் முடியவில்லை. மறுபடியும் கிணறு அவனைத் தோல்வியுறச் செய்துவிட்டது. ஒரு மூலையில் நின்றுகொண்டு உடல் குறுகி மூச்சு வாங்கினான். கிணற்றின் எக்களிப்புத் தானோ என அஞ்சும்படி அவர்களின் ஆரவாரம் காதடைத்தது. அவமானத்தை மிகுவிக்கும் கூச்சல். மேலேறிப் போய்விட வேண்டும் போலிருந்தது. கிணறு யாராலும் ஜெயிக்க இயலாத பிரம்மாண்டம். இதன்முன் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இதனோடு போட்டியிட்டுத் தோற்பதே தைரியம்தான். கர்வத்தோடு பெருமூச்செறிந்தான். படியை நோக்கி நீந்தினான். தேர்வடத்தைப் பிடிக்கும் அடக்கத்தோடு கை துழாவியது. படியோரம் வந்து இறுதி முழுக்குப் போட்டுத் தலையைப் பின்னோக்கி நீர்ச்சீப்பினால் சீவிக்கொண்டான். பின் அறிவித்தான்.

“நா ஏர்றன். நீங்க குதிக்கறதுன்னா குதிச்சுட்டு வாங்க.”

அவன் அறிவிப்பு குழந்தைகளிடம் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். சில நொடிகள் கிணற்று அலை டிமிக்கிடும் ஓசை. சிறுமியின் முகத்தில் துயரத்தின் சாயை முற்றிலுமாகப் படிந்து விட்டது. பையன்கள் சோர்ந்து போயினர். கிணற்றுச் சுகம் இத்தனை சீக்கிரம் தீர்ந்து போய்விடுவதை அவர்களால் ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அவன் ஏறிவிட்டால் அவர்களும் ஏறி விட வேண்டியதுதான். பெரிய ஆள் யானும் இல்லாமல் கிணற்றுக்குள் இருக்க அவர்களுக்கு அனுமதியில்லை. கிணறு எத்தனையோ அச்சுறுத்தல்களைத் தன்னுள் கொண்டிருக்கிறது. அதன் மேற்பொந்துகளில் விஷமேறிய கிழட்டுப் பாம்புகள் அடை கிடக்கலாம். துஷ்டக் கணம் ஒன்றில் அவை தலைநீட்டி வெளிவரலாம். நீருக்குள் மூழ்கிச் செல்பவர்களை மாட்டி இழுக்கும் கொடங்குகள் மறைந்திருக்கலாம். வழுக்கலின் பிடி எந்த நேரத்திலும் இறுகலாம். அந்தச் சூழல்களைப் பெரியவர்கள் சமாளித்துவிட முடியும். சிறுவர்கள்? அத்தோடு, சுற்றிலும் உயர்ந்த தென்னைகள் நிற்க, நடுவில் ஆடிச் செல்லும் கிணறு, அமானுஷ்யமான தன்மை வாய்ந்தது. குரல்களின் எதிரொலி எந்தத் திசையிலிருந்தும் வரும். பயமூட்டும் மௌனம் நீரின் கருமைக்குள் நிரந்தரமாகி இருக்கிறது. இவற்றிலிருந்தெல்லாம் பாதுகாக்கும் கவசமான அவன் மேலேறி விட்டால் அவ்வளவுதான். சிறுமி, அவனை அழைப்பதற்குக் கெஞ்சியதைப் போன்றே மறுபடியும் தொடங்கினான்.

“வேண்டாஞ் சித்தப்பா... இன்னங் கொஞ்சநேரம் சித்தப்பா...”

இப்போது அவளுடைய கெஞ்சல் அவளை எந்தவிதத் திலும் பாதிக்கவில்லை. ஏறிப் போய்விடும் முடிவில் தீர்மான மாயிருந்தான். அசட்டையான புன்னகையோடு அடி எடுத்தான். கிழக்கு மூலையில் நின்றிருந்த சிறுமி நீரில் லாவகமாகப் பாய்ந்து அவனருகில் வந்து கால்களைக் கெட்டியாகப் பற்றிக் கொண்டான். நனைந்து படிந்திருந்த சடை ஆட 'போவ் வேண்டாஞ் சித்தப்பா' என்று தயவானாள். அவன் இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. அவள் கைகள் முறுக்கிச் சுற்றிய பாம் பெனப் பிடித்திருந்தன. 'உடு கண்ணு... உடு கண்ணு' என்றான். இந்தச் சாதாரணச் சொற்களே அவள் பிடிவாதத்தைப் போக்கிவிடுமென நினைத்தான். அவள் விடுவதாயில்லை. வரம் தரும் வரை விடமாட்டேன் என்று இறைஞ்சுவதுபோல அவள் குனிந்திருந்த தோற்றம் காட்டியது. அவனுக்கு எதுவும் விளங்கவில்லை. தடுமாற்றத்தோடு மெல்லக் குனிந்து அவள் விரல்களைப் பிரிக்க முயன்றான். மேலும் மேலும் இறுகியதே தவிர நெகிழவில்லை.

"சித்தப்பாவ உட்காத பிள்ள" என்னும் குரல் எங்கிருந்தோ கேட்டது. அப்போதும் கூட பிள்ளை விளையாட்டின் பிடிவாதம் தானே இது என சாவதானமாகச் சிரித்தான். எதிர்பார்க்காத நொடியில் சிறுமியின் கை அவளை வாரி உள்ளே தள்ளியது. சுவரில் துருத்திக் கொண்டிருக்கும் கல்லொன்று பெயர்ந்து விழுவதைப் போல நீரில் படாரென விழுந்தான். வயிற்றில் நீர்ச்சாட்டை பளீரென வெளுத்து வாங்கியது. உடலெங்கும் அச்சத்தின் மின்துகள்கள் பாய்ந்தன. சுதாரித்து நீந்திப் படிக்கு வந்தான். இதுவும் கிணற்றுக்கு எதிரான தோல்வி தானோ எனத் தோன்றியது. அப்படியொன்று மில்லை என்று காட்டிக் கொள்பவனாய் 'ஏங்கண்ணு இப்பிடிப் பண்ணு' எனச் சமாதானம் பேசிக்கொண்டு ஏறலானான். இப்போது அவனுக்கு மேல்படியில் - அது படியில்லை; துருத்திக் கொண்டிருந்த சுவர்க்கல்லில் ஒன்று - கொஞ்சம் பெரிய பையன் நின்று கொண்டிருந்தான். பையன் அவனைப் பார்த்து கைகளை விரித்து ஆட்டிக்கொண்டு 'உடமாட்டனே' என்று கூச்சலிட்டான். ஏறிவிடும் வைராக்கியத்தோடு கால் தூக்க, பையன் குனிந்து அவன் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு புரண்டான். இரண்டு பேரும் ஒருசேரக் கிணற்றுக்குள் விழுந்தனர். பையனை நீருக்குள் இழுத்துக் கால் உந்தி ஓர் அழுத்து அழுத்தி விட்டுப் படியை நோக்கி வேகமாக நீந்தினான். பையன் அடிமண்ணைத் தொட்டுத்தான் திரும்ப முடியும். அவன் கழுத்தைக் கட்டிக் கொள்ளக் குறி வைத்து வந்த சிறுமியைத் தள்ளிவிட்டுப் பாய்ந்து படியேறினான். 'ஏய்' என்று உற்சாகக் கத்தலோடு இன்னொரு பையன் அவன்மீது தாவினான். சற்றும அவன் எதிர்பார்க்காத கணம். மீண்டும் நீருக்குள் விழுந்திருந்தான். நீரைத் துளைத்து வந்த ஒளி கண்களைக் கூசியது. திவலைகளினூடே அவன் பார்க்க முயன்றான். புரியாத காட்சிகளே எங்கும் நிறைந்தன. பரபரப்பானான். ஏறி ஓடி விடுதலைத் தவிரத் தப்பிக்க வழியேதுமில்லை. ஆனால், படிக்கு மேலே இன்னொரு பையன். அவர்களுக்குள் சட்டென ஓர் ஒழுங்கு வந்திருந்தது. நீருக்குள் அவனோடு போராட ஒருவர். படியேற விடாமல் காலைக் கவ்வ ஒருவர். கொஞ்சம் உயரத்தில் நின்று கொண்டு மேலே தாவிக்க குதிக்க ஒருவர். மாற்றி மாற்றி அவர்கள் அந்தந்த இடங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டனர். அவனைச் சுற்றி உடைக்க இயலாத கனத்த விலங்கென அவர்கள் மாறியிருந்தனர்.

இந்த விளையாட்டு எத்தனை நேரம் தொடருவது? இது என்ன விளையாட்டு? விளையாட்டெனக் கிணற்றின் தந்திரம். விருந்தாளியாக அவன் யார் வீட்டுக்கும் வரவில்லை. கிணறு வர வைத்திருக்கிறது. நீச்சலுக்கு அவனை யாரும் அழைக்கவில்லை. தன் தூதுவர்களை உருவம் கொடுத்து கிணறு அனுப்பியிருக்கிறது. அவர்கள் முகங்களை அவனுக்குத் தெரியாது. மாயத்தின் பிறப்பிடம் கிணறு, மரணக்குழி. காலு கேட்கத் தொடங்கிவிட்டது. கிணற்றின் பகாசுர வாய்க்குள் வசமாக வந்து சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். குழந்தைகள் என அவன் நினைத்தது எவ்வளவு தவறு. கிணற்றின் ஏவலா

ஆதிமூலம்

ளர்களான மூன்று பிசாசுகள். கழுத்தைக் குறி வைத்துப் பாய்கிறது ஒன்று. காலை வாரி விடுகிறது ஒன்று. நீருக்குள் கட்டிப் புரண்டு இழுக்கிறது ஒன்று. அவற்றின் சிரிப்புகள் உயிர் உறிஞ்சும் அழைப்பு. குட்டிப் பிசாசுகள் பசிவெறி கொண்டு விட்டன. அவன் எவ்விதம் தப்பிப் போவான்?

கிணற்றின் பொந்துகள் மரணம் ஒளிந்திருக்கும் இருட்டுகைகளென மாறின. தோல் கருக்கும் அமிலக் கரைசல் தண்ணீர். இவற்றை வெற்றி கொள்ளும் நீச்சல் பலம் அவனிடம் இருக்கிறதா? சுவர்களின்மீது ஏறிக்கொண்டு கழன்ற கண்களோடு வாய்பிளந்து நிற்கின்றன தவளைக்குட்டிகள். அவை எந்த நேரத்திலும் அவனை வீழ்த்திவிடத் தயாராய் இருக்கின்றன. பிசாசுகள் துவண்டு போகையில் அவை பாயக்கூடும். அச்சம் அவன் உடல் முழுக்கப் பரவி நிலை கொண்டது. எதை யும் யோசிக்கக் கூடவில்லை. ஏறி ஓடி விடுகிற வெறி முன்னமுன்ன, மீண்டும் மீண்டும் முயன்று சரிந்தான். தண்ணீரைக் குடித்துக் குடித்து வயிறு உப்பிப் போய்விட்டது. உடல் முழுவதும் நடுக்கம் வேரோடியிருந்தது. எசகுபிசாகாக விழுந்ததில் எங்கெங்கோ கற்களின் சிராய்ப்புகளும் காயங்களும் எரியத் தொடங்கின. அவன் அதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. தப்பிப்பதில் குறியாக இருந்தான். அவற்றின் இலக்கு அவனைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்ச் சிதைத்து உள்விழுங்கி விடுவதுதான் போலும். மிரண்ட விழிகளோடு சாவுடன் போராடும் மிருகமாய் மூர்க்கமானான். கைபற்ற வரும் பிசாசுகளை இழுத்து அடித்தான். எால் வைத்துக் கிணற்றின் ஆழம் நோக்கி உந்தினான். ஆனால் அவற்றின் மூர்க்கமும் அதற்கேற்ப அதிகரித்தன. மரணக்குழி வேறு ஏதேனும் வழிகளைக் கொண்டடி

ருக்கலாம். மூலையை நோக்கித் தாவினான். நிற்க இயலவில்லை. கால்கள் வெடவெடத்தன. மேனியில் வழியும் நீரை முந்தி வியர்வை பெருகியது. அவையோ அவனின் மூலை நகர்வு தங்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றி யெனக் கும்மாளமிட்டன. துழாவிய விழிகளில் மோட்டார் பம்பு பட்டது. பற்றுக் கிடைத்த வேகத்தில் கைகள் தாவின. குழாயைப் பிடித்துக் கொண்டு சரசரவென மேலேறத் தொடங்கினான். அது ஒன்றுதான் அங்கிருந்து வெளியேற வைக்கப்பட்டிருக்கும் சூட்சும வழியென ஊகித்தான். வழுவழத்த அதன் உடலோடு வெகுவாகப் போராடி ஏறிக் கொண்டிருந்தான். அப்படியும் இப்படியும் அசைந்தாலும் தன் நிலைவிட்டு மாறாமல் கடினமாகவே இருந்தது. விளையாட்டின் உச்சவெறி எங்கும் பற்றிக்கொண்டது. வெற்றி தோல்விகளைத் தீர்மானிக்கும் கடைசி நொடிகள் இதுவாகவே இருக்கலாம். அவன் ஏற ஏற மேலிருந்து கூச்சலிட்டுக்கொண்டு பாசுக் குழம்பென உருவம் ஒன்று அதிவேகத்தில்

பம்ப்பில் வழக்கி வந்து அவன்மீது மோதிற்று. பிடிப்புத் தளர்ந்து நேராக நீருக்குள் போய் விழுந்தான். அவ் வளவுதான். எல்லாம் தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டது போல. குழறத் தொடங்கினான். கைகள் அனிச்சையாக நீந்திக் கொண்டிருந்தன. திசை எதுவெனத் தெரிய வில்லை. எங்கே பிடிப்பென உணர இயலவில்லை. எதை எதையோ கை பற்றியது. கால்கள் நடுக்கத்தோடு எவற்றின் மீதோ ஏறின. அது கிணற்றின் ஏதோ பக்கச் சுவராக இருக்கலாம். நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் கல் விளிம்புகளில் கைகள் பதிகின்றன போலும். சிறிது தூரம் ஏறி விட்டதான உணர்வு கொண்டான். அது நம்பிக்கை அளித்து ஈர்த்தது. மேலும் மேலும் தாவ லானான். அப்போது கிணறு குரலெழுப்பி எதிரொலித் தது. 'பாம்பு பாம்பு'. துவண்டு கைகளின் பிடி நெகிழ்ந் தது. வாய் பிளந்து கை கால்கள் விரிய மல்லாந்து விழுந்தான் நீருக்குள். தவளை ஒன்றாய்.

வரப்பெற்றோம்

வைக்கோல் கன்று (கவிதைகள்); ஆசிரியர்: க. சின்னண்ணன்; வெளியீடு: க. சின்னண்ணன், டைட்டன் தொழிற் சாலை, 3, சிப்காட், ஓடூர் 635 126; பக். 74, விலை ரூ. 25
இலாரன்ஸ் அடிகளார் (இலக்கியத் திரட்டு); பதிப்பாசிரியர்: Rev. Dr. P. கம்பர் மாணிக்கம்; வெளியீடு: தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரி, மதுரை 10; பக். 308; விலை ரூ. 100
தலித் விடுதலைக்கான அரசியல்; தொகுப்பாளர்: அருள் திருமோகன் லார்பியர்; வெளியீடு: தலித் ஆதார மையம், தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரி, அரசாடி, மதுரை 625 010; பக். 205; விலை ரூ. 60

ஞானவித்து; ஆசிரியர்: வீ. செல்வராஜ்; வெளியீடு: V. Selvaraj, 46, Jalan SS4C/8, 47301 Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan, Malaysia; பக். 113; விலை RM 20.00

ஒரு பத்திரிகையாளனின் பார்வையில்; ஆசிரியர்: வீ. செல்வராஜ்; வெளியீடு: Uyarvom, R.G. Centre, 100-C, 3rd Floor, Jalan Masjid India, 50100 Kuala Lumpur; பக். 148; விலை RM 15.00

தனியொருவன் (சிறுகதைகள்); ஆசிரியர்: வி. செல்வராஜ்; வெளியீடு: V. Selvaraj, 46, Jalan SS4C/8, 47301 Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan, Malaysia; பக். 45; விலை RM 5.00

கிழக்கு தூரமல்ல... (கவிதைகள்); ஆசிரியர்: ஜோ மல்லூரி; வெளியீடு: அகிரா வெளியீடு, H108/1 - வேளாங்கண்ணி கோவில் சாலை, பெசன்ட் நகர், சென்னை 600 090; பக். 60; விலை ரூ. 20

பூமியின் தேவதை; ஆசிரியர்: வின்சென்ட் சின்னதுரை; வெளியீடு: நம் வாழ்வு, 153, லஸ் கோவில் சாலை, மைலாப்பூர், சென்னை 600 004; பக். 188; விலை ரூ. 70
சோவியத் யூனியனின் உடைவு; ஆசிரியர்: ரெஜி சிறிவர்தனா; வெளியீடு: இனத்துவ ஆய்வுக்கான சர்வதேச நிலையம், 8, கின்சி ரெறெஸ், கொழும்பு - 8, இலங்கை; பக். 210; விலை குறிப்பிடவில்லை.

கனவுலகவாசியின் நனவுக் குறிப்புகள்; ஆசிரியர்: எம்.ஜி. சுரேஷ்; வெளியீடு: மதி நிலையம், 45, செல்லப் பிள்ளையார் கோயில் தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை 600 014; பக். 192; விலை ரூ. 36

உதிர் இலை காலம் (புகலிட கதைகள்); ஆசிரியர்: நா. கண்ணன்; வெளியீடு: தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம், 31/48, ராணி அண்ணா நகர், கே.கே.நகர், சென்னை 600 078; பக். 104; விலை ரூ. 30

விடியாமல் முடியாது (கவிதைகள்); ஆசிரியர்: காரைமைந்தன்; வெளியீடு: விழுதுகள் வெளியீடு, 5, தென்கரை

வீதி, கோட்டுச்சேரி, காரைக்கால் 609 609; பக். 96; விலை ரூ. 20

சுப்தங்கள் (குறநாவல்); ஆசிரியர்: வைக்கம் முகமது பஷீர் (தமிழில் உதயசங்கர்); வெளியீடு: நிவேதிதா பதிப்பகம், 16, முத்தானந்தபுரம் தெரு, கோவில்பட்டி 628 502; பக். 80; விலை ரூ. 20

நடந்துகாட்டும் மிதியடி (கவிதைகள்); ஆசிரியர்: ம. திருவள்ளுவர்; வெளியீடு: மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை 600 017; பக். 124; விலை ரூ. 23

வடக்கு வீதி (சிறுகதைகள்); ஆசிரியர்: அ. முத்துலிங்கம்; வெளியீடு: மணிமேகலைப் பிரசுரம், த.பெ.எண் 1447, 4, தணிகாசலம் சாலை, தியாகராய நகர், சென்னை 600 017; பக். 216; விலை ரூ. 40

கவலை (நாட்டார் குடும்ப வாழ்க்கை); ஆசிரியர்: அழகியநாயகி அம்மாள்; வெளியீடு: நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம், தூய சுவேரியார் (தன்னாட்சி) கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை 627 002; பக். 428; விலை ரூ. 150

மண்ணும் மனிதர்களும்; ஆசிரியர்: சை. பீர்முகம்மது; வெளியீடு: மித்ர வெளியீடு, 375-10, ஆற்காடு சாலை, சென்னை 600 024; பக். 400; விலை ரூ. 100

சந்திரக்கற்கள் (சிறுகதைகள்); ஆசிரியர்: தாமரை; வெளியீடு: பல்கலைப் பதிப்பகம், 36, தெற்கு சிவன் கோயில் தெரு, கோடம்பாக்கம், சென்னை 600 024; பக். 160; விலை ரூ. 30

ரோடெர் ப்ரெஸ்ஸோன்; ஆசிரியர்: வெ. பூரீராம்; வெளியீடு: க்ரியா, 12, 4th Cross Street, Karpagam Gardens, Adyar, Chennai 20, பக். 24, விலை ரூ. 10

தமிழ் நாடகம் 'நேற்று இன்று நாளை'; ஆசிரியர்: மு. இராமசுவாமி; வெளியீடு: ருத்ரா பதிப்பகம், அருளானந்தம்மாள் நகர், தஞ்சாவூர் 613 007; பக். 102; விலை ரூ. 35

சூன்யப்பிளவு (கவிதைகள்); ஆசிரியர்: கைலாஷ் சிவன்; வெளியீடு: கைலாஷ் சிவன், 78/12, மேலத் தெரு, கங்கைகொண்டான் 627 352; பக். 96; விலை ரூ. 20

ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள் (நாவல்); ஆசிரியர்: தமிழவன்; வெளியீடு: Centre for Culture and Folklore, 253, I Cross II Block, Bana Shankari III Stage III Phase, Bangalore 560 085; பக். 208; விலை ரூ. 75

இந்திய சரித்திரக் களஞ்சியம் (தொகுதி 14: 1831-1840); ஆசிரியர்: ப.சிவன்டி; வெளியீடு: சித்தார்த்தன் புத்தகங்கள், 3, 67வது தெரு, 11வது அவன்யூ, அசோக் நகர், சென்னை 600 083; பக். 385; விலை ரூ. 160

With Best Compliments

from

D I N A M A L A R

Printed simultaneously

at

Chennai

Coimbatore

Erode, Vellore

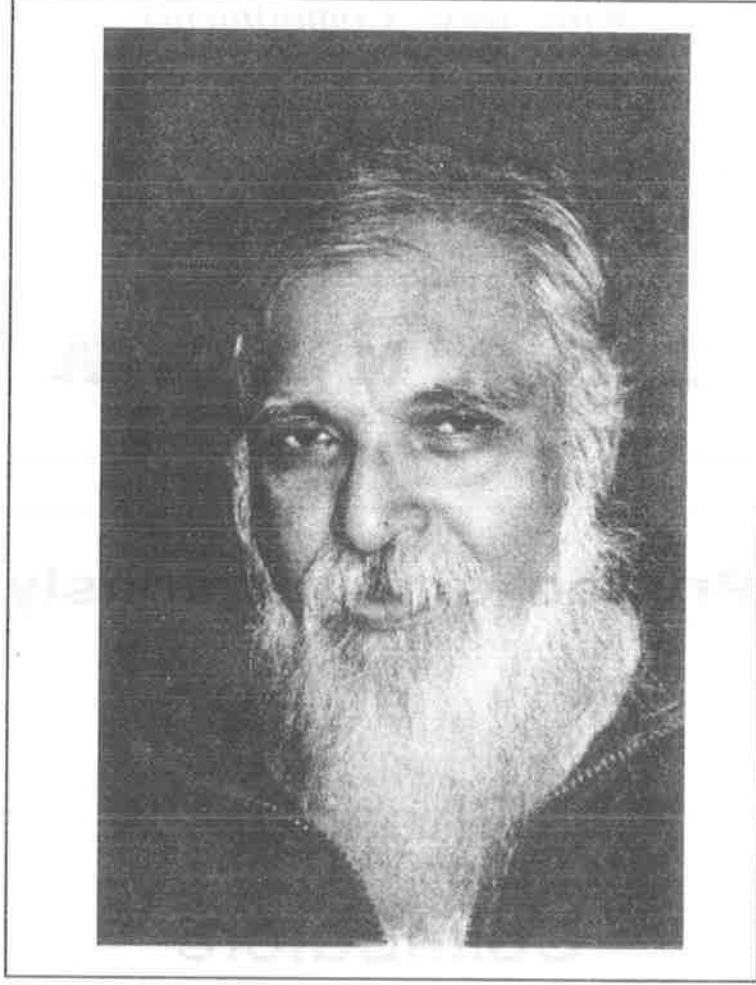
Pondicherry, Tiruchi

Tirunelveli & Madurai

மந்திரம், இசை, மௌனம்

நித்ய சைதன்ய யதியுடன் உரையாடல்

தொகுப்பு : ஜெயமோகன்

நவீன கேரளத்தின் சிற்பியான நாராயணகுருவின் மாணவர்களில் பலர் சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கத்திலும் சுதந்திர போராட்டத்திலும் பெரும்பங்காற்றியுள்ளனர். கலை இலக்கியத் துறைகளிலும் அரசியல் பொருளாதாரத் துறைகளிலும் மறு மலர்ச்சிக்கு வழிகோலியுள்ளனர். வரலாற்றாய்விலும் இதழியலிலும் முன்னோடிகளாக விளங்கியுள்ளனர். அந்த அலை இப்போது மூன்றாவது தலைமுறையாகத் தொடர்ந்து வருகிறது. இவ்வியக்கத்தை எவ்வளவு கறாராக மதிப்பிட்டாலும் அசாதாரணமான ஆளுமைகள் என ஐம்பது பெயர்களையாவது குறிப்பிட வேண்டியிருக்கும். ஆயினும் அவர்களில் மூவர் முதன்மையானவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். மறுமலர்ச்சிக் கவிஞரான மகாகவி குமாரன் ஆசான் இலக்கியத்திலும், புரட்சிக்காரரும் சமூகச் சீர்திருத்தவாதியுமான 'சகோதரன்' அய்யப்பன்

சமூகப் பணியிலும், நடராஜகுரு ஆன்மிகத்திலும் நாராயணகுருவின் பணியை முன்னெடுத்துச் சென்றனர்.

நடராஜகுருவின் தந்தை திரு. பல்பு ஈழவச்சாதியில் முதன் முதலில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர். அன்றைய திருவிதாங்கூர் அரசு அவருக்கு வேலை தர மறுத்தது. அவர் மைசூருக்குச் சென்று சிறிய வேலை ஒன்றில் அமர்ந்து, படிப்படியாக மிக உயர்ந்த பதவியை அடைந்தார். மைசூரில் காலரா பரவியபோது தைரியமாகப் பணிபுரிந்து மகாராஜாவின் நம்பிக்கையையும் மக்களின் பெருமதிப்பையும் பெற்றார். சுவாமி விவேகானந்தர் மைசூருக்கு வருகை தந்தபோது அவருடன் உரையாடும் வாய்ப்பு டாக்டர் பல்புவுக்குக் கிடைத்தது. கேரளம் சென்றிருந்தபோது அங்கு நிலவிய சாதி வெறியைக் கண்ட விவேகானந்தர் 'கேரளம் ஒரு மன நோய்விடுதி' என்று கூறியிருந்தார். அந்த நிலைமையை எவ்வாறு மாற்றலாம் என்று டாக்டர் பல்பு விவேகானந்தரிடம் கேட்டார். உங்கள் நாட்டில் தன்னலமற்ற துறவி ஒருவர் இருந்தால் அவரை முன்னிறுத்தி சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கத்தைத் தொடங்கும்படி விவேகானந்தர் ஆலோசனை கூறினார். துறவியின் சொல்லே இந்திய சமூகத்தில் அடிப்படையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்றார்.

ஊர் திரும்பிய டாக்டர் பல்பு நாராயணகுருவைச் சந்தித்தார். நாராயணகுரு தம் நாடோடி வாழ்வை விட்டுவிட்டு, திருவனந்தபுரம் அருகே அருவிக்கரை எனும் ஊரில் ஆசிரமம் ஒன்றை நிறுவி வாழ்ந்து வந்தார். "ஒருஜாதி ஒருமதம் ஒருதெய்வம்" என்று அவர் முப்பது வருடங்களுக்குப்பின் அறிவித்த ஆதாரமான கொள்கையை அப்போதே தன் ஆசிரம முகப்பில் பொறித்திருந்தார். மரபார்ந்த ஞான நூல்களில் ஆழ்ந்த கல்வி அவருக்கு இருந்தது. டாக்டர் பல்புவின் முயற்சியால் 'ஸ்ரீ நாராயண தர்ம பரிபாலன சபா' (SNDP) நிறுவப்பட்டு ஈழவர்களை கல்வியிலும் பொருளாதார நிலையிலும் மேம்படுத்தும் சமூகச் சீர்திருத்தப் பணி துவங்கப்பட்டது. முப்பது வருடத்தில் அது பெரும் அறிவியக்கமாக வளர்ந்து கேரளத்தின் முகத்தையே மாற்றியமைத்தது.

டாக்டர் பல்புவின் இரண்டாவது மகனாக நடராஜகுரு 1895ல் பெங்களூரில் பிறந்தார். சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் நிலவியலில் முதுகலைப்பட்டம் பெற்றார். சுவிட்சர்லாந்து சென்று அங்குள்ள சர்வதேசக் கல்வி நிறுவனமொன்றில் பேராசிரியரானார். பிறகு பாரிஸ் சென்று சார்போன் (Sorbonne) பல்கலைக் கழகத்தில் புகழ்பெற்ற தத்துவ ஞானியான ஹென்றி பெர்க்ஸனின் மாணவரானார். கல்விமுறை பற்றி ஆய்வுசெய்து டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். பின் ஊர்திரும்பி நாராயணகுருவின் மாணவரானார். துறவறம் பூண்டு இந்தியா முழுக்க சுற்றியலைந்தார். 1923 இல் ஊட்டியில் ஃபெர்ன் ஹில் எனும் பகுதியில் பழைய தேயிலைத் தொழிற்சாலையொன்றை அன்பளிப்பாகப் பெற்று நாராயண குருகுலத்தைத் தொடங்கினார். 1940இல் தத்துவ சிந்தனையாளரான ஜான் ஸ்பியர்ஸ், நடராஜகுருவின் மாணவரானதும் அவருடைய விருப்பத்திற்கேற்ப நூல்களை எழுதியும், உலகப் பயணங்கள் மேற்கொண்டும், நாராயணகுருவின் உபதேசங்களை உலகமெங்கும் பரப்பத் தொடங்கினார். பல உலகநாடுகளில் குருகுலத்தின் கிளைகள் அமைக்கப்பட்டன. 1973இல் தன் 78 வயதில் உயிர் நீத்தார்.

நித்ய சைதன்ய யதி நடராஜகுருவின் மாணவர். இயற்பெயர் ஜெயச்சந்திரன். 1924இல் பிறந்தவர். வசதியான ஈழவர் குடும்பம். தாயின் பெயர் வாமாட்சி அம்மா. தந்தை ராகவப் பணிக்கர். ஆசிரியர், கவிஞர், விமரிசகர், குழந்தையிலக்கியவாதி. அவர் எழுதிய 'ரத்னவல்லி' என்ற கவிதை நூல் குமாரன் ஆசானின் முன்னுரையுடன் வெளிவந்தது. சுமார் 12 நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். நித்ய சைதன்ய யதி பள்ளியிறுதி வரை பந்தளத்தில் படித்தார். ஆலுவா யூனியன் கிறிஸ்டியன் கல்லூரியில் எஃப்.ஏ. படிப்பை முடித்த பின் திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் பி.ஏ. (ஹானர்ஸ்), எம்.ஏ. பட்டங்களைப் பெற்றார். பம்பாய், 'டாடா இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் சோஷியல் சயன்ஸ்'இல் டாக்டர் பட்டத்திற்காகப் பார்வையற்றோரின் உளவியல் பற்றி ஆய்வு செய்தார். பட்டப் படிப்பில் தத்தவமும் தருக்கமும்; பட்ட மேற்படிப்பில் தத்துவம், புராதன தத்துவம், உளவியல் ஆகியவையும்; டாக்டர் பட்ட ஆய்வில் உளவியலும் அவருடைய துறைகள் ஆகும்.

1952 முதல் கொல்லம் எஸ்.என். கல்லூரியில் உளவியல் துறைத் தலைவர்; 1954 முதல் சென்னை விவேகானந்தா கல்லூரியின் முதுநிலைத் தத்துவப் பேராசிரியர்; 1960 முதல் கொழும்பு வித்யோதயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் தத்துவப் பேராசிரியர்; 1963 முதல் தில்லியில் உளவியல் மற்றும் ஆன்மிக ஆய்வு மையத்தின் இயக்குனர்; 1967இல் இந்திய மருத்துவ ஆய்வுக் கழகத்தின் யோக ஆராய்ச்சி மற்றும் பலவகை உளவியல் ஆய்வுகளுக்கான சிறப்பு ஆய்வு ஒருங்கிணைப்பாளர் ஆகியவை இந்தியாவில் யதி வகித்த பதவிகள். 1971இல் அமெரிக்கா சென்று போர்ட் லாண்ட் பல்கலைக்கழகம், சொனோமா ஸ்டேட் கல்லூரி ஸ்டான்போர்டு பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் சிறப்புப் பேராசிரியராகவும் வருகைதரு பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார். 1978இல் ஹவாய் பல்கலைக் கழகத்தில் கவிதைத்துறைச் சிறப்புப் பேராசிரியராக பணியாற்றினார்.

பிதோவன், வான்கா, நிஜின்ஸ்கி, தஸ்தயேவ்ஸ்கி ஆகியவர்களைப் பற்றிய கருத்தரங்குகளை ஓரிகள் 'போர்ட்லண்ட் பல்கலைக் கழக'த்தின் சார்பிலும், வாஷிங்டன் 'லா சென்டர்' (La Centre, Washington) சார்பிலும் நடத்தியுள்ளார். வாடிகள் நடத்திய சர்வதேச மதக்கருத்தரங்கிலும், பிரபல உளவியல் ஆய்வாளரான ஆர்.டி.லெய்ங் நடத்திய உளவியலாய்வுக் கூட்டங்களிலும் பங்கேற்றிருக்கிறார்.

ஆங்கிலத்தில் சுமார் நாற்பது நூல்களையும், மலையாளத்தில் சுமார் நூற்று ஐம்பது நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். மலையாள நூல்களில் பெரும்பாலானவை இலக்கியம், கலை, அறிவியல் துறைகள் பற்றிய அறிமுக நூல்கள். சமீபமாக பிருஹதாரண்யக உபநிடதம் பற்றிய விரிவான ஆய்வு, மூன்று பாகங்களாக மலையாளத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்துள்ளது.

யதி இப்போது உதகமண்டலத்தில் தங்கியுள்ளார். சமீபகாலமாக ரத்த அழுத்தம் மற்றும் இருதயநோய் காரணமாக அதிகம் பேசமுடியாத நிலையில் உள்ளார்.

குரு நித்ய சைதன்ய யதி என்று பரவலாக அழைக்கப்படுகிறார்.

1

இன்று
சற்று முந்தி வந்த சூரியன்
என்
ரோஜாவின் இதழ்களுக்குள்
தன் பொற்கதிர்களால்
நறுமணத்தை நிரப்பியது.
நான் உன்னைத் தேடினேன்.
நீ உறங்கிக் கொண்டிருந்தாய்
மாசுமறுவற்ற ஏதோ ஆழத்தில்
மூடிய கண்களுடன்.

- நித்ய சைதன்ய யதி
(My Inner Profile என்ற தொகுப்பிலிருந்து)

31.12.95

காலை. பிரார்த்தனை வகுப்பு முடிந்துவிட்டது. மாணவர்கள் பலர் கிளம்பிச் சென்றுவிட்டனர். நித்ய சைதன்ய யதி ஒரு மாணவரின் தோளைப் பற்றியபடி விருந்தினர்களை சந்திக்கும் பகுதிக்கு வருகிறார். விசாலமான கூடத்தின் ஒருபகுதி பிரார்த்தனைக்கும், மறுபகுதி விருந்தினர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பகுதியின் ஒரு பக்க கண்ணாடிச் சுவர் வழியாக குருகுலத்தின் சிறுகட்டிடங்களும் தேயிலைச் செடிகளும் சில ஓட்டு வீடுகளும் தெரியும். யதி தந்த நிறத்தில் ஸ்வெட்டர் அணிந்திருக்கிறார். தூய வெண்ணிறத் தாடியும் தலையிலும் சிலு சிலுக்கின்றன. காது கேட்பாளைப் பொருத்தியபடி என்னைப் பார்த்துப் புன்னகைக்கிறார். நாற்காலியில் அமர்ந்து கால்களை திண்டுமீது வைத்துக் கொள்கிறார். அருகில் சோபாவில் நான், குப்புசாமி (ஆர்.கே), எதிரே கோபால் (சூத்தரதாரி).

உங்கள் தந்தையைப் பற்றிக் கூறுங்கள் ?

அப்பா இளம் வயதிலேயே என் மனதைப் பெரிதும் கவர்ந்த ஆளுமையாக இருந்தார். தினம் என்னை நடக்க அழைத்துச் செல்வார். மலர்களையும் பறவைகளையும் கூழாங்கற்களையும் காட்டி ரசிக்கக் கற்றுத் தருவார். இளம்வயதில் அவர் ஊட்டிய இயற்கை ஈடுபாடே அவர் எனக்குத் தந்த சொத்து. அப்பா அவர் எழுதுவதை எங்களுக்கு வாசித்துக் காட்டுவார். சாக்ரடஸ், கதே, தோரோ, பேகன், ஆதிசங்கரர், விவேகானந்தர் முதலிய பெயர்களெல்லாம் மிக இளம் வயதிலேயே எங்கள் வீட்டில் அன்றாடப் பழக்கத்தில் இருந்தன. என் அத்தைக்கு கவிதையில் மிகுந்த ஈடுபாடு. வள்ளத்தோள், உன்னார் முதலிய புகழ்பெற்ற கவிஞர்களுடன் அவருக்குக் கடிதத் தொடர்பு உண்டு. கவிஞர்களிடமிருந்து கடிதங்கள் வருவது எங்கள் குடும்பத்தில் ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சி.

சிறுவயதில் உங்களை அதிகம் பாதித்த சம்பவங்கள் எவை ?

என் வாழ்க்கையை நிர்ணயித்தவை என நான் கருதும் இரு சம்பவங்கள் என் இளமைக் காலத்தில் நடந்தன. எங்களுடைய தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரச்சாரத்திற்காக மகாத்மா காந்தி வந்திருந்தார். என் தந்தை அன்று அவ் வியக்கத்தின் தீவிர ஊழியர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பங்குகொண்ட ஒரு கூட்டம் எங்கள் வீட்டுருகே நடந்தது. அப்பா என்னை ஒரு மேஜைமீது ஏற்றி பேசும்படி கூறினார். நான் மனப்பாடம் செய்திருந்த நாராயணகுருவின் உபதேச மொழிகளை ஒப்பித்தேன். காந்திஜி பகவத் கீதையை என்னிடம் தந்து படிக்கும்படி கூறினார். சில கலோகங்களை நான் படித்தேன். கீதையை புன்னகையுடன் நீட்டிய காந்திஜியின் முகம் வெகுகாலம் எனக்கு உத்வேகமூட்டிய நினைவாக இருந்தது. இன்றும் அழியாமலிருக்கிறது.

மற்றொரு சம்பவம் நான் ஆறாவது படிக்கும்போது நடந்தது. பழைய பத்திரிகையொன்றில் ஒரு மனிதரின் அழகிய புகைப்படம் பிரகரமாகியிருந்தது. அவருடைய மேனாட்டு உடையும், புன்னகையும் என்னைக் கவர்ந்திருக்கலாம். அதை வெட்டி என் பாடநூலில் வைத்துக் கொண்டேன். பலவருடங்கள் அது என்னிடம் இருந்தது. அது நடராஜகுரு பாரீஸில் இருந்தபோது எடுத்துக் கொண்ட படம். பின்னர் நான் நடராஜகுருவை என் ஆதர்ச புருஷராகவும் வழிகாட்டியாகவும் கொள்ள அதுவும் காரணமாக அமைந்திருக்கக் கூடும்.

எப்போது துறவு பூண்டீர்கள் ?

துறவியாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் என் பதினைந்தாவது வயதில் உறுதியாக ஏற்பட்டது. மிக இளம்வயதிலேயே நான் தனிமை விரும்பியாக இருந்தேன். காடும் மலைகளும் துழந்த ஊர் பந்தளம். இரவும் பகலும் சுற்றியவை என் வழக்கம். துறவு என்பது சுதந்திரம் என நான் அறிந்திருந்தேன். மெட்ரிசுலேஷன் தேர்வு முடிவுகள் வந்ததும் வீட்டைவிட்டுக் கிளம்பிவிட்டேன். பெற்றோருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். நான் உங்களுக்குப் பயனுள்ளவனாக, மகனுக்குரிய கடமைகளை நிறைவேற்று பவனாக இருக்கமாட்டேன்; எனவே உங்கள் செலவில் மேற்கொண்டு படிக்கவோ, உங்கள் பரம்பரைச் சொத்தில் பங்குபெறவோ விரும்பவில்லை என்று தெரிவித்திருந்தேன். கொல்லம் வழியாக மதுரைவரைப் பயணம் செய்ய மட்டுமே என்னிடம் பணம் இருந்தது. டிக்கெட் எடுக்காமல் நான் பயணம் செய்வதில்லை. எனவே மதுரை ரயில் நிலையத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். இடுப்பில் ஒன்றும் தோளில் ஒன்றுமாக இரு அரை வேட்டிகளே என் உடைமை. இத்தகைய கட்டங்களில் என் வாழ்வை நான் முற்றாக நியதியின் கரங்களில் விட்டுவிடுவதென்று பின்னர் இதுபோல் உலகின் பல்வேறு மூலைகளில் அமர்ந்திருக்கிறேன். அன்று ஒரு ரயில்வே போலீஸ்காரர் எனக்கு சோழவந்தான் வரை டிக்கெட் எடுத்துத் தந்தார். அங்கிருந்து ஒரு டிக்கெட் பரிசோதகர் கோவைக்கு டிக்கெட் எடுத்துத் தந்தார். பின் ஊட்டிக்கு ஒரு வியாபாரி அழைத்துச் சென்றார். இவர்கள் அனைவரும் நான் அவசரப்பட்டு முடிவுகளுக்கு வரவேண்டாமென்றும், ஊர் திரும்புமாறும் அறிவுறுத்தினர். ஆனால் எனக்கு சஞ்சலமே இல்லை. விடுதலையுணர்வு என்னை களிப்பில் ஆழ்த்தியிருந்தது. அப்போது நடராஜகுரு ஊட்டியில் இல்லை. எனவே நான் ஊர் ஊராக அலைய ஆரம்பித்தேன்.

உங்கள் படிப்பு என்ன ஆயிற்று ?

ஒரு முறை திருவனந்தபுரம் ரயில்நிலையத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். அப்போது ஒரு பாதிரியார் என்னைப் பற்றி விசாரித்தார். தன்னுடன் வரும்படி அழைத்தார். நான் மதம்மாற மாட்டேன் என்று திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிட்டேன். அவர் பரவாயில்லை என்றார். அவருடன் ஆல்வாய் சென்றேன். தன் மகனின் பழைய உடைகளை எனக்குத் தந்தார். என் சான்றிதழ்கள் ஊரில் ஒரு நண்பனிடம் இருந்தன. அவற்றை வரவழைத்து பணம் கட்டி என்னை எஃப்.ஏ. படிப்பிற்குச் சேர்த்தார். எவ்வித நோக்கமும் இன்றி என்மீது பேரன்பு காட்டினார். எனக்கு மாதம் நூற்பது ரூபாய் உதவிப்பணம் கிடைத்தது. செல்லு போக மீதமும் வரும். திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழக கல்லூரியில் எம்.ஏ. முடித்தேன். அன்று புராதன தத்துவம், தருக்கம், ஒழுக்கவியல் முதலியவை பாடங்கள். உளவியல் அப்போது தத்துவத்தின் ஒரு பிரிவு. நடராஜகுரு வுடனும் தொடர்பு வைத்திருந்தேன். ஆனால் அவர் தொடர்ந்து பயணத்திலிருந்தார்.

நடராஜகுருவுடன் உறவு வலுப்பட்டது எப்படி ?

1952இல் நான் படிப்பை முடித்ததுமே கொல்லம்

ஸ்ரீ நாராயணா கல்லூரியில் என்னை வேலைக்கு அழைத்தார்கள். அங்கு உளவியல் துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றினேன். படிப்பே என் வாழ்க்கையாக இருந்தது. நடராஜகுரு ஒருமுறை கொல்லம் வந்தார். விழாக்குழு என்னை அவருக்கு உதவியாளராக நியமித்திருந்தது. டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் எழுதி ஒரு பிரிட்டிஷ் பதிப்பகத்தார் வெளியிட்டிருந்த பகவத்கீதை உரை அன்று மிகவும் பிரசித்தம். அதை ஒரு பந்தா விற்காக என் கையில் வைத்திருந்தேன். நடராஜகுரு நிகழ்ச்சி முடிந்து காரில் போகும்போது அந்த நூலை வாங்கிப் புரட்டிப் பார்த்தார். பிறகு சன்னல் வழியாக தூக்கி வீசி எறிந்துவிட்டார். நான் பதறியபடி காரை நிறுத்தும்படி கத்தினேன். ஓடிப்போய் நூலை எடுத்துக்கொண்டு குரு விடம் கோபப்பட்டேன். தத்துவ மேதையொருவரின் நூலை தூக்கிவீச அவருக்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது என்று கேட்டேன். குரு அதில் குறிப்பிட்ட ஒரு பக்கத்தைப் புரட்டிப் படிக்கும்படி கூறினார். அதில் ராதாகிருஷ்ணன் கீதை ஒரு மதநூல் என்று கூறியிருந்தார். குரு என்னிடம் மூன்று பேரமைப்புகள் எவை? என்று கேட்டார். “உபநிடதம், கீதை, பிரம்மசூத்திரம்” என்று நான் பதில் கூறினேன். “இப்போது நீயே கூறினாய் கீதை மூன்று பெரும் தத்துவ அமைப்புகளில் ஒன்று என்று எப்படி இவர் அதை மதநூல் என்று கூறலாம்?” என்று கேட்டார் குரு. தொடர்ந்து மதம் என்றால் என்ன, தத்துவத்திற்கும் மதத்திற்கும் உள்ள இணக்கமும் பிணக்கமும் எவையெவை என்று விளக்கமாகச் சொன்னார். அந்த அனுகுமுறை என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. ஆயினும் வீறாப்பாக “ராதாகிருஷ்ணன் சும்மா அப்படி எழுத மாட்டார்; தகுந்த காரணங்கள் இருக்கும்” என்றேன். குரு சிரித்தார். என் கோபம் அவருக்குத் திருப்தி தந்ததாகச் சொன்னார். அவருடைய படிப்போ, துறவி எனும் கௌரவமோ அவருடன் மாறுபட்டு விவாதிப்பதற்கு எனக்குத் தடையாக இருக்கவில்லை என்பது மிக முக்கியமான விஷயம் என்றார். சிந்தனைத்துறையில் தாழ்வுணர்ச்சியே மிக அபாயகரமானது என்றும் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனை அவருடைய புகழையும் பதவியையும் பொருட்படுத்தாமல் நான் ஆராய வேண்டும் என்றும் கூறினார். அவர் நூலை விட்டெறிந்தது என் மனதைப் புண்படுத்தியதைச் சொன்னேன். தானும் புத்தகங்களை நேசிப்பவன் என்றும் ஆனால் புத்தகங்கள்மீது பக்தி கொள்வதில்லை என்றும் சொன்னார். உள்நோக்கத்துடனும், கவனமின்றியும் எழுதப்படும் நூல்கள் மிக ஆபத்தானவை; அச்சேற்றப் பட்டதனாலேயே அவற்றை மதிப்பது தவறு என்று விளக்கினார்.

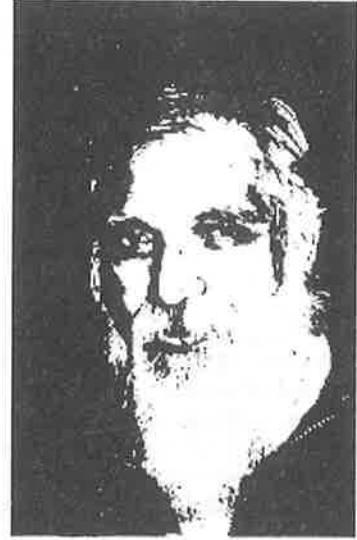
1956ல் நான் சென்னையில் விவேகானாதா கல்லூரியில் தத்துவப் பேராசிரியராக வேலைப் பார்த்தபோது டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனை சந்திக்க நேர்ந்தது...

அதற்குமுன் ஒரு கேள்வி. நீங்கள் அங்கு பணியில் அமர என்ன காரணம்? பேராசிரியர் வேலையை விரும்பினீர்களா?

இல்லை. கொல்லம் பேராசிரியர் வேலையை உதறிவிட்டு சிலநாட்கள் நடராஜகுருவுடன் இருந்தேன். துறவியானது அப்போதுதான். பிறகு சுற்றியலையே ஆரம்பித்தேன். பொது இடங்களில் பிச்சைக்காரர்கள், தொழு நோயாளிகள் போன்றவர்களுடன் தங்குவேன். சென்னையில் ஒரு கடைத்திண்ணையில் இரவு தங்கினேன். மழை. நல்ல குளிர். உடைகள் போதுமான அளவு இல்லை. குளிர்க்காக தெருநாய்களை ஓண்டிப்படுபது வழக்கம். அவை கதகதப்பாக இருக்கும். அவ்வழியாக கோயிலுக்குச் சென்ற மயிலை ராமகிருஷ்ண மடத்தின் தலைவர் என்னை அழைத்து விசாரித்தார். என் படிப்பு பற்றி அறிந்ததும் விவேகானந்தா கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணி புரியும்படிக் கூறினார். எனக்கு விரும்ப மில்லை. ஆனால் நவீன காலத்தின் அறிவுத்துறைகளுடன் உரிய அறிமுகம் துறவிக்கு இருந்தே ஆகவேண்டும் என்றும், நான் முறைப்படி கற்கவேண்டிய விஷயங்கள் நிறைய உள்ளன என்றும் சொன்னார். நான் உடன்பட்டேன். கொல்லம் கல்லூரியிலிருந்து என் சான்றிதழ்களை வரவழைத்து வேலை போட்டுத் தந்தார். ராமகிருஷ்ண மடத்தின் நூலகத்தை நான் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டேன்.

டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணனை சந்தித்தது எப்போது?

1956ல் ராதாகிருஷ்ணன் சென்னை வந்தார். தத்துவ மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு விருந்து ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். என் மாணவர்களுடன் நானும் சென்றிருந்தேன். அங்கு அவருடன் நடந்த உரையாடலில் கீதையை அவர் மதநூல் என்று குறிப்பிட்டது ஏன் என்று கேட்டேன். ராதாகிருஷ்ணன் சிரித்தபடி, “பிரசுரகத்தர் மிகவும் அவசரப்படுத்தினார். அவசரமாக எழுதிய நூல் அது. அதை நான் மீண்டும் சரி

உண்மை என்று அகம் எதை அறிகிறதோ அதில் எவ்வித சமரசமும் இல்லாமலிருப்பவனே பெரிய படைப்பாளி. முன் தீர்மானங்களும், சூழல் சார்ந்த மனமயக்கங்களும், நிர்ப்பந்தங்களும், அச்சமும், சுயநலமும் படைப்பாளியை தன் அக உண்மையை நீர்த்துப்போக விடும்படி வற்புறுத்துகின்றன. கோட்பாடுகள், தத்துவச் சட்டகங்கள் அவனுக்கு தடைகளாகின்றன. தன் சொந்த அனுபவங்களின் விளைவான முன்தீர்மானங்களும், தன் முந்தைய படைப்பு வழியாக அடைந்த அறிவின் பாரமும் பெரிய படைப்பாளிகளைக்கூட வழிதவற செய்துள்ளன.

பார்க்க வேண்டும்” என்றார். பிறகு என் மாணவர்களிடம் திரும்பி, “உங்கள் ஆசிரியரிடம் இதைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். யார் கூறினாலும் ஆராயாமல் அதை ஏற்கலாகாது” என்றார். மேற்கொண்டு ஏதும் பேச முற்படவில்லை. அப்போது உடனிருந்த பி.கே. ராவ் என்பவர் பெங்களூரிலிருந்து வெளிவந்த தத்துவ இதழொன்றில் இச்சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டு, டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் நமுவாமல் பதிலளிக்க வேண்டும் என்று கண்டித்திருந்தார். இந்தச் சம்பவம் சென்னையிலுள்ள பிராமணப் பிரமுகர்களைக் கோபமடையச் செய்தது. அக் கோபத்திற்குக் காரணம் இதற்கு ஒரு வருடம் முன்பு பெரியார் கூட்டிய மாநாடு ஒன்றில் நான் கலந்துகொண்டதும், எங்களுக்குள் பரஸ்பரம் இருந்த நல்லெண்ணமும் தான். அவர்கள் இந்தச் சம்பவத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். கல்கத்தாவிற்கு

புகார் அனுப்பப்பட்டது. அங்கிருந்து ஒரு துறவி வந்து என்னிடம் விசாரணை நடத்தினார். பிறகு என் தரப்பே சரியானது என்றும் என்னுடன் முற்றிலும் உடன்படுவதாகவும் கூறிவிட்டுச் சென்றார். ஆனால் மயிலை மடத்தின் புரவலர்களாக இப்பிராமணப் பிரமுகர்களே இருந்தனர். அவர்களைப் பகைத்துக்கொள்ள நிர்வாகத்தால் முடியவில்லை. விடுமுறை எடுத்தது சம்பந்தமாக எனக்கு மெமோ தந்தார்கள். ராஜினாமா செய்து விட்டு ஊட்டிக்குப் போய்விட்டேன். டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் கவனக் குறைவாக எழுதவில்லை என்பது இன்று உறுதியாகத் தெரிகிறது. பழைய நூல்களின் உள் முரண்களைத் தவிர்த்து பொது அம்சங்களை மட்டும் தொகுத்து அவற்றின் அடிப்படையில் (இந்து) மத தத்துவம் ஒன்றை உருவாக்கவே அவர் முயன்றார். நேரடி விவாதங்களுக்குப் பதிலாக நமுவும் உத்திகளே அவருடைய வழிமுறைகளாக இருந்தன. அவை பெருமளவு வெற்றியும் பெற்றுள்ளன. இன்று அவருடைய எதிர் தரப்பினர்கூட இந்தியச் சிந்தனை என்பது (இந்து) மதச் சிந்தனையே என்று நம்புகிறார்கள். நடராஜகுரு நடந்து கொண்ட முறை எனக்கு இப்போது புரிகிறது. பிறகு நாற்பது வருடம் நான் ஆற்றிய பணிகள் குருவின் இச்செயலில் இருந்த மறை முக உத்தரவை நிறைவேற்ற முயன்றதன் விளைவே என்று கூறலாம்.

பம்பாயில் ஆய்வு மாணவராக இருந்தீர்களல்லவா ?

ஆம். சில வருடங்கள் குருவுடன் ஊட்டியில் தங்கினேன். தொடர்ந்து கற்ற நாட்கள் அவை. குரு என்னை ஐந்துமணிக்கு வந்து கதவைத் தட்டிச் சொல்வார். பழைய பெஞ்சுமீது பத்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பார். நான் பென்சில் தாளுடன் இருப்பேன். சரளமாகச் சொல்லிக்கொண்டே போவார். பல்லாயிரம் பக்கங்கள் எழுதியுள்ளேன். ஒவ்வொரு துறையிலும் அத்துறையின் முறைமை சார்ந்த கல்வி குருவிற்கு இருந்தது. அது அவர் பெர்க்கனிடம் பெற்ற பயிற்சி. முறைமையில்லாத மனப் பாய்ச்சல்களை அவர் ஏற்பதில்லை. பிறகு நாங்கள் நடக்கச் செல்வோம். மலைச்சரிவில் இறங்கி டப்பாக்களில் குடிநீர் மொண்டு வருவோம். சமைப்போம். நன்றாக அலியல் வைக்கத் தெரியாத ஒருவனால் நல்ல அத்வைதி ஆக முடியாது என்பார் குரு! விரும்பிச் சாப்பிடுவார். ஆனால் எங்களிடம் பணம் குறைவு. பலசமயம் பட்டினி கிடப்போம். பணத்துடன் யாரேனும் வரும்வரை பேசியபடி இருப்போம்.

ஒருநாள் சார்லஸ் கிங்ஸ்லியின் நூல் ஒன்றில் ஃபிலாமின் எனும் கதாபாத்திரம் தன் குருவைவிட்டுப் பிரிந்து செல்லும் இடத்தைப் படித்தேன். எனக்கு உடனே கிளம்பிவிட வேண்டும் என்றுபட்டது. குருவிடம் கூறினேன். “எங்கே போக உத்தேசம்?” என்றார். “பம்பாய்” என்றேன். பம்பாய்க்கு ரயில் கட்டணம் ஐம்பது ரூபாய். அவர் ஐம்பது ரூபாய் தந்தார். பிறகு ஒரு ஐந்து ரூபாய். விடைபெறும் போது ஒரு ரூபாய். என் நண்பர் தன் வீட்டுக்குக் கூட்டிச் சென்றார். ஒரே அறை உள்ள வீடு. அதிலேயே சமையல், குளியல், படுக்கை. இரவில் கால்களை வெளி வராண்டாவில் நீட்டியபடிதான் தூங்குவார். ஆனால் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து வந்தார். எனக்கு செருப்பு வாங்கித் தந்தார். பகலில் அருகே யுள்ள மடத்திற்குப் போவேன். அங்கு துறவிகளுக்கு உணவும், ஒரு அணாவும் தருவார்கள். ஒருமுறை வெளியேவந்து பார்த்தபோது என் செருப்பு தொலைந்து விட்டது. நண்பரை எண்ணி மனம் கலங்கினேன். ஒரு பணக்கார வியாபாரி தன் செருப்புகளைத் தர முன்வந்தார். நான் விளையாட்டாக ‘இன்னொருவர் ஷூவிற்குள் கால் நுழைப்பது’ என்றால் என்ன தெரியுமா என்று கேட்டேன். நான் ஆங்கிலம் பேசுவதைக் கேட்டு அவருக்கு வியப்பு. என்னை அவருடன் தங்க வைத்தார். படிக்க ஏற்பாடு செய்து தந்தார். டாடா இன்ஸ்டிடியூட்டில் சேர்ந்தேன். பார்வையற்றோரின் உளவியல் பற்றி மூன்று வருடம் ஆய்வு செய்தேன். மகத்தான அனுபவம் அது.

பார்வையற்றோரின் உலகம் வித்தியாசமானது அல்லவா ?

தவறான புரிதல் இது. அதை உணர நேர்ந்ததையே நான் மகத்தான அனுபவம் என்றேன். உலகை நாம் புலன்களால் அறிவதில்லை. மன தாலத்தான் அறிகிறோம். உதாரணமாக நான் ஓர் இளைஞனை பேட்டி கண்டேன். அவன் தன் எதிர்கால மனைவி பற்றிச் சொன்னான். முதல் தகுதி, அழகு. ஆம்; உடலழகுதான். எப்படி அவன் அழகை அறிகிறான்? அவன் தன் மீதி நான்கு புலன்களால் பெண்களின் அழகை அறிகிறான், மதிப்பிடுகிறான், மகிழ்கிறான் என்று தெரிந்தது. எப்படி? நாம் எப்படி மதிப்பிடுகிறோம் என அவன் அறிவதில்லையே, அதுபோல நாமும் அறியமுடியாது. நாம் அவர்களை வேறுவகையான மனம் உடையவர்களாக எண்ணுவது மிகவும் தவறானது.

விமரிசன ரீதியாக முன் வைக்கப் படும் கொள்கைகளும் வடிவ நிர்ணயங்களும் முற்றிலும் புற வயமானவையாகவும் பொது வானவையாகவும் இருக்க முடியாது. புறவயமானதாக மாற்றப்படும் தோறும் இலக்கியக் கொள்கைகளும் வடிவங்களும் வரட்டு விதிகளாக மாறி இலக்கியத்திற்கு எதிரானவை ஆகிவிடும். முதல் தர விமரிசனின் முதல் தர விமரிசனக் கொள்கையை நாலாந்தர விமரிசனக், அபத்தமான படைப்பை வியந்து பாராட்டுவதற்குப் பிழையின்றிப் பயன்படுத்துவதை நாம் காண்கிறோம். நான் கூறும் எல்லா விமரிசனக் கொள்கைகளும் என் அந்தரங்கமான வாசிப்பனுபவத்தின் விளைவுகளேயாகும்.

எப்படி நாராயண குருகுலத்தின் தலைவர் ஆனீர்கள் ?

1980ல் குரு இறப்பதற்கு முன் ஒருநாள் என்னை அழைத்தார். என்னிடம் குருகுலத்தின் பொறுப்பை ஒப்படைப்பதாகச் சொன்னார். சுதந்திரம் தடை படலாகாது என்று என் பரம்பரைப் பெரும் சொத்தை உதறியவன் நான். மறுத்துவிட்டேன். பிறகு ஒருநாள் குரு என்னிடம் ஒரு பேனாவைத் தந்தார். சில நாள் கழிந்து அதை திரும்பக் கேட்டார். திரும்ப வாங்கியதும் சிரித்தபடி, “இதைப் போல குருகுலத்தை உன்னிடம் தற்காலிகமாக ஒப்படைக்கிறேன்” என்றார். என்னால் மறுக்க முடியவில்லை. என் பொறுப்புகளை ஒழுங்காக நிறைவேற்றுவது என் வழக்கம். குருவின் உத்தரவுகள் அனைத்தையும் நான் முடிந்தவரை நிறைவேற்றியுள்ளேன். இறுக்கமற்ற நடைமுறைகொண்ட ஒரு ஞானத்

தேடலுக்கான அமைப்பாகவே இக்குருகுலத்தை குரு உருவகித்திருந்தார். அப்படியே இன்றுவரைத் தொடர் கிறது. பல உலகநாடுகளிலும் இந்தியாவின் பல பகுதி களிலும் கிளைகள் உள்ளன. 'ஈஸ்ட் வெஸ்ட் யூனிவர்சிட்டி' என்ற அமைப்பு பிரம்ம ஞானம் பெற விரும்புவர்களுக்கு அடிப்படைக் கல்வியை அளிக்கிறது. ஆய்வு நூலகங் கள் பல செயல்படுகின்றன. இச்செயல்களுக்கு அப்பால் என் வாழ்க்கை ஒரு தேடலாகவும் அழகனுபவமாகவும் உள்ளது.

2

என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது இந்த உலகம்? புதிய தெய்வங்களை கண்டுபிடிக்கிறது. புதிய சட் டங்களை உருவாக்குகிறது. பாப்லார் மரங்களில் காற்று ஊடுருவிச் செல்லும் ஓசை. காலையொளி யில் ஒரு தேவனைப்போல சுடர்விட்டபடி ஒரு தேவன் இதோ செல்கிறது. அதன் ரீங்காரத்தில் ஓங்கார நாதம். உலகை விடுங்கள். நான் கேட்க விரும்பும் பூமியின் வரலாறு இதில்தான் உள்ளது.

— ஹெர்மன் ஹெளி
(ஊர்சுற்றல் : வசனகவிதை)

1-1-1996

நீங்கள் இலக்கியத்தை எப்படி மதிப்பிடுகிறீர்கள் ?

உண்மை என்று அகம் எதை அறிகிறதோ அதில் எவ்வித சமரசமும் இல்லாமலிருப்பவனே பெரிய படைப் பாணி. முன்தீர்மானங்களும், தழல் சார்ந்த மன மயக் கங்களும், நிர்ப்பந்தங்களும், அச்சமும், சுயநலமும் படைப்பாளியை தன் அக உண்மையை நீர்த்துப்போக விடும்படி வற்புறுத்துகின்றன. கோட்பாடுகள், தத்துவச் சட்டகங்கள் அவனுக்குத் தடைகளாகின்றன. தன் சொந்த அனுபவங்களின் விளைவான முன்தீர்மானங் களும், தன் முந்தைய படைப்பு வழியாக அடைந்த அறிவின் பாரமும் பெரிய படைப்பாளிகளைக்கூட வழி தவறச் செய்துள்ளன. குமாரன் ஆசான் இளம் துறவி யாக நாராயணகுருவின் முதல் சீடராக இருந்தபோது 'நளினி' என்ற குறுங்காவியத்தை எழுதினார். அன்று ஆசானுக்கு பிரம்மச்சாரியம் மீது அபாரமான பற்று இருந்தது. அவரை நாராயணகுருவின் வாரிசாக பிறர் எண்ணுவதை அவர் மறுக்கவில்லை. ஆயினும் அதில் நளினி, திவாகரன்மீது கொண்ட ஈடுபாட்டை தீவிரமான காதலாகவே அவர் சித்தரிக்கிறார். திவாகரனின் துறவை முதன்மைப்படுத்துவதே அன்றைய அவர் மனநிலையில் அதிக திருப்தியைத் தரக்கூடியதாக இருக்கும். அவரு டைய ஆதரவாளர்களுக்கும் உவப்புத் தரும். ஆனால் ஆசான் படைப்புக் கணத்தில் தன் அக மனதின் தூண்ட லுக்கே முக்கியத்துவம் தந்தார். திவாகரனின் மார்பில் விழுந்து நளினி உயிர் துறக்கும்போது காதல் துறவைத் தோற்கடிக்கிறது. 'நளினியின் சிந்தனைகள் மூலம் நான் சுத்திகரிக்கப்பட்டேன்' என்றார் ஆசான். மிக முக்கிய மான வரி இது. அக்காவியம் ஆசானை அவருக்கே காட் டியது. படைப்பு படைப்பாளியை மேம்படுத்துகிறது. 'அன்பே உலகின் சாரம்' என்று அவர் அப்படைப்பு வழி யாக கண்டடைந்தார்.

இலக்கியம் என்பது என்ன ?

நாம் அறியாத ஒத்திசைவுள்ள பிரபஞ்சத்திலிருந்து அறிந்த ஒத்திசைவு ஒன்றை உருவாக்குவது. இலக்கியம் என்பது சொற்களையே அலகுகளாகக் கொண்டது. ஒலிக்குறிப்பான்களே சொற்கள். அவற்றின்மீது படிமங் களின் ஆடும் நிழல்வெளி. அம்மா என்ற சொல்லின் உருவாக்கத்தில், அன்பு, தியாகம் என பல படிமங்கள். சொற்களின் இசைவு மூலம் படிமங்களின் இசைவு உருவாகிறது. படிமங்களின் மாறும்தன்மை காரணமாக முடிவற்ற சாத்தியங்கள் உருவாகின்றன. இலக்கியம்

சாத்தியங்களின் பிரவாகம். எனவே அது நேற்று இன்று என அறுபடாததாகும்.

அதன் முன்னோக்கிய நகர்வின் சாத்தியங்கள் எப்படி கண்டடையப்படுகின்றன ?

மொழியின் பிரவாகம் எதைத் தேடுகிறது என்ற பிரக்ஞைதான். இங்கு தமிழ்ப் புதுக்கவிதை படிக்கப்பட் டதைக் கேட்டேன். அணியிலக்கணங்களை முற்றிலும் சுமையாகப் பார்க்கிறீர்கள் என்று புரிந்தது. ஒவ்வொரு மொழிக்கும் அதற்கான ஒலி நியதிகள் உண்டு. சில நியதிகள் அதன் கட்டமைப்பு சம்பந்தப்பட்டவை. அவை சிதறுவது தொடர்பைப் பாதிக்கும். வேறு சில காலத் தோடு இணைந்தவை. தொடர்ந்து செம்மைப்படுத்தப் படுபவை. தேவார திருவாசகங்களைக் கேட்கும்போது இம்மொழி எவ்வளவு தூரம் ஒலிநீதியாக பண்படுத்தப்பட் டுள்ளது என்று புரிகிறது. அந்த விளிம்பிலிருந்து புதிய சாத்தியங்களை நோக்கி முன்னகர்வதே உண்மையான சவால்.

ஆனால் கச்சிதத் தன்மையை அடையும் பொருட்டே புதுக்கவிதை வடிவம் பிறந்தது.

அது முக்கியம். அத்துடன் ஒலிநீதியான முழுமை யும் முக்கியம். நீங்கள் உங்கள் மொழி அடையதே ஒலி யிசைவில் போதிய பயிற்சியில்லாமையினாலேயே அதை கோட்டை விட்டுவிட்டீர்கள் என்று படுகிறது.

இலக்கியப் படைப்பில் வடிவம் என்பது எந்த அள வுக்கு முக்கியம் ?

போஜராஜனின் 'சிருங்காரப் பிரகாசம்' குறிப்பிடும் கவிதைக்குணங்கள் ஒளி, இனிமை, எழுச்சி, தெளிவு, உள்வலிமை. இவை வடிவ நிர்ணயங்களா இல்லை தேவைகளா? இவை அகவயமான இயல்புகளா இல்லை புறவயமான இயல்புகளா? எந்திரத்தனமாக கருத்துக் களை தொகுப்பதும் சரி, அலங்காரங்களைக் கோர்ப்ப தும் சரி, வேறு வேறானவையல்ல. இலக்கியம் சத்திய தரிசனத்தையே ஆதாரமாகக் கொள்ள வேண்டும். பிற அனைத்தும் அதன் விளைவுகளே. இலக்கியத் தரிசனம் வேறு, வெளிப்பாடு வேறு அல்ல. இரண்டும் ஒரே கணத்தில் நிகழ்பவை. விமரிசன ரீதியாக முன்வைக்கப் படும் கொள்கைகளும் வடிவ நிர்ணயங்களும் முற்றிலும் புறவயமானவையாகவும் பொதுவானவையாகவும் இருக்க முடியாது. பரஸ்பரப் புரிதலின் தளத்தில் தான் அகவயமான சில உருவகங்கள் வடிவங்களாகவும், சில அகஅனுபவங்கள் கொள்கைகளாகவும் மாற்றப்படுகின் றன. புறவயமானதாக மாற்றப்படும்போதும் இலக்கியக் கொள்கைகளும் வடிவங்களும் வரட்டு விதிகளாக மாறி இலக்கியத்திற்கு எதிரானவை ஆகிவிடும். முதல்தர விமரிசகனின் முதல்தர விமரிசனக் கொள்கையை நாலாந்தர விமரிசகன், அபத்தமான படைப்பை வியந்து பாராட்டுவதற்குப் பிழையின்றிப் பயன்படுத்துவதை நாம் காண்கிறோம். நான் கூறும் எல்லா விமரிசனக் கொள் கைகளும் என் அந்தரங்கமான வாசிப்பனுபவத்தின் விளைவுகளேயாகும்.

இன்றைய நவீன விமரிசனக் கருத்துகள் இக்கூற்றை மறுப்பவை என்று அறிகிறேன்...

நீ எப்படி எதன் அடிப்படையில் அவற்றை ஏற்கிறாய்? பால்சாக்கின் நூலை பார்த்து கட்டவிழ்த்து எழுதிய கட்டு ரையைப் படித்து அவர் கூறும் கொள்கைகளை நீ நம்பு வாய். நீ பால்சாகின் நூலைப் படித்ததுண்டா? ஹ்யூ கோவைப் போல எளிமையான படைப்பாளியல்ல அவர். மொழியில் நுட்பமாகச் செயல்படுபவர். உன் வாசிப்பனு பவத்தில் அக்கொள்கைகள் எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்றே நீ பார்க்க வேண்டும். உனக்கு உதவாதபோது நிரா கரிக்கவும் வேண்டும். உலகம் சொல்கிறது என்பதெல் லாம் மடமை. இவையொன்றும் நிரூபணவாதக் கருத்துக்

களல்ல. எந்தப் புறவயமான விமரிசனமும் ஒரு நுனியில் அகவயமான அனுபவத்தில் ஊன்றியிருக்க வேண்டும். எந்த உண்மையையும் நாம் புறவயமான முறைமை (objective modes) வழியாக அறிவதில்லை. அகமனதின் ஒரு சிறு அசைவு மூலமே அறிகிறோம். அதருக்கத்தால் அறிகிறோம். அதை காலத்துடனும், இடத்துடனும் சம்பந்தப்படுத்துகிறோம். அப்போது அது சித்தாந்த உண்மை ஆகிறது. சித்தாந்த உண்மைகள் அனைத்துமே அரை உண்மைகள்தாம். இதை அறியாத நுண்ணிய மனம் கிடையாது. ஏன் நாம் சித்தாந்தப் படுத்துகிறோம்? நாம் காலத்திலும் / இடத்திலும் நம்மை உணர்கிறோம். நம்மை முதன்மைப்படுத்தும் நமது அகங்காரமே சித்தாந்த உண்மையைக் கோருகிறது. முன்தீர்மானங்களிலிருந்து தப்ப முடியாமையின் பலவீனம், எதிர்கால அச்சம், நிலையின்மை பற்றிய உள்ளார்ந்த எச்சரிக்கை உணர்வு. மானுடப் பலவீனமே உண்மையை நீர்க்கச் செய்கிறது. ஆனால் நமக்குத் தெரியும் உண்மை என்ன என்று. இந்த அந்தரங்கமான அறிதலே இன்றும் இலக்கியப் படைப்புகளை மதிப்பிட்டு வருகிறது. நவீன விமரிசன முறைகள் புறவயமான அளவுகோல்களை உருவாக்கி விமரிசனத்தை 'விஞ்ஞான'மாக மாற்ற முயல்கின்றன என்பதை நான் அறிவேன். மேற்கத்திய சிந்தனையுலகம் இன்று பெரிதும் கல்வித்துறை சார்ந்தது. எதையும் சித்தாந்தப்படுத்தி, முறைமைப்படுத்தி, துறை சார்ந்த அறிவமைப்பாக அவர்கள் மாற்றியாக வேண்டும். வேறு வழியில்லை. அவற்றை நாம் கற்கலாம். ஆனால் ஒருபோதும் நமது அந்தரங்கத் தன்மையைக் கைவிடக்கூடாது. நமது படைப்புகளை முன் வைத்தே நாம் பேசவேண்டும்.

படைப்புச்செயல் என்பது என்ன? அது ஒருவகை 'உற்பத்தி' எனலாமா?

சொல்லை மாற்றுவதன் மூலம் என்ன நடக்கிறது? சில சிறு அதிர்ச்சிகள் தவிர? உற்பத்தி என்பதில் அந்த முன்வடிவம் முன்சூட்டியே திட்டவட்டமாக உள்ளது. அதைத் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் வடிவமாக மாற்றுகிறோம். படைப்பில் ஒரு சொல் அடுத்த சொல்லை நிகழ்த்துகிறது. உயிர்ப் பொருளின் உருவாக்கத்தில் ஒரு உயிரணுவின் கருவிலிருந்து அடுத்த உயிரணு பிறப்பது போல. ஆகவே அதற்குப் படைப்பு என்று பெயர் தூட்டுகிறோம்.

3

வெட்கத்தால்
என் தலை கவிழும்படி
மனம் மயக்கும்
ஒரு புன்னகையே
உனது பதில்

- நித்ய சைதன்ய யதி
(My Inner Profile)

1-1-1996

யதி தன் அறைக்கு எங்களை வரச் சொன்னார். சிறிய அறை. அதன் ஒருபக்கச் சுவர் விரிந்த மலைச்சரிவைப் பார்க்கத் திறக்கக் கூடியது. இரண்டு கணினிகள். விசாலமான பெரிய மேஜை. அதன்மீது எழுது பொருட்கள். கலையழகுமிக்க சீசாக்கள். அறையின் இருசுவர்களிலும் நூல்களின் அடுக்குகள். சுவர்களில் நடராஜகுரு, ரமணர், நித்யானந்தர் முதலியவர்களின் உருவப்படங்கள். தாகூரின் புகைப்படம்.

கவிதைக்கும் மொழிக்கும் இடையேயான உறவு என்ன? கவிதை மொழியின் ஒரு விளைவு மட்டும் தானா?

கனவுக்கு மொழி இல்லையே. கனவில் கவிதையில்லையா? அதன் image கவிதையன்றி வேறென்ன?

ஆனால் மொழியை மீறிய தளம் கவிதைக்கு இல்லை என்று கூறப்படுகிறதே?

நான் இமய முகடுகளில் பலமுறை ஏறிச் சென்ற துண்டு. அங்கு மிக உயரத்தில் பனிபாறை போல உறைந்திருக்கும். அதைத் தொட்டால் பனி மெல்ல உருகிப் பள்ளம் ஏற்படுகிறது. அதன் வழியாக நீர் துளித்துளியாக வழிகிறது. பாறை விரிசலிருகிறது. உடைந்து சிறு ஓடையாக வழிகிறது. அது பெரிய நீரோடையாகலாம். அப்போது நீர்சுழிக்கும் ஒலி ஏற்படுகிறது. ஓடை சிறு வெள்ளாடு போல தாண்டிக் குதிக்கிறது. அது கங்கையாகலாம். மந்தாகினியாக நடைபோடலாம். நூர் பிரயாகிற்கு வரும்போது பெயருக்கு ஏற்ப ரௌத்ர பிரவாகம்தான். காதுகளை உடைக்கும் பேரோசை. பிறகு ரிஷிகேசம். நீர் மலினமடைகிறது. காசியில் அதில் சகல பாவங்களும் கலக்கின்றன. கல்கத்தாவில் கங்கை கடல் போலிருக்கும். மறுகரை தெரியாது. அதன்மீது கப்பல்கள் நகரும். கடலும் கங்கையும் ஒன்றாகுமிடம் எவருக்கும் தெரியாது. ஆயிரம் ஒலிகள் அதன்மீது ஒலிக்கும். ஆனால் கங்கையும் கடலும் பேரமைதியில் மூழ்கியிருப்பதாகப்படும். பனிப்பாறையின் அதே அமைதி.

நம் பனிப்பாறையை அனுபவமெனும் விரல் தீண்டும்போதுதான் விழிப்பு ஏற்படுகிறது. தீண்டப்படாத பனிப்பாறைகள் ஒருவேளை யுக யுகங்களாக அங்கேயே, யார் பார்வையும் படாத உயரத்தில், அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கக் கூடும். பெரும் செவ்விலக்கியங்கள் மௌனமானவை. அவை ஒரு மனதின் வெளிப்பாடுகளல்ல, பல்லாயிரம் வருடங்களாக உறைந்து கிடந்த ஒன்று உயிர் பெற்றெழுவது ஆகும். மனம் என்பது ஒரு தனிமனித அமைப்பல்ல. ஒரு பெரும் பொதுமை அது. காலாதீதமானது. நவீன உளவியல்கூட யுக்கிற்குப் பிறகு அதை உணர்ந்துள்ளது.

கவிதை என்பது ஒருவகை அடையாளம் மட்டுமே என்று கூறலாமா?

நிர்ணயிக்க முயலாதீர்கள். கேனோபநிடதம் ஆதி முழுமையின் ஒலிவெளிப்படாக 'ஹ' என்ற ஒலியைக் குறிப்பிடுகிறது. அடிவயிற்றிலிருந்து எழும் வியப்பின் ஒலி அது. அது மனிதனைப் பொறுத்தவரை ஈடிணையற்ற பெருவியப்பு மட்டுமே. 'அல்லா' என்பதும் அதே போல ஒரு வியப்பொலி மட்டுமே. அத்தகையதோர் வியப்பே கவிதையும். பனிப் படிவிற்குள் ஒரு காலடிச் சுவடைக் கண்டதும் டிபூசிக்குள் பேரானந்தம் நிறைந்தது. அது அவர் காதலியின் காலடிச்சுவடு. மௌனம் நிரம்பிய பனிவெளியில், வெறுமையின் பயங்கர அழகு நிரம்பிய தனிமையில், கால இடம் எனும் திரைவில்லக்கி அவள் தன்னை அவருக்குக் காட்சி தந்தாள். நினைவு எனும் வரத்திலிருந்து எழுந்து இறந்தகாலப் பேரழகை நித்திய நிகழில் நிறுத்தும் பெரும்படைப்பு டிபூசியின் 'பனிப் படிவில் காலடித்தடம்' எனும் செரனேட். குமார சம்பவத்தில் காளிதாசனும் பாதத்தடம் பற்றிச் சொல்கிறான். சிம்மபாதத் தடம் அது. யானை மத்தகம் பிளந்து, உதிர மதுவருந்தி, தள்ளாடி நடந்து சென்ற மிருக ராஜனின் பாதத்தடம். சிதறிய உதிர மணிகள். கலைஞனும் கவிஞனும் நமக்குத் தருவது பாதத் தடங்கள் மட்டுமே. காதலன் அல்லாத ஒருவனுக்கு அப்பாதத்தடம் எதுவும் அளிப்பதில்லை. வேட்டைக்காரனுக்கும் கவிஞனுக்கும் சிம்மத்தடம் தருவது வேறு வேறு அர்த்தங்களை.

4

நம்பிக்கை என்பது எப்போதும் 'பெரிய' ஒன்றின் பொருட்டு பல 'சிறிய' விஷயங்களை நம்ப மறுப்பதேயாகும்.

- ஆலிவர் வெண்டல் ஹோம்ஸ்
(நம்பிக்கையும் மதமும் என்ற பேருரை)

ஒரு பின்நவீன விமரிசகன், பின் நவீனஎழுத்து அத்தியாவசியமாக ஆபாசத் தன்மை உடையது (essentially vulgar) என்று கூறினான். எது ஆபாசம் என்று தீர்மானிக்கும் கிறித்தவ ஒழுக்கவியலை அவன் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது தெரிகிறது. நாம் இவற்றை அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் கல்வித்துறை விவாதங்களுள் நுழைந்தால் வாழ்க்கை வீணாகி விடும். அவசியத்தை முன்னிறுத்தி கற்பதே உசிதம். இது பின்நவீனத் துவஉலகம் என்று 'துரை' கூறுவது அவனது அகங்காரத்தை காட்டுகிறது. அதை நாம் ஏற்பது நமது தாழ்வுணர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

1-1-1996

நவீனத்துவம் பற்றிக் கூறுங்கள்...

ரோமன் கத்தோலிக்க மரபிற்குள் எழுந்த ஒரு சிந்தனை முறையே மாடர்னிசம் என்பது. வாழ்க்கையில் விஞ்ஞானத்தின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானதாக ஆகிவிட்டது என்று நவீனத்தவர்கள் நம்பினார்கள். விஞ்ஞானரீதியான ஆய்வு முறை என்பது புறவயமானது, சார்பற்றது, தருக்க முழுமை உடையது என்று எண்ணினார்கள். பைபிளை விஞ்ஞான அடிப்படையில் மறுபரிசீலனை செய்து தொகுக்க வேண்டும் என்றார்கள். விஞ்ஞானப்பார்வை என்று இவர்கள் குறிப்பிட்டது நிரூபணவாதப் பார்வையையே. ஜெர்மனியில் டி.எம். ஸ்ட்ராஸ், பிரான்ஸில் ஏனெஸ்ட் ரெனான், இங்கிலாந்தில் பிரடரிக் ஹோன் ஹ்யூகல், இத்தாலியில் அன்டோனியோ போகஸ்டா ரோமலோ என்று ஏககாலத்தில் ஐரோப்பா முழுக்க இந்த

அலை எழுந்தது. இதற்கான பின்னணிக் காரணிகள் பல. பிரான்ஸில் பேக்கனின் யாந்திரிக விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சி, அதன்விளைவாக உருவான எந்திரக் கண்டுபிடிப்புகள், அதன் விளைவாக வலுப்பெற்ற பெளதீகவாதம். இக்கண்ணோட்டம் காலத்தையும் வெளியையும் கேள்விகளின்றி நிதர்சனமாக எடுத்துக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தை ஆராய் கிறது. லாய்ஸி என்பவர் அறுபத்தைந்து கருத்துக்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டதுதான் நவீனத்துவத்தின் முதல் அடிப்படை எழுத்து வடிவம். அதை போப் பத்தாம் பயஸ் நிராகரித்தார். 1898இல் ஆயி - டி - க்ளொரெஜ் எனும் வார இதழில் நவீனத்துவம் என்ற சொல் அதிகாரப் பூர்வமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

கார்லைல், மில் முதலிய அறிஞர்கள் கிறித்தவ மதத்தை சீர்திருத்தக் கோரி நடத்திய அறிவுப் போராட்டங்களை நாம் இதனுடன் சேர்த்து யோசிக்க வேண்டும். மில் கிறிஸ்துவத்தின் ஆன்மிக அடிப்படையை ஏற்றவர். கார்லைல் நாத்திகர். இவ்வியக்கங்களின் விளைவாக புரட்டஸ்டான்ட் மதத்திற்குள் மெதடிஸ்டிகள் உருவானார்கள். நவீனத்துவத்தின் இலக்கியப் பாதிப்பு ஜான் ஹென்றி நியுமான் தொடங்கிய ஆக்ஸ்போர்டு இயக்கம் மூலம் நடந்தது. நியுமான் முதல்தரமான மேடைப் பேச்சாளர். அவர் கத்தோலிக்க மதத்தின் பழமைவாதத்தையும் புரட்டஸ்டான்டுகளின் அதீத தனிநபர்வாதத்தையும் நிராகரித்தார். பேகனையும் அதீத லௌகீகவாதி என்று கூறி நிராகரித்தார். ஆனால் 'விஞ்ஞான ரீதியான அனுகுமுறை'யை ஏற்றார். அவருடைய The Idea of a University (1852) என்ற சிறுநூல் மிக முக்கியமானது. மதரீதியாக இலக்கியத்தில் கொண்டு வரப்பட வேண்டிய மாற்றங்கள், படைப்பாளியின் சுதந்திரம், குறியீட்டுத்தன்மை முதலியவை பற்றிப் பேசிய முக்கியமான மூல நூல் அது.

ஆக்ஸ்போர்ட் இயக்கத்தின் ஆதரவாளராக தன் இலக்கியப் பயணத்தைத் தொடங்கியவர் டி.எஸ். எலியட். அத்துடன் கார்லைல், ரஸ்கின் முதலியவர்களின் கலைக் கொள்கைகள், யுங்கின் உளவிய லாய்வு ஆகியவையும் எலியட்டில் ஒருங்கிணைந்தன. எஸ்ரா பவுண்ட், டி.இ. ஹ்யூம் ஆகியோரின் பாதிப்பு பற்றி நாம் அறிவோம். மெல்ல இலக்கிய நவீனத்துவம் பற்றிய நிர்ணயங்கள் உருவாயின. எலியட்டின் விமரிசனக் கொள்கைகளைவிட படைப்புகளே-குறிப்பாக 'தரிசு நிலம்'- இத்தகைய நிர்ணயங்களை உருவாக்கின.

கலையில் ஜான் ரஸ்கினின் 'நவீன ஓவியர்கள்' என்ற பெரியநூல் நவீனத்துவத்தை அடையாளம் காட்டியது. டெர்னர் வரைந்த புதுவகை நிலக்காட்சி சித்திரங்கள் கடுமையான தாக்குதலுக்கு ஆளானபோது அவரை ஆதரித்ததான் ரஸ்கின் எழுதப் புகுந்தார். ஓவியம் மனதின் வெளிப்பாடே என்று வலியுறுத்தி, குறியீட்டம்சத்திற்கும் படைப்பாளியின் தனியடையாளத்திற்கும் முக்கியத்துவம் தந்து வாதிட்டார். ஆனால் ஓவியத்துறையில் தொடர்ந்து வந்த பற்பல இயக்கங்கள் இச்சொல்லை அர்த்தமிழக்கச் செய்துவிட்டன. மிகப் பொதுப்படையாகவே கலையில் நவீனத்துவம் என்று கூறமுடியும்.

மிகச் சுருக்கமான ஒரு சித்திரம் நான் தந்திருப்பது. ஐரோப்பியச் சிந்தனை மரபு இரு அம்சங்கள் கொண்டது. செமிடிக் மரபு ஒன்று. அதுவே கிறித்தவம். கிரேக்க pagan மரபு அடுத்தது. உலகியல்தன்மையும் அழகு வழிபாடும் கொண்ட கிரேக்க மரபை கிறித்தவம் அழுத்தி விட்டது. ஆயினும் அது அவ்வப்போது கிறித்தவத்திற்குள் பீறிட்டுக் கிளம்பும். மறுமலர்ச்சிக் காலம் அப்படிப்பட்ட ஒரு எழுச்சி. நவீனத்துவமும் அப்படிப்பட்டதுதான். நவீன விஞ்ஞானம் என்பது கிரேக்க மரபின் தொடர்ச்சியேயாகும். எலியட் முதலிய நவீனத்துவப் படைப்பாளிகள் கிரேக்க மரபை ஓர் உச்சமாகக் கண்டனர். அதன் சமநிலை, முழுமை ஆகியவற்றை சமகாலத்தில் மீண்டும் சாதிக்க முயன்றனர். நவீனத்துவத்தின் இலக்கியத் தனித் தன்மைகள் பல இப்படி உருவானவை.

ஐம்பதுகளில் விஞ்ஞானப் பார்வை என்ற கருதுகோள் உடைபடத் தொடங்கியதும் நவீனத்துவம் சரியத்தொடங்கியது.

அச்சரிவை மொழியியலாளர்கள்தான் நிகழ்த்தினார்களா ?

இல்லை. நுண்பௌதிகத் துறையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் முதற்காரணம். காலவெளியை முதன்மைப்படுத்தும் பார்வைகள். பொருள் என்ற கருதுகோள் கேள்விக்குரியதாக்கப்பட்டது. பொருண்மையை அடிப்படையாகத் தருக்கமாகக்கொண்ட நிரூபணவாதப் பார்வை உயர்த்துவ விவாதத்தில் நிற்க முடியாது போயிற்று. கார்ல் பப்பர் முதலிய தத்துவ ஆசிரியர்கள் இந்த மாற்றத்தை தத்துவ தளத்தில்

நிகழ்த்தினார். கூடவே மொழியியலாளர் களும்.

தத்துவம், மொழியியல், உளவியல், மானுடவியல் ஆகியவற்றுக்கு இணையாக இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களினால் நவீனத்துவம் சற்று பின்வாங்கியது. பின் நவீனத்துவம் உருவாயிற்று. ஆனால் பின் நவீனத்துவத்தை நாம் இன்றும் விமரிசகர்களின் நூல்களை அடியொற்றியே தீர்மானிக்க வேண்டியுள்ளது. படைப்புரீதியாக அது தெளிவு பெறவில்லை. பின்நவீனத்துவத்தின் உதயத்திற்கான காரணங்களில் முதன்மையானது தருக்கம் எனும் பொது அமைப்பின் மீது ஏற்பட்ட அவநம்பிக்கை. இவ்விஷயத்தில் பிலிப் இ. லூயிஸின் பின்நவீனத்துவச் சூழல் (Post Structuralist Condition) எனும் நூல் பலவகைகளில் முக்கியமானது. பெகு கெம்ப் (Peggu Kemp) எழுதிய தெரிதா தொகுப்பு (The Derrida Reader) என்ற நூலும் உதவிகரமானது. பின்நவீனத்துவக் கருத்துகள் பற்றி அதிகம் கூற வேண்டியதில்லை.

மதத்தை நான் நம்பவுமில்லை ஏற்கவுமில்லை. மதம் மனிதனை நம்பிக்கையுள்ளவன் நம்பிக்கையற்றவன் என்று இரு பெரும் பகுதிகளாக முற்றாகப் பிரித்து அதனடிப்படையில் இயங்குகிறது. அப்பிரிவினை அத்தனை எளிதல்ல. நேற்றைய ஆன்மிக அடிப்படைகள் சிலவற்றைக் குறியீடுகளாகப் பயன்படுத்தி இன்று அதிகார மையங்களை உருவாக்குவதே மதம். பெரியார் மதமெனும் நிறுவனத்தை எதிர்த்தது - எனக்கு உடன்பாடான விஷயமே.

அவை மிகக் குழப்பமான தொடர் விவாதங்களாகவே உள்ளன. அவற்றின் கல்வித்துறை சார்ந்த சம்பிரதாயத்தன்மை மேலும் அலுப்பூட்டுகிறது. பொதுவாக நவீனத்துவ மரபில் உள்ள சில அம்சங்கள் - கிறித்துவத்தின் உலகளாவிய மனிதாபிமானம், சீர்திருத்தப் பார்வை, அடிப்படையான அறம் ஒன்று உண்டு என்ற நம்பிக்கை முதலியவை - பின்நவீனத்துவத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மொழியின் சாத்தியங்களை மட்டும் நம்பி, தருக்கத்தை உதறி இயங்கும் முயற்சியும் உள்ளது. நாம் இவற்றை எப்படி எதிர்கொள்ள வேண்டும்?

இவையனைத்திலும் கிறித்துவம் வலுவான ஒருதரப்பு. ஒரு பின்நவீன விமரிசகன் பின்நவீன எழுத்து அத்தியாவசியமான ஆபாசத்தன்மை உடையது (essentially vulgar) என்று கூறினான். எது ஆபாசம் என்று தீர்மானிக்கும் கிறித்துவ ஒழுக்கவியலை அவன் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது தெரிகிறது. நாம் இவற்றை அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் கல்வித்துறை விவாதங்களுள் நுழைந்தால் வாழ்க்கை வீணாகிவிடும். அவசியத்தை முன்னிறுத்தி கற்பதே உசிதம். இது பின்நவீனத்துவ உலகம் என்று 'துரை' கூறுவது அவனது அகங்காரத்தை காட்டுகிறது. அதை நாம் ஏற்பது நமது தாழ்வுணர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

5

ஊகங்கள் வலைகள்போல :
அதை வீசுபவர்கள்
தாங்கள் விரும்புவதைப்
பிடித்துக் கொள்கிறார்கள்.

- நோவாலிஸ்

(கார்ல் பப்பின் The Logic of Scientific Discoveryயின் முகப்பு வாசகம்)

3-2-1996

சென்ற முறை வந்தபோது இந்தியச் சிந்தனை முறையின் தனித்தன்மை பற்றிச் சொன்னீர்கள். நமது தத்துவமரபிற்கும் மேற்கின் தத்துவமரபிற்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

பிலாசபி என்ற சொல்லையோ அதன் உட்பிரிவுகளையோ அடிப்படையாகக் கொண்டு நாம் நமது சிந்தனைகளை ஆராயக்கூடாது. கீழைச் சிந்தனை முறை அடிப்படையில் வேறு. துரதிரஷ்டவசமாக நமது கல்விமுறை அடிப்படையில் மேற்கத்தியத் தன்மை கொண்டது. ஆகவே இன்று மேற்குடனான வித்தியாசம் என்ற அளவிலேயே நாம் நமது சிந்தனையைப் பார்க்க முடியும்.

பிலாசபி என்ற சொல், 'பிலோசை சோபியா' என்று பிரிக்கப்பட்டு உண்மையைக் காதுலித்தல் (சோபியா : உண்மையின் தேவை) என்று பொருள்படுகிறது. தருக்கமே உண்மைக்கான ஒரே பாதையாக இங்கு காணப்படுகிறது. யார் வேண்டுமானாலும் தன் விருப்பத்திற்கேற்ப வாதிடலாம். தருக்கத்தின் சமரசப் புள்ளிதான் (equilibrium) உண்மை என்பது. நமது நீதிமன்றங்களிலும், கருத்தரங்குகளிலும் இன்று இம் முறையே உள்ளது. ஒரு விவாதத்தை பொதுவானதாக ஆக்குவதற்கு இன்றும் இதுவே சிறந்த முறை. ஆனால் அடிப்படை விவாதங்களில் தருக்கம் முதன்மைப்படுவது தவறாக ஆகிவிடும். மேற்கத்திய மரபில் தத்துவம் என்றால் எல்லா துறைகளிலும் உள்ள தருக்கங்களின் தொகுப்பேயாகும்.

நாம் தத்துவம் என்கிறோம். தத் + து என்று அது பிரிவுபடும். அது + நீ என்ற இரு அமைப்புகள். தத் (அது) அனைவருக்கும் பொதுவான அறிவுக்கூறு (epitome). நீ என்பது அதை அறியும் உனது பிரக்ஞை. இரண்டும் பிளவுபடாமலேயே இயங்க முடியும். இதையே நமது அறிவியல்கியல் (epitomology) எனலாம். உபநிடதங்கள் சார்பற்ற உண்மை - அறிவுநிலை - ஒன்றை உருவகித்து, அதை நிர்ணயிப்பது எப்படி என்றே பேசுகின்றன. விஞ்ஞானத்தில் இத்தகைய பொதுவான அறிவுநிலை மிகவும் முக்கியமானது. அதுவே ஆய்வுப்பொருளாக முடியும். ஆகவே அது மானுடப்பொதுமையாக இருந்தாக வேண்டும். ஆனால் விஞ்ஞானத்தில் பொது அளவுகோல்கள் உள்ளன. தத்துவத்தில் இல்லை. ஆகவே அடுத்த கட்டமாக அளவு கோல்களைப் பற்றி யோசித்தார்கள். நம் மரபில் அறிவுக் கூறு 'விஷயம்' என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்பட்டது.

மேற்கே தெகார்த்தே பொது அளவுகோல் ஒன்றை உருவகித்தார். அது கணிதம். பின்பு ரஸ்ஸல் 'தகவல் உண்மை - தருக்க உண்மை' என அதைப் பிரித்தார். பொதுவாக மேற்கூறிய புலன்களை முதன்மைப்படுத்து கிறது. புலன்கள் அனைத்து மானுடர்க்கும் பொதுவானது என அது கருதுகிறது. ஓர் எல்லைவரை அது பயன் தரக்கூடிய அளவுகோலே. ஆனால் புலன்கள் தங்கள் எல்லைகளுக்குள் தான் இயங்க முடியும். புலனறிவு கருத்து நிலையிலிருந்து சுதந்திரமானதுமல்ல. புலன்களை மூளையின் மின் அமைப்பு தீர்மானிக்கிறது. மூளையை மரபணுக்களின் அமைப்பு தீர்மானிக்கிறது. மரபணு அமைப்பு என்பது காலத்தில் நீளம் ஒரு தொடர். அதன் நோக்கம் என்ன? அந்நோக்கத்தை நாம் எப்படி அறிவது? இல்லை அறியாமலேயே அதற்கு ஆட்படுவதா? ஆக புலனறிவுகள் அவற்றுக்கு அப்பாற்பட்ட வேறு சிலவற்றுக்கு கட்டுப்பட்டவை.

இத்தகைய உள்ளார்ந்த பேரமைப்பை நம் மரபு சித் என்று பெயரிட்டு குறிப்பிட்டது. மனம் என்பது ஒரு செயல்பாடே. அது ஓர் அமைப்பு அல்ல. சித் மனம் வழியாக நம்மை இயக்குகிறது. நாம் அதைப் பற்றி அறிவது சொற்பம். ஆகவே அதன் மூலம் உருவாகும் வாழ்க்கையே முக்கியமானது. இங்கு வாழ்வின் இயக்கத்தை உற்று கவனித்தார்கள். வாழ்க்கை என்றால் மேற்கு உருவகிப்பதுபோல மனித வாழ்க்கையை அல்ல, இயற்கையை. அதிலிருந்து மதிப்பீடுகளையும் அறங்களையும் உருவகித்தார்கள். ஆகவே இங்கு அறிவியல்கியல் எதற்காக என்றால், அறிவியலை நிறுவுவதற்காகவே. நமது அறிவு நம்மை நன்மைக்கும் ஆனந்தத்திற்கும் இட்டுச் செல்ல வேண்டும். அறிவு, நன்மை, அழகு (சத்தியம், சிவம், சுந்தரம்) மூன்றும் வேறு வேறல்ல. அறிவியல்கியல் வழியாக அறிவியலுக்கு வரும் வழியையே நமது முறைமை என்கிறோம். அது சூழலுக்கு ஏற்ப மாறுபடக் கூடியது. பொதுவாக இங்கு மூன்று வகையான முறைமைகள் உள்ளன. நேர்க்காட்சி, ஊகம், முன்னறிவு (பிரத்யட்சம், அனுமானம், சப்தம்). வேதாந்தம் நேர்க்காட்சியையே முதன்மையாகக் கொள்கிறது. ஊகத்தைக் கூடச்சேர்த்துக் கொள்கிறது. மூதாதையர் அறிவு தவிர்க்க முடியாத ஒரு தொடர்ச்சி. மேற்கூறிய நேர்க்காட்சியை முதன்மைப்படுத்துகிறது. அதன் ஒரு பகுதியாகவே ஊகத்தைக் கொள்கிறது. அங்கு இது ஐன்ஸ்டீனோடு முடிந்தது. நமக்கும் மேற்குக்கும் உள்ள முக்கியமான வித்தியாசம் இதுதான். நாம் அளவுகோல்கள் எதையும் மானுடப் பொதுவாக உருவகிக்கவில்லை. அறிவியலையே அப்படி உருவகித்தோம். அறிவியலே அளவுகோல்களைத் தீர்மானிக்க முடியும் என்று நம்பினோம். காரணம் கருத்திலிருந்து விடுபட்ட அளவுகோல் ஏதுமில்லை. இதுவே சரியான நிலைப்பாடு என்று அதிநவீன மேற்கத்தியத் தத்துவச் சிந்தனை ஏற்கவும் தொடங்கியுள்ளது.

அறிவியல் எப்படி நமது மரபின் அடிப்படை ஆகிறது?

அறிவியலில் இரு பிரிவு: இல்லறம், துறவறம். இல்லறம் என்றால் இயல்பான வாழ்வை சமூக இயக்கத்துடன் பிணைத்துக்கொண்டு, அதிகபட்ச ஒத்திசைவுடன் வாழ்தல். துறவறம், வாழ்வை அறியும் பொருட்டு தன்னை முன்நிபந்தனைகள் இல்லாதவனாக வைத்துக் கொள்ளுதல். இவ்வாறு வாழ்வைச் சார்ந்து நமது தத்துவம் இயங்குகிறது. மேற்கின் தத்துவம் ஒருவித அறிவுப் பயிற்சி. வாழ்வுடனான அதன் உறவு மறைமுகமானது. அறிவியலை அவர்கள் ஒழுக்கவியலாகச் சுருக்கி, தத்துவத்தின் ஐந்து உட்பிரிவுகளில் ஒன்றாகப் பார்க்கிறார்கள். பிற பிரிவுகள்: தருக்கம், அழகியல், அரசியல், ஆன்மீகம். ஒவ்வொன்றும் குறுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். குறிப்பாக ஆன்மீகம் அங்கு 'அவ்வுலகு' சார்ந்த சிந்தனைகளாகவே கருதப்படுகிறது.

மேற்கத்திய சிந்தனையில் அறிவியல் அம்சம் வலுப்பட்டது எப்படி?

வளர்ச்சியின் போக்கில் விஞ்ஞானம் உள்ளே நுழைந்தது. டார்வினின் காலகட்டத்தில் எல்லாமே பெளதிக ரசாயன சட்டங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. டார்வினுக்குப் பிறகு உயிரியல் வலுப்பட்டது. பின்பு உளவியல். விஞ்ஞானத்திற்குப் பொதுமை அவசியம். மனத்திற்குப் பொதுமை இல்லை. பொதுவாக இருந்தது மனிதப்பழக்க வழக்கம். ஆகவே பழக்கவியல் உளவியல் (behavioural psychology) உருவாயிற்று. பிறகு ஃப்ராய்ட் வழ்தார்; மனதை பல அமைப்புகளின் தொகுப்பாகக் கண்டார். ஆழம்சார் உளவியல் (Depth psychology) உருவாயிற்று. பின்பு யுங்கின் ஆய்வு முறை உளவியல் (Analytical psychology) வந்தது. மனம் பற்பல அடுக்குகள் கொண்ட ஒரு அமைப்பு அல்லது பற்பல உள்ளியக் கங்கள் கொண்ட ஒரு பேரியக்கம் என்று கருதப்பட்டது. உளவியல், அறத்தைப் பார்த்துத் திரும்பியது இங்கு தான். தத்துவத்தில் உளவியலம்சம் இணைந்தது (psychologism in philosophy). பெர்க்ஸன், ரஸ்ஸல் முதலியோரின் இடம் இங்குதான்.

தத்துவஞானம் எப்படி விஞ்ஞானத்தைப் பாதித்தது?

இவ்வளர்ச்சிப் போக்கின் ஒரு கட்டத்தில் தத்துவம் விஞ்ஞானத்தைப் பாதிக்க ஆரம்பித்தது. இதன் விளைவாக விஞ்ஞானத்தின் தத்துவ அடிப்படை என்ன என்ற கேள்வி எழுந்தது. பெர்க்ஸன், நடராஜகுரு முதலியோரின் ஆய்வின் களம் அது. கார்ல் பாப்பரின் ஆய்வும் அதுவே. விஞ்ஞானத்தில் செயல்படும் தத்துவவாதம் (Philosophism) பற்றி பாப்பர் பேசுகிறார்.

டார்வின் சிந்தனையின் அடிப்படை என்ன? உயிர் மேலும் சிறப்பாக மாறியபடி உள்ளது என்பதுதானே? உலகில் உள்ள அனைத்தும், அவ்வாறு மேம்படுகின்றன. அப்பயணத்தின் பின்னால் உள்ள அறியமுடியாத நோக்கம் பற்றிய உருவகத்தில்தான் அதன் ஆன்மீக நிலைபாடு வருகிறது. டார்வினின் தொடர்ச்சி லாமார்க். பிறகு ஹென்றி பெர்க்ஸனின் 'படைப்பாக்கப் பரிணாமம்' (creative evolution). அரவிந்தரை அது வந்ததையும்போது ஆதிமுழுமையும் (absolute) பிரபஞ்ச மனமும் (Cosmic mind) உள்ளே வந்து விடுகின்றன. பரிணாமம் நடப்பதையாரும் நிரூபிக்க முடியாது. பல்லாயிரம் வருட நீட்சி உடைய செயல் அது. ஆகவே இது ஒரு ஊகமே. பரிணாம விதி (law of evolution) அல்ல; பரிணாம சித்தாந்தம் தான் (Theory of evolution) அது. ஆகவே அதில் உள்ள அறமையங்களே முக்கியமானவை. அவற்றுக்கு வாழ்வுடன் உள்ள தொடர்பே முக்கியமானது. அனைத்து விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் காரணமாக உள்ளவை அக்கண்டுபிடிப்பை நிகழ்த்தும் பொருட்டு பல்வேறு திசைகளை நோக்கி வீசப்படும் ஊகங்கள்தான். அவையனைத்தும் மானுட மனதின் எல்லைகளுக்குட்பட்டவை. தேவைகள் சார்ந்தவை. அவற்றில்தான் அடிப்படை அறங்கள், மதிப்பீடுகள் செயல்படுகின்றன. அவை செயல்படாத அறிதல் முறை இல்லை. ஆகவேதான் இன்றைய நவீனத் தத்துவம் அறமையங்களை நோக்கி அழுத்தமாகத் திரும்பியுள்ளது. நமது மரபு எப்போதும் அறமையங்களையே வலியுறுத்தி வருகிறது. பெர்க்ஸன் இவ்வகையில் முக்கியமானவர். ரஸ்ஸலும் கார்ல் பாப்பரும் அடுத்தபடியாக. ரஸ்ஸல் தன்னை சமரச ஒருமைவாதி (Neutral Monist) என்றார். சித்தும் அல்ல ஜடமும் அல்ல பிரபஞ்சம் (neither spirit nor body), இரண்டின் சமரசப்புள்ளியே அது என்றார். அது நமது மரபார்ந்த பார்வை. சித்தஜடக் கலவை என்று அதை நாம் கூறுகிறோம்.

6

கலைகளின் உறைவிடமே; காவியச் சுவையே; அன்பே உருவானவனே; சித்தத்திலிருந்து ஒளி

விட்டெழும் ஆனந்தத்தால் அணைத்தையும் அழகுறச் செய்யும் இனியவளே.

- லலிதா சகஸ்ர நாமம்

4-2-1996

காலையில் எட்டுமணிக்கு யதி நடக்கக் கிளம்புவதை ஒரு பிரம்மச்சாரி தட்டி எழுப்பிச் சொன்னார். அவசரமாக முகம் மட்டும் கழுவிவிட்டு ஓடிச் சென்றோம். கோட்டும் தொப்பியும் கைத்தடியுமாக யதி நின்று கொண்டிருந்தார். யதி காலை ஐந்துமணிக்கு எழுந்திருப்பார். இசை கேட்பார். பிறகு தியானம். பிறகு கடிதங்கள். குருகுல முகப்பில் பெரிய சைப்ரஸ் மரங்களின் இலைகளில் பனித் துளிகள் மணிகள் போல ஒளிவிட்டன. கிழக்குப் பக்கமாகத் திரும்பி நடந்தார். எதிரே வரும் குழந்தைகள் 'குரு' என்று கீச்சுக் குரலில் கூவியபடி ஓடிவந்தன. பெயர்களைக் கூறிச் சிரித்தபடி நடந்தார். சிவப்புநிறத் திரவத்தில் மிதப்பது போல கிழக்கே சூரியன். யதி உதயத்தைப் பார்த்தபடி நின்றார். முகமும் தாடியும் கண்ணாடிச் சில்லும் சிவப்பாக ஒளிவிட்டன.

வழக்கமாக துறவிகள் கலையில்லக்கியங்களை இரண்டாம் பட்சமாகவே கருதுகின்றனர். உலகப்பற்று, போகம் சார்ந்தவை என்று அவற்றைக் கருதுபவர்களும் உண்டு. உங்களுக்கு இவைகளில் உள்ள தீவிரமான ஈடுபாட்டிற்கு என்ன காரணம்?

துறவிகளைப் பற்றிய இந்த மனப்பதிவே தவறானது தான். துறவிகளைச் சுற்றியுள்ளவர்கள் அப்படிப்பட்ட ஒரு சித்திரத்தை உருவாக்கி விடுகிறார்கள். விரக்தியும் நிராகரிப்பும் நிரம்பிய இறுக்கமான, துக்கமான, மனிதராக ஒரு துறவியைக் காட்டுவது அவரை மையமாக்கி நிறுவனத்தைக் கட்டியெழுப்ப உதவியாக உள்ளது. நகைச்சுவை உணர்வு மிகுந்த காந்திஜிகூட நமக்கு ஒரு அழுமூஞ்சி வடிவம்தானே? ராமகிருஷ்ணரும், அரவிந்தரும், ரமணரும், நாராயணகுருவும் நகைச்சுவை உணர்வு மிக்கவர்கள். ஆழ்ந்த கலைத்தேர்ச்சியும் இலக்கிய ரசனையும் உடையவர்கள்.

கலை என்றால் என்ன?

கலை என்று இரு ஓலிகள். இரு கேள்விகள் அவை. 'இது எங்கிருந்து வந்தது?' 'இது எங்கு லயிக்கிறது?' கலை என்பது இவ்விரு கேள்விகளின் இடையேயான ஓர் வியப்பு. கலை என்ற சொல்லை 'அடையாளம்' என்று அர்த்தப்படுத்துவதுண்டு. ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றைப் பிரித்துக் காட்டும் பொருட்டு, தரப்படும் அடையாளம் அது. அன்றாட வாழ்வில் ஒன்றை அடையாளப்படுத்தும் பொருட்டு ஒரு புள்ளியை வைப்போம். அதை விரியடையச் செய்து ஓவியமாக மாற்றலாம். குறியீட்டுத்தன்மையை அளித்து கவிதையாக மாற்றலாம். பொதுமையிலிருந்து தனித்துவத்தைப் பிரித்தறியும் அடையாளம்தான் அது. இவ்வாறு இலக்கணம் உருவாகிறது. ஒன்றைப் பிறிதிலிருந்து பிரித்துக் காட்டுவதே இலக்கணம். இலக்கணங்கள் விதிமுறைகள். கலை மாறிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு செயல்பாடு.

அறிதல் எனும் செயல் நடக்கும்போது இரு அமைப்புகள் பரஸ்பரம் உரசுகின்றன. ஒன்று அகம் இன்னொன்று புறம். இவற்றின் கலவையே அனுபவம் என்பது. இரு உலகுகளுக்கு நடுவே இவற்றின் கலவையாக உள்ளது உயிர். புது அனுபவம் ஒவ்வொன்றும் அதைப் பீதியடையச் செய்கிறது. மேனாட்டு உளவியலில் இதற்கு உள நிகழ்வு (Psychic phenomenon) என்று பெயர். நம் மரபில் அதை நாம் அந்தகரண விருத்தி என்கிறோம். எந்த அனுபவமும் முதலில் துன்பத்தையே தருகிறது. சிறு குழந்தைகளை கவனித்தால் இது தெரியும். அனுபவம் என்பது ஒருவித சமன்குலைவு என்பதே

இதற்குக் காரணம். தொடர்ந்து அனுபவம் நிகழ்ந்தால் அதை உயிர் 'அறிகிறது'. பின்பு துன்பமில்லை. மெல்ல அதவே இன்பமாகிறது. இவ்வாறு அனுபவத்தை 'அறிய' மனிதன் மூன்று அமைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளான். கலை, விஞ்ஞானம், ஆன்மீகம். இவ்வமைப்புகள் மூலம் மனிதன் பரஸ்பரம் தொடர்பு கொள்கிறான். ஞானத்தைப் பெருக்கி தொகுக்கிறான். இவ்வாறாக ஒவ்வொன்றுக்கும் அதற்குரிய குறியீட்டு மொழி உருவாகிறது. ஆன்மீகத்தின் மொழி பிற இரண்டிலிருந்தும் சற்று மாறுபட்டது. பெரிதும் அந்தரங்கமான, உருவக மொழி அது. ஒவ்வொரு அனுபவத்திலும் உள்ள விளக்கமுடியாத ஆச்சரியத்திலிருந்து ஆன்மீகம் அதை அடைகிறது. விஞ்ஞானம் ஒரு எல்லையில் திண்ணம் உடைய மொழியில் பேசுகிறது. ஆன்மீகம் மறு எல்லையில் முற்றிலும் திண்ணமற்ற மொழியில் பேசுகிறது. கலை நடுவே ஒரு பாலம் போல உள்ளது.

அடையாளம் மூன்று அடிப்படைகளினால் ஆனது. பெயர், வடிவம், எண்ணிக்கை. ஒரு பொருளுக்கும் வானத்திற்கும் இடையேயான எல்லைக்கோடே அதன் அமைப்பைத் தீர்மானிக்கும் வடிவம் ஆகும். அவ்வடிவத்திற்கு ஓர் ஒலியடையாளம் தரப்படும்போது அது பெயர் உடையதாகிறது. அவை வரிசைப்படுத்தப்பட்டு தொகுக்கப்படும்போது அது எண்ணிக்கை. இம்மூன்றும் பரஸ்பரம் பின்னிப் பிணைந்து நாம் காணும் இப்பிரபஞ்சத் தோற்றம் உருவாகிறது. மேற்கத்திய மனோதத்துவ ஆய்வின் படி நாம் அறிபவை எல்லாமே அர்த்தப்படுத்தப்பட்ட சித்திரங்கள்தாம். இவற்றை ஜெர்மனியில் Gestalt என்கிறார்கள். ஓர் அடையாளத்துடன் இன்னொன்றை கலந்தால் இரண்டும் சிக்கலாகின்றன. இவ்வாறு சிக்கலான பல்வேறு அமைப்புகளால் நம் அறிவு கட்டப்படுகிறது.

இந்த அமைப்புகளில் எல்லாம் அடிப்படையாக ஒன்று உள்ளது. இவற்றையெல்லாம் சார்பு நிலையில்தான் நாம் உருவகிக்கிறோம். ஏதோ ஒன்று மறுக்க முடியாததாக இருக்கும் நிலையிலேயே அறிதல் சாத்தியமாகிறது. ஒரு கத்தரிக்கோல் தன்னையே வெட்டிக்கொள்ள முடியாது. கண்களால் கண்களைப் பார்க்கமுடியாது. அறிவின் அடிப்படையான அளவுகோல் எதுவோ அது மாறாததாகவே இருக்கும். மறுக்கமுடியாத ஒன்றை அளவுகோல் ஆகும். கலையிலக்கிய, விஞ்ஞான, தியான முறைகளின் ஊடே நாம் இம்மறுக்க முடியாமையை உணர்கிறோம். ஒவ்வொரு தளத்திலும் ஒரு மாறாத அடிப்படையும், அதையொட்டி ஒரு தருக்கமும் உள்ளது. எந்த அறிதலும் தருக்கம் வழியாக அந்த மாற்ற மின்மையையே வந்தடைகிறது.

7

நான் அழகிற்காக இறந்தேன்
கல்லறையில் வைக்கப் பட்டேன்
உண்மைக்காக உயிர்விட்ட ஒருவர்
என்னருகே படுக்கவைக்கப்பட்டபோது
அஞ்சினேன்.
நான் ஏன் இறந்தேன் என்று
அவர் கேட்டார்.
'அழகிற்காக' என்றேன்.
'நான் உண்மைக்காக. நாமிருவரும்
சகோதரர்கள்' என்றார் அவர்
அவ்வாறாக உறவினர்களைப் போல
இரவு முழுக்க உரையாடினோம்.
புல் வளர்ந்து பரவி,
எங்கள் உதடுகளை மூடி,
எங்கள் பெயர்களை மறைக்கும் வரை.

- எமிலி டிக்கன்சன்

16-3-1996

இந்தக் கவிதையில் அழகும் உண்மையும் இரண்டல்ல, ஒன்றுதான் என்ற தரிசனம் உள்ளது. ஆனால் காலம்காலமாக படைப் பிலக்கியவாதிகளிடம் அழகும் உண்மையும் ஏதோ ஓர் இடத்தில் பரஸ்பரம் முரண்படக் கூடியவை என்ற எண்ணம் உள்ளது. அசிங் கமான உண்மை அழகான பொய் போன்ற சொற்கள் சாதாரணமாக இவ் விஷயத்தையே குறிப்பிடுகின்றன. டால்ஸ் டாயின் புகழ்பெற்ற சொற்றொடர்கூட உண்டு: 'அழகானவை எல்லாம் சிறந்தவை என்று எண்ணுவதே மனித குலத்தின் ஆகப் பெரிய மாயை.' உங்கள் கருத்து என்ன?

முதலில் இரு சொற்களையும் இந்த விவாதச் சூழலில் வைத்து நிர்ணயித்துக் கொள்ள முயல்வோம். அழகு என்பது என்ன? உண்மை என்பது என்ன? இவ்வாறு

நமது மரபு மிகவும் சிக்கலானது. பல்வேறுபட்ட உள்ளோட்டங்களும் முரண்களும் உள்ளது. அதை ஒற்றைப் படையாக ஆக்குவது அதை மறுப்பதற்குச் சமம்தான். வேதமரபுக்கு எதிரான பேரியக்கம் உபநிடதங்கள். தத்துவத்தின் வெற்றியை அவை பறைசாற்று கின்றன. பௌத்தம் இவ்விரு மரபுகளுக்கும் எதிரானது. அத்வைதம் இவையனைத்தையும் மறுப்பது. அதே சமயம் இவை ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றாக முளைத்தெழுந்தவையும் கூட. சமரசங்களும் போராட்டங்களும்தான் இவற்றை வளர்த்தெடுத்தன.

விவாதக்களத்தையும் சந்தர்ப்பத்தையும் சார்ந்து நிர்ணயங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளாமல் அடிப்படைகளைப் பற்றிய விவாதங்களுக்குள் புகுவது மிகவும் பிழையானது. ஏனெனில் இச்சொற்கள் மிகவும் பரந்து பட்ட முறையில் பலகாலமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அடிப்படைக் கருதுகோள்கள் பலவற்றை நிரந்தரமாக நிர்ணயிக்க முடியாது. அது அந்தரங்கமான அறிதல்களைப் பொதுமைப்படுத்தி, உலகை அதன் அடிப்படையில் தவறாகப் புரிந்துகொள்வதில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும். அடிப்படைக் கருதுகோள்கள் எதை எடுத்துக்கொண்டாலும், அவற்றை நிர்ணயிக்க முயலும்போது அவை அன்றாடத் தளத்தைத் தாண்டியவை என்பதை உணர முடியும். அழகு உண்மை இரண்டுமே அப்படி அதீத தளத்தில் ஊன்றி நிற்பவை. ஆகவே முழு முற்றான நிர்ணயம் ஒருபோதும் சாத்தியமல்ல. ஆனால் புழக்கத்தளத்தில் நாம் அனைத்தையும் நிர்ணயித்தேயாக வேண்டும். இல்லையேல் உலகில் வாழமுடியாது.

அடிப்படை விஷயங்களை நிர்ணயிக்க முயலக்கூடாது என்று மகாயான பௌத்தம் கருதுகிறதே?

விவாதிக்கக் கூடாது என்றுதான் பௌத்தம் கருதுகிறது. அடிப்படை நிர்ணயங்களிலிருந்துதான் பிற நிர்ணயங்களெல்லாம் உருவாகின்றன. அறங்கள், மதிப்பீடுகள், ஒழுக்கம் எல்லாம் உருவாகின்றன. அவை இல்லாமல் சமூக வாழ்வே சாத்தியமல்ல.

ஆக மூன்று நிலைகளில் சொற்கள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. அதீத நிலை, புழக்க நிலை, அந்தரங்க நிலை. ஒவ்வொரு நிர்ணயமும் ஒரே சமயத்தில் இம்மூன்று நிலைகளிலும் இருப்பதைக் காணலாம். இரண்டாவது தளத்தில் மட்டுமே தெளிவான நிர்ணயம் சாத்தியம்.

அழகு என்பது என்ன? சாக்ரடீஸ் கேட்டார். பெண் அழகு. பாணை அழகு. குதிரைக்குட்டி அழகு. இவையனைத்திலும் பொதுவாக உள்ள அழகு என்ன? அதை தனியாக பிரித்துக்கூற முடியுமா? முடியாது. அந்தரங்க அனுபவம் சார்ந்தே பேச முடிகிறது. அந்தரங்கமான ஒன்றுக்கு புழக்கத்தளத்தில் மதிப்பு இல்லை. ஆகவே நாம் ஏகதேசப்படுத்தலாம். அடிப்படைக் கருதுகோள்கள் எல்லாமே ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தின் பொருட்டு பொதுமைப் படுத்தப்பட்ட தனியனுபவங்களே. அழகு என்பது ஒரு பொதுவான ஒப்புதலின் அடிப்படையிலான ஏகதேசப்படுத்தல் (beauty is an approximation of a general agreement). அந்தப் பொதுவட்டத்திற்குள் இல்லாதவர்களுக்கு அதில் எந்தப் பொருளும் இல்லை.

தாஜ்மகால் அழகு அல்லவா? நான் பலமுறை ஆக்ரா போனதுண்டு. ஏனோ தாஜ்மகாலைப் பார்க்கத் தோன்றவில்லை. ஒரு முறை நண்பர் ஒருவர் வற்புறுத்தி அழைத்துச் சென்றார். அன்று நல்ல வெயில். கட்டிடத்தின் வெண்ணிறம் கண்களைக் குத்தியது. வியர்வை வாடை. சாம்பிராணி வாடை. எனக்குத் தலை சுற்றியது. அப்போது எனக்கு விசித்திரமான பார்வையுணர்வு ஒன்று ஏற்பட்டது. அது ஒரு பேரழகியின் பார்வையல்ல. பனிரெண்டு குழந்தைக்குத் தாயான பெண் மணியொருத்தியின் பார்வை. அவ்வனுபவத்தை வைத்து நான் ஒரு கதை எழுதினேன். அங்கு அடக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பது மும்தாஜ் அல்ல. மும்தாஜ் நிரந்தரப் புகழ் பெறுவதை ஓளரங்கசிப் வெறுத்தார். அவன் உடலை அகற்ற விரும்பினார். ஆகவே தாஜ்மகாலில் காவலனாக இருந்த ஒருவன் மும்தாஜின் உடலை பாதுகாப்பாக வேறு ஓர் இடத்தில் அடக்கம் செய்துவிட்டு தன் தாயின் உடலை அங்கு வைத்து விட்டான். அது அரண்மனைத் தாதியான ஒரு முதிய பெண்மணி. பிற்பாடு ஷாஜகான் இறந்து அவரும் தாஜ்மகாலில் அடக்கப்பட்டார். ஒருநாள் இரவில் ஷாஜகான் தன் மனைவியை நோக்கி கைநீட்டினார். உள்ளிருந்து ஒரு குரல் கேட்டது. 'மகனே, நான் மும்தாஜல்ல. உன் செவிலித்தாய். உனக்கு முலைப்பாலூட்டியவன்.' ஷாஜகான் அதிர்ச்சி அடைந்தார். முழுநிலவு நாள் ஒன்றில் மும்தாஜ் நிலவைத் தொட வெண்பளிங்கு முககு வழியாக இறங்கி வந்தான். வெண்ணிற ஓளியாலான விரல்களால் கபர் பெட்டியைத் திறந்து ஷாஜகானைத் தொட்டு அவனையும் நிலவொளியாக மாற்றி எழுப்பினார். இருவரும் தாஜ்மகாலின் வெண் மேகம் போன்ற கும்மட்டங்களமீது தவழ்ந்தபடியும் பரஸ்பரம் ரசித்தபடியும் இரவைக் கழித்தனர். நிலவு சரிந்ததும் மும்தாஜ் வானில் ஏறி மறைந்தான். ஷாஜகான் தானும் உடன் வருவதாகக் கூறினான். சிரித்தபடி மும்தாஜ் கூறினான்: "முகலாயர்களால் பல்லாயிரம் பேர் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டனர். அந்த பாவமே ஆயிரம் பேர் தினம் மிதித்துச் செல்லும் தரைக்கு அடியில் காலம் முழுக்க படுத்திருக்க

கும்படி உன்னைக் கிடத்தியுள்ளது.” தன் வாழ்நாள் முழுக்க அவன் அன்பிற்காக ஏங்குவனாக, தனியனாக இருந்தான். ஆகவே பாசமுள்ள தாய் அவனுக்கு துணையாகப் படுத்திருக்கிறாள். அவளோ மரக் கூட்டங்கள்மீது பரவும் நிலவொளி போல எப்போதும் எல்லாரிடமும் பிரியமாக இருந்தாள். அவளிருக்க வேண்டிய இடம் நிலவுதான்.

இக்கதை ஒரு தில்லிப் பத்திரிக்கையில் பிரசுரம் பெற்றது. மும்பை உண்மையில் தாஜ்மகாலில் இல்லை என்று பலர் நம்பினார்கள். பலவருடங்கள் கழித்து இக்கதையை ஒரு வரலாற்று ஐதீகமாகக் கருதி ஒருவர் எழுதியதைப் படித்தேன். பிறகு ஒரு நாள் கஜல் பாடகர் ஒருவருடன் யமுனைக்கரையில் நிலவின் ஒளியில் தாஜ்மகாலைப் பார்த்தேன். ஃபெய்ஸ் அகமது ஃபெய்ஸின் வரிகளும், நிலவும், தாஜ்மகாலும் ஷாஜகானின் அன்பும் ஒன்றாயின.

என் கதை தகவல் ரீதியாகப் பிழையானது. ஆனால் நிச்சயமாக அது பொய்யல்ல. பொய் நம்மைத் தவறான திசைக்குக் கொண்டு செல்வது. என் கதையோ மேலும் நூட்பமான உண்மையை நோக்கிக் கொண்டு செல்வது. ஆகவேதான் இதையே பெரும்பாலானோர் நம்ப விழைந்தார்கள். ஐதீகங்கள் உருவாவது இப்படித்தான். இதை ‘அதி உண்மை’ அல்லது ‘செறிவுபட்ட உண்மை’ என்று அரவிந்தர் கூறுகிறார். இதை நாம் ‘கவித்துவ உண்மை’ எனலாம். ராபர்ட் ஃப்ரோஸ்ட் சொன்னார்: ‘நீங்கள் என்னை நம்பியாக வேண்டும். ஏனெனில் நான் கவிஞன்’.

உண்மைகள் பலவிதமானவை என்று கொள்ளலாமா ?

ஆம். ஒவ்வொரு தத்துவ அணுகுமுறையும் தங்களுக்குரிய உண்மைகளை உருவகித்துக் கொள்கின்றன. விஞ்ஞான உண்மை என்பது நிரூபணவாத உண்மையாக இருக்கலாம் அல்லது சாரவாத உண்மையாக இருக்கலாம்.

எந்த உண்மை அழகுடன் முரண்படுகிறது ?

உண்மையை சித்தாந்த உண்மை என்றும் பொது உண்மை என்றும் உருவகித்தவர்கள் அதை அழகற்றது என்றோ அழகானது என்றோ மேலும் உருவகித்துக் கொள்ளலாம். அப்படியானால் இங்கு பிரச்சினை அழகுக்கும் உண்மைக்கும் இடையேயான முரண்பாடல்ல. மாறாக உருவகித்துக் கொள்வதன் பிரச்சினையேயாகும். அப்படி உருவகிப்பதற்கான தேவை அச்சுழலில் அப்போது அவர்களுக்கு உள்ளது என்றே பொருள். அது தத்துவப் பிரச்சினையல்ல. உளவியலோ சமூகவியலோ தான் அதற்குப் பதில் கூறவேண்டும். மேற்கைப் பொறுத்த வரை வெகுசாலம் தத்துவச்சிந்தனை நிறுவன மதமாகிய கிறித்தவத்திற்கு எதிரான ஒன்றாகவே இயங்கியது. கிறித்துவம் எதிரெதிர் நிலைகளைத் திட்டவட்டமாக வகுத்து வைத்திருந்தது. அசிங்கம் என அது நிறுவியுள்ள ஒன்றை உண்மை என அறியும் மேற்குமனம் ‘அசிங்கமான உண்மை’யை உருவகிக்கிறது.

இந்த ஓவியத்தைப் பாருங்கள் - நான் இன்று வரைந்தது. இது ஒரு முட்செடி. பூக்களை அழகானவை என்று கூறும் எவரும் இதை அழகானது என்று கூறமுடியாது. வின்சென்ட் வான்கா வரைந்த ஓவியத்தைப் பார்த்து இதை வரைந்தேன். வான்கா தந்த ஓரே சிறப்பம்சமான வண்ணத்தையும் நான் விலக்கிவிட்டேன். வான்கா வரைந்த இந்த ஓவியம் உலகின் அழகிய ஓவியங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. ஆம்ஸ்டர்டாம் மியூசியத்தில், அவன் வரைந்த ‘உருளைக்கிழங்கு தின்பவர்கள்’ என்ற ஓவியத்தின் முன் வெகுநேரம் நான் நின்றதுண்டு. ஏழைச் சுரங்கத் தொழிலாளர்கள். கரிபடிந்த முகம். இருண்ட அறை. உருளைக்கிழங்குடன் அமர்ந்திருந்த

வன் கேட்டான் : ‘நாங்கள் ஏழைக் குழப்பிகள்; எங்களைப் போய் ஏன் வரைந்தான் வான்கா?’ வான்காவின் ஓர் ஓவியத்தில் பயனிழந்த பியந்த செருப்புகள் மட்டும் உள்ளன. ஏதோ ஒரு ஏழை விவசாயியின் செருப்புகள். பலமுறை தைத்து உபயோகப்படுத்தியவை. இன்று இவற்றை கலைக் கூடத்தில் மக்கள் வரிசையாக நின்று பார்த்து மகிழ்கிறார்கள். வான்கா செய்தது என்ன? அவற்றை அடையாளப்படுத்துகிறான். தன் கலையின் மூலம் அவற்றின் அக உண்மையைத் துலங்கச் செய்தான். சாலையோரம் கிடக்கும் பழைய செருப்பு ஒரு சூப்பை. வான்கா அதில் ஓர் ஏழையின் விடாப்படியான, துயரம் தோய்ந்த, உழைப்பு நிரம்பிய, வாழ்வைக் காட்டினான். கரிச்சுரங்கத் தொழிலாளிகள் அமர்ந்திருக்கும் விதத்தில் ‘கிறிஸ்துவின் கடைசி உணவு’ எனும் புராதன ஓவியத்தை பிரதிபலிக்க வைத்த மானுடத்துயரத்தின் தொடர்ச்சியைக் காட்டினான். நமது அன்றாட வாழ்வில் நாம் தவறவிடும் உண்மையை கலைஞன் அழுத்திக் காட்டியதும் நாம் அறிந்து பரவசமடைகிறோம். அப்பரவசமே அதை அழகுடையதாக ஆக்குகிறது. பிரியம் தருவது அழகு. உவப்புத் தருவது அழகு. மனதின் பழக்கம் உண்மையை விரும்பாதபோது உண்மை அழகற்றதாக ஆகிவிடுகிறது.

ஆகவே நாம் நமது கேள்விகளான பதிலை எங்கிருந்து தொடங்க வேண்டும் என்று மட்டும் கூறிவிடுகிறோம். நமது மரபில் ‘சத்யம் - சிவம் - சுந்தரம்’ என்று ஒரு விஷயத்தின் மூன்று முகங்களாகவே உண்மையை யும், நன்மையையும், அழகையும் காண்கிறோம். இங்கு உண்மை என்பது என்ன? எது மறுக்கப்பட முடியாததோ அது உண்மை (Truth is that which can not be refuted). இந்தக் கோப்பையில் தேனீர் உள்ளது. இது மறுக்கப்படாத உண்மை. தேனீரும் இல்லை, கோப்பையுமில்லை. இதுவும் மறுக்கப்பட முடியாத உண்மையே; வேறு வேறு தளத்தில். உண்மை என்பது நலம் தருவது. நன்மை என்பது ஒழுங்கு. ஒழுங்கு என்பதே லயம். அதுவே அழகு. உண்மையும் அழகும் பிரதிபலிக்கங்கள் (concepts). எஞ்சுவது சிவம். அதாவது லயம். நாம் அறிவது அதை மட்டுமே. முழுக்க அறிய முடியாத மகத்தான இசைவையே. நம் மனதை மீறிய முழுமையையே. எல்லா விஞ்ஞானங்களுக்கும் அடிப்படையானது அது அளிக்கும் வியப்பே. அங்கிருந்து துவங்குவோம்.

8

நட்சத்திரங்கள் எங்குள்ளன?

அவற்றைப் பார்ப்பவனின் மூளையில்.

- பிஷப் பெர்க்லி

17-3-1996

யதியிடம் நேற்று அவர் பேசியது கடைசியில் ‘அறிதல்’ எனும் நிகழ்வின் சிக்கலில் சென்று நின்றுவிட்டது என்றோம். யதி கார்ல் சாக்ஸ் எழுதிய நூல் ஒன்றை கொண்டு வரச்சொன்னார். அதன் சில பகுதிகளைப் படித்தார். கார்ல் சாக்ஸ் உலகப்புகழ் பெற்ற நரம்பியல் நிபுணர். அவர் இன்னொரு ஆய்வாளருடன் சேர்ந்து நான்கு வித்தியாசமான நரம்பு நோயாளிகளைப் பற்றி எழுதிய ஆய்வு அது. முதல் நோயாளி ஒரு ஓவியர். தன் ஐம்பதாவது வயதில் தன் நிற உணர்வை முற்றிலும் இழந்துவிட்டார். நிறக்குருடு (colour blindness) என்பது வழக்கமாக ஒரு நிறம் தெரியாது போவதேயாகும். முழு நிறக்குருடு என்பது மனித வரலாற்றிலேயே மிக அபூர்வம். ஓவியரின் அனுபவங்கள் வியப்பூட்டுபவை. அவருடைய உலகம் மிக வித்தியாசமானதாக ஆகிவிட்டது. தொலைவில் உள்ளவைகூடத் தெளிவாகத் தெரிந்தன. பல

பொருட்கள் தெரியாமலாகிவிட்டன. பொருட்களின் பரிமாணம்கூட மாறிவிட்டது. பொருட்கள் பற்றிய உணர்வுகள் மாறுபடவே உலகமே வேறாக ஆகிவிட்டது. அவர் நிறங்களைப் பற்றிய 'ஞான'த்தை இழந்து விட்டார். தன் பழைய ஓலியங்களைக்கூட அவரால் கறுப்பு வெள்ளையிலேயே நினைவுகூர முடிந்தது. தொடர்ந்து கார்ல் சாக்ஸ் நிறமென்பது என்ன என்று ஆராய்கிறார். அது மூளையின் ஒரு நரம்பமைப்பு மட்டும்தான். பரிமாணங்களும், காலமும், இடமும்கூட அப்படித்தானா என்று ஆராய்கிறார்.

மிக அடிப்படையான கேள்விகள் எல்லாமே மிகவும் பழமையானவை. நமது மரபு இருவகை ஒளிகளை உருவகித்தது. வெளியே பௌதிக ஒளி மூலம் துவங்கி புலன்களை அடையும் தோற்றங்கள். உள்ளே சுயம்பிரகாசமான ஆத்மா அறியும் தோற்றங்கள். அறிதலென்பது ஒரு சந்திப்புப் புள்ளி. யோகிகள் அதை 'விதர்க்கம்' என்கிறார்கள். நீரில் கரையாத உப்பு நம் அனுபவத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. அறிதலின் எல்லை மிகமிகக் குறுகியது. எந்தப் பொருளும் நமது உள்ளொளியில் மறுவடிவம் கொண்டாலொழிய நாம் அதை அறிய முடியாது. காலமும் வெளியும்கூட இவ்வாறு நம்மில் பிரதிபலித்து அறியப்படுபவையே. நம் உயிர்சக்தி வெளியிலிருந்து நாமறியும் பிம்பங்களை மீண்டும் வெளியே விரித்துக் கொள்கிறது. இதையே 'பாஸ்யம்' என்று யோக மரபு குறிப்பிடுகிறது.

நட்சத்திரங்கள் எங்குள்ளன? அவை நட்சத்திரமும் நமது தலையும் சந்திக்கும் இடத்தில் உள்ளன. அதற்கப்பால் நட்சத்திரம் என்றால் என்ன என்று நாமறிய முடியாது. உயிர்கள் அறியும் உலகம் அவை உருவகித்தறியும் உலகே. ஆகவே உபநிடதம் எது பார்வையோ அதுவே படைப்பு என்கிறது. ஆகவே ஆழத்தை நோக்கிச் செல்லும் எந்த ஞானமும் தன்னை அறிதலில் சென்று முடிவடைகிறது.

அறிதல் என்பது கால இட எல்லைக்கப்பாற்பட்ட பிரம்மாண்டத்தை கால இடத்தில் பொருத்திப் பார்ப்பதாகும். அதாவது துண்டுபடுத்தி அறிதல் (fragmentation). அதை மேற்கே de-limitation என்றும் selective structuralism என்றும் கூறுவார்கள். துண்டுபடாத உண்மை நமக்கு சாத்தியமல்ல. அது முழு உண்மையுமல்ல. இவ்வாறு தான் அறிவை அடைய முடியும் என்பதனால்தான் வேதாந்திகள் அறிவை உடலறிவு, புத்திப்புலன் அறிவு, உயிர்அறிவு, சிறப்பு அறிவு, பிரபஞ்ச அறிவு, சாரம்ச ஞானம், முழுமையறிவு, மெய்யறிவு என்று பிரித்தார்கள்.

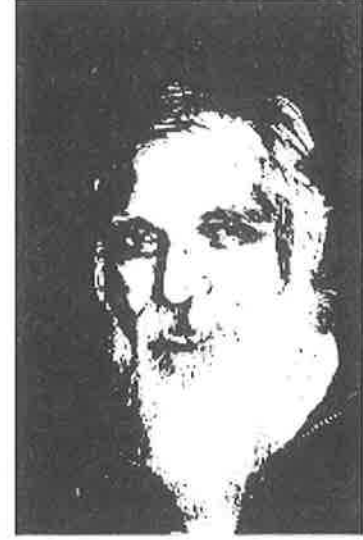
நாம் அறிவது அறிவையல்ல. அதன்மீது தேவைக்கேற்ப நாம் போடும் அடையாளங்களையே. அவை பெயர், வடிவம் என்று இரு வகை. பிறரின் கண்ணீர்த்துளி என்னுள் ஏன் சோகத்தை நிரப்புகிறது? அதில் நான் முழுமையான அர்த்தமொன்றைக் காண்பதனால் தான். காலையில் பசிக்கிறது. உணவு அதை நீக்குகிறது. இங்கு பசி துண்டுபடுத்தப்பட்ட விஷயம். எப்போதும் பசிக்கிறது. உயிர்கள் அனைத்திற்கும் பசிக்கிறது. இங்கு பசி சார்பற்ற முழுமை (absolute). அதாவது துண்டுபட்ட உண்மைகள் வழியாக ஓடும் துண்டுபடாத முழுமையான உண்மையை நாம் உணர முடியும். ஞானம் என்பது இவ்விரு நுளிகளையும் இணைத்தபடி இயங்குவதாகும்.

ஒன்றொன்றாய் தொட்டு எண்ணி
எண்ணும் பொருள் ஒடுங்கினால்
எஞ்சுவதே பரம்...

என்று நாராயணருரு சொன்னார். தொட்டு எண்ணுதல் என்ற செயல்தான் துண்டுபடுத்தல். ஆனால் அச்செயல் துண்டுபடாத முழுமையின் உள்ளே நடக்கிறது. துண்டுபடுத்தலை முழுமை செய்தால் துண்டுபடாமை தரிசனமாகக் கூடும்.

கேள்வியின் இதயத்தில் பதில் ஒளிந்துள்ளது. பார்ப்பவனின் பாதி பார்க்கப்படும் பின்புலமாக பொருளாக உள்ளது. இவ்வாறு பிரபஞ்ச சாரமான உயிருக்கு பிரபஞ்சமே ஆகிறது. ஏஷர் இதை இவ்வாறு கூறுகிறார் :

ஒரு நிமிடம் நாம் நம் மனதை திரும்பிப் பார்ப்போம். மனதைப் பின்புலமாக்கிய படி அதை ரசித்தபடி இருக்கும் சுயத்தைப் பார்த்து விட்டீர்களா? அப்படியென்றால் அக்கணமே தவறு செய்துவிட்டீர்

உலகம் துக்கமயம் என்று புத்தர் சொன்னார். காணிக்கை கொடுங்கள் துக்கத்தைத் தீர்க்கிறோம் என்றனர் பிட்சுக்கள். யேசு உலகம் பாபமயம் என்றார். பாவமன்னிப்பு அட்டை வாங்குங்கள் என்று கூறியது வாடிகன். எல்லாம் மாயை என்றது 'இந்து மதம்'. குருவாயூரப்பனுக்கு எடைக்கு எடை வாழைப்பழம் தரச்சொன்னார்கள் பட்டர்கள்... மார்க்ஸியம் என்பது மதமன்றி வேறு என்ன? சம்ஸ்கிருதத்தில் மதம் என்றால் 'உறுதியான தரப்பு' என்று பொருள். தேடல் இருக்குமிடத்தில் ஏது உறுதி?

கள். அந்த சுயத்தை பின்புலமாக்கியபடி மனம் அதை ரசிக்க ஆரம்பித்து விட்டது.

ஒருநாள் ஒரு அம்பா பசி தாங்காமல் அலைந்தது. இன்னொரு அம்பாவை விழுங்கியது. அதற்கும் பயங்கரப் பசி. வாயும் வயிறும் இல்லாத அவ்விரு உடல்களும் பரஸ்பரம் ஒன்றாயின. முடிவற்று ஒருவரையொருவர் தின்ன ஆரம்பித்தன. இன்றும் தின்கின்றன.

9

அறிவு எப்படி உள்முரண்கள் கொண்டதாக இருக்கிறது?

யதார்த்தத்திற்கும் பரமார்த்தத்திற்கும் இடையே ஓர் இடைவெளி உள்ளது. உலகில் எங்கும் பிரச்சினைகளுக்குக் காரணமாக உள்ளது இந்த இடைவெளி தான். இடையே பாலங்கள் இல்லை. அறிவென்பது அப்படி யொரு பாலத்தைக் கட்டும் முயற்சிதான். ஒருவன் அறிவையே தன் இறுதி இலக்காகக்

கொள்வானானால் அவன் அடைவது ஏதுமில்லை. ஆகவே 'அறியா மையை வழிபடுபவன் இருளில் இருக்கிறான்; அறிவை வழிபடுபவன் அதைவிடப் பெரிய இருளில் இருக்கிறான்' என்று நாராயண குரு சொன்னார். யதார்த்தமும் பரமார்த்தமும் மோதும்போது புதிர்கள் பிறக்கின்றன. ஒபன்ஹியூமரின் பிரபலமான புதிர் ஒன்று உண்டு: இந்த உடல் சக்தி. இந்தச்சுவரும் சக்தி. ஏன் உடல் சுவர் வழியாக ஊடுருவ வில்லை? யதார்த்தத்தை அறிய அறிய ஒவ்வொரு அறிவும் பரஸ்பரம் முரண்படுகிறது. ஸீனோ எனும் தத்துவ ஞானியின் முரண்புதிர்கள் முக்கியமானவை. உதாரணம் கூறுகிறேன்: இருவர் ஓடுகிறார்கள். ஒரு வரைவிட மற்றவர் பத்தடிதூரம் பின்னாலிருக்கிறார். பின்னாலிருப்பவர் முந்த முயல்கிறார். பத்தடி தூரத்தின் பாதியை அவர் ஓடிக்கடந்தால் மீதி பாதி மிச்சமிருக்கும். அதில் பாதியை ஓடிக்கடந்தால் மீண்டும் பாதி மிச்சமிருக்கும். அந்த மிச்சத்தில் பாதியை ஓடிக்கடக்கும்போது மீண்டும் அதில் பாதி எஞ்சுகிறது. அதாவது எப்போதும் சிறிது தூரம் மிச்சமிருக்கும். ஆகவே முதலாமவனை இரண்டாமவன் ஒருபோதும் தாண்டமுடியாது. இது உண்மையா?

ரஸ்ஸல் இந்த விஷயத்தை மேலும் ஆராய்கிறார். ரஸ்ஸல் கேட்டார்: இருவர் விருந்துக்கு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு உடைகள் எடுத்து வைக்கத் தகவல் வந்தது. ஆனால் அவர்கள் வந்தபோது ஒரு உடை பயன்படவில்லை. ஏன்? காரணம் வந்தவர்களில் ஒருவர் பெண். அதாவது தகவல் உண்மை வேறு, தருக்க உண்மை வேறு. ஒருவன் லண்டனில் இருந்து பாரீஸுக்குப் போகிறான். போக்ஸ்டோன் வரை ரயில். கலய் வரை கப்பல். பிறகு பஸ். இங்கு ஓர் அமைப்புக்குள் மூன்று அமைப்புகள் செயல்படுகின்றன. ரயிலில் அவன் தன் காதலியைச் சந்தித்து அழைத்துச் சென்றான். அவர்கள் உறவு ஒரு சண்டையோடு முறிந்தது. இது அவ்வமைப்பிற்குள் நிகழும் சம்பந்தமில்லாத இன்னொரு அமைப்பு. அமைப்பு என்பதே தவறு. இது அமைப்புகள் நிகழ்ந்த படியே இருக்கும் ஒரு பிரவாகம். அறிவு என்பது எப்போதும் அந்த அமைப்புகளில் ஒன்றைப் பற்றியது மட்டும்தான். எனவேதான் அது இன்னொரு அமைப்பில் தவறு ஆகிறது. நான் பின்னோக்கி நடந்தேன், ஆனால் முன்னால் சென்று கொண்டிருந்தேன். காரணம் நான் நடந்தது ஓடும் ரயிலில். கணிதத் தன்மையுள்ள அறிவுகள் எல்லாமே அவற்றின் தளத்திற்கு வெளியே தவறாகிவிடும் என்றார் ரஸ்ஸல்.

அப்படியானால் ஏன் ரஸ்ஸல் போன்றவர்கள் கணிதரீதியான கூட்டல் கழித்தல்களில் ஈடுபடுகிறார்கள்? கணிதம் தன் தருக்கத்தில் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் பிரத்யட்ச உலகை ஓட்டி நிற்க முனைகிறது. ஆகவே அது அடையும் உண்மைகள் பொதுவானவையாக உள்ளன. அமைப்புகளின் அடுக்குகளாகச் செயல்படும் இப்பிரபஞ்சத்தில் அவற்றுக்கிடையேயான இசைவே முக்கியமான விஷயம். இசைவுக் கான ஆதாரம் என்ன? எதனடிப்படையில் பல்வேறுவிதமான பிரபஞ்ச அறிவுகள் தொகுக்கப்பட முடியும் என நாம் ரஸ்ஸலைக் கேட்கலாம். பிரபஞ்ச ஆக்கமும் தனிமனித ஆக்கமும் ஒருங்கே நிகழும் பொது அமைப்பின் தருக்கத்தைப் புரிந்து கொள்வதே அந்த அடிப்படையாக அமையும்; அந்த அறிவே ஆதாரமான மதிப்பீடுகளை உருவாக்க உதவும் என்பார் அவர். அறிவின் பக்கமிருந்து பொருளைப் பார்த்தாலும் பொருளின் பக்கமிருந்து அறிவைப் பார்த்தாலும் மாறாமலிருக்கிறது பிரபஞ்சம். இதையே சார்பற்ற ஒருமை (Neutral Monism) என்கிறார் ரஸ்ஸல். அடிப்படையானதோர் ஒழுங்கு ஒன்று உள்ளது என்று இதை எடுத்துக் கொள்ளலாமா?

இதோ எனது அறை. இங்கு புத்தகங்கள், கம்ப்யூட்டர், எழுது பொருட்கள், ஓவியங்கள், இசைக்கருவிகள் இன்னும் பலபொருட்கள் உள்ளன. சிதறிக் கிடக்கின்றன அவை. ஆம், அப்படித் தோற்றம் தருகின்றன. ஆனால் இது ஒரு அமைப்பு. இதில் ஒவ்வொரு பொருளையும் இன்னொன்றுடன் சம்பந்தப்படுத்தியபடி ஒரு நோக்கம் சரடுபோல ஊடாடுகிறது. அதை நாம் அறிந்தால் இது ஒழுங்கு ஆகிவிடுகிறது. அழகு ஆகிவிடுகிறது. இந்த அமைப்பு என்பது பல்வேறு உள்ளமைப்புகளினாலானது. கம்ப்யூட்டரைச் சுற்றி அதற்கான பொருட்கள். மேஜை மீது எழுது பொருட்களின் வரிசை. நூலடுக்குகளில் நூல்களின் வரிசை. ஒழுங்கின்மை என்பது நாமறியாத ஒழுங்கு. ரஸ்ஸல் அதை 'சொயிண்டி கேஷன்' என்றார். ஜன்ஸ்டீன் சொன்னார் கூறுகளில் சிக்கலும், மொத்தத்தில் எளிமையும் கொண்டு விரியும் ஒரு அமைப்பே இப்பிரபஞ்சம் என்று. பெரிய மனங்களெல்லாம் முழுமையின் ஒழுங்கையும், நோக்கத்தையும், பிரபஞ்சத்தில் உணர்ந்துள்ளன.

ஆனால்
படிகம் போல
தெளிவாகவும் துல்லியமாகவும்
நீயிருக்கும் போது
நான் என்ன செய்ய முடியும் -
ஒரு புத்தனைப் போல
புலன்கள் அணையும் ஆழத்திற்கு
மௌனமாக
திரும்பிச் செல்வதைத் தவிர?

- நித்ய சைதன்ய யதி
(My Inner Profile)

22-6-1996

நான் ஒரு கதைபோல சொல்வதுண்டு. ஒருமுறை பஞ்சாபில் இருந்து ஒரு தோட்டக் கலை நிபுணர் இங்கு வந்தார். மிக அபூர்வமான சில மலர்ச் செடிகளின்

இங்கு தமிழ்ப் புதிக்கவிதை படிக் கப்பட்டதைக் கேட்டேன். அணியிலக்கணங்களை முற்றிலும் சுமையாகப் பார்க்கிறீர்கள் என்று புரிந்தது. ஒவ்வொரு மொழிக்கும் அதற்கான ஒலி நியதிகள் உண்டு. சில நியதிகள் அதன் கட்டமைப்பு சம்பந்தப்பட்டவை. அவை சிதறுவது தொடர்பைப் பாதிக்கும். வேறு சில காலத்தோடு இணைந்தவை. தொடர்ந்து செம்மைப்படுத்தப்படுபவை. தேவார திருவாசகங்களை கேட்கும் போது இம்மொழி எவ்வளவு தூரம் ஒலிரீதியாக பண்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று புரிகிறது. அந்த விளிம்பிலிருந்து புதிய சாத்தியங்களை நோக்கி முன்நகர்வதே உண்மையான சவால்.

விதைகளை எனக்குத் தந்தார். அன்றே அவருடன் நான் கோவை போக வேண்டியிருந்தது. எனவே அவற்றை தொட்டியில் விதைத்து நீருற்றிவிட்டு, அப்போது இங்கு தோட்டத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த ஒருவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, கோவை போனேன். பத்துநாள் கழித்து திரும்பி வந்தால் தொட்டிகளில் வெண்டைச் செடிகள்தான் இருந்தன. என்ன நடந்தது என்று விசாரித்தேன். தோட்டக்காரர் நீருற்றப்பட்டு தயாராக இருந்த தொட்டிகளைப் பார்த்தாராம். எதற்கு காலியாக இருக்க வேண்டும் என்று வெண்டை விதைகளை அதில் போட்டிருக்கிறார். மூன்றாம் நாள் முளைத்த 'களைகளை'யெல்லாம் பிடுங்கி வீசிவிட்டார்; அவ்வளவுதான். நமது கல்விமுறைக்கு இதை நான் உதாரணமாகக் காட்டுவதுண்டு. காளிதாசனும் கம்பனும் ஆக வேண்டிய குழந்தைகளை நாம் டாக்டரும் எஞ்சினியருமாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நீங்கள் மதநம்பிக்கையாளரா?

இல்லை. மதத்தை நான் நம்பவில்லை ஏற்குமில்லை. மதம் மனிதனை நம்பிக்கையுள்ளவன் நம்பிக்கையற்றவன் என்று இரு பெரும் பகுதிகளாக முற்றாகப் பிரித்து அதனடிப்படையில் இயங்குகிறது. அப்பிரிவினை அத்தனை எளிதல்ல. நேற்றைய ஆன்மீக அடிப்படைகள் சிலவற்றைக் குறியீடுகளாகப் பயன்படுத்தி இன்று அதிகார மையங்களை உருவாக்குவதே மதம். பெரியார் மதமெனும் நிறுவனத்தை எதிர்த்தது எனக்கு உடன் பாடான விஷயமே. இங்கு மதநிறுவனங்களின் பிடியிலிருந்து மனிதர்களை விடுவிப்பது மிக அவசியமான ஒரு பணியாகும்.

ஆனால் கீதைக்கும் உபநிடதங்களுக்கும் நீங்கள் உரை எழுதியுள்ளீர்கள்...

இப்புராதன நூல்களை மத நூல்கள் என்று யார் சொன்னது? எந்த உபநிடதம் நம்பிக்கையை ஸ்தாபிக்கிறது? கீதை மதநூல் அல்ல, தத்துவ நூல் என்பதே நானும் நடராஜகுருவும் எழுதிய கீதையுரைகளின் சாரம். வேதம் என்பது ஓர் எல்லை வரை மதநூல். நம்பிக்கையை அது வலியுறுத்துகிறது. கீதை என்ன சொல்கிறது? மூன்று குணங்களுடன் நிற்கும் வேதங்களை நீ வேரோடு வெட்டித்தள்ளு என்கிறது.

கீதை இந்தமதத்தின் பிரதான நூல் அல்லவா?

இந்துமதம் என்ற சொல் அவ்வளவு பொருத்தமானதல்ல. கீதை இந்தியச் சிந்தனை மரபின் மூல நூல்களில் ஒன்று. நமது மரபு பற்றிய அறியாமையை நமது அறிவுஜீவிகள் வளர்த்துக் கொண்டுள்ளனர். இதில் அவர்களுக்கு வெட்கம் இல்லை. தன் மரபு பற்றி ஞானம் இல்லாத மேற்கத்தியச் சிந்தனையாளர்கள் யாருமில்லை. மேற்கத்தியக் கருத்துக்களை துட்டோடுதடாக அறிந்து இங்கு அதைப்பற்றிப் பேச விரும்புகிறவர்கள். அவர்கள் விஷயங்களை அறிந்து வைத்திருக்கும் முறையையும் ஆராயும் முறையையும் ஏன் சிறிதாவது கற்றுக்கொள்ளக் கூடாது?

நமது மரபு முழுக்க 'இந்துமத' சார்பானது என்பது ராதாகிருஷ்ணன் போன்றோர் செய்த புரட்டு. அதை மதவாதிகள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அதைப் பெருவாரியானோர் நம்பும்படிச் செய்வதில் அவர்கள் வெற்றியும் பெற்றுள்ளனர். அவர்களை எதிர்ப்பவர்கள் கூட அதை நம்புகின்றனர். உண்மையில் நமது மரபு மிகவும் சிக்கலானது. பல்வேறுபட்ட உள்ளோட்டங்களும் முரண்களும் உள்ளது. மாறுபடும் பல்வேறு கருத்து நிலைகள் பின்னி முயங்கி உருவானது. அதை ஒற்றைப் படையாக ஆக்குவது அதை மறுப்பதற்குச் சமம்தான். வேதமரபுக்கு

எதிரான பேரியக்கம் உபநிடதங்கள். தத்துவத்தின் வெற்றியை அவை பறைசாற்றுகின்றன. பௌத்தம் இவ்விரு மரபுகளுக்கும் எதிரானது. அத்வைதம் இவையனைத்தையும் மறுப்பது. அதே சமயம் இவை ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றாக முளைத்தெழுந்தவையும் கூட. சமரசங்களும் போராட்டங்களும் தான் இவற்றை வளர்த்தெடுத்தன. பொதுமைப்படுத்தாமல் இவற்றின் உள்ளிழைகளை அறிந்து வகைப்படுத்தி உள்வாங்கிக்கொள்வதே இன்றைய அறிவுஜீவிகளும் ஆன்மீகவாதிகளும் அவசியமாகச் செய்யவேண்டிய விஷயம். இதுவே நமது காலகட்டத்தின் பெரிய சவால். உண்மையில் வேதங்களுக்கு உள்ளேயே கூட சாமவேதமும் அதர்வவேதமும் முதலிரு வேதங்களுக்கு எதிரான பல அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றை தெளிவுபடுத்தும் பொருட்டு நான் சாமவேதத்திற்கு உரை ஒன்று எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளேன்.

மதவாதிகள் உள்முரண்களை மறுப்பதும் அதையே அரசியல்வாதிகளும் செய்வதும் ஆன்மீகத்தில் உள்ள தேடலை மறுப்பதற்காகவே. தேடல் எப்போதும் தன்னை விடுவித்தபடியே முன்னகரும். அது உறைந்து குறியீடாக ஆகும்போதுதான் அமைப்பும் அதிகாரமும் சாத்தியம். நான் ரமணமகரிஷியுடன் சில வருடங்கள் இருந்தேன். சற்றும் மதவுணர்வற்ற மனிதர் அவர் (the most irreligious man). அவரை எவ்வகையிலும் அடையாளப்படுத்த முடியாது. அவரைத்தேடி மக்கள் வர ஆரம்பித்ததும் அவருடைய தம்பி அவர் இருந்த பகுதியைச் சுற்றி வேலிகட்டி அதை ஓர் ஆசிரமமாக மாற்ற முயன்றார். ரமணர் வேலியைத் தாண்டி வெளியே போய் அமர்ந்தார். வேலி அங்கும் தொடர்ந்தது. ரமணர் இறந்ததும் அவருக்குச் சிலை வைத்து, ஆசிரமம் கட்டி, நிர்வாகிகளைத் தேர்வு செய்து, நிதி சேர்த்து பெரிய அமைப்பாக மாற்றி விட்டார்கள்.

வற்கலையில் நாராயணகுருவின் சமாதியைப் பார்க்க சென்றிருந்தேன். இளம் துறவிகள் பலர் வந்து சர்க்கரைப் பொங்கல் நைவேத்தியம் செய்யும்படி வற்புறுத்தியபடியே இருந்தனர்...

ஆம், சர்க்கரைப் பொங்கல். (புன்னகையுடன் யதி தனக்குத்தானே ஏதோ சொல்கிறார்) அதனருகே நடராஜகுரு சமாதியான இடம் இருக்கிறது. மிகப் பெரிய நூலகமும் ஆய்வுநிறுவனமும் உள்ளன. அங்கு நூறில் ஒரு பங்கு மக்கள் கூட வருவதில்லை.

சிந்தனையை நிறுவனமாக்குவதெல்லாம் மதமா?

ஆம். உலகம் துக்கமயம் என்று புத்தர் சொன்னார். காணிக்கை கொடுங்கள் துக்கத்தைத் தீர்க்கிறோம் என்றனர் பிட்சுக்கள். யேசு உலகம் பாபமயம் என்றார். பாவமன்னிப்பு அட்டை வாங்குங்கள் என்று கூறியது வாடிகன். எல்லாம் மாயை என்றது 'இந்து மதம்'. குருவாபூர்ப்பனுக்கு எடைக்கு எடை வாழைப்பழம் தரச் சொன்னார்கள் பட்டர்கள். ஒரு அத்வைதியின் தலைவழியாக தங்கக் காசுகளைக் கொட்டுகிறார்கள் பிற அத்வைதிகள். உயிரோடு ஒரு நினைவுச் சின்னமாக ஆக வேண்டியிருக்கும் கொடுமை...

அரசியலுக்கு இது பொருந்தமா?

மார்க்ஸியம் என்பது மதமன்றி வேறு என்ன? மூல நூல்களிலும் ஸ்தாபகர்களிலும் மிதமிஞ்சிய நம்பிக்கை, அவற்றுக்கு உரைகள் அவர்களுக்குச் சிலைகள்... குழுச்சண்டைகள்... சம்ஸ்கிருதத்தில் மதம் என்றால் 'உறுதியான தரப்பு' என்று பொருள். தேடல் இருக்குமிடத்தில் ஏது உறுதி?

தியானம் எப்படி ஓர் அறிதல் முறை ஆகிறது?

பெர்க்ஸனின் ஓர் உருவகக் கதை உண்டு. நதி ஓரே திசையில் தான் நகரமுடியும். நதிப்படகு இருதிசைகளி

லும் நகரும். நதி மீன் நாளுக்கு திசைகளில் நகர முடியும். அதைப் பிடிக்கும் பறவை ஐந்து திசைகளில் நகரலாம். ஆனால் கரையோரமாக அமர்ந்து இவையெல்லாவற்றையும் பார்க்கும் ஒருவனின் மனம் எல்லா திசைகளிலும் நகரக் கூடும். நமது மனம், அதன் அன்றாட தளத்தில் உடலின் தருக்கங்களுக்கு கட்டுப்பட்டது. ஆகவே அனைத்துத் தருக்கங்களும் உடலின் தருக்கங்களே. உடலோ கால இடத்தில் உள்ளது. ஆகவே மனதின் ஆழத்தை நாம் உற்றுப் பார்க்கிறோம். அதுவே தியானம்.

எப்போது நாம் தத்தளிப்பின் எல்லையில் இளையென்ன என்று தவிக்கிறோமோ அப்போது நமது அந்த ரங்கத்திலிருந்து அதுவரை நாமறிந்திராத ஓர் உள் ளொளி உதயமாகி நம்மை புதிய சாத்தியங்களின் வாசல்களை நோக்கி இட்டுச் செல்கிறது. அது தரும் தன்னம்பிக்கையும் துணிவும் என்றும் நமது வழித் துணையாக இருக்கும். சற்றும் எதிர்பாராதபடி ஓர் எரி மலை நம்முள் உடைந்து தீக்கங்குகளை உமிழும் போது, வாளைத் துழாவுமீ நாக்குகளை நாம் செய் லற்றுப் பார்த்திருக்கும் போது, அவ்வொளியில் புதிய தோற்றம் தரும் வானம் பிறகு நம் வாழ்வின் மிக இனிய நினைவுகளில் ஒன்றாக ஆகிவிடுகிறது.

தேவைகள் நிறைவேறும்வரை மனிதன் அமைதியிழந்திருக்கிறான். வேறெந்த உயிருக்கும் தேவை யென்று தோன்றாதவைகூட அவனுக்குத் தேவை என்று படுகின்றன. அதற்காக பிற அனைத்தையும் துறக்கவும் அவன் தயாராக உள்ளான். அந்த அனுபவத்தை அவன் திரும்பிப் பார்க்கும்போது இழப்புகளே அதை மேலும் அர்த்தமுள்ளதாகக்கொள்ளுகின்றன. மனிதன் ஒரு சவால். அவன் அவனுக்கு விடுக்கும் சவால்.

மனிதனை எப்போதும் ஆங்காரம் கொள்ளச் செய்வது ஒன்று உண்டு. தனது முகமூடியோ அல்லது இன்னொருவனின் முகமூடியோ உண்மையை மறைக்கிறது என்று அவன் அறிவதுதான் அது. அவனுள் ஏதோ

ஒன்று அதைக் கண்டு கூசிப் போகிறது. உபநிடத ரிஷி கூறியதுபோல அவன் தனக்குத்தானே கூறுவான்: 'உண்மையை மட்டுமே அறியவேண்டுமென்று காத்து நிற்பவனுக்காக உனது போலித்தனத்தை கழட்டி வீசு. உன்னுடையதும் என்னுடையதுமான உண்மையை அனைவரும் எப்போதும் அறிந்து கொள்ளட்டும்'.

இப்பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்திற்கும் பெயர் துட்டியிருக்கிறோம். இலக்கணம் வகுத்து விட்டிருக்கிறோம். நாமோ இன்னும் கவனிக்கப்படாதவர்களாகவே இருக்கிறோம். அடர்ந்த காட்டில் இலைப் புதர்களுக்குள் இதுவரை மனிதக்கண் படாது எஞ்சும் மலர்கள் நாம்.

யதி மலைச்சரிவின் விளிம்பில் நின்றார். அஸ்தமனம் தொடங்கிவிட்டது. பறவைகள் தூரத்து குட்டை மரங்களுக்குச் சென்றுவிட்டிருந்தன. வினோதமான ஒரு ரீங்காரம் அறுபடாது ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

யதி மௌனமாக நடந்தார். சில்வர் ஓக் மரங்களின் முகடுகள் மட்டுமே ஒளி பெற்றிருந்தன. சைப்ரஸ் மரங்கள் மெலிதாகச் சீறிக்கொண்டிருந்தன. குருகுல முகப்பிற்கு வந்ததும் யதியிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டோம்.

குறிப்பு

இவ்வரையாடல்கள் பல அமர்வுகளில் புதிவு செய்யப்பட்டவை. சில சமயங்களில் உரையாடல் முடிந்த உடனே நோட்டுப்புத்தகத்தில் குறிக்கப்பட்டன. உரையாடல் முழுமையுறாது முறிந்து போய்விட்ட சில சந்தர்ப்பங்களில் யதியின் நூல்களிலிருந்து சில வரிகள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. உரையாடல்கள் மலையாளத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் நடைபெற்றன. பக்க அளவு கருதி சில கேள்வி பதில்கள் விடப்பட்டுள்ளன. சில சுருக்கப்பட்டுள்ளன.

சந்திப்பு : ஜெயமோகன், ஆர்.குப்புசாமி, குந்தராசி

சதங்கை

இலக்கிய மலர் - 1999

கதைகள் : நாஞ்சில் நாடன், ஆர். சூடாமணி, இரா. காமராசு, பெருமாள் முருகன், களந்தை பீர் முகம்மது, தேவகாந்தன்.

கட்டுரைகள் : சு. சமுத்திரம், பா. செயப்பிரகாசம், ஜெயமோகன், பொ. கமலரூபன், சூரியதீபன், பா. விசாலம், வே. சபாநாயகம், செம்பரிதி, கலாப்பரியா, நாஞ்சில் எழில்

கவிதைகள் : கள்ளழகர், ஹெச். ஜி. ரகுல், புதுவை இளவேனில், பாவண்ணன், தமிழ் மணவாளன், வத்சலகுமாரன், தேவதேவன், செ. ஞானன், இளம்பாரதி...

புத்தக வங்கி, இன்னும் பல பகுதிகள்...

பக்கங்கள் 100, விலை ரூ.10

விற்பனையாளர் இல்லாத ஊர்களுக்கு விற்பனையாளர் தேவை.

சதங்கை

53-2, பாண்டியன் தெரு

கவிமணி நகர்

நாகர்கோவில் 629 002

புதிய நாவல்

எட்டுத் திக்கும் மதயானை

நாஞ்சில் நாடன்

விலை ரூ.100

பக்கங்கள் 270 + 8 டெமி

தொகை அனுப்புகிறவர்களுக்கு பதிவுத் தபாலில் எங்கள் செலவில் புத்தகம் அனுப்பப்படும்.

வெளியீடு

விஜயா பதிப்பகம்

20 ராஜ வீதி

கோவை 641 001

தொலைபேசி 0422 - 394 614

அனந்த ஷங்கர்

நிமித்தம்

எளிய விஷயங்களில் ஏற்றிச் சொல்லப்படும் பயங்கரங்கள்தான் மனத்தை ஆட்டங்கொள்ள வைத்துவிடுகின்றன. யட்சிகள் சில்வண்டுகளின் ஓசைகளிலும் பலாமரங்களின் பருத்த இலைகளின் சலசலப்பிலும் நெடிதுயர்ந்து காற்றுக்குக் குனியும் மனித உருக்கொண்ட ஒற்றைப் பனைகளிலும் குடியிருக்கிறார்கள்.

இருளுக்குள்ளிருந்து புறப்படும் பாடல்களை அவர்கள்தான் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மனம் புரண்ட மனிதர்களுக்குள் அவர்கள் புகுந்துகொண்டுவிடுகிறார்கள். அவர்களின் பேயாட்டம் பார்த்த மறுகணம் அது நமக்குப் புரிந்துவிடுகிறது. அவர்களை அடைத்துவைப்பதன்மூலம் நாம் யட்சிகளை நம் வீட்டில் குடியேற்றிவிடுகிறோம். கருப்பு நிறமும் திருட்டுப் பார்வையும் கொண்ட துர்ச்சகுனப் பூனைகளுக்குள் பிசாசினிகள் ஏவப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பூனைகளின் கண்கள் இருட்டில் தீப்பிழம்பாய்க் காட்சியளிக்கின்றன. அந்தப் பிசாசினி நம்மிலொருவரைக் கொன்றுபோட்டுவிடுகிறாள். நம் பரம்பரையில் தலைமுறைக்கொரு சாவு இப்படித்தான் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. யாரோ செய்த ஏவலின் வாயிலாய்த்தான் நம் பாட்டன் கையும் காலும் முடங்கிப்போய் மூலையில் கிடக்கிறான். நாம் தேடிப்போன மந்திரவாதிகளால் அந்தக் கட்டை அவிழ்க்க முடியவில்லை. அப்படியானால் முத்தச்சனைக் கட்டியவன் ஒரு மகா மந்திரவாதியாக இருக்கவேண்டும்.

நம் முன்னோர்களைப் புதைத்த அல்லது சுட்டெரித்த சுடுகாட்டு மண்ணில் சகல பூதப்பிரேதப் பிசாசினிகளும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன இரவுகளில் பிணங்களின் புகைகளிலும் பனியின் அசைவிலும் நாம் அவைகளைப் பார்த்தோம் நம் ரத்தத்தைக் குடிக்க அவை பாய்ந்து வந்தன. காற்றும்சூட பயந்து நம் திசையில் தான் தறிக்கெட்டு ஓடிற்று. எத்தனை ஓடியும் அடர்ந்த மரங்களுக்கிடையில் துரத்திவந்த அது நம் தலையில் ஒங்கியடித்தது. நாம் ஒருவாரம் காய்ச்சலாய்ப் படுத்திருக்கச் செய்துவிட்டது அது.

டேவிட்டின் உருமாற்றம்

கொடூரக் கொலை செய்தவனை (ஜான் டேவிட்டை) நடுத்தெருவில் நிறுத்திக் கல்லால் அடித்தே கொல்ல வேண்டும்.¹

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகச் சாலையில் நாவரசு சிலை நிறுவி, அனைவரும் நாள்தோறும் வணங்கித் தொழுதிடச் செய்தல் வேண்டும்.²

ஜான் டேவிட்டின் சித்திரம் - தமிழன் எக்ஸ்பிரஸ்

கண்ணன்

மார்ச் 1ஆம் தேதி (1998) தமிழகத்தைப் பதற வைத்த பொன். நாவரசு கொலை வழக்கில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. நக்கீரன் 'மகத்தான தீர்ப்பு' என்று தலைப்பிட்டு வர வேற்றது. கொலையாளி ஜான் டேவிட்டுக்கு (வயது 19) 36 ஆண்டுகள் சிறை தண்டனையும் அபராதமும். குற்றங்களுக்கு ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று விசேஷமாகக் குறிப்பிட்டு, தண்டனையின் நீண்ட ஆயுளை நீதிபதி சாதித்திருந்தார். நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு ஒன்றில் 'சந்தர்ப்ப சாட்சியங்களின் அடிப்படையில் தீர்ப்பு வழங்கும் போது தூக்குத்தண்டனை அளிக்கக்கூடாது' என்று உத்தரவிட்டுள்ளது தன் கையைக் கட்டிப்போட்டுவிட்டதைத் தீர்ப்பில் நீதிபதி எஸ். ஆர். சிங்காரவேலு சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். இல்லாவிட்டால் ஜான் டேவிட்டுக்குத் தூக்குமேடை. (சரித்திர முன்னேற்றம் வாழ்க!)

நாவரசு துணைவேந்தர் மகன் என்பதால் ஊடகங்கள் உணர்ச்சிமயமான செய்திகளை வெளியிட்டன என்று வழக்கறிஞர் விருத்தாசலம் ரெட்டியார் வாதிட்டதை நீதிபதி ஏற்கவில்லை. 'நீதி நிறைந்த உள்ளத்துடன்' இந்த வழக்கை அணுகுவது கடினமான ஒன்றல்ல என்று நீதிபதி கூறினார். நீதியின் பாரபட்சமற்ற தன்மையைக் குலைத்துவிட முடியாது என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.³

இதைக் கேட்க நமக்குத் தெம்பாக இருந்தாலும் ஜயங்கள் சில எழாமல் இல்லை. இந்த வழக்கின் தீர்ப்பு, கொலை நடந்த ஒரு வருடம் ஐந்து மாதங்களுக்குள் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இது இந்தியப் புலனாய்வுத் துறைக்கும் சரி, நீதித் துறைக்கும் சரி அசுர வேகம் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஊடகங்களின் கவனத்தை ஈர்க்காத ஆளும் வர்க்கத்தைச் சேராதவர்களின் (அதாவது அரசு உயர் அதிகாரிகள், அரசியல்வாதிகள், அரசியல் தொழிலதிபர்கள், கீர்த்தி பெற்ற தாதாக்கள், சாமியார்கள், நடிகர் நடிகைகள் தவிர பிறரின்) வழக்குகளை 'நீதி நிறைந்த உள்ளங்கள்' ஏன் இவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக கவனிப்பது இல்லை என்பது ஒரு ஜயம். பிற ஜயங்களை விவாதிக்க இக்கொலை பற்றி மேலும் அறிவது அவசியம்.

2

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் பி. கெ. பொன்னுசாமியின் மகன் நாவரசு 1996 நவம்பர் 6ஆம் தேதி தீபாவளிக்குச் சில நாட்கள் முன்னர் கொலை செய்யப்பட்டான். வயது 17. இந்தக் கொலை இந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழகத்தில், அசாதாரணமான எதிர்வினைகளை ஏற்படுத்தியது.

பொன். நாவரசு அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் எம்.பி.பி.எஸ். முதலாம் ஆண்டு மாணவர். அவரைக் கொலை செய்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஜான் டேவிட்டை பல்கலைக் கழகத்தில் மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர். தீபாவளிக்காக நவம்பர் 8ஆம் தேதி சென்னையில் உள்ள அவரது வீட்டுக்கு வருவதாக நாவரசு கூறியிருந்தான். ஆனால் அவன் சென்னை செல்லவில்லை. பொன்னுசாமியின் புகாரின் பேரில் போலீஸ் விசாரணையைத் துவங்கியது. விசாரணையின்போது ஜான் டேவிட் தலைமறைவானான். பின்னர் மன்னார்குடி கோர்ட்டில் சரண் அடைந்தான். ஜான் டேவிட் தனது வாக்குமூலத்தில் :

நான் கரூரைச் சேர்ந்தவன். எனது தந்தை மாரி முத்து, தாய் எஸ்தர். 2 பேரும் டாக்டர்கள். 6.11.96ந் தேதி மாணவர் நாவரசை எங்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் பார்த்தேன். அவரை என்னுடன் வருமாறு கூறினேன். அவரும் என்னுடன் வந்தார். அவரை எனது அறைக்கு அழைத்துச் சென்றேன். அவரிடம் செருப்பைக் கொடுத்து வாயில் கவ்வச் சொன்னேன். அவரும் வாயில் கவவினார். பின்னர்

செருப்பின் பின்பக்கத்தில் நாக்கால் நக்கச் சொன்னேன். அதைச் செய்ய நாவரசு மறுப்பு தெரிவித்து விட்டு, “நான் துணைவேந்தர் மகன், உன்னைப் பற்றி என் அப்பாவிடம் சொல்லிக் கல்லூரியில் இருந்து டிஸ்மிஸ் செய்துவிடுவேன்” என்று மிரட்டினார்.

உடனே நான் அவரைச் சரமாரியாகத் தாக்கினேன். அதனால் நாவரசு கீழே விழுந்தார். பாவனை செய்கிறார் என்று நினைத்து மேலும் அடித்தேன். அதன் பிறகு நாவரசு எழுந்திருக்க முடியவில்லை. உடனே அவருடைய கையைப் பிடித்து நாடித் துடிப்பைப் பார்த்தேன். நாடித் துடிப்பு குறைந்துகொண்டே வந்தது. சிறிது நேரத்தில் இறந்துவிட்டார். எனக்கு என்ன செய்வது என்று புரியவில்லை. புத்தடமாக இருந்தது. பின்னர் என்னிடம் உள்ள கத்தியைக் கொண்டு அவருடைய தலையைத் தனியாக அறுத்தேன். பின்னர் கை, கால்களையும் தனித்தனியாக வெட்டி எடுத்தேன். தலையை பிளாஸ்டிக் பையில் வைத்து முடி அறையின் ஜன்னல் வழியாக விடுதியின் பின்பக்கம் உள்ள முள் புதரில் வீசினேன். பின்னர் கீழே இறங்கி அந்தத் தலையை எடுத்து அருகில் உள்ள வாய்க்காலில் போட்டேன். பின்னர் கை கால்களைத் தனித்தனிப் பார்சல் பண்ணி ஒரு துட்கேசிலும், உடலை (முண்டம்) மட்டும் ஒரு துட்கேசிலும் எடுத்துக்கொண்டு 6ந் தேதி இரவு ஒரு ஆட்டோ பிடித்துச் சிதம்பரம் ரெயில் நிலையத்துக்குச் சென்றேன். இரவில் சென்னை செல்லும் செங்கோட்டைப் பாசஞ்சர் ரயிலில் சென்னைக்குப் பயணம் செய்தேன்.

போகும் வழியில் கை கால்கள் உள்ள பார்சல்கள் ஒவ்வொன்றையும் ரெயிலில் இருந்தபடியே வெளியே வீசி எறிந்தேன். அதன் பின்னர் சென்னைக்குச் சென்றேன். நள்ளிரவில் ரெயில் தாம்பரம் சென்றது. அங்கு ரெயிலில் இருந்து இறங்கித் தாம்பரம் பஸ் நிலையம் சென்றேன். அங்கு ஒரு டவுன் பஸ் நின்று. அதில் உடல் இருந்த துட்கேசைத் திறந்து தலையில்லா முண்டத்தைப் பஸ்சில் இருக்கைக்குக் கீழே வைத்தேன். மீண்டும் 8ந் தேதி சென்னையில் இருந்து புறப்பட்டு இரவில் சிதம்பரம் வந்து எனது அறையில் தங்கிக்கொண்டேன்... என்று கூறியதாக போலீசார் தெரிவித்தனர். (தினத்தந்தி 21.11.96)

நாவரசு மாணவன் என்பதும், கொலைக்கு முகாந்திரம் ராகிங் என்பதும், கொலை செய்யப்பட்டு உடல் துண்டாக்கப்பட்ட கொடூரமும் பரவலான கவனம் பெறுவதற்குக் காரணம் என்றாலும், முக்கிய காரணம் “நாவரசு ஒரு பஸ்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் மகன் என்பதால்தான் அது வெளிச்சத்துக்கு வந்திருக்கிறது. ஒரு சாமானியனின் பிள்ளை என்றால் இந்த வழக்கு ‘காணவில்லை’ என்ற புகார் வடிவிலேயே புதைந்து போயிருக்கலாம்.” (இந்தியா 90, டிசம்பர் 6-20, 1996)

வெகுஜன ஊடகங்களில் நாவரசு மற்றும் ஜான் டேவிட் ஆகியோரின் பிம்பங்களும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினரின் பிம்பங்களும் எவ்வாறு வடிவமைக்கப்பட்டன? இக் கொலை தொடர்பாக விவாதிக்கப்பட்ட கேள்விகள் எவை, மெனமைமாகச் சமுற்று கொண்டிருந்த கேள்விகள் எவை? இக்கொலைக்கான எதிர்வினையின் தன்மைகள் என்ன? நாவரசின் கொலைக்குக் கண்டனம் தெரிவித்து தலையங்கம் எழுதாத இதழ்களோ, தினசரிகளோ அணைக்காமல் இல்லை. (ஒரு சில எழுதாமல் விட்டதற்குக் காரணம் அவற்றில் தலையங்கப் பகுதி இல்லை என்பதே.) துக்களக் கிவிருந்து விடுதலை வரை ஒழுக்கம் ஒழுக்கம் என்று புலம்பித் தள்ளின. பல்வேறு கட்சியினர் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். ஆசிரியர், ஊழியர், மாணவர் சங்கங்கள்

இக்கொலையைக் கண்டித்து தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றின. ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தின. ஊர்வலம் சென்றன. கவிஞர்கள் கண்ணீர் கவிதைகள் புனைந்தனர். தில்லியில் நாடாளுமன்றத்திலும் எதிரொலிகள் எழுந்தன. தமிழகத்திலும், அண்டை மாநிலங்களிலும் ராகிங்கைத் தடைசெய்து சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. ‘பொது மக்கள்’ ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர்.

ஊழியர் விசுடன்

இந்த எதிர்வினைகளின் அசாதாரணமான தன்மையைத் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ள சமகாலத்தில் ஈழத்தில் நடந்த ‘தூரியக் கதிர்’ தாக்குதலால் ஏற்பட்டிருந்த தமிழர்களின் உயிர்ப்பிழச்சனைக்கு, அங்கு கண்டந்துண்டமாக்கப்பட்ட உடல்களுக்கு எழுந்த எதிர்வினைகளோடு ஒப்பிடலாம். அப்போது ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அமைதி காத்தனர். கவிஞர்களின் பூப்போன்ற உள்ளங்கள் இன்னும் திடகாத்திரமாக இருந்தன. ‘பொது மக்கள்’ எதையும் இம்முறை கண்டுகொள்ளவில்லை. ‘தாய் தமிழகத்திலும்’ பிற பிரதேசங்களிலும், நாடாளுமன்றத்திலும் இப்பொருள் பற்றிக் கிட்டத்தட்ட மயான அமைதி நிலவியது. தலையங்கங்களும் அதிகமாக எழுதப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. தமிழகத்தில் இக்காலத்தில் எழுந்த ஒரு சில எதிர்வினைகள் விடுதலைப் புலிகளின் ஆதரவாளர்களாக அறியப்பட்டவர்களிடம் இருந்து எழுந்தவை மட்டுமே. இதற்கு மாறாக நாவரசு கொலை ஏற்படுத்திய எதிர்வினைகளைத் தொகுத்துப் பார்ப்போம்.

- முதலமைச்சர் கருணாநிதி, வாழப்பாடி ராமமூர்த்தி, பி.சி. சாக்கோ (இ.காங்), டாக்டர் ராமதாஸ் (பா.ம.க.), வை. கோபாலசாமி (ம.தி.மு.க.), சங்கரய்யா (சி.பி.எம்.), நல்லகண்ணு (சி.பி.ஐ.), கோவை செழியன் (தமிழ் தேசியக் கட்சி) ஆகியோர் கண்டன அறிக்கை வெளியிட்டனர்.
- முரசொலி, ஆனந்த விசுடன், கல்கி, குமுதம், துக்களக், விடுதலை, வாசுகி, தமிழன் எக்ஸ்பிரஸ், சக்தி சுகர்ஸ், செய்தி மடல், கண்ணியம், தீன் தமிழ், ஓம் சக்தி, தினமணி, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் ஆகியவை கண்டன/கண்ணீர் தலையங்கம் எழுதின.
- சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களும் பணியாளர்களும் மாணவர்களும் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர்.
- சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஊழியர் சங்கம் இரங்கல் கூட்டம் நடத்தியது.
- Forum of Madras University Academics குற்றவாளிகளை விரைவில் தண்டிக்கும்படி அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தது.
- சென்னை மாநிலக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர்.
- பல்கலைக் கழக ஊழியர் சங்கம் இந்தக் ‘கொடுஞ்செய்லைக் கண்டித்தது.
- Federation of College Students ஊர்வலம் நடத்தினர்.
- பச்சையப்பன் கல்லூரி ஊழியர்களும் மாணவர்களும் கரும் கண்டனம் தெரிவித்தனர்.
- சாந்தோம் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் விரைந்து நடவடிக்கை வேண்டி அறிக்கை வெளியிட்டனர்.
- சென்னை மற்றும் கடலூர் வக்கீல் சங்கங்கள் ராகிங்கைத் தடைசெய்து சட்டம் இயற்ற அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தன.
- நாவரசு இஸ்லாமியர் அல்ல (இந்து) என்பதால் பாரதிய ஜனதா கட்சியின் மாணவர் அமைப்பான ABVP விசாரணை கமிஷன் அமைக்கக் கோரியது.

- நாவரசு பிராமணர் அல்ல என்பதால் திருச்சியில் நடந்த தி.க. பெண்கள் பேரணியில் அணித்தலைவி திருமகள் இரங்கல் தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்.
- சென்னைப் பல்கலைக் கழக ஓய்வூதியர் சங்கம் கண்டனம் தெரிவித்தது.
- கரூர் நகர்மன்றம் நாவரசு குடும்பத்தினருக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபம் தெரிவித்துத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது
- சென்னை கொங்கு நண்பர்கள் சங்கம் அவசரமாகச் செயற்குழுவைக் கூட்டி இந்தப் படுகொலையைக் கண்டித்தது.
- எழுத்தாளர் ஆர். கே. நாராயண் ராஜ்ய சபாவில் இக்கொலைக்கு கண்டனம் தெரிவித்தார்.

பொன். நாவரசு

நாவரசு கொலை வழக்கில் அரசு தீவிர ஆர்வம் காட்டியது. சிதம்பரம் மாவட்ட டி.எஸ்.பி. அசோக் குமார் தலைமையில் மூன்று போலீஸ் படைகள் உருவாக்கப்பட்டன. அரசு தர்ப்பு வக்கீலாக முன்னாள் முதன்மை நீதிபதி நியமிக்கப்பட்டார். இதுபற்றி அரசின் செய்திக் குறிப்பு கூறியதாவது :

அண்மைக் காலத்தில் சென்னை மாணவர் ஸ்ரீராம் கொலை வழக்கில் திறம்பட வாதாடி நான்கு குற்றவாளிகளுக்கு மரண தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்துப் புகழ்பெற்ற அரசுத் தர்ப்பு சிறப்பு வழக்கறிஞரும், ஓய்வுபெற்ற முன்னாள் முதன்மை நீதிபதியுமான கந்தசாமி அவர்கள், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக மாணவர் நாவரசு கொலை குறித்த வழக்கிலும் சிறப்பு அரசுத் தர்ப்பு வழக்கறிஞராக முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களின் உத்தரவின்படி நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இந்த வழக்குத் தொடர்பாகக் காவல் துறையினரும் முதலமைச்சர் அவர்களின் உத்தரவுப்படி மிகத் தீவிரமாகப் புலன் விசாரணை செய்து வருகிறார்கள். (தினத்தந்தி 1.12.96)

இக்கொலை விவகாரத்தில் அப்போதைய கவர்னர் சென்னா ரெட்டி தனி கவனம் எடுத்துக் கொண்டார்.

மேற்படி செய்திகளிலிருந்து ஒரு முக்கியமான விஷயம் புலப்படுகிறது. யாரையும் புண்படுத்தாத, எந்த இழப்புகளும் நேர வாய்ப்பில்லாத, ஆளும் வர்க்கத்திற்கு ஏற்புடைய விஷயங்களில் 'பொது மக்கள்' போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஊர்வலம் நடத்துகின்றனர், அறிக்கை வெளியிடுகின்றனர், ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றனர். ஊடகங்களுள் சேர்ந்துகொண்டு ஓப்பாரி வைக்கின்றன. அரசு அதிரடி நடவடிக்கைகளில் இறங்குகிறது. தமிழக இந்திய ஆளும் வர்க்கத்திற்கு இன்று உவப்பில்லாததாகப் போய்விட்ட ஈழப்பிரச்சனையில் 'பொது மக்கள்' மௌனமாக ஆளும் வர்க்கத்திற்கு இணங்குகின்றனர். எந்தக் கல்லூரியிலும் மாணவர்கள் ஈழப் போராட்டத்திற்கு இக்காலத்தில் ஆதரவு எதுவும் தெரிவிக்கவில்லை என்பதும், வழக்கறிஞர்களோ, பேராசிரியர்களோ ஒரு அறிக்கைகூட வெளியிட்டதாகத் தெரியவில்லை என்பதும் அவ்வாறு ஏதேனும் எங்கோ நடைபெற்றிருந்தால் ஊடகங்கள் அவற்றைப் பெருமளவுக்கு இருட்டடிப்பு செய்துவிட்டன என்பதும் கவலையளிக்கும் விஷயங்கள். ஆளும் வர்க்கத்திற்கு மௌனத்தையும் தேவைப்படும்போது ஆர்ப்பாட்டத்தையும் 'தயாரிப்பது' என்பது எவ்வளவு அநாயாசமான காரியமாக இருக்கிறது என்பது மிகுந்த கவலையளிக்கும் செய்தி.

ராகிங்கைத் தடைசெய்து கடும் தண்டனைக்கு வழிசெய்யும் சட்டத்தைத் தமிழக அரசு பத்திரிகைகள், அரசியல்வாதிகள், பிற அறிஞர்கள் ஆகியோரின் ஏகோபித்த வர

வேற்புடன் நடைமுறைப்படுத்தியது. ஒவ்வொரு புதிய சட்டமும் குற்றங்களைத் தடுப்பதை விடவும் போலீஸ் அடக்கு முறைக்கும் மேல்வரும்படிக்குமே வழி செய்கின்றன என்பதையோ, சகட்டுமேனிக்கு அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாமல் கல்லூரிகள் துவங்கப்படும் சூழலில் இச்சட்டம் மாணவர்களின் அவசியமான போராட்டங்களைக்கூட ஒடுக்க மோசமான கல்லூரி நிர்வாகத்திற்குப் பயன்படலாம் என்பதையோ, நிர்வாகத்தால் சரியாக அமுல்படுத்த முடியும் பட்சத்தில் அமுலில் இருக்கும் சட்டங்களே போதுமானவைதானா என்பதையோ யாரும் விவாதிக்கவோ கவனப்படுத்தவோ இல்லை.

இப்போது நாவரசு மற்றும் ஜான் டேவிட்டின் பிம்பங்கள் எவ்வாறு வெகுஜன இதழ்களால் செதுக்கப்பட்டன என்பதைப் பார்ப்போம்.

இக்கொலை பற்றிய பதிவுகளில் வெகுஜன இதழ்கள் ஜான் டேவிட்டை 'பாலுயத்திலிருந்தே விபரீத குணங்களோடு' வளர்ந்தவனாகச் சித்தரித்தன. டேவிட் தினமும் குளிக்கமாட்டான் என்பதைத் தமிழன் எக்ஸ்பிரஸ் கண்டு பிடித்து வெளியிட்டது. அவன் ஒருபால் உறவில் நாட்டமுள்ளவன் என்ற வதந்தியைக் குறிப்பிடாத இதழ்களே இல்லை. அவன் பிறவிக் குற்றவாளி, மிகக் கேவலமானவன் என்பதற்கான இறுதி ஆதாரமாகவே இச்சார்பு கையாளப்பட்டது. இவ்வதந்தியைச் செய்திகளுடன் சேர்த்துப் பின்னி நீண்ட ஊகங்களை இவ்வதழ்கள் வளர்த்தன. ஆண்/பெண் பாலுறவு ஒருபாலுறவைவிட ஆயிரம் மடங்கு அதிகமாக வன்முறைக்குக் காரணமாகிறது என்பது வெளிப்படையான செய்தியாக இருந்தாலும் டேவிட்டின் இச்சார்பு பற்றிய வதந்தி எப்போதும் அவனது வன்முறைக்குணத்துடன் இணைத்துப் பேசப்பட்டது. 'ஹோமோ செக்ஸ் வெறி' அல்லது 'ஹோமோ செக்ஸ் வெறியன்'

சிதம்பரத்தில் கூட இரண்டாம் ஆண்டு போனதுமே டேவிட் துப்பர் சீனியர் ஆகிவிட்டான். உடன் படிக்கும் மாணவர் களோ இவனைவிடச் சீனியர்களோ கூடப் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிட்டால் முறைப்பானாம்! டாக்டர் ஜான் என்று தான் கிளாஸ்மேட்ஸ் கூப்பிட வேண்டும்! மருத்துவக் கல்லூரியின் சீனியர் மாணவர்களுக்கான குமாரராஜா முத்தையா ஹாஸ்டலில் இவன்தான் ஹீரோ. ஏதாவது வாக்குவாதம் ஏற்பட்டால் சீனியர் என்று கூடப் பார்க்காமல் எல்லோரையும் சகட்டுமேனிக்கு அடித்துவிடுவான் என்பதால் மூன்றாம் ஆண்டு மாணவனான இவனுக்கு இவனைவிடச் சீனியர்களே பயப்படுவார்கள்! இதனால் ஹாஸ்டலில் ஒரு குட்டி தாதா மாதிரி இருந்திருக்கிறான்.

திடீரென யாராவது ஒரு மாணவனைக் கூப்பிட்டு "சீக்கிரமாய் போய் ஒரு பீர் வாங்கிட்டு வா!" என்று கட்டளை இடுவானாம்! காசு மட்டும் கேட்டுவிடக் கூடாது! ரௌத்திரமாகிவிடுவான். அந்த மாணவன் சொந்தக் காசைப் போட்டுத்தான் வாங்கி வர வேண்டும்!

ஹாஸ்டல் கிச்சனுக்குப்போய் அங்கிருந்து எலி, பூனை என்று எதையாவது பிடித்து அறைக்கு எடுத்துக்கொண்டு வருவான்! "இப்போ இந்த சர்ஜன் ஓப்பன் ஹார்ட் சர்ஜரி செய்யப் போகிறார்" என்று சொல்லியவாறே சர்ஜிக்கல் கத்தியை எடுத்து அதை பார்ட்பார்ட்டாக அறுத்துக் குடல், சரல் என்று எல்லாவற்றையும் அறையில் பரப்பிவிடுவானாம்! அறை முழுக்க ரத்தம் தெறித்திருக்க,

அவன் கைகளும் ரத்தவெள்ளத்தில் இருக்கும்! அரை நாளாவது அது அப்படியே கிடந்த பிறகு தான் நிதானம் வந்து எல்லாவற்றையும் கழுவி விடுவான்.

பல்கலைக்கழகத்திலேயே ஒரு பெண்ணுடன் டேவிட்டுக்குக் காதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவன் என்ன முரட்டுத்தனமான முயற்சியில் ஈடுபட்டானோ தெரியவில்லை, சீக்கிரத்திலேயே காதல் முறிந்துவிட்டது! அந்தக் கோபத்தில் ஹாஸ்டல் வளாகத்தில் சுற்றித் திரியும் ஒரு நாயின் கழுத்தில் அந்தப் பெண்ணின் பெயரை ஒரு சீட்டில் கட்டித் தொங்கவிட்டுத் தினந்தோறும் அதைத் தேடிப்பிடித்துக் கல்லால் அடித்துக் கொண்டிருந்தானாம்! ஹோமோ செக்ஸ் வெறியோடு இப்படி குரூரமான மற்றவகைக் குணங்களும் அவன்ிடம் தொற்றிக் கொண்டிருந்தது. ராகிங் செய்யும்போதுகூட ஜூனியர் மாணவர்களிடம் அந்த உறவுக்கு முயன்றிருக்கிறான்! ஏற்கெனவே இரண்டு முறை இப்படி முயன்றும் அதற்கு மறுத்த மாணவர்களைச் சரமாரியாக அடித்து நொறுக்கியிருக்கிறான். இதில் ஒரு மாணவனுக்கு வாங்கிய அடியில் பல்சூட விழுந்து விட்டது! நாவரசு அவனது மூன்றாவது குறிதான்! எதிர்பாராமல் அது கொலையில் முடிந்துவிட்டது! (ஜூனியர் விகடன், 27.11.96)

ஒரு கொலைக் குற்றவாளியிடமிருந்து, அதுவும் ஜான் டேவிட் போன்ற கொடுங்குற்றவாளியிடமிருந்து தகவல் பெறுவது காவல் துறைக்கு கடினமான வேலை இல்லைதான். ஆனால் 'தகுந்த சிகிச்சையளித்தால்' கோர்ட் மூலம் விஷயம் விவகாரமாகி விடும் என்ற பயம் போலீஸாருக்கு. போலீஸாருக்கு தெம்பூட்டும் இன்னொரு விஷயம்... மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் சிலர் மாஜிஸ்திரேட்டிடம் கொடுத்துள்ள வாக்குமூலங்கள். வாக்குமூலத்தில், ஜான் டேவிட்டை குறிப்பிடும்போது 'அது' என்கிற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி உள்ளார்கள் அவர்கள். 'அது அனிமல் ஸார். மனுஷ ஜென்மமே இல்லை' என்று சொல்லி இருக்கிறார்களாம் அந்த மாணவர்கள்.

எவ்வளவு சுத்தமாக வைத்திருந்தாலும் அறையை சகட்டுமேனிக்கு கலைத்துப் போடும் பழக்கம் ஜான் டேவிட்டுக்கு உண்டு. அவன் அறை எப்போதும் நாற்றமடித்தபடிதான் இருக்கும். அதையும் தாண்டி அடித்த நாற்றம்தான் எங்களுக்குச் சந்தேகத்தைக் கிளப்பியது" என்று அந்த மாணவர்கள் போலீஸிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன இன்னொரு தகவல், ஜான் டேவிட்டுக்கு தினமும் குளிக்கிற வழக்கம் கிடையாது. எப்போதும் அவர் மீது ஒருவித துர்நாற்றம் வீசியபடி இருக்குமாம்... (தமிழன் எக்ஸ்பிரஸ் டிசு.4-10, 96)

ஜான் டேவிட் தாழ்த்தப்பட்டவன், கிறிஸ்தவன் என்பதும் இவற்றுடன் தொடர்புடைய அவனது தோற்றமும் செய்திகளிலும் பின்னணியிலும் உலாவியபடி இருந்தன.

ஜான் டேவிட் தாழ்த்தப்பட்ட கிறிஸ்தவராக இருந்தும், மருத்துவக் கல்லூரியில் கொடுத்துள்ள ஜாதிச் சான்றிதழில் தாழ்த்தப்பட்ட இந்து எனக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாகப் பல்கலைக்கழக அதிகாரி ஒருவர் தெரிவித்தார். இதன்மூலம் இட ஒதுக்கீடு முறை மருத்துவக் கல்லூரியில் ஒழுங்காகக் கடைபிடிக்கப்பட்டுள்ளதா என்ற சந்தேகம் எழுந்துள்ளது. (தினமணி 24.11.96)

ஜான் டேவிட்டின் தாய் எஸ்தரும் தந்தை மாரியப் பனும்... பத்திரிகை நிருபர்களை கடும் வார்த்தைகளால் சாபம்விட்டார்கள். "நீங்கள் எல்லாம் நல்லாயிருப்பீங்களா? உங்கள் குழந்தைகள் நன்றாயி

ருப்பார்களா?"... இதேபோல் சாபம்தான். (நக்கீரன் 98 மார்ச் 17)

(டேவிட்டுக்கு) 20 வயது என்று சொல்லமுடியாத திடகாத்திரமான எக்சர்சைஸ் பாடி. இறுகிய முகம். கண்களில் எப்போதும் குடிகொண்டிருக்கும் குரூரம். (தேவி 4.12.96)

அடிக்கடி ஹாஸ்டல் அடுப்பறைக்குச் சென்று பூனையையும் எலியையும் பிடித்துவந்து டேவிட் அறுப்பான் என்பதை விரிவாகவும் தத்ரூபமாகவும் விவரித்த ஜூனியர் விகடன் அடுப்பறையில் அவை சகஜமாக உலாவிக்கொண்டிருந்த நிலையைக் கேள்வி கேட்கவில்லை.

12.1.97 சனியன்று விஜய் டி.வியில் கனிமொழி கருணா நிதியை நடுவராகக் கொண்ட 'சொல் புதிது பொருள் புதிது' நிகழ்ச்சியில் வழக்கறிஞரும் திராவிடக் கழகப் பிரமுகருமான அருண்மொழி இட ஒதுக்கீட்டின் தேவையை வற்புறுத்திப் பேசினார். இத்திட்டத்தின் போதாமையைக் கேள்வி கேட்ட ஒரு பெண்மணி ஒரு கட்டத்தில் சற்று பதற்றமடைந்து இட ஒதுக்கீட்டினாலேயே ஜான் டேவிட் போன்றவர்கள் கல்லூரிக்குள் நுழைகிறார்கள் என்று பேசியது இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியது. டேவிட் சான்றிதழில் ஏமாற்றி மருத்துவக் கல்லூரியில் நுழைந்தாரா என்று சர்ச்சை எழுப்பிய இதழ்கள் நாவரசு துணைவேந்தர் கோட்டாவில் அனுமதி பெற்றவரா என்பதை விவாதிக்க வில்லை.

டேவிட்டின் தாய் டாக்டர் எஸ்தர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர், தந்தை கோனார் என்று விவரித்த நக்கீரன் நாவரசின் சாதிப் பின்னணியை ஆராயவில்லை. டேவிட் பிறவிக் குற்றவாளி என்பதை உறுதிப்படுத்த அவன் குடும்பத்தை அவதூறு செய்தன பத்திரிகைகள். டாக்டர் எஸ்தருக்கு 'அபார்ஷன் டாக்டர்' என்ற அடைமொழியைக் கொடுத்தது நக்கீரன். அவர் 'சாக்கடை வார்த்தைகள்' பேசுபவராகவும் டேவிட்டைக் குற்றவாளி ஆக்கியவராகவும் சித்தரிக்கப்பட்டார்.

அப்பா டேவிட் மாரியப்பன் சதாசர்வகாலமும் போதையில் மிதப்பவர். அம்மா எஸ்தர் லட்சுமி ஒரு முரட்டுத்தனமான அபார்ஷன் ஸ்பெஷலிஸ்ட். ரகசிய அபார்ஷன் கொள்ளையில் சம்பாதித்த பணத்தில்தான் கரூர் ராஜீவ்காந்தி நகரில் ஒரு வீடும், வெங்கமேடு மெயின் ரோட்டில் 15 லட்சம் மதிப்பில் ஒரு மாளிகையும் கட்டியிருக்கிறார்களாம் எஸ்தர்... வயிற்றைக் கிழிக்காமல் ஒரு பிரசவமும் பார்த்திராத டாக்டர் என்ற பெயர் எஸ்தருக்கு. கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் சண்டை நடக்காத நாளே இருக்காது என்கிறார்கள் அக்கம்பக்க வீட்டுக்காரர்கள்... டேவிட்டின் அம்மா, நாவரசின் உடலை அப்புறப்படுத்துவதில் உதவியிருப்பாரோ என்ற சந்தேகம் போலீஸிடம் இன்னமும் உள்ளது. (நக்கீரன் டிசம்பர் 1-7, 1996)

டேவிட்டின் தம்பி ஜாம் டேவிட் ஹாஸ்டலிலிருந்து அனுமதி பெற்று சினிமாவுக்குப் போய்விட்டுத் திரும்பத் தாமதமானது நக்கீரனுக்குச் செய்தியாயிற்று.

கரூரில் ஜான் டேவிட்டுடன் படித்த பள்ளித் தோழர்களிடமிருந்து 'அதிர்ச்சியூட்டும் தகவல்களை சேகரித்து வந்தது தமிழன் எக்ஸ்பிரஸ்'. அவையாவன:

1. ஜான் டேவிட் சிறுவயதில் தவறு செய்யும்போது தந்தை கண்டிப்பார். ஆனால் தாய் அவனை ஆதரிப்பார்.
2. டேவிட்டின் தந்தை தன் மனைவிக்கு அடங்கியவர்.
3. பள்ளியில் ஜான் டேவிட் மாணவிகளுக்குக் காதல் கடிதம் எழுதுவான்.

4. ஜான் டேவிட் க்ரேம் நாவல்கள் படிப்பான்.

ஜான் டேவிட்டை 'சைக்கோ' என்ற நக்கீரன் அதற்குத் தந்த சான்றுகளில் ஒன்று அவன் முன்னர் பள்ளியில் சக மாணவனைக் காம்பஸ்ஸால் குத்த முயன்றது.

செய்திகளுக்குப் பதிலாகக் கிள்கிளப்பான கற்பனை களை எந்த சமூக உணர்வும் இன்றி பிரசுரிக்கும் நம் இதழ்களைப் பற்றி மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற வேண்டியதில்லை. இருப்பினும் ஒரு பல்கலைக் கழக மாணவ - மாணவியர் அனைவரது வாழ்வையும் பாதிக்கும், மேல் படிப்புக்கு, குறிப்பாக மாணவிகளை அனுப்பும் பெற்றோர் களின் கலக்கத்தைச் சுரண்டும் ஆதாரமற்ற, மிகைப்படுத்தப்பட்ட, குறைந்தபட்ச நாகரிகம்கூட இல்லாத கற்பனையும் வக்கிரமும் கலந்த தமிழன் எக்ஸ்பிரஸின் 'செய்தி' ஒன்றைத் தனித்துக் குறிப்பிட வேண்டும்.

சில பகுதிகள்.

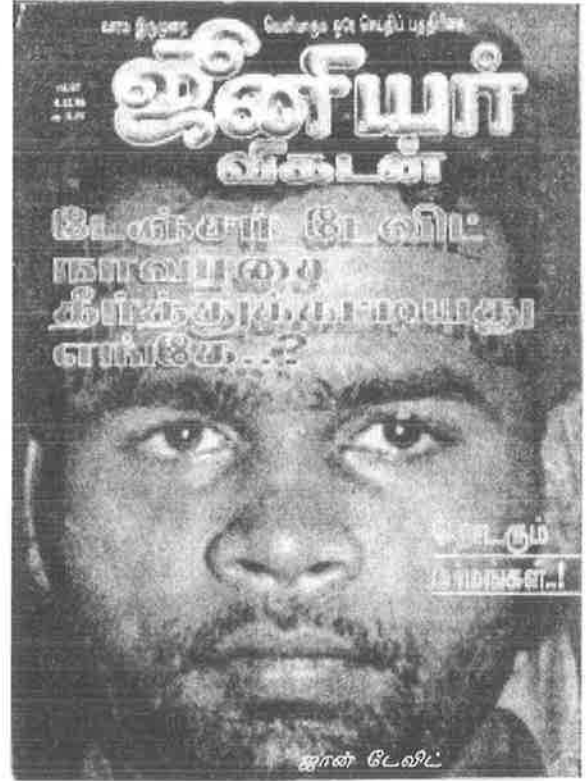
ஹோமோ செக்ஸ் - போதை மருந்து

கருக்கலைப்பு உள்ளிட்ட கல்லூரிக் கலாச்சாரம்

நல்ல குடும்பத்தில் இருந்து இங்கு வரும் பலர் தாங்கள் விரும்பாமலேயே இந்தக் கோரச் சூழலில் சிக்கி நடைப்பிணமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். . . "ஒரு மணி நேரத்திற்கு நாம் புகிங் இங்கே சர்வ சாதாரணம்" என்கிறார் ஒரு ஹோட்டல் மேனேஜர். "மின்சார செலவுகூட கிடையாது. அந்த ஒரு மணி நேரமும் ஜீரோ வாட்ஸ் பல்பு மட்டுமே ரூமில் ஒளிரும்" என்கிறார் அவர். . . "சாதாரணமாக ரெய்டுக்குப் போனால் ஒரு லாட்ஜில் இருந்து மட்டுமே நான்கைந்து ஜோடிகளைப் பிடிக்க முடியும். அவர்களின் எதிர் காலம் கருதி கேஸ் போடாமல் தவிர்த்து விடுகிறோம். என்ன செய்ய?" என்கிறார் ஒரு போலீஸ் அதிகாரி நம்மிடம்!. . . "ஒரு லாட்ஜில் ரெய்டுக்குப் போனபோது ஒரு பெண்ணுடன் மூன்று இளைஞர்கள் இருந்ததைக் கண்டு அதிர்ச்சி அடைந்தேன். அவர்களிடம் விசாரித்தபோது நான் உறைந்து போனேன். . ." "மாணவர்களில் பாலினப் பாகுபாடு இன்றி இரு சாராரும் குடிப் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகி இருப்பதும் இன்னொரு அவலம். சிதம்பரம் பஸ் நிலையம் அருகே உள்ள பிரபல பார் ஒன்றில் இரவு எட்டு மணிக்கு மேல் இன பேதமின்றி ஒருவர் மேல் ஒருவர் குவியலாக விழுந்துகிடப்பது சர்வ சாதாரணம் என்கிறார்கள். இந்த ஹோட்டலில் இருந்து அண்ணாமலை நகரில் உள்ள பெண்கள் ஹாஸ்டலுக்கு தினமும் ஒரு கேஸ் பீரும் மூன்று ஃபுல் பாட்டில்களும் ஒரு ஆட்டோவில் போவது வாடிக்கை" என்கிறார் ஆட்டோ டிரைவர். . . (தமிழன் எக்ஸ்பிரஸ் நவம்பர் 27, 1996)

இது ஒரு வக்கிரம் பிடித்தப் பத்திரிகைச் சூழலில் உருவாகியிருக்கும் மிக எழுத்து என்பது சற்றுக் கூர்ந்து படித்தாலே புலப்படக்கூடியது. லாட்ஜில் பிடிபடும் மாணவிகளை எதிர்காலம் கருதி விட்டுவிடும் (லாட்ஜில் பிடிபடும் பிறருக்கு எதிர்காலம் தேவையில்லைபோலும்) (கற்பனை) போலீஸ் அதிகாரிக்கு இருக்கும் 'மனிதாபிமானம்' இவர்களுக்கு இல்லை என்பது தெளிவு.

கல்கியிலிருந்து துவங்கி தங்கள் தொடர்கதைகள் மூலம் இதழ்களின் விற்பனையை அதிகரிக்கும் எழுத்தாளர்கள் வரிசை - அகிலன், நா. பார்த்தசாரதி, லக்ஷ்மி, ஜெயகாந்தன், சாண்டிலியன், சுஜாதா, சிவசங்கரி - இப்போது முறிந்துவிட்டது. தொடர்கதைகளின் இடத்தை இப்போது தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் பெருமளவுக்கு எடுத்துக் கொண்டுவிட்டன. வாசகர்களுக்குத் திகில் மற்றும் பாலியல் கிள்கிளப்பூட்டத் தொடர்கதைகள் எடுபடாமல் போய்விட இப்போது வெகுஜன இதழ்கள் 'உண்மை'த் தொடர்களுக்கு உளவியல் ஜோஸியத்திற்கும் மாறிவிட்டன.

டன. குழுதத்தில் வெளிவந்த 'ஒரு நடிக்கையின் கதை', நக்கீரனில் வெளிவந்த 'ஷீலாவின் லீலைகள்', ஜீனியர் விகடனில் வெளிவந்த 'சீரழிகிறதா சென்னை', நக்கீரனில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் டாக்டர் நாராயண ரெட்டியின் 'உணர்ச்சிகள்', டாக்டர் மாத்ருபூதத்தின் உண்மை விவரணைகள் போன்றவை உதாரணங்கள். இவையனைத்தும் பெண்களைக் காப்பது, விஞ்ஞான அறிவை வளர்ப்பது முதலிய முற்போக்கான கோஷ அணிந்தே பிரசுரமாகின்றன. 'ஒரு நடிக்கையின் கதை'க்கும் டாக்டர் நாராயண ரெட்டியின் 'உணர்ச்சிக்'ளுக்கும் பெரிய வேறுபாடு இல்லை - நோக்கத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும். குழுதம் திரைப்பட உலகிலிருந்து இளம் பெண்களைக் காப்பாற்றவே இத்தொடரை வெளியிடுவதாக அறிவித்தபோது சூழலில் அது எடுபடவில்லை. ஏனெனில் கடந்த பல பத்திரிகைகளாகத் திரைப்பட உலகினுள் இளம் பெண்களை ஈர்க்கும் காந்தங்களில் ஒன்றாக குழுதம் செயல்பட்டு வந்துள்ளது என்பதால். ஆனால் 'உணர்ச்சிகள்' விஞ்ஞான அறிவு, உளவியல், பாலியல் கல்வி முதலிய கோஷாக்களை அணிந்திருப்பதாலும் அப்பாவி நோயாளிகளையே பலிகடா ஆக்குவதாலும் - குழுதத்திற்கு அரசைவிட சக்தி வாய்ந்த திரைப்பட உலகை எதிர்கொள்ள வேண்டியவந்தது - எந்த எதிர்ப்பையும் சந்திக்கவில்லை.

உளவியல் நிபுணர்கள் எழுதும் உண்மைத் தொடர்கள் சார்ந்து இரண்டு பிரச்சனைகள் உள்ளன. அவை உண்மை எனில் இவர்கள் செய்வது குற்றம். நோயாளிகளை, ஆலோசனை பெற வருபவர்களைச் சமூகத்திற்குக் காட்டிக்கொடுக்க இவர்களுக்கு உரிமை இல்லை. சிக்கமண்ட பிராய்டின் புகழ்பெற்ற Hanna K என்ற பதிவில் வரும் பெண்மணி அப்போதே பிறரால் அடையாளங் காணப்பட்டதால் தற்கொலை செய்துகொண்டதாகச் செய்தியுள்ளது. இவ்வாறு அல்லாமல் இவற்றில் ஊர், பெயர், சமூக அடிப்படை எல்லாம் யார் என அடையாளம் காண முடியாதவாறு மாற்றப்பட்டிருப்பின் அவை வெறும் புனைவுகளே. இங்கு 'உண்மை' என்பது வெறும் வணிகமோசடி என்றாகும். மேலும் ஒரு உளவியல் நிபுணரின் பார்வைக்கு பல்வேறுவிதமான பிரச்சினைகளும், பிறழ்வு

களும் வருகின்றன. இவற்றிலிருந்து அவர்கள் பெரும் பகுதி ருசிகரமான பாலியல் தொடர்பான பிரச்சினைகளை, பிறழ்வுகளை மட்டுமே தேர்வு செய்கின்றனர். விவரணையை அடுத்த இதழுக்குத் தொடரவேண்டி வரும் போது தொடர் கதைகளைப் போலவே திகிலான புள்ளியில் அவற்றை நிறுத்துகின்றனர்- திகில் அசல் அனுபவத்தில் இல்லாத பட்சத்தில் நகலில் அதை 'கண்டுபிடித்து' விட்டால் போயிற்று - என்பதும் இவை புனைவுகளே என்பதை உறுதிப்படுத்தும். எனவே நாவரசு, ஜான் டேவிட் தொடர்பான 'செய்தி'களையும் இவற்றின் தொடர்ச்சியாகப் புனைவுகளாகவே பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து நாவரசு பற்றிய பதிவுகளைப் பார்க்கலாம்:

நாவரசு கிரிக்கெட் ரசிகள். பாப் மியூசிக் விரும்பிக் கேட்பான் . . . நாவரசு பற்றி டீன் வேம்பர் சொன்னார், "அவன் துணைவேந்தர் மகன் என்கிற பெருமிதத்தோடு இருந்தவன் இல்லை. முதன்முதலாக அவன் கல்லூரியில் சேர்ந்தபோது தன்னைத்தானே அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளும் நிகழ்ச்சி நடந்தது. என் பேர் நாவரசு என்று சிம்பிளாகச் சொன்னான் . . ." (ஜூனியர் வீகடன் 4.12.1996)

பிளஸ்டு முடித்துவிட்டு மருத்துவ, என்ஜினீயரிங் கல்லூரி அட்டிஷனுக்காக விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருந்தான் நாவரசு. அப்போது அவன் சொன்னான், "அப்பா! எனக்கு அட்டிஷனுக்காக யாரிடமும் போய் நிற்காதீர்கள். என் மார்க்கிற்கு எனக்கு என்ன கிடைக்கவேண்டுமோ அது கிடைக்கட்டும்"... நாவரசுக்குப் பொய் சொல்லப் பிடிக்காது. . . படிப்பில் வெகு சுட்டி. . . அதிலும் ஆங்கிலத்தில் சாதனை புரிந்ததற்காகப் பள்ளியில் பரிசுகள் பெற்றிருக்கிறான். . . படம் வரைவதிலும் அரசு கெட்டிக்காரன். திருச்சிப் பள்ளியில் ஓவியப் போட்டியிலும் பரிசுகள் பெற்றிருக்கிறான். . . உழைப்பு படிப்பு இவற்றில் தன் எதிர்காலம் இருக்கிறது என்று நம்பும் தலைமுறையின் பிரதிநிதி அவன். . . ஆறடி ஓரங்குல உயரத்திற்கு வளர்ந்துவிட்டாலும் நாவரசு சில விஷயங்களில் குழந்தைதான். . . (குமுதம் 12.12.96)

மருத்துவப் படிப்பில் சேர்ந்தவுடன் நாவரசு அடிக் கடி 'உலகில் பசிக்காமல் இருக்கவும் பிணியே வராமல் தடுக்கவும் பெரிய அளவில் ஆராய்ச்சி செய்தால் எப்படி இருக்கும்' என்று கூறுவான். . . நாவரசு தனக்கு எந்தக் கெட்ட பெயரும் வராமல் பார்த்துக் கொண்டவதில் குறியாக இருப்பான். . . எந்த கெட்ட பழக்கமும் கிடையாது. . . (ஜூனியர் வீகடன் 17.12.1996)

கவிஞர் சிற்பி பாலசுப்ரமணியன் நாவரசு பற்றி இரண்டு கவிதைகள் எழுதினார். அவற்றில் நாவரசை

அளவான பேச்சு . . . அழகான அழகு /
வளமான அறிவு . . . மணியான பண்பு . . .⁴

என்றும்

பிஞ்சு வயது பிறைநிலா / நம்பிக்கை
அரும்புகளின் / நறுமணச் செண்பகம் / அன்புக் குடும்பத்தின் ஆசைபிள்ளை⁵

என்றும் வருணித்திருந்தார்.

பொன்மணி வைரமுத்து

நீ / கண்ணியத்தின் புத்திரன் கடமை வீரன் /
பண்பின் வார்ப்பு / பாசத்தின் பெட்டகம்
அடக்கத்தின் சித்திரம் / அறிவின் வாரிசு⁶

என்று புகழ்ந்திருந்தார்.

கவிஞர் வைரமுத்து நாவரசு பற்றிய கவிதையில் அவனைத் 'தங்கத் திருமகன்' என்று வருணிக்கிறார்.⁷ இனி நாவரசின் குடும்பத்தைப் பற்றி உருவாக்கப்பட்ட சித்திரங்களைப் பார்ப்போம்.

திருச்சியில் மிகவும் புகழ்பெற்ற பள்ளிக்கூடம் அது. அங்கே அட்டிஷன் கிடைக்க வேண்டுமானால் மணிக்கணக்கில் க்யூவில் நின்றாக வேண்டும். பொன்னுசாமியோ பேராசிரியர், கல்வியாளர்கள் மத்தியில் நன்கு அறிமுகமானவர். பாரதி தாசன் பல்கலைக் கழகத்தில் மிக உயர்ந்த பதவி வகித்து வந்தார். மகனைப் பள்ளியில் சேர்க்கக் க்யூவில் நின்றுகொண்டிருந்தார் பொன்னுசாமி. அந்தப் பக்கமாக வந்த பள்ளிக்கூடத்துப் பாதிரியார் ஒருவரது கண்ணில் பட்டுவிட்டார். "என்ன புரபசர், நீங்க வந்து க்யூவில் நிற்கறீங்க?" என்றார்.

"பையனை ஸ்கூலில் சேர்க்க வந்தேன்."

"அதற்கு நீங்க வருவானேன்? போன் பண்ணிச் சொன்னா அட்டிஷன் தர மாட்டேனா?"

"என்னுடைய பதவியை வைத்து என் மகனுக்கு எந்தச் சலுகையும் பெற நான் விரும்பவில்லை" என்றார் பொன்னுசாமி. (மாலன், குமுதம் 12.12.96)

நாவரசனின் தந்தையும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தருமான டாக்டர் பி.கே. பொன்னுசாமி கல்வித் துறையில் உலகமே போற்றும் மேதை. ஆனால் பழகுவதற்கு இனியவர், எளியவர். பொன்னுசாமியின் சொந்த ஊர் கோவை மாவட்டம் உடுமலைப்பேட்டை அருகிலுள்ள பள்ளபாளையம் கிராமம். கோவை பி.எஸ்.ஜி கல்லூரியில் எம்.எஸ்.சி. இயற்பியலில் முதல் வகுப்பில் தேறியதும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பி.எச்.டி முடித்து டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். . . ஆனால் டாக்டர் பொன்னுசாமி தன் ஆராய்ச்சித் திறமையினால் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைப் பேராசிரியராக (ரீடர்) நேரடியாகவே நியமனம் பெற்றது கல்வித்துறை வரலாற்றில் சிறப்புக் குரிய ஒன்றாகும். இவரது கண்டுபிடிப்பு ஒன்று உலக அளவில் இன்றும் 'பொன்னுசாமி அளவு கோல்' என்ற பெயரில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இலக்கியம், கவிதை, சிறுகதைகள் போன்றவற்றிலும் டாக்டர் பொன்னுசாமி ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். 1967இல் இவர் எழுதிய சிறுகதை ஒன்று முதன்முதலாக மலைமுரசு நாளிதழின் வார மலர்ப் பகுதியில் வெளியானது. (தேவி 4.12.96)

குற்றவாளியின் முழுக் குடும்பத்தையும் பற்றி இகழ்ச்சிச் சித்திரங்கள் வரைவதும் பலியானவரையும் அவரது குடும்பத்தினரையும் பற்றி மிகையான புகழாரங்களைப் பிரசுரிப்பதுமான மிகப் பிற்போக்கான மனோபாவம் அனைத்துப் பதிவுகளிலும் விதிவிலக்கின்றி காணக்கிடைப்பது கவனத்துக்குரியது. இதன் பின்னணியில் செயல்படும் கருத்து பிறப்பு, பெற்றோரின் குணங்கள் ஆகியவையே ஒருவருடைய செயல் முறைகளை முழுமையாகத் தீர்மானிக்கின்றன என்பதே.

குற்றவாளிகளுக்கும் 'சாதாரண' மனிதர்களுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு பெருமளவிற்குக் கற்பனையானது என்பதே உளவியலின் புரிதல். குற்றவாளிகள் அனைவருக்கும் ரத்தம் சொட்டும் நீண்ட பற்கள் இருப்பதில்லை என்பதைக் குற்றவியல் சரித்திரம் எளிதில் உறுதிப்படுத்தும். குற்றவாளியை மிருகமாக்குவது, அவனைச் சித்தரவதை செய்யவேண்டும் என்று தூண்டுவது, அடிப்படை மனித உரிமைகள் கூட அவனுக்குத் தேவையில்லை என்ற பொருள்பட எழுதுவது, குற்றவாளியைப் பிறவியிலிருந்தே தீமைக்கான கருவைச் சுமந்து வளர்ந்தவனாகச் சித்தரிப்பது எல்லாவற்றிலும் வெகுஜன புனைவுக்கான கூறுகள் இருப்பதை எளிதில் அடையாளம் காணலாம். புராணம்

கனிவிருந்து நாட்டுப்புறக் கதைகள் வரையிலான தாக்கம் இவற்றில் உண்டு. ஜான் டேவிட் - நாவரசு விவகாரத்தில் இருவரைப் பற்றியும் கருப்பு வெள்ளை பிம்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. நாவரசு வீட்டிற்குத் துக்கம் கேட்க வந்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் டாக்டர் டி. பழனி அங்கேயே மரணமடைந்தது, நாவரசுவின் முண்டத்தைத் தாங்கிச் சென்ற பேருந்து அவனுடைய சென்னை வீட்டைத் தாண்டிப் பயணித்ததாக கூறப்பட்டது போன்ற இயற்கையான, கற்பனையான கூறுகளும் - ஜான் டேவிட் நாவரசைக் கொலை செய்த தன் ஹாஸ்டல் அறைக்கதவில் எழுதி வைத்திருந்த வாசகம்: Peace to all who enter here - சேர்ந்துகொண்டு இச்சம்பவத்தை சமீப காலத்தில் தமிழில் வெளிவந்த வெற்றிகரமான வெகுஜனப் புனைவாகப் பரிமளிக்கச் செய்தன.

பின்குறிப்பு:

ஒரு சில வருடங்களுக்கு முன்பு ஓமனை என்ற பெண் டாக்டர் ஊட்டியில் வைத்து தன்னுடன் உறவு கொண்டிருந்த ஒருவரைக் கண்டந்துண்டமாக்கிப் பெட்டியில் போட்டு பஸ்ஸில் ஏற்றியதைப் பற்றிப் பரவலாக செய்திகள் வந்தன. இந்த இரு சம்பவங்களிலும் கொலையாளிகள் மருத்துவ அறிவு பெற்றவர்கள் என்பது கவனத்துக்குரியது. நவீன மேற்கத்திய மருத்துவத்தின் உடல் தொடர்பான அணுகுமுறையை இச்சம்பவங்களின் பின்னணியில் விவாதிக்கலாம். நாவரசு உடலைக் கூறுபோட்டது பற்றி டேவிட் நக்கீரனுக்கு அளித்துள்ள பேட்டியில் 'விஞ்

ஞான அணுகுமுறையைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

நக்கீரன்: ஒரு பெட்டிக்குள் எப்படி உட்காறையுமும், மற்றொரு பெட்டியில் எப்படி உடல் பகுதிகளையும் கொண்டுபோக முடியும்?

"கைகால்களை இணைப்பு எழும்புகளிடமிருந்து பிரித்துவிட்டால் அவற்றை கிழிந்துபோன காஃகிதம் மாதிரி எப்படி வேண்டுமென்றாலும் மடிக்கலாம். கால்களை நெடுக்காகவும், கைகளை குறுக்காக மடித்த நிலையில் வைத்துக் கொண்டு போனேன்."

நக்கீரன்: நம்ப முடியவில்லையே?

"நீங்கள் வேண்டுமென்றால் கைகால்களைக் கொண்டு வாருங்கள், நான் மடித்து வைத்துக் காட்டுகிறேன்."

அடிக்கறிப்புகள்

1. வாசகர் கடிதம் (நக்கீரன் டிசம்பர் 1, 1996)
2. வி. ஞானசேகரன் கடிதம், நாவரசு, பொன் நாவரசு அறக்கட்டளை வெளியீடு 1997, பக். 190, தொகுப்பாசிரியர்: சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்
3. தினமணி 12.3.98
4. நாவரசு, பொன் நாவரசு அறக்கட்டளை வெளியீடு 1997
5. தினமணி 23.11.96 வாசகர் கடிதம் பகுதி
- 6,7. நாவரசு, பொன் நாவரசு அறக்கட்டளை வெளியீடு 1997

தமிழோசை பதிப்பகம்

797 E சிறீராம்மோகன் வணிக வளாகம்

சத்தி சாலை, காந்திபுரம்

கோவை 641 012

தொலைபேசி 491733

- புதுக்கவிதை நூல்கள்
  - சிறுகதை / நாவல் படைப்புகள்
  - நவீன எழுத்துப் படைப்புகள்
  - திராவிட இயக்கம் குறித்த நூல்கள்
  - முற்போக்கு இலக்கியங்கள்
  - தலித் இலக்கியங்கள்
  - திறனாய்வு நூல்கள்
  - தரமான தமிழ் / ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள்
- மற்றும்
- தரம் நாடும் வாசகருக்குத் தேவையான அனைத்துப் புத்தகங்களும் ஒரே கூரையின் கீழ் கிடைக்கும்.

கலைகளுக்கான இந்திய அறக்கட்டளை

கலைகளுக்கான இந்திய அறக்கட்டளை (ஐ.எஃப்.ஏ.) சுயேச்சையாக இயங்கும், தேசிய அளவில் மானியம் வழங்கும் ஒரு அமைப்பு. கலைகளில் படைப்பாற்றலுக்கும் கூட்டு முயற்சிகளுக்கும் விமர்சனபூர்வமான சிந்தனைக்கும் ஆதரவு அளிக்க இந்த அறக்கட்டளை முற்படுகிறது. ஒன்றுக்கு ஆய்வு, ஆவண ஆக்கம் திட்டத்தின்கீழ் பல கலைத்துறைகளில் ஆய்வுகளுக்கும், வரலாற்றுப் பார்வையில் முக்கியமானவை என்று கருதக் கூடிய ஆவண ஆக்க (documentation) திட்டங்களுக்கும் நிதி உதவியை இந்த அறக்கட்டளை வழங்குகிறது. அதைப் போல், கலைபூர்வமான தயாரிப்புகளுக்கும், வெளியீடுகளுக்கும் முன்னேற்பாடாக அமையும் ஆய்வுகளுக்கும் உதவி வழங்குகிறது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கலைப்பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய ஆய்வுகள், நாட்டில் கலைத்துறைச் செயல்பாடுகள் குறித்த விமர்சனபூர்வமான பார்வையை ஊக்குவிக்கும் ஆய்வுகள், கலைச் சமூகத்தின் அன்றாட அக்கறைகள், பிரச்சினைகள் குறித்த ஆய்வுகளுக்கான திட்டவரைவுகளும் இந்த மானியத் திட்டத்தின்கீழ் பரிசீலிக்கப்படும்.

அண்மையில் ஐ.எஃப்.ஏ. இந்த மானியத் திட்டத்தின் கீழ் மூன்றாவது சுற்றாகத் திட்டவரைவுகள் கோரி அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கிறது. இந்த அறிவிப்பை (இது ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் பிற இந்திய மொழிகள் சிலவற்றிலும் கிடைக்கும்) கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

The Executive Director, India Foundation for the Arts,
Tharangini, 12th Cross, Raj Mahal Vilas Extension,
Bangalore 560 080

Tel/Fax: 080-3310584/3310583

e-mail: ifabang@blr.vsnl.net.in

விண்ணப்பங்கள் வந்து சேர வேண்டிய
கடைசி நாள் ஏப்ரல் 30, 1999

வைகறை வெளியீடுகள்

படைப்பியல் நோக்கில் தமிழ் இலக்கியம் (ஞானி கட்டுரைகள்)	ரூ. 36
எல்லோர்க்கும் அன்புடன் (வண்ணதாசன் கடிதங்கள்)	ரூ. 40
நவீனத் தமிழ் இலக்கியம் - சில பார்வைகள்	
சிற்பி, ஞானி, கந்தர்வன், நாஞ்சில் நாடன்,	
தனுஷ்கோடி ராமசாமி, சுப்ரபாரதி மணியன் கட்டுரைகள்	ரூ. 40
ஓடம் (ராகவன் சிறுகதைகள்)	ரூ. 30

நூல் விலை மட்டும் அனுப்புங்கள். பதிவுத் தபாலில் அனுப்புகிறோம்.

வைகறை

4அ, ஐடியல் பள்ளிச் சாலை, N.S.N பாளையம், கோயம்புத்தூர் 641 031
போன் : 892948

தாமரைச் செல்வி பதிப்பகத்தின் சிறந்த வெளியீடுகள்

நுண்கலைகள்

1. நாகசுர சக்ரவர்த்தி திருவாவடுதுறை டி.என். இராஜரத்தினம் பிள்ளை வரலாறு - ப. சோழ நாடன்	ரூ. 35
2. மக்களுக்கான சினிமா (தொகுப்பு)	ரூ. 50
3. ஆப்ரிக்க சினிமா - யமுனா ராஜேந்திரன்	ரூ. 35
4. அரசியல் சினிமா - பதினொரு இயக்குநர்கள்	ரூ. 75

கவிதைகள்

5. பார்வையிலிருந்து சொல்லுக்கு - ப. கல்பனா	ரூ. 25
6. வெட்கம் தொலைத்தது - நா. விசுவநாதன்	ரூ. 20
7. பட்டாம் பூச்சி விற்பவன் - நா. முத்துக்குமார்	ரூ. 25
8. எதிர்காற்று - பா. செயபிரகாசம்	ரூ. 20
9. நரகத்திலிருந்து ஒரு குரல் - கல்யாணராமன்	ரூ. 30
10. சந்திப்பின் கடைசி நொடியில் - மா. காளிதாஸ்	ரூ. 20
11. சனங்களின் கதை - த. பழமலய்	ரூ. 30
12. செல்வி - சிவரமணி கவிதைகள்	ரூ. 15
13. சிமெண்ட் பென்சுகள் - நஞ்சுண்டன்	ரூ. 25
14. ஆறாவது பூதம் - ஆசு	ரூ. 20
15. வெட்கத்தைக் கேட்டால் என்ன தருவாய் - சங்கர்	ரூ. 20

சிறுகதைகள்

16. உப்புக் கத்தியில் மறையும் சிறுத்தை - கோணங்கி	ரூ. 60
17. பனை முனி - அபிமானி	ரூ. 30
18. உதிர் இலைக்காலம் - நா. கண்ணன்	ரூ. 30
19. காடன் மலை - மா. அரங்கநாதன்	ரூ. 20
20. தாவரங்களுடன் உரையாடல் - எஸ். ராமகிருஷ்ணன்	ரூ. 35
21. உயிர்த் தண்ணீர் - கண்மணி குணசேகரன்	ரூ. 35
22. தெலுங்கானா சொல்லும் கதைகள் - (மொ) சாந்தா தத்	ரூ. 45

நாவல்

23. நிழல்களுடன் உரையாடல் - மார்தா திராபா (குமிழாக்கம் : அமரந்தா)	ரூ. 50
--	--------

மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள்

24. கடைசி உயிலும் கடைசி வாக்குமூலமும் - சே. டால்டன் (மொ) யமுனா ராஜேந்திரன்	ரூ. 30
---	--------

படைப்புலகம்

25. ஜோர்ஜ் லூயி போர்ஹே - எஸ். ராமகிருஷ்ணன்	ரூ. 30
--	--------

மருத்துவம்

26. ஹோமியோபதி ஆலோசனைகள் - (மொ) சே. கோச்சடை	ரூ. 25
--	--------

மெய்யியல்

27. இயங்கியல் பொருள் முதலியல் - பேரா. தங்கவேல்சாமி	ரூ.10
--	-------

தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்

31/48 இராணி அண்ணாநகர்
கே.கே. நகர்
சென்னை 600 078

சூரிய உதயத்திலிருந்து வருகிறோம்

எங்கிருந்து புறப்பட்டு நகரெங்கும் பரவுகிறார்கள்
இந்த விற்பனைப் பிரதிநிதிகள்
கழுத்துப் பட்டையை ஓயாமல்
சரிசெய்துகொண்டு
காலை வணக்கம் ஐயா
நாங்கள் சூரிய உதயத்திலிருந்து வருகிறோம்
எங்கள் பொருட்களின் செயல்பாட்டை
உங்களுக்கு நிகழ்த்திக் காட்ட
அனுமதிப்பீர்களா

சரி ஐயா
உங்கள் சிரமம் புரிகிறது
தொந்தரவுக்கு மன்னிக்கவும்
உங்கள் நாயை கொஞ்சம் பிடித்துக்
கொள்ளுங்கள்
நாங்கள் வெளியேறுகிறோம்.

ஒரு வரவேற்பறையில் யாரோ தெரிய
கதவை மென்மையாக
திறக்கிறார்கள்
காலை வணக்கம் ஐயா
நாங்கள் சூரிய உதயத்திலிருந்து வருகிறோம்

... ..

விருட்சங்களை உன்னுடன் அழைத்து செல்

விடைபெறும் கணம் மௌனமாய் உறைய
இருக்கைகள் தலைகீழாக்கி மீண்டும்
நாடகத்தில்
கவிழ்கிறேன்
காலணிகள் அகல்கின்ற, புத்தகங்கள்
நழுவுகின்ற
நிலை குலைக்கும் பயணம் இது
என்னில் தூர்ந்த வீடுகளுக்கும்
மனிதர்களிடமும் தான்
மீண்டும் பயணிக்க வேண்டியிருக்கிறது
தனிமையின் உன்மத்தத்தில் கோர்த்துக் கொண்ட
உன் வியர்வை பூத்த விரல்களுக்கு
காட்டின் அமானுஷத்தையும்
சிறகுகளின் படபடப்பையும்
சிந்தசைலரில் இடம் பெயர்த்துத் தருகிறேன்
பால்யகால கோடையின் ஆசுவாசச்
சாயங்காலங்களையும்
உனக்குத் தந்து
இந்த அந்தியின் துக்கத்தை எடுத்து
நகர்கிறேன்.

அறை

உத்திரங்களிலும்
தூண்களிலும்
வேலைப்பாடுகள் செய்த
ஒற்றைக் கதவிலும்
முன்னோரின் ஆவிகள்
குழல் விளக்கொளியை
உறிஞ்சி
முகங்களின் பக்கங்களில்
நிழல்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன

○

குளியல் முடியும் வரை
எல்லாம்
சகஜமாய் இருக்கும்
தண்ணீர் விழும் ஒலி
அவசர அழைப்புகள்
அழுகையொலி
மரண விளிம்பில் நிகழும்
ஓலங்களை
மறைத்து வைத்திருக்கலாம்

○

எந்திரத் துடைப்பானின்
காற்றழுத்தத்தில்
காணாமல் போகின்றன
குழந்தைகள்

○

எட்டும் உயரத்தில்
கொசுவர்த்தி
இருந்தாலும்
எடுத்து பற்றவைக்க
தினமும் அம்மாவுக்கு
அப்பாவே தேவைப்படுகிறார்

மழையிரவும், கட்டோகின்றும்

நிலம் ஊறிய கார் நிசி
ஓயாத சப்தங்களுடன்
மழைத்தூறும் வீதித்திண்ணை
ஓரம் நிற்கும் பெட்டைநாய்
வீதி நடக்கும் எருது பார்த்து
பெருங்குரலெடுத்தமும்

குடுப்பையொலிக்க கோடாங்கி
தூர் மரணம் வாய்க்குமென்றும்
ஊளிப்பேய் பிடித்து தெரிவையொருத்தி
நிர்வாணத்துடன் வீதியோடுவாள்
எனக் குறி சொல்லி வழிநடப்பான்
ஏரி
குளம்
குட்டை
நிரம்பி வழியும்
கடுங்குளிரெடுக்கும்

கடந்த கால
பெருமழைச் சீற்றத்தை
மூதாட்டி உற்றமற்று
பிதற்றியபடியிருப்பான்

கொட்டகை கட்டிலில்
அனல் மூச்செடுத்து இழையும்
இருவரில் சோரம் போவது
யாரென்றறியாது,
மழை வலுக்கும்,
ஊதைக்காற்று சுழற்றும்,
விடிந்ததும் பசுவின்
மடிமுட்டி பால்சுடிக்கும்
கன்று முகம் சுளிக்கும்
காம்பின் சவிச்சை முகர்ந்து.

கண்டராதித்தன்

2021

வரலாறும் வக்கிரங்களும் : சிவசேகரத்தின் டைனோசார் மார்க்சியம்

'வெளிப்படையான ஒரு முடக் கருத்தினை எதிராளிக்கு ஏற்றிச் சொல்வது, பிறகு அவனை(ள்) மறுதலிப்பது, அப்படியொன்றும் புத்திசாலிகளாக இல்லாதவர்கள் பயன்படுத்தும் தந்திரம்' - வி.ஐ.லெனின்.

இதைத்தான் சிவசேகரம் 'பெரியார் : சயமரியாதை சமதர்மம்' நூலுக்கு எழுதியுள்ள 'திறனாய்வில்' செய்திருக்கிறார். "பெரியாரிடமிருந்துதான் தமிழகத்து இடதுசாரி இயக்கம் தொடங்க வேண்டும் என்றவாறான கருத்து கோவை ஞானியால் சில ஆண்டுகள் முன்னர் கூறப்பட்டுள்ளது" என்று தொடங்குகிறார். 'என்றவாறான' என்று தன்னால் நிச்சயமாகக் கூற முடியாத ஒரு கூற்றை சி. சிவசேகரம் (சி.சி) கூறியுள்ள போதிலும் ஆதிக்க சக்திகளுக்கும் இறுகிக் கெட்டி தட்டிப் போன நிறுவனங்களுக்கும் எதிராகப் போராடுபவர்கள், விமர்சிப்பவர்கள் எல்லாரும் இடதுசாரிகள்தான், மார்க்சியவாதிகள் மட்டுமே இடதுசாரிகள் ஆகிவிடமாட்டார்கள் என்கிற அடிப்படையான, எளிமையான உண்மையைப் புரிந்துகொண்டால் ஞானியின் கூற்றில் தவறு ஏதும் காணமுடியாது. பெரியாருக்கு முன்பு மேற்சொன்ன பொருளில் 'இடதுசாரி'கள் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் ஒரு 'இயக்கமாக' இடதுசாரிகளை ஒழுங்கமைத்தது பெரியார்தான். சி. சி. தன் கட்டுரை பெருக, மார்க்சியத்திற்கு உலகம் முழுவதற்கும் காப்புரிமை பெற்றுள்ள, யார் மார்க்சியவாதிகள், யார் மார்க்சியவாதி அல்ல என்கிற இலக்கணத்தைப் பொறிக்கும் ஏகப்பாத்யதை பெற்றுள்ள ஒருவரின் தோரணையையே கையாண்டுள்ளார்.

"தமிழக அரசியலில் பார்ப்பனர் - பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்ற பிரச்சனை மையமாக உள்ளது. இது தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் பிற அரசியல் பிரச்சனைகளை எல்லாம் சரியாக ஆராய முடியாத அளவுக்குத் தடையாக நிற்கிறது" என்கிறார் சி. சி. முதலாவதாக, ஒரு மார்க்சியவாதிக் கு இது எப்படித் தடையாக இருக்க முடியும்? அந்தத் தடையை நீக்கி ஆராயும் வல்லமை மார்க்சியத்திற்கு இல்லையா? மேலும், அவர் அப்படிப் பயன்படவேண்டிய தேவையே இல்லை. தமிழக அரசியல் பார்ப்பனருக்கும் பார்ப்பனியத்திற்கும் சரணாகதி ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட்டுக் கொடுத்துவிட்டதால், இனி 'மார்க்சியம்' புரட்சி செய்வதற்குத் தடையே இல்லை. வாஜ்பாயியின் பார்ப்பன இந்துத்துவ ஆட்சி அமைந்துவிட்டதால், இனி பார்ப்பனர் - பார்ப்பனியம் என்ற விஷயமே இந்திய - தமிழக அரசியலில் கிடையாது என்ற 'மார்க்சிய' முடிவுக்கும் வந்துவிடலாம்.

நூல் திறனாய்வை, தமிழக தலித்திய, போஸ்ட் மாடர்னிசம் சிந்தனையாளர்கள், இலக்கிய விமர்சகர்கள் மீது ஒரு இடைக்குத்து குத்துவதற்கான சர்க்காவம் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார் சி. சி. அவர்களுக்காக வாதாட கேஸ் கட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிவரும் அவசியமோ விருப்பமோ எனக்கில்லை. எனினும் 'கட்டுடைப்பு' (deconstruction) என்பதை ஒரு மார்க்சியவாதி, போஸ்ட் - மாடர்னிஸ்டுகளுக்கு மட்டுமே உரிய செயலாக ஏன் கருத வேண்டும் என்பது என்னைப் போன்ற 'மார்க்சியவாதிகள் அல்லாதாருக்கு', 'மார்க்சியத்திற்கு மாற்றுச் சிந்தனையை' உருவாக்குபவர்களுக்கு விளங்கவில்லை. மார்க்ஸ், எங்கல்ஸ், லெனின், டிராட்ஸ்கி, மாவோ, கிராம்ஷி முதலான மார்க்சியப் புரட்சியாளர்கள் கட்டுடைப்பாளர்கள் தான். மேல்தோற்றங்களை நீக்கி சாரங்களைப் புலப்படுத்திய வர்கள்தான். சமுதாயத்தில் தரப்படும் 'அதிகாரபூர்வமான' கருத்தியல் விளக்கங்களை மறுதலித்து அவை எத்தகைய பொருண்மை அடிப்படையுடன் தொடர்புடையவை என்பதைக் காட்டியவர்கள்தான். அத்தகைய கருத்தியல்களின் வர்க்கத்தன்மையை மட்டுமல்ல, இன வாதத் தன்மையையும் (racial) (எடுத்துக்காட்டாக அயர்லாந்து பற்றி தாமஸ் கார்லைல் எழுதியது குறித்த மார்க்சின் விமர்சனம்) சுட்டிக் காட்டியவர்கள்தான். இந்தக் கட்டுடைப்புக்கு வழக்கமாக இங்குள்ள மார்க்சியவாதிகள் (இலங்கையில் எப்படியோ?) பயன்படுத்தும் சொல் 'தோலுரித்துக் காட்டுதல்', 'ஒவ்வொருவருடைய எழுத்துக்கும் பேச்சுக்கும் பின்னால் அவரது வர்க்கம் இருக்கிறது' என்ற மாவோவின் வாசகத்தை மிகவும் எளிமைப்படுத்திப் புரிந்துகொண்டு கிளிப்பிள்ளை போல ஒப்புவிக்கத் தவறாத 'மார்க்சியவாதிகள்'

இந்திய/தமிழகச் சமுதாயத்தில் சாதியும் சாதிக்கு ஆதாரமும் அஸ்திவாரமுமான பார்ப்பனியமும் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஒவ்வொருவரது வாழ்க்கையிலும் குறுக்கீடு செய்வதாக, அதனை வடிவமைப்பதாக, மேல்மனத்தில் மட்டுமின்றி ஆழ்மனத்திலும் ஊடுருவியுள்ள உணர்வாக இருக்கும்போது, சாதி அடையாளத்தை வைத்து ஒவ்வொருவரது கருத்தையும் மதிப்பிடுவதில் தவறு காண்பது ஏன்? வர்க்கப்பார்வையோடு விமர்சனம் செய்தால் மட்டும் அது 'வாசிப்புக்களைத் திணிப்பு' ஆகாதா? பெண்ணியவாதிகள் செய்யும் 'கட்டுடைப்புகள்' கூட 'வாசிப்புக்களைத் திணிப்பு'தானா?

மேல் தோற்றத்தை நீக்கி சாரத்தை வெளியிட்டுத்துவதற்காக மார்க்சியம் கையாளும் வர்க்கப் பார்வை என்ற கருவி, சிலரது தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகள், குரோதங்கள், பொறாமைகள், சந்தர்ப்பவாதச் சுயநல, அதிகாரிவர்க்கப் போக்குகள் காரணமாக, தமக்குப் பிடிக்காதவர்களை அல்லது மாற்றுக் கருத்து உடையவர்களை வர்க்க எதிரி, பூர்ஷ்வா, குட்டி பூர்ஷ்வா, ஏகாதிபத்தியக் கைக்கூலி, சி.ஐ.ஏ. ஏஜெண்ட் (இந்த ஏறுவரிசையின் இறங்குமுகமாக 'மார்க்சியத்துக்கு மாற்றுச் சிந்தனை உருவாக்குபவர்கள்') என்று மட்டையடி அடித்து வீழ்த்துவதுபோல, சிலர் 'அவன் பார்ப்பான், இவன் வேளாளன்' என்ற ஒற்றை வரியை இலக்கிய விமர்சனத்திற்கு மாற்றிடக் கொள்வதும் நேரிடத்தான் செய்கிறது. ஒரு ஆய்வுக்கருவி சிலரது கைகளில் தவறாகப் பயன்படுகிறது என்பதால் அதனைத் தூக்கியெறியத் தேவையில்லை. வர்க்கம் - சாதி ஆகிய இரண்டையும் பயன்படுத்தியும், போஸ்ட் - மாடர்னிஸம் சிந்தனையாளர்கள் சிலரின் பார்வையைப் பயன்படுத்தியும் தனிப்பட்ட சாதிக் காழ்ப்புகள் ஏதுமின்றி புதுமைப்பித்தன், மாதவ்யா போன்ற நவீன இலக்கியவாதிகளை மட்டுமின்றி பழங்கால இலக்கியத்தையும் மிக ஆக்கபூர்வமாக அணுக முடியும் என்பதற்கு ராஜ்கௌதமனின் படைப்புகளை எடுத்துக்காட்டாக சொல்ல முடியும்.

'கட்டுடைப்பு' என்பது மார்க்சியமும் செய்யக்கூடிய பணி என்று நான் கூறுவதாலேயே இதுவும் போஸ்ட் - மாடர்னிஸ்டுகள் (இவர்களும் கூட ஓரேபடித்தானவர்களல்ல, மார்க்சிய வாதிகளிடம் நெருங்கிவரக் கூடியவர்களும் இருக்கின்றனர்) செய்யும் 'கட்டுடைப்பும்' ஒன்று என்றாகிவிடாது. போஸ்ட் மாடர்னிசம் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவுக்கோ, புலமைக்கோ நான் உரிமை கொண்டாடவில்லை. எனினும் மார்க்சியம் text விட contextக்கு முதன்மை தருகிறது என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

பாரதி பற்றி சி.சி., அண்மைக்காலமாகவே மிக அதிகமாகக் கவலைப்படுகிறார். இலங்கையில் (இலண்டனில்?) அவரும் தமிழகத்தில் இல. கணேசனும் இருக்கும்வரை எந்த பத்மாசுரனும் பாரதி தலைமீதோ தலைப்பாகை மீதோ கைவைக்க முடியாது.

'பெரியார் : சயமரியாதை சமதர்மம்' நூலின் முன்னுரையில் நாங்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ள ஒரு விருப்பத்தை, அதாவது பெரியார் பற்றிய திறனாய்வு தேக்கியான ஒரு முழுமையான மதிப்பீட்டை நாங்கள் செய்யவில்லை என்பது உண்மைதான். அதற்கு இரண்டு முக்கியமான காரணங்கள் உள்ளன: (1) அந்த நூல் பெரியாரின் சயமரியாதை இயக்க வாழ்வின் முதல் 13 ஆண்டுகளை மட்டுமே உள்ளடக்கியுள்ளது; (2) அக்காலகட்டத்தினதும் அதற்குப் பிந்தைய கால கட்டத்தினதும் பெரியார் குறித்து இதுவரை 'மார்க்சியவாதிகள்', தேசியவாதிகள், தமிழ்த் தேசியவாதிகள், தலித் இயக்கத்தினர் சிலர், 'பெரியாரிஸ்டுகள்' சிலர் எனப் பலதரப்பட்டவர் கூறியுள்ள விஷயத்தன்மையான அவதூறுகள், திரித்தல்கள், புனைவுகள் ஆகியவற்றுக்கு - அவற்றைச் செய்பவர்கள் சிலரது பெயரைக் குறிப்பிட்டும், சிலரது பெயர்களைக் குறிப்பிடாமலும் பதில் சொல்லும் வகையில், உண்மை விவரங்களை தக்க ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக் கூறுவதையும் ('பெரியாரின் பார்ப்பன எதிர்ப்பு, சயமரியாதைத் திருமண இயக்கம் ஆகியன கூட போலியானவை', 'பெரியார் தமிழர்களின் விரோதி, கன்னட - தெலுங்கு ஆதிக்கவாதி', தலித்துக்களின் விரோதி, இப்போதும் கூட சி. சி. போன்றவர்கள் கூறுவதுபோல 'பெரியார் வெள்ளையர் வெளியேறக்கூடாது என்று விருப்பியவர்' - இவை பெரியார் மீதான அவதூறுகளிற் சில)

பெரியாரின் சொற்களையும் செயல்களையும் அவர் வாழ்ந்த வரலாற்றுச் சூழலிணைவுடன் (historical conjuncture) தொடர்புபடுத்துவதையும் முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டோம். மேலும், பெரியார் தனக்கு விதித்துக் கொண்ட சுயவரம்புகள் (அரசியலில் ஈடுபடாமல், பிற அரசியல் கட்சிகளைக் கருவியாகப் பயன்படுத்துதல்) ஒரு சமூகமாற்றத்துக்குப் போதுமானவையா, இல்லையா என்ற ஆய்வுகளைச் செல்வதைத் தவிர்த்து, அந்தச் சுயவரம்புகளையாவது அவர் நிறைவு செய்தாரா, இல்லையா என்பதை (அந்த சுயவரம்புகளுக்குக் கூட அவர் நேர்மையாக இருக்கவில்லை என்பது சில 'மார்க்சியவாதி'களால் செய்யப்படும் விமர்சனம்) எடுத்துக்காட்டுவதும் எங்கள் நோக்கம். கடைசியாக, எந்த ஒரு ஆய்வாளரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நேர்மையான காரியமாக பெரியாரையே பேசவிடுவதுதான் (அப்புட அவரைப் பேசவிட்டும் கூட, அவரது பேச்சைக் கேட்டுவிட்டு அதைத் திரிக்கக்கூடிய சி.சி.க்கள் மீது இத்தகைய ஆய்வுமுறை என்ன தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும்? -இது குறித்துப் பின்னர்.)

சி.சி. எங்கள் மீது வைக்கும் குற்றச்சாட்டுகளைப் பார்ப்போம்:

1. "... ஆய்வாளரது நம்பிக்கைகளுக்கு முரணானவை புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. அகச்சார்புடன் திரிக்கப்பட்டுள்ளன."

2. "ஆசிரியர்கள் தமது வியாக்கியானங்களைப் பல இடங்களில் வலிந்து புகுத்தியுள்ளனர்."

3. "பெரியார், எல்லா இடத்திலும் தவறுகட்டு அப்பாற்பட்ட ஒருவராகவே ஆசிரியர்களால் காணப்படுகிறார்"

4. "மேற்கூறிய பார்வை காரணமாகவும் சமகால அரசியலின் தேவை காரணமாகவும் நூல் நெடுகிலும் சில வாசிப்புகள் புகுத்தப்பட்டுள்ளன"

5. பெரியார் "ஐரோப்பியவிற்குப் பயணம் சென்றுவந்த பின்பே அவரிடம் முறையான சோஷலிசச் சிந்தனைகள் தோன்றின என்ற கருத்தை மறுதலிக்க ஆசிரியர்கள் சிறிது கடினமாகவே" முயன்றுள்ளனர்.

இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கெல்லாம் சி.சி. ஆதாரம் காட்டுகிறாரா? இல்லை. இவற்றை சிவவாக்கியமாக வாசகர்கள் ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும் போலும்.

இருப்பினும் சமகால அரசியலின் தேவை காரணமாக (அத் தேவை என்ன என்பதை எங்கள் நூலின் முன்னுரையிலேயே கூறியுள்ளோம். அது திராவிட இயக்க அரசியலின் தேவை அல்ல, இந்தியாவிலும் தமிழகத்திலும் உண்மையான சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மாற்றங்களை விரும்பும் உண்மையான மார்க்சியவாதிகள், தலித்தியவாதிகள், பெண்ணியவாதிகள் உள்ளிட்ட அனைவரதும் அரசியல் தேவையாகும்)

ஆனால் அதற்காக 'வாசிப்புகள் திணிக்கப்படவில்லை'. பெரியாரின் எழுத்துக்களும் பேச்சுக்களும் அவை நிகழ்ந்த காலச்சூழலோடு தொடர்புபடுத்தி உள்ளது உள்ளபடியே கூறப்பட்டுள்ளன. மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ், லெனின், மாவோ முதலிய மார்க்சியவாதிகளைப் போலவோ பெரியார் அல்லது பெர்ரண்ட் ரஸ்ஸல் போலவோ, தனது தத்துவக் கோட்பாடுகளை முறைமைப்படுத்தப்பட்ட (systematised) வரலாற்றுமொழிக்குட்பட்ட (historiographical) வடிவத்தில் எழுதி வைத்துள்ளவரல்லர் (மார்க்ஸ் கூட 'இயங்கியல்' பற்றித் தனியாக நூல் எதனையும் எழுதவில்லை. அது குறித்து அவரது படைப்புகளில் சிதறியும் பரவியும் கிடக்கிற கருத்துகளைத் தொகுத்துத்தான் மார்க்சின் 'இயங்கியல்' என்ன என்பதை அறிகிறோம்). அம்பேத்கர், புலமைவாய்ந்த பல ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ள போதிலும் அவரது சிந்தனையும் முறைமைப்படுத்தப்பட்ட வடிவத்தில் இல்லை. எனவே மிகப் பெருமளவுக்கு பெரியாரினதும் அதைவிடக் குறைந்த அளவிற்கு அம்பேத்கரினதும் சிந்தனைகளை முறைமைப்படுத்தும் பணியில் ஈடுபடவேண்டியுள்ளது. பெரியாரின் சிந்தனைகளை முறைமைப்படுத்துவதில் முதல் சாதனை 'நிறப்பிரிகை' அ. மார்க்ஸ், டி.ரவிக்குமார், பொ. வேல்சாமி, ராஜன்குறை ஆகியோரால் செய்யப்பட்டுள்ளது. எனினும் போஸ்ட் மாடர்னிஸச விளக்கங்கள் சிலவற்றை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

பெரியாரின் எழுத்துக்களையும் பேச்சுக்களையும் முறைமைப்படுத்துவதும் விளங்கிக் கொள்வதும் விளக்கப்படுத்துவதும் அவரவரது அறிவு, அனுபவம், அக்கறைகள், அவர்கள் தன்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும்/அனுதாபம் செலுத்தும் சமூகப் பிரிவுகள் ஆகியனவற்றைச் சார்ந்தே உள்ளன.

முறைமைப்படுத்தப்பட்ட சிந்தனையாளர்களான மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ், லெனின், மாவோ முதலானோரின் கருத்துக்களுக்குக் கூட எண்ணற்ற விளக்கங்களும் புரிதல்முறைகளும் இருப்பது இதன் காரணமாகத்தான். எனவே மார்க்சியத்திற்கான ஒரே ஒரு திறவுகோல் என்னிடம் மட்டுமே இருக்கிறது என்று யாரும் மார்தட்டிக் கொள்ள முடியாது.

மேலே பட்டியலிடப்பட்ட சி.சி.யின் குற்றச்சாட்டுகளில் கடைசியானதை எடுத்துக் கொள்வோம் :

(1) 1928 நவம்பர் 7 ஆம் தேதியன்று (ரஷ்யப் புரட்சிநாள்) சுயமரியாதை இயக்கத்தின் ஆங்கில ஏடான Revolt தொடங்கப் பட்டது. அதன் முதல் இதழிலேயே ரஷ்யப் புரட்சியின் உலக முக்கியத்துவம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) 1931 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் பெரியார் ஐரோப்பியப் பயணம் தொடங்கு முன்பேயே 'கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையை (communist manifesto) 'சமதர்ம அறிக்கை' என்ற பெயரால், (இந்தியாவில் நிலவும் சாதி மதக் கொடுமைகள் பற்றிய தனது முன்னுரையுடன்) தமிழாக்கம் செய்து 'குடி அரசில்' தொடராக வெளியிட்டார் - ரஷ்யாவைப் பார்ப்பதற்கு முன்பே சோஷலிசம் பற்றி பெரியார் அறிந்திருந்தார் என்பதற்கு நம்புகள் தந்துள்ள ஏராளமான ஆதாரங்களில் இரண்டு மட்டுமே இவை. மேலும், ஒருவரிடம் 'முறையான சோஷலிசச் சிந்தனைகள்' (என்ன பொருளில் சி.சி. இதைச் சொல்கிறாரோ தெரியவில்லை) ஏற்படுவதற்கு ரஷ்யப் பயணம் தேவையா? இந்தியாவிலிருந்து எத்தனையோ கம்யூனிஸ்டுகள், இந்தியப் புரட்சியை நடத்துவது குறித்தும் தெலுங்கானாவிலும் பூக்காளத்திலும் இருந்த துப்பாக்கிகள் போதுமானவைதானா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் மட்டுமல்லாது இருதய நோய்க்கும் இருமலுக்கும் சிகிச்சை பெறுவதற்காகவும் கூட ரஷ்யாவிற்கும் சீனாவிற்கும் பயிற்சிக்கிறார்கள். சிலபேர் இரண்டிலிருந்தும் 'சமதார'த்தைப் பேணுவதற்காக புகாரெஸ்ட்டுக்கும் பியான்யாங்கிற்கும் பயிற்சிக்கிறார்கள். இவர்களிடம் எல்லாம் 'முறையான சோசலிச சிந்தனைகள்' ஏற்பட்டனவா? சீனப் புரட்சி நடந்து முடியும் வரை மாஸ்கோ பக்கமே மாவோ தலைகாட்டியதில்லையே. அவரிடம் 'முறையான சோசலிச சிந்தனைகள்' இருக்க வில்லையா?

ஐரோப்பியப் பயணத்திற்குப் பிறகே பெரியாரிடம் 'முறையான சோசலிசச் சிந்தனைகள்' தோன்றின என்ற சி.சி.யின் வாதம் மற்றொரு வகையிலும் பிழையானது - 'முறையான சோஷலிசச் சிந்தனைகள்' என்பதை 'மார்க்சிய சோஷலிசம்' என்ற பொருளில் அவர் கூறியிருக்கும் பட்சத்தில். ஏனெனில் பெரியார் ஒரு போதும் மார்க்சியப் பொருளாதாரத்தை முழுமையாகக் கற்றுநின்றவராக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. கடைசி நாள் வரை அவர் 'பொதுவுடமை', 'கம்யூனிசம்' என்று பேசி வந்த போதிலும் உற்பத்திச் சாதனங்களை நாட்டுமையாக்குதல், தொழிற்சாலை இலாபத்தை முதலாளியும் தொழிலாளியும் சரிசமமாகப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுதல் என்ற அளவில்தான் அவரது 'கம்யூனிசம்' இருந்தது. ஐரோப்பியப் பயணத்திற்கு முன்பே ரஷ்யா, சோசலிசம், மார்க்சியம் ஆகியன அவருக்கு அறிமுகமாகியிருந்தன. அவற்றை அப்பயணத்திற்கு முன்பும் பின்பும் அவர் கூறிவந்த 'சமதர்மம்' என்பதன் பிற்சேர்க்கையாக (adjunct) கருதினாரேயன்றி அவர் ஒரு மார்க்சியவாதியாக ஒருபோதும் இருக்கவில்லை. பெரியாரின் 'சமதர்மம்', 'சுயமரியாதை' ஆகிய இரு கருத்தாக்கங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றீடாக இருப்பவை, இந்திய/தமிழக சமுதாயத்தை ஒடுக்குகின்ற முதன்மைச் சக்தி என்று அவரால் கருதப்பட்ட பார்ப்பனிய வர்ணாசிரம தர்மத்திற்கு நேர் எதிரான அறவியலும் சமூக அமைப்பும்தான் 'சமதர்மம்' 'சமதர்ம சமுதாயம்' என்று அவராலும் அவருக்கு முந்திய தலித்திய - பெளத்த சிந்தனையாளர்களாலும் கருதப்பட்டது. வர்ணாசிரம தர்மம் என்பது சமூக ஓடுக்கு முறையுடன் கூடவே பொருளாதார, அரசியல் ஓடுக்குமுறையையும் உள்ளடக்கியிருந்ததால் பெரியார் பொருளாதார, அரசியல் சமத்துவத்தையும் தனது 'சமதர்மத்தில்' சேர்த்துக் கொண்டார். ஆனால் ம. சிங்காரவேலர் போன்றவர்களோ 'சமதர்மம்' என்பதை பொருளாதார சமதர்மமாக, மார்க்சிய சோசலிசமாக

விளக்கினர். சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சேர்ந்த பிறகு அத்தகையவர்கள் சாதிய ஏற்றத் தாழ்வு, பார்ப்பனியம், வாணா சிரமம் ஆகியவற்றைப் பேசிவந்த போதிலும், 1935க்குப் பிறகு படிப்படியாக அவற்றைக் கைவிட்டு 'ஏழை-பணக்காரன் என்ற இரண்டே ஜாதி' என்று பேசத் தொடங்கிவிட்டனர். 'சமதர்மம்' என்ற சொல்லுக்கு ஒருபுறம் ம. சிங்காரவேலரும் மறுபுறம் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் நண்பரும் பௌத்தச் சிந்தனையாளருமான லட்சுமிநரசுவம் தலித் சிந்தனையாளர்களும் வெவ்வேறு வகையில் பொருளுரைத்ததை நாங்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளோம். இரு வேறு வகை 'சமதர்மங்களை' விளக்கியுள்ளதை எங்களது முக்கிய பங்களிப்பாகக் கருதுகிறோம்.

இதைப் புரிந்து கொண்டால்தான் பெரியாரின் எதிர்ப்பாளர்களைப் போலவே அவர்களது ஆதரவாளர்களும் அவரிடம் இல்லாத ஒரு மார்க்சிய சோசலிசப் பரிமாணத்தை அவருக்கு ஏற்றிச் சொல்லவும் அதனைத் தொடர்ந்து அவரைப் போற்றவும் தூற்றவும் செய்கிற பிழையைத் தவிர்க்க முடியும். பெரியார் மார்க்சிய சோசலிசத்தின், கம்யூனிசத்தின், பொதுவுடைமை இயக்கத்தின், ரஷ்யாவின், சீனத்தின் அனுதாபியாக இருந்திருக்கிறார் என்று மட்டுமே சொல்லலாம். 'பொது உரிமையா? பொது உடமையா?' என்ற கேள்வியை எழுப்பி, இரண்டும் தேவைதான், ஆனால் அடிப்படை மனித உரிமையே பெரும்பாலான மக்களுக்கு பார்ப்பனிய வருணாசிரம தர்ம முறையால் மறுக்கப்படும்போது பொது உடமை எவ்வாறு சாத்தியம் என்று 1928இல் இருந்தே தொடர்ந்து அவர் எழுப்பி வந்ததை மேற்கொண்ட விளக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எனவே பெரியார், 'சமதர்மம்' என்பதற்குக் கொடுத்த விளக்கச் சட்டகத்திற்குள் வைத்துத்தான், அவர் அதற்கு முரணில்லாமல் செயல்பட்டாரா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியும் தவிர, அவருக்கு இல்லாத, அவர் உரிமை கொண்டாடாத ஒரு பரிமாணத்தை அவர்மீது ஏற்றி வைத்து அவரைப் பெருமைப்படுத்துவதோ அல்லது சிறுமைப்படுத்துவதோ கூடாது. இப்படிக்கூறுவதன் பொருள் அதன் நிறைகுறைகளை மதிப்பீடு செய்வதோ, விமர்சிப்பதோ கூடாது என்பதல்ல. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் மார்க்சியத்திற்கு உறுதுணையாகவும் ஊன்றுகோலாகவும் முக்குக் கண்ணாடியாகவும் பயன்படக்கூடியதே பெரியாரின் (மற்றும் அம்பேத்கரின்) 'சமதர்மம்' என்பதுதான் எங்கள் கருத்தேயன்றி அதுவே தன்னளவில் மார்க்சியத்திற்கான ஒரு முழுமையான மாற்றுச் சிந்தனையாக இருக்கும் என்பதல்ல.

ஐரோப்பியப் பயணத்திற்குப் பிறகு பெரியார், சிங்காரவேலருடன் சேர்ந்து 'ஈரோடு திட்டத்தை' (நகல் திட்டத்தை) உருவாக்கினார் என்பது உண்மை. அது ஒரு கற்பனைவாதத் திட்டம். (பெரியார் கூறியது போல அது பிரச்சாரத்துக்கு வேண்டுமானால் உதவியிருக்கலாம்). ஏனெனில் நாங்கள் விரிவாக விளக்கியுள்ளது போல, அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான புறநிலைமைகளோ, அக நிலைமைகளோ (கட்சி அமைப்பு, வாக்க அமைப்புகள் முதலியன) ஏதும் இருக்கவில்லை. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களுடைய (இரட்டையாட்சிமுறை) சட்டமன்றங்களிலும் உள்ளாட்சி மன்றங்களிலும் நுழைவதன் மூலம் அந்த 'சமதர்மத் திட்டத்தை' நிறைவேற்ற முடியும் என்கிற கற்பனாவாத யோசனையைத்தான் மார்க்சிய சோசலிஸ்ட்டான ம.சிங்காரவேலராலும் சொல்ல முடிந்தது. அந்த நகல் திட்டம் மாகாண சுயமரியாதை மாநாடு கூட்டப்பட்டு நிறைவேற்றப்படாமலேயே போயிற்று. அதற்கான வரலாற்றுக் காரணங்கள் எங்கள் நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் தான் விளங்கிக் கொண்ட 'சமதர்மத்தை' நிறைவேற்றுவதற்காக பெரியார் முரணற்ற வகையில் செயல்பட்டார்.

ஆனால் அரசாங்கத்தின் 'நெருக்குவாரங்களின்' காரணமாக பெரியார் பின்வாங்கினார் (இதை பெரியாரே வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்) என்று கூறி ஏதோ ப. ஜீவானந்தமும் சிங்காரவேலரும் பெரியாரைவிடப் புரட்சிகரமான பாதையைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டனர் என்று 'மார்க்சியவாதிகள்' (சி.சி. உட்பட) நிலை நிறுத்தும் வாதத்தை மறுதலிப்பதற்காகவே, அவர்களிருவரும் மேற்கொண்ட நிலைப்பாடுகளை ஆதாரபூர்வமாக விளக்கியுள்ளோம். "குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளில் ஏற்படும் மாற்றத்தையும் தவறுகளையும் சமூக - அரசியற் துழுவில் வைத்தே மதிப்பிட வேண்டியுள்ளது" என்று ம.சிங்காரவேலர், ஜீவா சார்பாக வாதாடும் சி.சி. இதே அளவுகோலை பெரியாருக்கு மறுப்பதுதான் வியப்பாக உள்ளது. ஒரு தவறுக்கு மற்றொரு தவறு பரிகாரமாகாது என்று உட்தேசிக்கிற

அவர், 'மார்க்சியவாதிகள்' தவறையேதான் செய்கிறார்.

ஆனால் அரசாங்கத்தின் நெருக்குவாரங்களின் காரணமாக ப. ஜீவானந்தம், ம. சிங்காரவேலர் உள்ளிட்ட எல்லாக் கம்யூனிஸ்டுகளும் காங்கிரஸ் சமதர்மக் கட்சி மூலமாக காங்கிரஸ் கட்சியிடமும் காந்தியிடமும் சரணாகதியடைந்தார்களே! அதைப் பற்றி சி.சி. என்ன கருதுகிறார்? எங்களுக்கு ஒரு உள்நோக்கத்தை வலிந்து திணிக்கிறார்: "பெரியாரை எதிர்த்த காரணத்திற்காகவே, இன்னும் எதிர்ப்பவர்கள் சிலரது அபிமானத்துக்கு உரியவராக இருக்கிற காரணத்தாலேயே, ப. ஜீவானந்தமும், கூடவே ம. சிங்காரவேலரும் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளனர்." அவர்கள் இருவர் மீதும் நாங்கள் மட்டுமல்ல, எங்களுக்கு சம்பந்தமில்லாத திராவிட இயக்கத்தினரும் கொண்டுள்ள மதிப்பும் மரியாதையும் 'மார்க்சிஸ்டுகள்' கொண்டுள்ள மரியாதையைவிட மிக அதிகமானது (அரசாங்கக் கட்டிடங்கள், சாலைகளுக்கு அவர்களது பெயர்களிடால், சிலைகள் வைத்தல் போன்றவற்றை திராவிட இயக்கம் செய்துள்ளது.) ஜீவா, சிங்காரவேலர் போன்ற எண்ணற்ற கம்யூனிஸ்டுகளின் அளப்பரிய தியாகம் பார்ப்பன-பனியா மேலாட்சியை நிறுவுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு விட்டதே என்பதுதான் எங்கள் கவலை. அதனால்தான் சிங்காரவேலர் மரபும் பெரியார் மரபும் ஒன்றிணைய வேண்டும் என்று நாங்கள் வலியுறுத்தியுள்ளோம்.

"எந்த மாக்ஸியவாதியுமே பூரண அறிவுடன் மாக்ஸிய அரசியலில் இறங்குவதில்லை. மாக்ஸிய அறிவு என்பது நடைமுறை சார்ந்தது. எவரிலும் அது வளர முடியுமே ஒழிய முற்று முழுதான் தன்மை பெற முடியாது. சிங்கார வேலரும் ஜீவானந்தமும் அரசியலில் இறங்கி செயல்பட்டதன் மூலம் தங்களது அனுபவத்திற்கும் பார்வையின் தன்மைக்கும் விரிவுக்குமேற்படும் தமது மாக்ஸிய ஆய்வையும் அணுகுமுறையையும் விரிவுபடுத்தினர் என்பதில் எவருக்கும் ஐயத்திற்கு இடமில்லை." 1935ஆம் ஆண்டு வரை 'பார்ப்பனிய - பணக்காரணிய - ஏகாதிபத்தியதாசு காங்கிரஸ்' என்று கூறிவிட்டு 1936ஆம் ஆண்டு முதல் 'காங்கிரஸ் ஒரு பிரமாண்டமான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புத் தாபனம்' என்றும் 'இந்தியாவில் ஏழை-பணக்காரன் என்ற இரண்டே பிரிவுகள் தான் உள்ளன' என்றும் கூறத் தொடங்கியதும் கூட 'நடைமுறை சார்ந்த அறிவு', 'அனுபவத்திற்கும் பார்வையின் தன்மைக்கும் விரிவுக்குமேற்ற மார்க்சிய ஆய்வு, அணுகுமுறை' தானா? காங்கிரஸ் கட்சியின் நடைமுறை, வரலாறு எல்லாம் கம்யூனிஸ்டுகள் கொண்டிருந்த மதிப்பீட்டை உறுதிப்படுத்தியுள்ளனவா? அதற்கு நேர்மாறானதாகவே காங்கிரஸின் நடைமுறை இருந்து வந்துள்ள போதிலும், அக்கட்சியின் கட்டளைகளுக்கேற்பவே கம்யூனிஸ்டுகள் பல சமயங்களில் நடந்து கொண்டிருந்த போதிலும் (எடுத்துக்காட்டாக, சுபாஸ்போசுக்கு எதிராக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம்), கம்யூனிஸ்டுகளை அவ்வப்போது தேசத்தாரோகிகள், பிரிட்டிஷ் அடிவருடிகள் என்றுதானே காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அழைத்து வந்துள்ளனர்? எனினும் உதைத்த காலுக்கு முத்தமிடும் வழக்கம்தானே இன்னும் தொடர்கிறது?

"ஈ.வேரா. பார்ப்பன ஆதிக்கம் பற்றி எழுதியது பார்ப்பன-பனியா ஆதிக்கம்" என்று நாங்கள் வலிந்து பொருள் கூறுவதாகச் சொல்லும் சி.சி., "காந்தி ஒரு பனியா வகுப்பினர் என்பது இதற்கான காரணமோ தெரியவில்லை" என்கிறார். அப்படி ஒரு அபத்தமான ஊகத்திற்கு வருவது அவருக்குள்ள உரிமை. தமிழ்நாட்டுக் கம்யூனிஸ்டுகள் பலகாலமாகக் கூறிவந்தார்கள், திராவிடநாட்டுக் கோரிக்கை வடநாட்டு முதலாளிகளுக்கு எதிரான தமிழ்நாட்டு முதலாளிகளின் கோரிக்கை என்று, அத்தகைய 'வாக்கப் பார்வை' கூட சி.சி.யிடம் இல்லாதது ஒரு புறமிருக்க, எங்கள் புத்தகத்தை மீண்டும் நாங்கள் திருப்பவும் எழுத வேண்டும் என்று கருதுகிறார் போலும். இது குறித்து எங்கள் நூலில் உள்ள பல்வேறு மேற்கோள்களில் (பெரியாரின் கூற்றுக்கள்) இரண்டே இரண்டை மட்டும் இங்கு சுட்ட விரும்புகிறோம்:

1932இல் பெரியார் கூறியது:

"...இந்திய தேசியத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பல ஏழைப் பாமர மக்களைத் தூண்டிவிட்டு அடிபடச் செய்து சிறையை நிரப்பி உரிமையும் பதவியும் அதிகாரமும் பெற்று முதலாளிகள் பணத்தையும் சோம்பேறி வாழ்க்கைப் பிரிவுகள் உத்தியோகங்களையும் பெற்று தங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையைப் பெருக்கிக் கொள்வதைத் தவிர இந்திய தேசியத்தால் ஏழை மக்கள், பாமர மக்கள் அடைந்த, அடையப்போகும் நன்மை என்னவென்பதைப் பாருங்கள்" (ப.679)

1937இல்:

“வடநாட்டாரால் இதுவரை தென்னாட்டவருக்கு ஏற்பட்ட நன்மை என்ன என்பதை யாராவது விரல்விட்டு சொல்லட்டும்! நம் மக்கள் ஏமாற்றப்பட, நமக்கு யோக்கியதை தெரியாத வடநாட்டாரைப் பிடித்து வந்து காட்டி வஞ்சித்ததல்லாமல் தென்னாட்டு சமூக, கலை, பொருளாதார, அரசியல் முதலிய விஷயங்களுக்கு வடநாடு எதில் பயன்பட்டது... நாம் ஏமாறுவதற்குத்தான் வடநாடு உபயோகிக்கப்படுகிறது” (ப.676)

“பெரியாரை விளங்கிக் கொள்வது என்பது ஏற்கனவே அவர் பற்றி நாம் எவரும் மனதிற கொண்டுள்ள படிமங்களின் வெறும் வலியறுத்தலாகவே இருக்கலாகாது” என்பதை சி.சி., சுய அறிவுரையாக ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் ‘மார்க்சியவாதிகள்’ வழக்கமாகச் செய்துவரும் திரித்தல் வேலைகளை (மேலே குறிப்பிட்டுள்ளது ஒரு உதாரணம் மட்டுமே. சி. சியின் பிற திரித்தல்களை இனி காண்போம்) செய்திருக்க மாட்டார். இத்தகையவர்களுக்குப் பதில் சொல்வதிலேயே எங்கள் காலம் விரயமாகி வரும்போது பெரியார் பற்றிய முழுமையான, விமர்சனரீதியான மதிப்பீட்டை எப்போது செய்வது?

“பார்ப்பனியம் - பார்ப்பனர் என்ற இரண்டுக்குமிடையிலான வேறுபாடு பல சமயம் ஈ.வே.ரா.வின் கருத்துகளில் மங்கிவிடுகிறது” என்கிறார் சி.சி. முதலாளி - முதலாளியம் என்ற இரண்டுக்குமிடையிலான வேறுபாடு பல சமயம் மார்க்சின் கருத்துகளில் மங்கிவிடுகிறது என்பதை ஒத்ததுதான் இது.

“பார்ப்பனியம் ஒழியும்வரை இந்திய விடுதலையே தேவையில்லை”, “மேல்நாட்டானும் வடநாட்டானும் தமிழர்க்கு ஒரே வகையானவர்கள் என்ற ஈற்றில் சுதந்திரம் வேண்டாம் என்று ஈ.வே.ரா.வை சொல்லத் துண்டியது” - இது ‘மார்க்சியவாதிகள்’ மனதிற கொண்டுள்ள படிமங்களொன்றின் வெறும் வலியறுத்தலல்லாமல் ஏதேனும் ஆதாரங்களைக் கொண்டு சொல்லப்படுகின்ற கூற்றா? இதுபோன்ற அபத்தமான குற்றச்சாட்டைத் தான் அம்பேத்கர்மீது அருண் செளரி கூறியுள்ளார் (பெரியாரின் பார்ப்பன எதிர்ப்பை, பார்ப்பன - பனியா எதிர்ப்பு என்று நாங்கள் வலிந்து பொருள் கூறுவதாகக் கூறிவிட்டு அடுத்த பத்தியிலேயே பெரியார் வடநாட்டாரை (பனியாக்களை) எதிர்த்தவர் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார் சி.சி.) இந்திய தேசியவாதிகள் கூறிவந்த இந்திய தேசம், இந்திய தேசியம், வெள்ளைக் காரணை அகற்றிவிட்டு அவனது அதிகாரத்தை முன்னுரிமையாக்கிக் கொள்ளச் செய்யப்பட்ட ‘சுதந்திரப் போராட்டம்’ ஆகிய வற்றை அம்பேத்கரும் பெரியாரும் ஏற்றுக் கொள்ளாததாலேயே அவர்கள் வெள்ளைக்காரர்கள் வெளியேறக்கூடாது என்று கூறியவர்களாகி விடுவார்களா? (முந்திய பத்தியில் கூறியதை தன்னை மறந்த நிலையில் சி.சி. மறந்துவிடுகிறார் என்பது வேறொர் விஷயம்) அப்படியானால் பெரியார் ஏன் தமிழ்/திராவிட நாட்டுக் கோரிக்கையை எழுப்பினார்? பெரியார் ஒருபுறமிருக்கட்டும், அவரால் ஆதிக்கப்பட்டதும் ‘பிரிட்டிஷ் அடிவருடிகள்’ என்று சொல்லப்பட்டதுமான நீதிக்கட்சியும் கூட வெள்ளையன் வெளியேறக்கூடாது என்று சொல்லவில்லையே. 1929இல் காங்கிரஸ் லாகூரில் நிறைவேற்றிய அதே தீர்மானத்தைத்தானே 1932இல் நீதிக்கட்சி நிறைவேற்றியது.

“ஆங்கிலத்தையே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தமது வீட்டு மொழியாகவும் ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும்” என்று பெரியார் கூறினார் என்பதற்கான ஆதாரம் சி.சி.யிடம் உள்ளதா?

“இஸ்லாமிய மத மாற்றம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களது விடுதலைக்கு வழிகாட்டும் என்று ஈ.வே.ரா. சொன்னது ஒரு குறிப்பிட்ட காலச் சூழலிலாயிருக்கலாம். ஜாதி இந்துக்களின் முகத்தில் கரி பூசுவதற்காக எவரும் மதம் மாறுவதில் கிளர்ச்சிப் பரிமாணம் உண்டு” என்கிறார் சி.சி. நாங்களும் இப்படித்தான் விளக்கக்கூறி, இஸ்லாமிய மதமாற்றத்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் விடுதலைக்குப் பெரியார் கூறிய ஒரே தீர்வு என்று திரித்துக் கூறிவந்த மற்றொரு ‘மார்க்சியவாதி’யை மறுதலித்துள்ளோம். எங்களுது ‘நூல் கை வைக்காத பின்னைக்கால (பெரியாரின்) அரசியல் நிலைப்பாடுகள்’ பலவற்றை ‘விரிவாக’ தெரிந்து வைத்துள்ள சி.சி., இஸ்லாம் பற்றியும் முகம்மது நபி பற்றியும் பெரியார் கொண்டிருந்த கருத்துகள் என்ன என்பதை ஓரளவேனும் அறிந்திருக்கக்கூடும். எங்கள் நூலில் உள்ள பெரியாரின் வாசகங்களைப் படித்த கையோடு அவற்றை எப்படித் திரிக்கிறார் சி.சி. என்பதை காண்போம்: “பகுத்தறிவு பேசிய ஈ. வே. ரா. அத்தகைய ஒரு கூற்றை முன்வைக்கும்போது, கடவுளை நம்புகிற ஒரு வகை முட்டாள்தனத்திலிருந்து இன்

னொரு வகை ‘முட்டாள்தனம்’ விடுதலை தருமா?” இப்படிப்பட்ட கேள்வியை எழுப்புவரிடம் குறைந்தபட்ச நேர்மையாவது உள்ளதா என்பதை வாசகர்களே தீர்மானிக்கும் பொருட்டு பெரியாரின் வாசகங்களைச் சற்று சுருக்கி இங்கே தருகிறோம்:

.. ஆதிதிராவிடர்களை நான் ‘இஸ்லாம் கொள்கைகளை தழுவுங்கள்’ என்று சொன்னதற்காக அனேகம் பேர் என் மீது கோபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி நான் கோபித்துக் கொள்ளவில்லை. மோட்சம் அடைவதற்கென்று நான் ஆதிதிராவிடர்களை இஸ்லாம் கொள்கைகளை தழுவுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. அல்லது ‘ஆத்மார்த்தத்திற்கோ’ ‘கடவுளை அடைவதற்கோ’ நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஆதி திராவிடர்களின் தீண்டாமையை போக்குவதற்கு சட்டம் செய்வது, சத்தியாக்கிரகம் செய்வது முதலியவைகளைப் போல இஸ்லாம் கொள்கைகளைத் தழுவுவது என்பதும் ஒரு உத்தியென்று சொன்னேன்... உண்மை இஸ்லாம் ஆனால் என்ன? பொய் இஸ்லாம் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளும் எவ்விதக் கஷ்டமும் இல்லாமல், வேண்டுமானால் எவ்வித மன மாறுதல்கூட இல்லாமல் தன்னுடைய இழிவையும் கஷ்டத்தையும் விலக்கிக்கொள்ள ஆசையும் அவசரமும்பட்ட ஒரு மனிதன்தான் மாலை 5 மணிக்கு இஸ்லாம் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டதாகச் சொல்லி 5,30மணிக்கு ‘தீண்டாதார’ என்ற இழிவிலிருந்து மீண்டு தெருவில் நடக்க வலிமை பெற்ற மனிதனாவதில் ஏன் மற்றவர்கள் ஆட்சேபிக்க வேண்டும்? (ப.524)

எந்தச் சூழ்நிலையில் பெரியார் இந்த யோசனையைக் கூறினார் என்பதும் எங்கள் நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அம்பேத்கர், ஜின்னா ஆகியோரின் ‘சந்தர்ப்பவாதம்’ என்ற சொற்பிரயோகம் எங்கள் நூலில் எங்கும் கிடையாது. அதை சி.சி. எங்கள் மீது வலிந்து திணிக்கிறார்.

கேட்பதற்கே பயப்படுமபடியான வகையில் மாசேதுங், அமில்கர் கப்ராஸ் போன்ற பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு நமக்குத் திகிலூட்டுகிறார் சி.சி. ‘இதுவரை ஏதறிந்த வரலாறு என்பது வாக்கப் போராட்டத்தின் வரலாறே’ என்று மார்க்கம் ஏங்கல்சும் ‘கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை’யில் கூறியதை மறுதலிக்கும் அறிவார்ந்த துணிச்சல் கப்ராலுக்கு இருந்தது. ஸ்டாலினும் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் மார்க்சியத்திற்கு வழங்கிய விளக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தவர் மாவோ. இருவருமே மார்க்சியத்தின் பொதுவான உண்மைகளை தத்தம் நாட்டின் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தியவர்கள். எனினும் தமது அனுபவத்தையோ, தேசிய விடுதலை, சமூக விடுதலைப் பார்வைகளையோ உலகு தழுவிய முறையில் விரிவுபடுத்த முடியும் என்று கூறியவர்களல்லர் (கியூபா, வியட்நாம், நிகுராகுவா பரட்சிகள் நடந்த முறையே வேறு). வாக்கங்களாகத் தெளிவாகப் பிளவுபடாததும் பழங்குடி சமூக அமைப்பின் எச்சங்களையும் பூர்ஷ்வா வாக்கம் என்ற ஒரு வாக்கமே உருவாகியிராத நிலைமையையும் கொண்டிருந்த கிளி - பிஸ்ஸாவிலும் அரைக் காலனி - அரை நிலப் பிரபுத்துவ சீனாவிலும் மார்க்சியத்தைப் பிரயோகித்துப் பெற்ற அனுபவம் எவ்வாறு முற்றிலும் மாறுபட்ட சமூக அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகளின் ‘தேசிய விடுதலை, சமூக விடுதலை’ முதலானவற்றுக்குப் பொருந்தும்? மேலும் அந்த நாடுகளிலல்லாமல் சாதியமைப்பு, பார்ப்பனர், பார்ப்பனியம், நிறுவன மயமாக்கப்பட்ட மதங்கள், காந்தியம் - இதில் ஒன்று கூட இருந்ததில்லையே. இந்த சமர்சாரங்கெல்லாம் இந்தியா விலும் தமிழ்நாட்டிலும் மண்டிக் கிடக்கின்றனவே. இவற்றையெல்லாம் சமாளிப்பதற்கு மாசேதுங்கிடமும் கப்ராலிடமும் தீர்வுகள் உள்ளன என்று கூறுவது தேவையில்லாமல் அவர்களை அவமதிப்பது ஆகும். மேலும் பெரியாரை ஏன் மாவோவுடன் (அல்லது கப்ராலுடன்) ஒப்பிட வேண்டும்? இந்த ஒப்பீடே அபத்தமானது. இது ஒரு Category mistake. இருப்பினும் - இதைச் சொல்வதற்கே ஒருவர் வெட்கப்பட வேண்டும் - வேண்டுமானால் மாவோவை இந்திய மார்க்சிஸ்ட் தலைவர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

மாவோவின் நாத்திகத்தையும் பெரியாரின் நாத்திகத்தையும் ஒப்பிட்டு, மாவோ மூடநம்பிக்கைக்கு ஆதாரமாகவுள்ள சமூக நிலைமைகளைத் தாக்கினார்; பெரியார் மூட நம்பிக்கைகளையும் மதங்களையும் தாக்கினார் என்கிறார் சி.சி. வறட்டு யாந்திரிகப் பொருள் முதல்வாதத்தையே கடந்து வராத இந்திய 'மார்க்சியவாதிகள்' கடந்த 50 ஆண்டுகளாகக் கூறிவருவதையே, அந்த டைனோசார் மார்க்சியத்தையே சி.சி. தனது மூலச் சிறப்பான விமர்சனமாகக் கூறுகிறார். ஏறத்தாழ 70 ஆண்டுகால பொதுவாழ்வில், சமூக நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கான பல்வேறு கிளர்ச்சிகளை, நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டவரும் அத்தகைய மாற்றங்கள் சிலவற்றைக் கொண்டு வருவதற்கான காரண கர்த்தாவாக இருந்தவருமான பெரியாரை எத்தனை சலமமாக வெறும் பிரச்சாரகராக மாற்றியுள்ளார் சி.சி. ? மேலும், ஒரு கருத்தியல் மக்களை இறுகப் பற்றுமேயானால் அது ஒரு பௌதீக சக்தியாக மாறுகிறது என்றார் மார்க்ஸ். வர்க்க, சாதிய சமுதாயங்களில் ஒவ்வொரு மானிடச் செயலையும் தூண்டுகிற, வழிகாட்டுகிற, நியாயப்படுத்துகிற கருத்தியலை ஏதோ 'ஆவி' (epiphenomenon) போலவா மார்க்சியம் கருதுகிறது? மதம், சாதி, சாத்திரம், பார்ப்பனியம், சமூக - பொருளாதார - அரசியல் அமைப்பு ஆகியன இயங்கியல்நீதியில் பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்றனவே? (சாதி என்பது வெறும் கருத்தியல் மேலடுக்கு - ideological superstructure - என்று கருதும் போக்கு இந்தியாவில் கைவிடப்பட்டாயிற்று.) அவற்றை compartments ஆகப் பார்க்கும் பார்வை பூர்ஷ்வா அனுபவவாதமல்லவா? பெரியார் ஒருபுறமிருக்கட்டும், மார்க்ஸ், மாவோ, கப்ரால் போன்றோர் சமூக நிலைமைகளைத் தாக்குவதற்கு முன்பும் கருத்துக்களை ஏன் உருவாக்கினர்? கருத்துக்களை மக்களுக்கு ஊட்டாமல், பாட்டாளி வர்க்க அல்லது விவசாயி வர்க்க இயக்கங்களைத் தொடங்கி வைத்தார்களா?

மேலும், பெரியாருக்கும் அவரது தொண்டர்களுக்கும் விநாயகன் பொம்மையை உடைப்பதைத் தவிர வேறு வேலையே இருந்ததில்லை என்ற தொனியில் எழுதுகிறார் சி.சி. இஸ்லாமியர்களுக்கு விரோதமாக திலகரால் துவக்கி வைக்கப்பட்ட விநாயக சதுர்த்தி இன்று இந்துத்துவ பாசிச சின்னமாக வளர்ந்துள்ளது. இந்த அபாயத்தை முன்கூட்டியே உணர்ந்ததால்தான் பெரியார் விநாயகன் பொம்மையை உடைத்துக் காட்டினார். அது குறியீட்டுத் தளத்திலான, ஒரே ஒரு முறை மட்டுமே நிகழ்ந்த நிகழ்வு. அது 44 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்னும் கூட சிவசேகரத்தினும் இராமகோபாலனதும் வயிற்றைக் கடைக்கிக் கொண்டிருக்கிறதென்றால், பெரியாரின் துணிச்சலில் நூற்றிலொரு பங்கு அவரது பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு இயக்கங்களையும் கட்சிகளையும் நடத்துபவர்களுக்கும் இடதுசாரிகள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களுக்கும் இருந்திருக்குமேயானால் காதையர்களினதும் காவல்துறையினரதும் ஆள்பலத்தையும் மாள்வாரிகளின் பண்பலத்தையும் கொண்டு இரத்தக் களிரியை ஏற்படுத்திய பார்ப்பன இந்துத்துவக் கும்பலைத் தெருக்களில் சந்தித்து, அவர்களது பாணியிலேயே பதில் (பதிலடி) கொடுத்திருக்க முடியும். இந்துத்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தை இந்து பத்திரிகையிலேயே எழுதுவதன் மூலம்தான் பொலிட்பிரோ உறுப்பினர்களால் செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்காது.

சி.சி. வறட்டுத் தளம் இத்துடன் நிற்கவில்லை. "ஈ.வெரா, ஐரோப்பிய அறிவொளி மரபுச் சிந்தனையாளர்களுடன் ஒப்பிடத்தக்கவர் என்பதால் அவரையும் மார்க்சியவாதிகள் ஐரோப்பிய அறிவொளி மரபினரைப் போன்று போற்ற வேண்டுமென அவாவுகிற ஆசிரியர்கள், ஈ.வெரா. மார்க்சியச் சிந்தனை பரவலாகத் தொடங்கிய பின்பும் அந்த அறிவொளிச் சிந்தனை மரபினரது பூஷ்வா ஜனநாயகத் தளத்திலே நின்றுகைக் கவனித்திருக்கலாம்" என்கிறார். ஒரு சின்ன விஷயத்தைக் கூட திரிக்காமல் விட்டுவிடக்கூடாது என்ற வைராக்கியத்துடன் எழுதுகிறார் அவர். நாங்கள் எழுதியுள்ளதை வாசகர்களுக்குச் சூட்ட விரும்புகிறோம்:

"பெரியார் அய்ரோப்பிய அறிவொளி மரபுச் சிந்தனையாளர்களுடன் ஒப்பிடத் தக்கவர். அச்சிந்தனையாளர்கள், பூர்ஷ்வா வர்க்க நலன்களைப் பிரதிபலித்தவர்களாகக் குறுக்குவதை இன்றைய மார்க்சிய அறிஞர்கள் பலர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.³ அறிவொளிச் சிந்தனையாளர்கள் ஒரு பூர்ஷ்வா புரட்சியின் வருகைக்கான கருத்தியல் பாதையை அமைத்த போதிலும் உலகு தழுவிய மானிட விடுதலை என்பதையே தங்கள் சிந்தனை

யின் அடிநாதமாக்கியவர்கள்" (பக்.746)

உலகெங்குமுள்ள மார்க்சியவாதிகள் அறிவொளி மரபின் விழுமியங்களைக் காப்பதற்காக, அவற்றை முற்றாக நிராகரிக்கும் போஸ்ட் மாடர்னிஸ்டுகளுடன் கருத்தியல் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். அறிவொளி மரபினரது 'பூஷ்வா தளத்தையே' எட்டிப் பிடிக்கத் துணிச்சலற்ற பல இந்திய 'மார்க்சியவாதிகளோ' சமீபமையுடன் சாதியையும் கட்டிக் காப்பவர்களாகவே உள்ளனர் (அருந்ததி ராய் நாவலைப் படியும்.) இவர்களுக்கு பெண்ணடிமைத்தனம், பிற மதக் கோயில் களை இந்துக் கோயில்களாக மாற்றுதல், சாதிய அமைப்பு ஆகியவற்றை ஆதரித்த விவேகானந்தர்தான் மாபெரும் 'அறிவொளி' யாகத் தெரிகிறார். பூர்ஷ்வா ஜனநாயக புரட்சியே இன்னும் முடிவறாத இந்த நாட்டில் பூர்ஷ்வாப் புரட்சிகரச் சிந்தனையாளர்களின் வேலை இன்னும் முடிந்து விடவில்லை. இந்திய பூர்ஷ்வா வர்க்கம் அறிவொளிச் சிந்தனை மரபுக்கே எதிரானது. இருண்மைவாதம்தான் (obscurantism) அது விரும்பும் கருத்தியல். இந்து மதப் பற்றும் சாதிய உணர்வும் மிகுந்த உயர்சாதி இந்துக்கள்தான் இந்திய பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தில் 99%.

சோதித்துப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமே இல்லாதவை என்று தான் கருதும் பொய்த் தகவல்களின் அடிப்படையிலேயே சி.சி. பெரியாரைப் பற்றிய படிமங்களை உருவாக்கிக் கொள்வதால், திக. - தி.மு.க. பிளவிற்கு பெரியார் - மணியம்மை திருமணமே காரணம் என்ற ஐதீகத்தின் அடிப்படையில் இன்றைய திராவிடக் கட்சிகளும் பகுத்தறிவு பெரியாரின் வாரிசுகள் அல்லவா என்று கேட்கிறார். 'ஆகஸ்ட் 15' பற்றிய இரே வேறு அணுகு முறைகளே பிளவுக்கு அடிப்படையான காரணமாக அமைந்தன என்பது ஒரு புறமிருக்க, ஜோதிபாகவும் நாயனாரும் மார்க்ஸ், மாவோவின் வாரிசுகள் என்ற முடிவுக்கு வர முடியுமா?

இன்று மார்க்சியத்திற்கு எதிரான மாற்றுச் சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுக்க முன்னிற்கிறவர்களுடன் எங்களையும் சேர்க்கிறார் சி.சி. சிவசேகரங்கள் இருக்கும்போது நாங்கள் ஏன் வீண் முயற்சியில் இறங்க வேண்டும்?

நாங்கள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட காலப்பகுதியிலும் சரி, அதற்குப் பிறகும் சரி, பெரியாரின் கூர்மையான விமர்சனத்திற்கும் எதிர்ப்புக்கும் உட்படுத்தப்பட்ட காந்தி, காங்கிரசார் பற்றியும் அவர்களைப் பற்றிய அம்பேத்கரின் விமர்சனத்தைப் பற்றியும் சி.சி. ஒரு வார்த்தைகூட எழுதாததன் மரம் என்னவோ?

புராணப் பழமொழிகள் பலவற்றைக் கட்டுரை நெடுக்க குவித்துள்ளவருக்கு ஒரு மதச்சார்பற்ற பழமொழியை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்: 'தூங்குபவரை எழுப்பலாம்; ஆனால் தூங்குபவரைப் போல நடப்பவரை எழுப்ப முடியாது.'

கடைசியாக, 'எந்தவொரு மனிதரையும் அவரது சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கக் கூடாது, யாரும் யாரையும்விட உயர்ந்த வரல்லா' என்ற உன்னதமான மனத் துணிச்சலோடு ஈ.வெரா., ஈ.வெரா. என்று எழுதியுள்ள சி.சி. அதே முறையில் ஆறுமுக நாவலரையும் ஆறுமுகம் என்றோ அல்லது - அந்த மனிதரின் வேளாள சாதிப் பற்றையும் பித்தையும் கருத்தில் கொண்டு - ஆறுமுகம் பிள்ளை என்றோ இனி இலங்கை பத்திரிகைகளில் எழுதுவார் என நம்புகிறேன். அதே போல சிங்காரவேலர் என்பதற்குப் பதிலாக சிங்காரவேலு என்றே எழுதுவார் என்றும் நம்பலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இன்றைய படித்த, அதிகாரிவர்க்கப் பார்ப்பனர்களின் எண்ணங்களும் செயல்களும் எத்தகையனவாக உள்ளன என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புவர்களுக்கு: Shiv Visvanathan, Dateless Diary of an Anti Nuclear Academic, *Economic & Political Weekly*, Mumbai, July 11-17, 1998.

2. அம்பேத்கர் மீதான அருண் செளரியின் அவதூறுகளுக்கான வலுவான மறுதலிப்புக்கு: M.S. Gaikwad, Ambedkar and Indian Nationalism, *EPW*, March 7-15 1998. இதன் தமிழாக்கம் முகிலனால் செய்யப்பட்டு *சிந்தனையாளன்*, சென்னை, மே 1998 இதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அம்பேத்கர் சார்பான வாதங்கள் பெரியாருக்கும் பொருந்தும்.

3. அறிவொளி மரபுக்கு ஆதரவாக இன்று மார்க்சிய அறிஞர்கள் எழுதி வருவதில் குறிப்பிடத்தக்கதொரு கட்டுரை: Ellen Meiksins Wood, *Modernity Post Modernity or Capitalism?* *Monthly Review*, New York, July - August 1996.

எஸ்.வி. ராஜதுரை

படியூஸ் ரோசெவிக் கவிதைகள்

தமிழாக்கம் : பசுவய்யா

பயம்

உன் பயம் சக்தி வாய்ந்தது
மூலம் பொருளைத் தேடுவது
என்னுடையதோ
சிறு கைப்பெட்டியும்
ஒரு கோப்பும்
ஒரு வினாப்பட்டியலும் கொண்ட
இளநிலை எழுத்தரது
எப்போது நான் பிறந்தேன்
ஆதரவுக்கு எனக்கு என்ன வழி
எதை நான் செய்யவில்லை
எதை நான் நம்பவில்லை
இங்கு நான் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறேன்
எப்போது நிற்கும் என் பாசாங்கு
எங்கு நான் செல்வேன்
இனி

சுமையை அகற்றுகிறார்கள்

உன்னிடம் வந்து
அவன் சொல்கிறான்
உலகத்திற்கோ அல்லது உலகத்தின் முடிவிற்கோ
நீ பொறுப்பாளன் அல்லன்
உன் தோள்களிலிருந்து சுமையை அகற்றியாயிற்று
நீ குழந்தைகளையும் பறவைகளையும் போல
போ, விளையாடு
அவர்கள் விளையாடுகிறார்கள்
தற்காலக் கவிதை
மூச்சுவிடுவதற்கான போராட்டம் என்பது
அவர்களுக்கு மறந்து போகிறது

இதயத்திற்கு

ஒரு சமையற்கலை நிபுணனை
நான் கவனித்தேன்
ஆட்டின் சுவாசக்குழாயின் ஊடே
தன் கையைச் செலுத்தி
அதன் உடலினுள்ளே
நிணித்துக்கொண்டே போய்
சட்டென இதயத்தைப் பற்றிய
அவனது விரல்கள்
இதயத்தைச் சுவவி
ஒரே இழுப்பில்
அதைப் பிடுங்கி எடுத்துவிட்டான்
ஆமாம்
ஒரு நிபுணன்தான் அவன்
சந்தேகமில்லை

போலிஷ் மொழிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் : Adam Czerniawski
நன்றி : Tadeuse Rózewicz : Selected poems
Penguin Modern European Poets (1976)

1. **Fear** : Your fear is powerful / metaphysical / mine a junior clerk / with a briefcase / with a file / and a questionnaire / when I was born / what means of support / what haven't I done / what don't I believe in / what am I doing here / when will I stop pretending / where will I go / next
2. **They Shed the Load** : He comes to you / and says / you are not responsible / either for the world or the end of the world / the load has been lifted off your shoulders / you are like children and birds / go, play / and they play / they forget / that contemporary poetry / means struggle for breath
3. **To the Heart** : I watched / an expert cook / he would thrust his hand / into the windpipe / pushing it through / into the sheep's / inside / and there in the quick / would grasp the heart / his fingers closing / round the heart / would rip out the heart / with one pull / yes / he certainly was an expert

மனிதனும் பறவையும்

சாலையோரம் கிடக்கிறது
அந்தக் காக்கை
அனாதைப் பிணமாக.

சற்று முன்தான்
நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்
அதன் மரணம்.
விபத்தா?
எதிரிகளின் தாக்குதலா?
இயற்கை மரணமா?
எதுவென்று தெரியவில்லை.

மரக்கிளைகளில் மதில்சவர்களில்
கரைந்திரங்கல் தெரிவித்து
கலைந்து போயிற்று
உறவுக்கூட்டம்
அனாதையாகக் கிடக்கிறது அது.

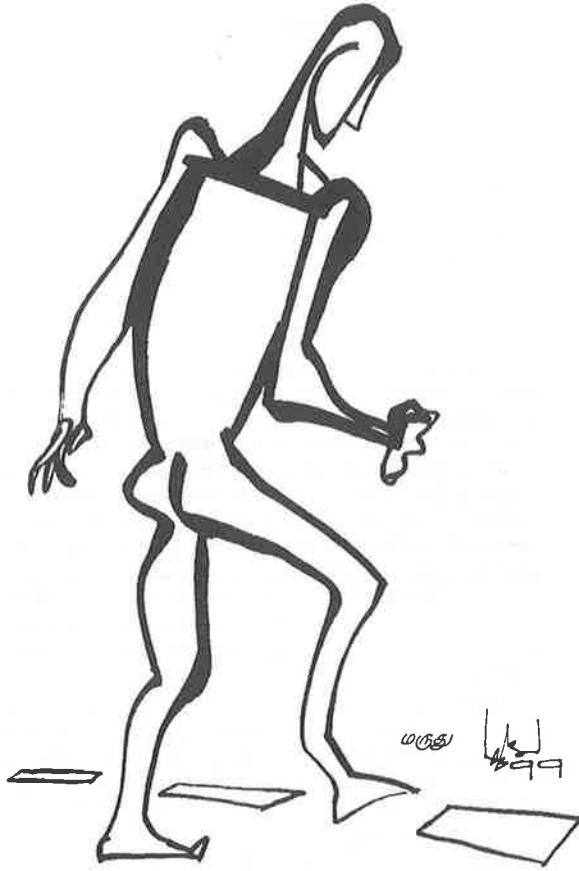
சற்று முன்னதாக
ஏதேனும் வீட்டு வாசலில்
அல்லது கொல்லை மரக்கிளையில்
உறவின் வருகையறிவித்து
அதற்கான உணவை
யாசித்திருக்கலாம்.

செத்துக்கிடந்த எலியை
இனத்துடன் சேர்ந்து
கொத்திக் குதறியிருக்கலாம்.
மைனாக் குருவியை
விரட்டிச் சென்றிருக்கலாம்.
கருங்குருவியால் துரத்தப்பட்டிருக்கலாம்.
தன் ஜோடியுடன்
முத்தமிட்டுக் கொஞ்சியிருக்கலாம்.
சூடுகட்ட நினைத்திருக்கலாம்.
இப்போது அனாதையாய்
இந்தச் சாலையோரம்.

மனிதன் இறந்துகிடந்தால்
காவலர் தூக்கிச்செல்வர்.
அற்பப் பறவையிது.
கவனிப்பாரில்லை.

சற்று நேரத்தில்
நாயோ பூனையோ
கவ்விச் செல்லலாம்.
குப்பையோடு குப்பையாய்
மாநகராட்சி வாகனத்தில்
இறுதிப்பயணம் செய்யலாம்.
அற்பப் பறவையன்றோ அது.

அ. ராஜமார்த்தண்டன் தமிழில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றவர். பேராசிரியர் ஜேகதாசன் அவர்களின் மாணவர். பாரதி, புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன், பிரமிள் ஆகிய படைப்பாளிகளிடம் இவருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு உண்டு. இவர் கொல்லிப்பாவை என்ற சிற்றிதழைப் மிகுந்த சிரமங்களுக்கிடையே சில ஆண்டுகள் நடத்தினார். சின்னக்கபாலி என்ற பெயரில் கவிதைகளும் விமர்சனங்களும் எழுதியிருக்கிறார். என் கவிதை என்ற தலைப்பில் இவர் கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவந்திருக்கிறது. கவிதை, சிறுகதை, நாவல் ஆகியப் படைப்பருவங்களை மதிப்புரை செய்து வருகிறார்.

பயணங்கள்

எதிர்வருவோர் மோதிவிடாமல்
வளைந்து நெளிந்து
நிதானமாக
மிகக் கவனமாக
நடைபாதையில் அவன் பயணம்.

தார்தகிக்கும் சாலையில்
எதிரெதிர் திசைகளில்
வாகனங்களின் அசுரப் பாய்ச்சல் கண்டு
ஒருகண மனப் பதற்றம்.
கிறீச்சிட்டு நின்ற
வாகனங்கள் நடுவே
செந்நிறச் சதைக்குவியலாய் அவன்.

விசிலுதி விரைந்த காவலர்
சிதைந்த கபாலத்தின்மீது
கைத்தடியால் தட்ட
பதற்றத்துடன் எழுந்தவன்
சிதைவுகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு
விரைந்தான் நடைபாதை நோக்கி.

பதற்றம் தணிந்து
நிதானமாக
மீண்டும்
நடைபாதையில் அவன் பயணம்

விதிக்கப்பட்டது. . .

நடந்து கொண்டிருக்கிறான்
மனச் சமையின்றி
புறச் சமையுமின்றி
நடந்துகொண்டிருக்கிறான்.

மரநிழலில் இளைப்பாறி
திண்ணைகளில் படுத்துறங்கி
கிடைப்பதைப் புசித்து
வயிற்றின் வெம்மை தணித்து
நடந்துகொண்டிருக்கிறான்.

கபாலம் பிளக்கும் வாழ்த்தொலிகள்
எதிர்கோஷங்கள்
சவால்கள்
கோரிக்கைகள்
காதுமடல்களில் மோதிப்
பின் வாங்க
சலனமேதுமின்றி
நடந்துகொண்டிருக்கிறான்.

மண்ணில் காலூன்றி
தொடுவான் நோக்கி விரல்களசைக்கும்
மரங்களின் பசுமைக் கம்பீரத்தில்
தாவிச்செல்லும் அணில்களின்
மெல்லிய கீச்சொலிகளில்
விருட்டெனப் பறந்து செல்லும்
குருவிகளின் சிறகசைப்பில்
முன்செல்லும் பெண்ணின்
தோளில் பூத்த மழலைச்சிரிப்பில்
மனக்குளப் பரப்பின்
மலர்கள் பூத்தசைய
நடந்துகொண்டிருக்கிறான்.

காலில் ஏதோவொன்றிடற
குனிந்து நோக்க
துண்டித்த சிறுகரமொன்று
மெல்லப் பற்றியெடுத்து
புதரோரம் வைத்துவிட்டு
ஒருகணம் கனத்த மனம்
மறுகணம் வெறுமையாக
நடந்துகொண்டிருக்கிறான்.

காலோய்ந்தொருநாள்
தெருவோரம் வீழ்ந்தாலும்
மனமெழுந்து காற்றாகி
நடைதொடரும் நம்பிக்கையில்
நடந்துகொண்டிருக்கிறான்.

வாடாமல்லி

[நாவல்]

ஆசிரியர் : சு. சமுத்திரம்
 விவரிப்பீடு : வானதி பதிப்பகம்,
 சென்னை

பக். 390 ; விலை ரூ. 50

தமிழில் யதார்த்தப் பின்புலத்தில் குறிப்பிட்ட சாதியினர், தனித்த குழுவினர், வகைப்பட்ட தொழிலாளர் ஆகியோரின் நடைமுறை வாழ்க்கையினைக் கருவாகக் கொண்டு நாவல் எழுதுவது வழக்கிலுள்ளது. இத்தகைய நாவல்களில் வட்டாரப் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், செயற்பாடுகள், வட்டார மொழியின் மீதான ஆளுமையுடன் வெளிப்பட்டிருக்கும், வட்டார மக்கள் அல்லது குழுவினரின் பிரச்சனைகளின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் ஆராய்ந்து எழுதுவதன் மூலம் புதிய தளங்கள் படைக்கப்படுகின்றன. இதுவரை முற்றிலும் அறிந்திராத பகுதியினர் பற்றிய தகவல்கள், வாசகனுக்கு வியப்பைத் தந்தாலும் 'நம்பகத் தன்மை' காரணமாக ஏற்புடையதாகின்றன. இன்னொருபுறம் மேம்போன யதார்த்தத் தகவல்கள், தரவுகளைக் கொட்டி நாவல்கள் செய்வதும் வழக்கிலுள்ளது. இத்தகைய நாவல்களில் முரண்பாடான தகவல்களின் குவியலும் வெற்று உணர்ச்சிகளின் ஆரவாரமும் நிரம்பி வழியும். அதுவும் வெகுஜன பத்திரிகைகளில் வாரந்தோறும் வாசகனைத் திடுக்கிடச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் இருந்திடில் சு. சமுத்திரத்தின் 'வாடாமல்லி' நாவல் போல அசட்டு உணர்ச்சிகளின் தொகுப்பாகிவிடும்.

ஒரினப் புணர்ச்சி, அலிகள் குறித்து அண்மைக் காலத்தில் தமிழில் அதிகமாகக் கட்டுரைகள் வெளியாகின்றன. ஒருபால் உறவு கொள்வோரின் அரசியல் ஈடுபாடு குறித்தும் பெண்ணிய நோக்கில் ஒருபால் உறவின் முக்கியத்துவம் குறித்தும் சிறு பத்திரிகைகள் கட்டுரைகள் வெளியிட்டு விவாதிக்கின்றன. சமூக மாற்றத்தில் ஒருபால் உறவுக் குழுவினரின் பங்கு முதன்மையானது என்ற கோட்பாடு சிலரால் முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறது. ஒருபால் உறவுக் குழுவினருக்கும் அலிகளுக்கும் இடையிலான அடிப்படை வேறுபாடுகள் பற்றிய புரிதல் இல்லாத தமிழகச் சூழலில் அலிகள் பற்றி நாவல் எழுதியுள்ள சு. சமுத்திரத்தின் முயற்சி ஒருநிலையில் வரவேற்கத்தக்கது.

மரபியல் கோளாறு காரணமாக 'அலியாக மாறும் முன்றாம் பாலினரின் வாழ்க்கை முறையையும் அவர்கள் சமூகத்தில் எதிர்கொள்ளப்படும் நிலையையும் 'வாடாமல்லி' சித்திரிக்க முயலுகிறது. கிராமத்திலிருந்து நகரத்திற்குப் பெரியியல் கல்வி கற்கச் சென்ற சுயம்பு, பெண்ணாகத் தன்னை எண்ணியதால் ஏற்பட்ட தொல்லைகள் காரணமாகக் கல்லூரியைவிட்டு விலகி மீண்டும் கிராமத்திற்குச் சென்று அங்கிருக்கவும் முடியாமல் சென்னைக்குச் சென்று இறுதியில் டெல்லிக்கு ஓடி ஆண் குறி நீக்கப்பட்டு முழு அலியாக மாறுவதுதான் கதை.

பேருந்தில் இளம்பெண் அருகே உட்கார்ந்ததினால் உதை படும் சுயம்புவின் அறிமுகமே அலுப்பூட்டுவதாக உள்ளது. பல்கலைக்கழகத்தில் சுயம்புவின் நடத்தை காரணமாக ஏற்படும் சிக்கல்கள் வலிந்து திணிக்கப்பட்டுள்ளன. டேவிட்டை நினைத்து உருகி வழியும் சுயம்புவின் மனநிலை, குரு அலியின் மகளாகி வசதிபெறுதல், காவலரை எதிர்த்துப் போராடுதல் போன்ற நாவலுக்கு அடிப்படையான சம்பவங்கள் அபத்தமாகப் புனைந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. அலிகளின் பிரச்சனைகளைச் சுயம்பு மூலம் வெளியிடும் சு. சமுத்திரம், திடீரெனச் 'சுயம்' என முடிவு நோக்கிக் கதையை நகர்த்துவது நாவலின் நோக்கைச் சிதைக்கிறது. நாவலின் இயங்குதளம், நம்பகத்தன்மையற்று வெற்றுப் புனைவகளின்மீது நீள்வதால், நாவல் சித்தரிக்கும் அலிகளின் உலகு பெறும் தரவுகளாகச் சுருங்கியுள்ளது. ஒரு சம்பவத்தின் போது பிரச்சனையை எதிர்கொள்ளும் பாத்திரம் செய்வதற்கு மாறாக நாவலாசிரியரே உணர்ச்சி வயப்பட்டு விரிவுரையாற்றுவதால், சோளக்கொல்லை பொம்மை போன்ற வறண்ட தட்டையான பிம்பமே உருவாகிறது. குறிப்பாக மணிமேகலைக் காப்பியம் குறித்த மனவுணர்வு திடீரென சுயம்புவிற்குத் தோன்றுவது, கதைக்குப் பொருத்தமற்று உள்ளது. அங்கு நாவலாசிரியரே சுயம்புவாகிப் போவது தேவையற்றது. அலிகள் உருவாவதற்கான காரணங்களை விலாவரியாக டேவிட் உரையாற்றுவது அறிவியல் கட்டுரையாகத் தனித்துள்ளது. சராசரி வாசகனுக்கு அலிகள் குறித்து அறிவியல்பூர்வமாக விளக்கத் தரும்

சு. சமுத்திரத்தின் முயற்சி கதையோடு இயையாமல் ஆர்வக் கோளாறாகியுள்ளது. மேலும் நிகழ்ச்சிகளை விவரிக்க நாவலில் கையாளப்பட்டுள்ள மொழி, அழுத்தமான உணர்வுகளைத் தராமல், நீர்த்துப்போய் வெறும் வார்த்தைகளாகக் குவிந்து கிடக்கின்றது.

அலிகள் செய்யும் சடங்குகள், அலிகளின் வறிய வாழ்க்கை நிலை, போலீசார், ரவுடிகளிடம் அலிகள் படும் தொல்லைகள், டில்லியில் அலிகளின் மதிப்பான வாழ்க்கைமுறை போன்றவற்றைத் தொகுப்பதில் சு. சமுத்திரத்தின் ஆய்வு நோக்கம் புலப்படுகிறது. அவர் ஏதேனும் ஒரு பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் "அலிகள் ஓர் ஆய்வு" என்ற தலைப்பில் பதிவுசெய்து ஆய்வேட்டினை அளித்திருந்தால் இன்னென்ற டாக்டர் அல்லது முனைவராயிருப்பார். அலிகள் பற்றிய தரவுகள் நாவலுக்குள் செரிக்காமல் துருத்திக்கொண்டு நிற்கின்றன.

ஆணுக்குப் பெண் தன்மை, பெண் உணர்ச்சி அதிகரிப்பதன் காரணமாக அவனது மனதுக்குள் தோன்றும் வேதியியல் மாற்றங்களும் புறநிலையில் உடம்பில் தோன்றும் மாறுதல்களும் முக்கியமானவை. சமூக ஆணானவன் நிலவும் சமூக மதிப்பீட்டைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டு இரண்டுநட்கெட்டான் நிலையைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான காரணங்கள் ஆழமானவையாகும். அலியாகத் தன்னை உணரும் உயிர், படும் அவஸ்தைகளும் சமூகத்தின் கட்டுப்பாடு, எள்ளலைத் தாண்டி தன்னை அலியாக அடையாளங்காணும் மனநிலையும் நுணுக்கமாகப் பதிவாகாமலிருப்பது நாவலின் வீழ்ச்சியாகும். போலித்தன்மையான சம்பவங்கள் மூலம் மேலோட்டமாகக் கதையைச் சொல்லியிருப்பதன் மூலம் சு. சமுத்திரம் அலிகளின் ஆண்மையைப் படைப்பாக்கத் தவறியுள்ளார்.

சுயம்பு அலியாக மாறியமைக்கான காரணங்களை முழுமையான ஈடுபாட்டுடன் சொல்லியிருந்தாலே நாவலாசிரியரின் நோக்கம் ஓரளவு வெற்றியடைந்திருக்கும். கிராமத்தில் அலிகள் பற்றிய புரிதல் கிடையாது என்பதுபோல கதைவிட்டிருப்பது ஏற்படையதன்று. ஒரு ஆண் தனது நிலையிலிருந்து திரிந்து இடுப்பை அசைத்துப் பெண் போல நடக்கத் தொடங்கினாலே 'பொண்ணுக் சட்டி, பொச்சுக் காட்டி, பொண்ணுகள், டாவு, ஓம்பு, சிந்தாமணிக் கடலை' போன்ற சொற்களால் அழைக்கும் கிராமத்தினருக்கு 'அலிகள்' புதிய விஷயமில்லை. அலிகளை நையாண்டி செய்தாலும் அவர்களுடன் பாலுறவு கொள்வதும் எடுபிடி வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் வழக்கிலுள்ளது. அலிகளைச் சமூகம் முற்றாகப் புறக்கணிக்கவில்லை. ஆண் மேலாதிக்க அமைப்பில் பெண் பற்றிய மதிப்பீடு தாழ்வாகக் கருதப்படுவது போலவே அலிகளும் மட்டமாகக் கருதப்படுகின்றனர். எனவே அலிகள் பற்றிய சு. சமுத்திரத்தின் பார்வையை ஓற்றைத் தன்மையுடையது என வரையறுக்க முடியும்.

ஆணிலிருந்து அலியாக மாறியவருக்கு இன்னொரு ஆணிடம் ஏற்படும் பாலியல் ஈடுபாடு மிக முக்கியமானது. ஆனால் அது இலைமறைகாயாக வேண்டுமென்றே மறைக்கப்பட்டு பொருளடிப்படையில் அலிகள் படும் கிரமங்களை முன்னிலைப்படுத்தி அவர்கள்மீது அனுதாபத்தைத் தோற்றுவிக்கும் முயற்சி நாவலில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அலியாக மாறிய சுயம்பு கடைசிவரை ஆடவர்களுடன் உறவு கொள்ளாமல் டேவிட்டீது ஒருதலை காதல்கொண்டு வெளிர் மஞ்சள் சேலை கட்டி காதலிருந்தாள் என்று சு. சமுத்திரம் கதைவிடுவது உண்மைக்குப் பொருந்தாது. ஏன் இந்த ஆண்டாள் வேஷம் என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது! ஆணின் மீது அலிக்குத் தோன்றும் மோகத்தைப் புனிதக் காதலாக்கும் சு. சமுத்திரத்தின் முயற்சி படுஅபத்தமாக உள்ளது.

அலியாக மாற்றமடைந்த ஆண், உணர்வுடிப்படையில் தனது நிலை சரியென நம்புவதால்தான் சமூகக்கேலி, எதிர்ப்பையும் மீறி சேலை, ஜாக்கெட் அணிந்து ஆணுறுப்பினை அறுத்தெறிந்து கொள்வதுடன் ஆண் கருடன் பாலுறவு கொள்ளுவதில் ஆர்வம் மிக்கவராகின்றான். இலட்சக்கணக்கான மதிப்புடைய பூர்விகச் சொத்தைவிட சேரிக்குள் பன்றியிலும் சீரழிந்த நிலையில் அலியாக வாழும் வாழ்க்கை பச்சையம்மா போன்றோருக்குத் திருப்தியான விஷயமாக இருப்பது அலட்சியப்படுத்தக் கூடியதல்ல. அலிகளுக்காக வருந்தி இரக்கப்படும் சு. சமுத்திரத்தின் காதல் பார்வையை அலிகள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஏனெனில் அலிகள் நடப்பில் தாம் வாழும் வாழ்க்கையை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

டில்லியில் சுயம்பு முழு அலியாவதற்காக நடத்தப்பெற்ற ஆணுறுப்பு நீக்கச் சடங்கினை மர்மக்கதையில் வரும் திகில்

சம்பவ வர்ணனை போல விவரிக்கும் முறையானது, அலிகள் மீது ச.சமுத்திரத்தின் அக்கறையற்ற போக்கினைக் காட்டுகிறது. ஆணுறுப்பு பற்றிய நிலமானய அடிப்படையிலான மதிப்பீட்டைத் தூக்கியெறியும் அலிகளின் செயற்பாடு பற்றிய விவாதத்தை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக ஆணுறுப்பு நீக்குவதைக் கொடூரமான முறையில் சித்தரிப்பது, வணிக இதுழின் சராசரி வாசகர்களைத் திடுக்கிடச் செய்வதற்கான வியாபார உத்தியாகும். மற்றபடி கருத்தியல் ரீதியில் அலிகள் குறித்துத் தார்மிக அக்கறையிருந்தால் நாவல் முழுவதும் வேறு தளத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும். இதுவரை யாரும் எழுத முயற்சி செய்யாத அலிகளின் உலகினை நாவலாக்க முயன்றுள்ளதில் ச.சமுத்திரத்தின் வித்தியாசமான ஆர்வம் மட்டுமே உள்ளது.

அலி தோழர் அல்லது தோழியர் குறித்து அன்பும் அனுதாபமும் இருப்பின் ச.சமுத்திரம் அலிகள் பற்றி பெரிய கட்டுரை நூல் எழுதியிருக்கலாம். அதை விடுத்து அலிகள் குறித்து நாவலெழுத முயன்றுள்ள ச.சமுத்திரத்தின் முயற்சி நாவலாகாமலும் கட்டுரையாகாமலும் இடையிலே நிற்பதுதான் பிரதிக் கேற்பட்ட விபத்தாகும்.

ந. முருகேச பாண்டியன்

காருண்யம்

மனது

கருகமணி கண்களிலே உயிர் உருகி வழிய
சுவையீந்த அரையவியல் கோதொன்று உயிர்த்து
செம்மஞ்சள் குஞ்சாகிக் கேட்கும்
... ப்பு ... இவ்ளோதானா உன் காருண்யம் ..?
பல்கனியில் சுழலும் சிகரெட்டின் (முதல்) சுகந்தம்
பழைய சத்தியத்தின் குரல்வளையைப்
பிடித்தாட்டும்
சலம்வருத்த குருதி பெய்து துடித்துப் புரளயிலே
கண்ணடித்துப் போவாள் கட்டை நர்ஸ் ...
தேன்தேடி வந்து தேநீரில் மூழ்கி தானே
அவிகிறது ஒரு மஞ்சள் பூச்சி
வாடகை நினைவுறுத்தல் மின்னெழுத்தில் ஓடி
கார்டியோ மொனிட்டரில் துள்ளி நகும்
வன்னிமாதா மடியில் ஷெல் புகுந்தாங்கே
மழலையை அரிந்த செய்தி வரும்
தொலையூரிருந்து நலங்கேட்டுவந்து கட்டிலைச்
சூழந்திருக்கும் உறவு
அடுத்த கவிதைக்கு மொழி தேடித்தேடி
பிரபஞ்சம் நீந்தி வரும் மனது.

காவ்யாவின் புதிய நூல்கள்

	ரூ.
மனோகரன் :	
மதுரைச் சீமையிலிருந்து ஒரு மண்வாசனைக் கவிஞன்	40.00
சு. முத்தையா :	
சங்ககால மறவர்	40.00
சு. சண்முகசுந்தரம் :	
புதுவை நாட்டுப்பறவியல்	50.00
பழமொழிக் கதைகள்	25.00
நாட்டுபுற இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு	30.00
விடுதலை வேர்கள்	50.00
சுந்தர பாண்டியன் :	
மேலும் பகல் கனவுகள் (கவிதை)	30.00
சிற்பி :	
சச்சிதானந்தன் கவிதைகள்	40.00
சோலை சுந்தர பெருமாள் :	
நஞ்சை மனிதர்கள் (நாவல்)	40.00
அரசி :	
எங்கிருந்தாலும் (நாவல்)	50.00
ப. கிருஷ்ணசாமி	
அடிவாழை (சிறுகதை)	40.00
ந. முத்து மோகன்	
அமைப்பியல் பின் அமைப்பியல்	60.00
வெளி ரங்கராஜன் :	
தற்காலத் தமிழ் நாடகங்கள்	60.00
வெங்கட் சாமிநாதன் :	
அக்ரகாரத்தில் கழுதை (சினிமா)	60.00
நகுலன் கதைகள்	60.00
சுந்தரபாண்டியன் :	
அந்தி (நாவல்)	40.00
பாவண்ணன் :	
அடுக்கு மாளிகை (சிறுகதை)	50.00
சுப்பராரதிமணியன் :	
சாயம் (நாவல்)	50.00
இரா. நடராசன் :	
பாலிதீன் பைகள் (நாவல்)	40.00
சக்தி பெருமாள் & வெ. சரோஜா :	
அரங்கவியல்	50.00
சண்முக சுந்தரம் :	
கன்னட நாடோடிக் கதைகள்	45.00
சோலை சுந்தரபெருமாள் :	
தஞ்சை சிறுகதைகள்	150.00

- தபால் செலவு இலவசம்.
- பதிவுத் தபாலுக்கு ரூ .10 சேர்க்க
- விலை மட்டும் MO/DD செய்க
- VPP இல்லை

KAAVYA
16,17th Cross,
Indiranagar IIInd Stage
Bangalore - 560 038
Phone : 080 - 5251095

பாண்டித்யம் அவர்களுக்கு தம் பிரதேச / தாய் மொழி களில் இன்னும் தீவிரமாக ஈடுபட உந்துதல் அளிக்கிறது. ஏனோ தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த - ஆங்கில மொழிக் கல் வித் துறையினரிடம் இந்த உற்சாகம் இல்லை. அப்படியே எப்போதாவது ஒரு முயற்சி செய்தால் அது இலக்கிய உல கில் ஏற்புடையதாக அல்லாத படைப்பாக நேர்ந்துவிடுகி றது. புதுமைப்பித்தன் படைப்புகளிலேயே அத்தகைய கதைகள் இருக்கின்றன. தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் முற் போக்கு அணியினர் போன்றவர்கள் போற்றும் பல கதை கள் இதர மொழியினரிடம் ஏமாற்றத்தையே உண்டு பண் ணுகின்றன. உதாரணத்துக்கு, 'பொன்னகரம்' என்ற கதை. இது பிரசாரக் கதையாகக்கூட வலுவுடன் விளங்கக்கூடிய படைப்பு இல்லை.

புதுமைப்பித்தன் மறைவின் ஐம்பது ஆண்டு நிறை வைக் கொண்டாடும் நாம் இன்று செய்யக்கூடியது என்ன? ஆங்கில மொழித் துறையில் இருக்கும் பேராசிரியர்களிடம் புதுமைப்பித்தன் போன்ற ஒரு சிறந்த எழுத்தாளன் நம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்ததை உணர்த்தி, தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியம் மீது அவர்கள் அக்கறை கொள்ள

வேண்டிய அவசியத்தையும் உணர்த்த வேண்டும். அவர் கள் மூலம் புதுமைப்பித்தனின் தேர்ந்தெடுத்த படைப்புகள் ஆங்கிலத்தில் மனப்பூர்வமான கவனத்துடன் மொழி பெயர்க்கச் செய்யவேண்டும். அவற்றைப் பிரசுரம் செய்ய வழிவகுக்க வேண்டும். இந்திய மற்றும் சர்வதேச இலக் கியக் கருத்தரங்குகளில் புதுமைப்பித்தன் படைப்புகள் குறித்துக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்க உற்சாகம் கொள்ள வைக்கவேண்டும்.

நம்மிடையே தோன்றிய ஒரு சிறந்த கலைஞனை உல கத்துக் கலைஞனாகவும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வைப்பது உண்மையான தமிழ்ப் பற்றாகும். கோஷங்கள், ஆவேசப் பேச்சுகள் கேட்க நன்றாகவே இருக்கின்றன. இலக்கியம் வரையில் ஓர் எழுத்தாளனை முன்னிறுத்த இவை எந்த முன்னேற்றத்தையும் கொணருவதில்லை. அமைதியாகவும் விடாமுயற்சியுடனும் பொறுமையுடனும் திட்டமிட்டுப் பணிபுரிய வேண்டியிருக்கிறது.

(ஜோதி விநாயகம் நினைவுப் புதுமைப்பித்தன் கருத்தரங்கில் நிகழ்த்திய உரை)

எஸ்ரா

அம்மா இரவு

எனதறைக்கு பக்கத்தறை
அவள் படுக்கறை
நித்தமும் இரவு முணுமுணுப்பாள்
ஏதாவதொன்றை
அவள் கண்ட கனவை
காலம் கடந்து விட்டதை
சமைக்க இயலாததை
வாழ்வில் வராததை
ஏற்றதை ஏற்காததை
உடம்பின் வலிகளை
இதனுடன்
என் இரவு கண்விழிப்பை
நித்தம் என்னை அழைத்து
'பகலில் படி கண்கெட்டுவிடும்' என்பாள்
அவள் குரல் கேட்டு
பின் நகர்ந்து செல்லும் என் இரவு
அவள் குரலில்லை யென்றால்
எனக்கிரவில்லை
ஆதலால்
அம்மா இறக்கக் கூடாதென
நித்தம் ஏங்குகின்றேன்.

ஆதிமலம்

அஞ்சல்

சி. சு. செல்லப்பா

(29.9.1912 - 18.12.1998)

சி.சு.செல்லப்பாவின் மறைவு தன் னலத்தை முதன்மைப்படுத்தாமல் கொள்கையை முன்வைத்துப் போராடும் எழுத்தாளனுக்கு மற்றுமொரு நம்பிக்கைத்தூண் சரிந்துவிட்ட சங்கடத்தைத் தரக்கூடியது. கடைசிவரையிலும் எழுதிற்று அவர் கை. அந்த வகையில் அலு நிறைவுகூடிய வாழ்க்கை. பரிசு, பணம், புகழ் ஆகியவற்றைக் கண்டு மிரள கடைசி வரையிலும் மறுத்த படைப்பாளி அவர். விமர்சனம், மறுபார்வை, விழிப்பு நிலை அளிக்கும் தார்மீகக் கோபம் இவையின்றி ஒரு படைப்பாளி இல்லை.

செல்லப்பா பிறந்தது மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள வத்தலகுண்டு. சொந்த ஊர் சின்னமனூர்.

சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம், கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு ஆகிய துறைகளில் செல்லப்பா உழைத்திருக்கிறார். மொழிப்பற்றும் தேசப்பற்றும் கொண்டவர். தியாகங்களை ஏற்றவர். அசௌகரியங்களுக்கு அஞ்சாதவர். மதுரைக் கல்லூரியில் படிக்கும்போதே காந்திய இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டார். 1942 தனிநபர் சத்தியாகிரகத்தில் பங்குகொண்டு சிறை சென்றார்.

சந்திரோதயம், தினமணி இதழ்களில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அவரது முதன்மையான சாதனை எழுத்து இதழ்தான். மிக மோசமான பொருளாதார நெருக்கடியைப் பொருட்படுத்தாமல் அந்த இதழைப் பத்தாண்டுகளுக்கு மேல் கொண்டுவந்தார். இந்த நூற்றாண்டின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இது ஒரு திருப்புமுனை. எழுத்து இதழ் மூலம் புதுக்கவிதை உறுதிப்பட்டது. புகைப்படம் எடுப்பதில் செல்லப்பாவுக்கு தனி ஈடுபாடு உண்டு.

சிறுகதை எழுத்தாளராகச் செல்லப்பாவின் சாதனை பொருட்படுத்தத்தக்கது. அமெரிக்கச் சிறுகதையின் தொழில்திறனால் பாதிக்கப்பட்டவர் அவர். உருவச் சிறப்பு மிகுந்த லட்சியங்களை நோக்கியோ அல்லது லட்சியங்களின் சரிவை நோக்கியோ நகரும் கதைகள் அவருடையவை. வாழ்விலும் இலக்கியத்திலும் அவர் இலக்கணத்தின்மீது அழுத்தமான நம்பிக்கைக்கொண்டவர். ஒழுக்கம், உண்மை, எளிமை ஆகியவை அவருக்கு முக்கியமானவை.

சேமிப்பில் நம்பிக்கை இல்லாத அவருக்கு சிக்கனத்தில் மிகுந்த

நம்பிக்கை. இந்தக் குணங்களை அவரது படைப்புகளும் பிரதிபலிக்கின்றன. இலக்கணத்தில் அழுத்தம் கொண்டிருந்த அவர்தான் கவிதையை இலக்கணத்திலிருந்து விடுவிக்கவும் முயன்றார். புதுக்கவிதைக்கு ஒரு இலக்கணம் வகுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவருக்கு இருந்தது. காலப்போக்கில் புதுக்கவிதை எழுத்து இதழைத் தாண்டி சரமாரியாக விரிவுகொள்ளத் தொடங்கியபோது அதை அவரால் கட்டிப்போட முடியாமல் ஆயிற்று.

விமர்சகராக அவர் உருவாக்கிய கருத்துகள் பிரிட்டிஷ் விமர்சன மரபின் பாதிப்பைப் பெற்றவை. தமிழில் விமர்சன மரபைத் தோற்றுவிக்க முயன்ற புலவர்களும் இந்த மரபில்தான் நம்பிக்கை வைத்தார்கள். அவர்கள் தாங்கள் உருவாக்கிய அளவுகோலைப் பண்டைய இலக்கியத்தைப் பார்க்க எடுத்துச்சென்றபோது செல்லப்பா ஏறத்தாழ அதே அளவுகோலைப் புதுமை இலக்கியத்துக்குக் கொண்டுவந்தார். இந்த அளவில் அவரை ஒரு நவீனப் புலவர் என்று அழைக்கலாம்.

அவருடைய வாடிவாசல் குறுநாவல் மிகச் சிறப்பாக உருவாகியிருக்கிறது. பிற நாவல் முயற்சிகள் : ஜீவனாம்சம், சுதந்திர தாகம் ஆகியவை. பாரதிக்குப் பின் கவிஞர் என்றால் அவருக்கு ந. பிச்சமுர்த்தி, சிறுகதை எழுத்தாளர் என்றால் பி.எஸ்.ராமையா. இவர்களை உறுதிப்படுத்த கடுமையான உழைப்பை மேற்கொண்டார்.

எழுத்து இதழுக்குப் பின் வந்த சிறுபத்திரிகை இயக்கத்தை செல்லப்பா கண்டு கொள்ளவில்லை.

சி.சு. செல்லப்பா எழுதிய நூல்கள்

நாவல் :

வாடி வாசல்
ஜீவனாம்சம்
சுதந்திர தாகம்

நாடகம் :

முறைப்பெண்

குறுங்காவியம் :

நீ இன்று இருந்தால்

சிறுகதை :

சரஸாவின் பொம்மை
மணல்வீடு
செல்லப்பாவின் சிறுகதைகள்
(ஏழு தொகுதிகள்)

விமர்சனம் :

தமிழ் சிறுகதை பிறக்கிறது
படைப்பியல்
ஊதுவத்திப் புல்
மாயத்தச்சன்
என் சிறுகதை பாணி
பி.எஸ்.ராமையா சிறுகதை பாணி
மணிக்கொடி முதல்வர்கள்
(முழுமையான பட்டியல் அல்ல)

சி.சு.செல்லப்பாவின் கடைசி மூன்று ஆண்டுகள்

இலக்கியவாதிகள் தங்கள் இலக்கியப் பயணத்தில் திடீர் திடீரென அரங்கத்துக்கு வருவதும், உறக்கத்தில் ஆழ்வதும் புதிய விஷயமல்ல. ஆனால் செல்லப்பா தன்னுடைய கடைசி 3 ஆண்டுகளில் (1995 - 1998) காட்டிய வேகமும் வெளிப்படுத்திய அச்சத்தையும் ஆச்சரியப்படக்கூடியவை. இந்த நாட்களில் பல ஆண்டுகளுக்குமுன் எழுதப்பட்டு கையெழுத்து வடிவில் நைந்து போயிருந்த அவருடைய *என் சிறுகதை பாணி* (250 பக்கம்) *சுதந்திர தாகம்* (1800 பக்கம்) *ராமையாவின் கதை பாணி* (368 பக்கம்) ஆகிய பழைய பிரதிகள் புத்தக வடிவம் பெற்றன. இவை எல்லாவற்றையும் அவரே ப்ருஃப் பார்த்து சரி செய்திருக்கிறார். *சுதந்திர தாகத்* தின் பல பக்கங்களை மீண்டும் திருத்தி எழுதியிருக்கிறார். தூக்கம் வராதபோது இரவு ஒரு மணிக்குகூட எழுந்து ப்ருஃப்களைத் திருத்தியிருக்கிறார். அவருடைய வேகத்துக்கு ஈடு கொடுக்காத அச்சகங்களை உறவு முறியும் அளவுக்குக் கடுமையாகச் சாடியிருக்கிறார். புத்தகங்கள் விஷயத்தில் அவர் யாரிடமும் தயவு காட்டியதில்லை. தான் படித்த புத்தகங்கள் குறித்தும், பழகிய மனிதர்கள் குறித்தும் அவருடைய நினைவுகள் மிகமிகத் துல்லியமானவை. செய்யுளியல் என்கிற கவிதையில் உபயோகப்படுகிற பல குறியீட்டு வார்த்தைகளின் விளக்கமாக ஒரு புதிய அகராதியை கிட்டத்தட்ட 10 நாட்களில் எழுதி முடித்தார். இலக்கிய விமர்சனம் அதன் சரியான பரிமாணத்தில் இன்று செயல்படவில்லை என்ற தனது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தும் விதமாக *நம் விமர்சன பாதை* என்ற நீண்ட கட்டுரையை (விருட்சம் 36) சமீபத்தில் எழுதினார்.

*என் சிறுகதை பாணி*யிலிருந்து துவங்கி புத்தகங்கள் அச்சாக்கம் பெறுவதும் அடுத்த புத்தகத்தைப் பற்றி சிந்திப்பதுமாகவே அவர் இயக்கம் கொண்டிருந்தார். அதுவே

அவருடைய வாழ்வை நீட்டித்தது. பலமுறை அவரை மரணம் நெருங்கி நெருங்கி விலகியபோது புத்தகம் பதிப்பாவதைப் பற்றிய செய்தி அவரை மீண்டும் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கும். அவருடைய *சுதந்திர தாகம்* நாவல் நூலகங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் அந்தப் பணத்தில் அவருடைய செய்யுளியல், எழுத்துக்களம், விமர்சனத் தேட்டம், தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் விமர்சனங்களுக்கு பதில் கள் ஆகிய பிரதிகளை பதிப்பிக்கத் திட்டமிட்டிருந்தோம். சாதாரண நாட்களில் நூலக ஆர்டர்களை அவர் நம்பியவர் அல்ல. தானே புத்தகங்களை சுமந்துகொண்டு கால்நடையாக அலைந்தவர்தான். ஆனால் இயலாத சூழலில், *சுதந்திர தாகம்* நாவல் நூலகங்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் சிறிய வீட்டில் வீடு முழுவதும் புத்தகங்கள் நிறைந்திருந்த காட்சி செல்லப்பாவுக்கு பெரிய மனத்தளர்ச்சியை உண்டாக்கியது. மரணத்திலிருந்து மீள் அவருக்கு வழி இல்லாது போயிற்று. உண்மையான இலக்கியவாதிகளை அடையாளம் கண்டுகொள்ளத் தெரியாமல் தமிழ் வாழ்க என்று முழங்கிக்கொண்டிருக்கும் அரசாங்கம் நம்முடையது. புத்தகங்களின் மதிப்பு தெரியாத ஆட்கள் நூலகங்களுக்கு பொறுப்பாளர்களாக இருப்பது இங்கேதான் இயலும்.

செல்லப்பா *எழுத்து* இயங்கிய காலத்திலிருந்து வெளியே வரவே இல்லை. ஆனால் அதுவே அவருக்குப் போதுமான தாக இருந்தது. அவரை இந்தக் காலத்துக்குள் இழுக்க முடியவில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் அது தேவையற்றது போலும் தோன்றியது. இனி அந்தக் காலக் குழப்பத்துக்கு இடமில்லை. செல்லப்பா நீண்ட தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியாகி விட்டார். நிறைவான ஒரு இலக்கிய வாழ்க்கை அவருடையது.

வெளி ரொங்கராஜன்
புகைப்படங்கள் : ஸ்நேகிதன்

விடியலின் புதிய வெளியீடுகள்

1. பெரியார் ஆகஸ்ட் 15 : எஸ். வி. ராஜதுரை	250.00
2. ஆகஸ்ட் 15 துக்க நாள் - இன்ப நாள் : தொகுப்பு : எஸ். வி. ராஜதுரை	30.00
3. மார்க்சியம் - பெண்ணியம் - உறவும் முரணும் : தொகுப்பு : வெ. கோவிந்தசாமி, நடராஜ்	100.00
4. பின்னை நவீனத்துவம் கோட்பாடுகளும் தமிழ்ச் சூழலும் : தி.சு. நடராஜன், அ. ராமசாமி	55.00
5. கவர்ன்மென்ட் பிராமணன் : அரவிந்த மாளகத்தி	45.00
6. புதியதோர் உலகம் : கோவிந்தன்	70.00
7. உடைபடும் புனிதங்கள் : அ. மார்க்ஸ்	35.00
8. பின் நவீனத்துவம் இலக்கியம் அரசியல் : அ. மார்க்ஸ்	35.00
9. மார்க்சியத்தின் பெயரால்... : அ. மார்க்ஸ்	25.00
10. அறம்/அதிகாரம் : ராஜ் கௌதமன்	75.00
11. பொய் + அபத்தம் = உண்மை : ராஜ் கௌதமன்	32.00
12. டானியல் சிறுகதைகள்	45.00
13. டானியல் குறுநாவல்கள்	35.00
14. குணா : பாசிசத்தின் தமிழ் வடிவம் : அ. மார்க்ஸ், கோ. கேசவன்	20.00
15. இந்துச் சட்டத் தொகுப்பு : எதார்த்தமும் மாயையும் : மது கிஷ்வர்	20.00
16. உரையாடல் தொடர்கிறது : ரவிக்குமார்	30.00
17. கிளுக்கி : பாப்லோ அறிவுக்குயில்	30.00
18. தாய்மண் : விழி. பா. இதயவேந்தன்	20.00
19. மரணத்துள் வாழ்வோம் : (ஈழத்துக் கவிதைகள்) தொகுப்பு : சேரன், யேசுராசா, பத்மநாப ஐயர், பி. நடராஜன்	75.00
20. புலம் பெயர்ந்த தமிழர் மாநாட்டு மலர்	40.00

விடியல் பதிப்பகம்

3 மாரியம்மன் கோவில் தெரு, உப்பிலிபாளையம்
கோயம்புத்தூர் 641 015 தொ.பே. 0422 - 570778

தமிழில் நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம்

ஆசிரியர் : ஞானி

வெளியீடு : காவ்யா

16,17th E Cross Indira Nagar II Stage,
Bangalore 560 038.

பக். 20+172 ; ரூ.50 (1997)

தமிழ் இலக்கியத் துறையில் மட்டுமன்றி மொழி, சமூகவியல், கலை, பண்பாட்டுத் துறைகளிலும் அயலினின்று வருவன வற்றை உள்வாங்குவது தவிர்க்க முடியாத ஒரு நிகழ்வு. சில சமயங்களில், உள்வாங்கல்கள் தேவை கருதியும் சமுதாய விருத்தியின் தவிர்க்க முடியாத ஒரு பகுதியாயும் நிகழ்கின்றன. வேறு சமயங்களில் அயலினின்று, குறிப்பாக மேலை நாடுகளினின்று, புதிதாக எதையாவது இறக்குமதி செய்து அது பற்றி அகமகிழ்ந்து பெருமைப்படும் ஒரு போக்கிற்குரியதாகவும் அமைந்துவிடுகிறது. இதற்கான சில வலிய உதாரணங்களை அண்மைக்கால இலக்கிய விவாதங்களில் நாம் கண்டிருக்கிறோம். அயலினின்று வரும் காரணத்தால் மட்டுமே ஒன்று நமக்கு உகந்ததாகவோ அல்லாததாகவோ ஆகிவிட அவசியமில்லை. தெளிவான சிந்தனைக்கு ஒரு மாற்றுப்பொருளாக இவை அமைவதுபற்றி நாம் கவனமாயிருப்பது நல்லது. ஞானியிடம் இக்குறைபாடு குறைவு. ஆயினும் பின் நவீனத்துவம், பின் அமைப்பியல் பண்டிதர்கள் முன் அவரும் மிரள்கிறார்.

தமிழில் நவீனத்துவம் எனும்போது, நாம் நவீனத்துவமென்று கருதுவது எதை என்பதில் ஒரு சிக்கல் எழுகிறது. ஏனெனில் மேற்கின் நவீனத்துவக் கொள்கை, அதுபற்றி எவ்வளவுதான் கருத்துக் குழப்பங்களும் முரண்பாடுகளும் இருப்பினும் கூட, ஒரு வரலாற்று வளர்ச்சிக்கூறியது. இது, உண்மையில், குறிப்பான ஒரு சிந்தனைப் போக்கின் விளைவாக அன்றி, பின்னோக்கிய பார்வையில், இந்த நூற்றாண்டின் முற்கூற்றில் எழுந்த பலவகையான புதிய கலை இலக்கியப் போக்குகளை அடையாளங்காணப் பயன்படுகிற ஒரு கருத்தாக்கமே.

பின்நவீனத்துவம் என்பது பற்றிய தெளிவும் உடன்பாடும் குறைவு. ஆயினும், அதற்கு நவீனத்துவ இலக்கியப் பார்வையுடனான சில முரண்களும் முறிவுகளும் எளிதில் அடையாளங்காணக் கூடியன. இது பலரால் ஒரு சமகால மாயாவாதமாகவே விளங்கிக்கொள்ளப்படுகிறது. அவ்வாறே பிரயோகிக்கப்படுகிறது நமது கவனிப்பிற்குரியது.

ஞானி நூற் தலைப்பிலான முதற் கட்டுரையில், நவீனத்துவத்தை ஒரு கோட்பாடாகவே காண முனைகிறார். யதார்த்தவாதம் என்பதை அதற்கு வழங்கப்படக்கூடிய மிக விறைப்பான பொருள்கொண்ட ஒரு கோட்பாடாக்குகிறார். தமிழகத்தில் பின் நவீனத்துவத்தின் ஒரு குரல் பார்ப்பனியத்தினதாயும் மறுகுரல் தலித்தியத்தினதாயும் இருக்கிறதாக அடையாளம் காணுகிறார். பின்நவீனத்துவம் பேசுகிற தலித்தியம் எந்தளவு தூரத்திற்கு தலித்துக்களது விடுதலையை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவரதும் விடுதலையுடன் இணைத்துக் காணவும் செயற்படவும் உதவுகிறது என்பது பற்றி அவர் அதிகம் கூறவில்லை. ஆயினும் யதார்த்தவாதமும் நவீனத்துவமும் பின்நவீனத்துவமும் சேர்ந்த ஒரு குழையலை அவர் நமக்குப் பரிந்துரைக்கிறார். இந்த விதமான சகல சிந்தனா சமரசபோக்கு, ஞானியின் நூலில் உள்ள பிற கட்டுரைகளிலும் உள்ளது. ஆயினும், நமது பின்நவீனத்துவக்காரப் பண்டிதர்கள் பண்ணுகிற குழறுபடிகள் பற்றியும் அவற்றுக்கு அவர்களால் வியாக்கியானது செய்யப்படுகிற பின்நவீனத்துவக் கோட்பாடுகளின் பங்களிப்புப் பற்றியும் அவர் கூடக் கவனஞ் செலுத்தி இருக்கலாம்.

நூல் முழுவதிலும் காணக்கூடிய இன்னொரு பொதுவான போக்கு, மாக்ஸியர்கள் மீது அவர் தொடுக்கும் பல வகையான தாக்குதல்கள் எனலாம். இடையிடையே 'முதலாளியத்தை உள்வாங்கிக் கொண்ட மாக்ஸியர்கள்' என்று கவனமாக வேறுபடுத்துவது போல முயன்றாலும், அவர், எஸ்.என்.நாகராஜன் பாணியில், தனக்கு ஏற்புடையதாய்த் தெரியும் மாஓ சேதுங் சிந்தனையை மேலத்தேய கீழைத்தேய என்ற பாகுபாட்டின் மூலம் கணிசமான அளவுக்குக் கொச்சைப் படுத்திவிடுகிறார். மாக்ஸியவாதிகளது இலக்கியப் பார்வை குறித்து அவர் வைக்கும் அபாண்டமான குற்றச்சாட்டுகளில் சிலதை நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய பொன்னீலன் (அவர் இன்னமும் 'முதலாளி

யத்தை உள்வாங்கிய' மாக்ஸியரா என்று தெரியாது) மறுக்க வேண்டியும் நேர்ந்துள்ளது. நூலில் தரப்பட்டுள்ள பல வேறு குற்றச்சாட்டுகளையும் நான் விமர்சிக்க முற்படின் இது மதிப்புரையாக அல்லாது நீண்ட விவாதமாகி விடும்.

நூலின் பலவீனங்கள் ஆசிரியரது மிகுதியான அகச்சார்பின் பார்ப்பட்டவையென்றே தெரிகிறது. சில ஆக்க இலக்கியங்கள் பற்றிய ஆசிரியரது குறிப்புக்களில் அவரது அகவுணர்வுகளின் ஆதிக்கம் மிகுதி. அதைவிட, தமிழ் மரபு சார்பாக அவரது பார்வையில் நான் காண்கிற அகச்சார்பு அபத்தமான பல ரதலைப்பாடுகளுக்கு இட்டுச்செல்வது தவிர்க்க இயலாதது. அவரது குறுகிய தமிழ்த் தேசிய (?) உணர்வு அவருக்கும் மாக்ஸியவாதிகட்குமிடையிலான முரண்பாடுகளுக்கு ஆதாரமாக உள்ளது. மாக்ஸியச் சிந்தனையாளர் தொடர்பான அவரது புரிதலும், மரபின்மீதான ஒரு தீவிரமான பற்றுதலின் பாதிப்பிற்கும் உள்ளாகி இருக்கத் தெரிகின்றது. இவையற்றி நிறையவே கூறலாம். எனினும் ஓரீரு விடயங்களை மட்டும் குறிப்பிடுவது போதுமானது.

"(மாக்ஸியர்களுக்கு) பொருளியல் அடிப்படையிலான சமூகப்பார்வை அழுத்தமாக இருக்கிறது. ஆனால் வாழ்வியல் பார்வை அறவே இல்லை." (ப. 74)

"(மாக்ஸியர்களின்) கருத்துப்படி, கலைஞர்கள் சமூக மாற்றம் குறித்துச் சிந்திப்பதில்லை. ஆனால் இவர்களுக்காகச் சமூகம் உழைக்க வேண்டி இருக்கிறது. கலைஞர்கள் சுகமாக வாழ மக்கள் தயார்ப்பட வேண்டியிருக்கிறது...." (ப. 69)

".... ஆக, மார்க்சியக் கட்சிகள் ஒட்டுமொத்தமான வர்க்கப் போராட்டத்திற்குத் திட்டமிட வேண்டுமே தவிர, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மேம்பாட்டிற்காக மட்டுமே திட்டமிடுவது மாக்ஸியர் முதலாளியத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டதைத்தான் காட்டுகிறது." (ப. 83)

மேற்கூறியவாறான பல்வேறு கூற்றுக்களும் விளக்கங்களும் வியாக்கியானங்களும் நூலில் மலிந்துள்ளன. இது மாக்ஸிய நடைமுறை பற்றிய தெளிவின் காரணமானதா அன்றி மாக்ஸியப்பற்றி ஞானி கட்டியெழுப்புவதற்கு முனையும் ஒரு குறிப்பான படிமத்தை இலக்காகக் கொண்டதா என்று என்ற கூறமுடியவில்லை. ஆயினும் அத்வைதம், மதம் போன்ற பல விஷயங்களையும் அவர் இழுத்தடித்துக் குழப்புகிற இடங்களில் எஸ்.என்.நாகராஜனுடைய சில குழப்பங்களின் தொடர்ச்சியே எனக்குத் தென்படுகிறது.

ஞானியின் பல குழப்பங்களது அடிப்படை, அனேகமாக, அவரது தமிழ் (திராவிட) மரபுகள்மீதான தீவிரமான பற்றுதலுடன் தொடர்புடையது என்று சந்தேகிக்கக்கூடிய அளவிற்கு அவரது 'தமிழ் மரபின் தடங்கள்' என்ற கட்டுரை அமைந்துள்ளது. எடுத்த துக்காட்டாகச் சில பகுதிகள் :

"இந்திய மரபு என்பதில் ஆரிய மரபு என்பதைக் காட்டிலும் கூடுதலான அழுத்தம் உடையது திராவிட மரபு என நாம் புரிந்துகொள்ள இயலுமானால் இந்தியாவைத் திராவிட இந்தியா என்றே நாம் சொல்ல முடியும்." (ப.105)

"மக்கள் நலம் சார்ந்தது திராவிட மரபு என்ற முறையில் முதலாளியம் ஏகாதிபத்தியம் ஆகியவற்றை மறுப்பது திராவிட மரபு என்று சொல்லலாம். சமத்துவம் சமூக நீதி என்பவை திராவிட மரபு. இவற்றை மறுப்பது ஆரிய மரபு. பெண்ணைப் போற்றுவது திராவிட மரபு. ஆண் ஆதிக்கத்தைத் தூண்டுவது ஆரிய மரபு... (ப.105).

இவற்றுக்கும் மேலாக இக்கட்டுரை பற்றிக் கூறி அதன் உள்ளடக்கத்தை விமர்சிக்க எனக்கு அவசியமில்லை.

மாஓ சேதுங் பற்றிய ஒரு மனோதியப் படிமத்தைக் கொண்டுள்ளவர்களுள் ஞானியும் ஒருவராகத் தெரிகிறார். அவருடைய கிழக்கு - மேற்கு, முதலாளியத்தை உள்வாங்கிய - வெளியேற்றிய என்றவாறான ஆய்வுக்கு அது அனுகூலணயாக உள்ளது. கொரியா, வியற்றாம் ஆகிய நாடுகளிலும் புரட்சிகள் நடந்துள்ளன, மிகுந்த இடையூறுகட்கெதிரான வெற்றிகள் ஈட்டப்பட்டுள்ளன. கியூபாவும் நிக்கராகுவாவும் கூடப் புரட்சியில் நமக்கு நல்ல முன்னுதாரணங்கள் தாம். இந்தியச் சமுதாயம் நான் மேற்குறிப்பிட்ட எந்தச் சமுதாயத்தையும் விடச் சிக்கலான ஒன்று. எனவே மாக்ஸின் ஆசிய உற்பத்திமுறை பற்றிய ஆய்வின் தொடர்ச்சியாகவோ சீனப்புரட்சியில் மாஓவின் பாதையை அப்படியே அடியொற்றியோ இந்தியாவின் சமுதாய மாற்றம் பற்றிய ஆய்வும் நடைமுறையும் அமை முடியுமா என்பது மிகவும் கவனமாகச் சிந்திக்க வேண்டிய விடயம்.

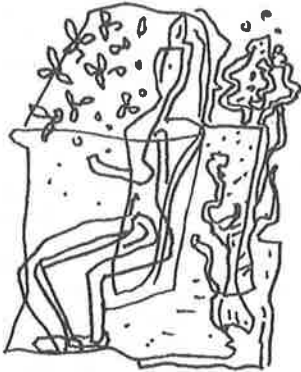
மாஓ பற்றிய கவனிப்பு இந்தியாவின் இரண்டு பெரிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளிலும் போதியளவில் இருக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு நியாயமானது. ஆயினும் மாஓ பற்றிய ஞானியின் கவனிப்பு அக்குறைபாட்டுக்குரிய பரிசாரமாகத் தெரியவில்லை. மறு புறம், பல இடங்களிலும் எல்லாருக்கும் எல்லா முமாகத் தெரியக்கூடிய ஒரு பொதுப் பாதையை ஞானி காட்ட முயல்கிறார். அது எவருக்குமே எதுவுமில்லாததாகி விடலாம் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

போக, ஞானிக்கு கா. சிவத்தம்பி எழுதிய மடல்களினின்று சில பகுதிகளைப் பெருமிதத்துடன் நூலின் தொடக்கத்தில் பிரசுரித்திருப்பது ஏனென்று தெரியவில்லை. சிவத்தம்பி இப்போது முதலாளியத்தை அகற்றிவிட்ட மாக்ஸியரா என்று அறிய ஆவலாய் உள்ளேன்.

நூலில் அச்சுப்பிழைகள் குறைவாக இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. எனினும், தரிப்புக் குறிகள் எழுத்துடன் ஒட்டிவிடுவது அச்சுமுறையின் குறை. அயற்சொற்களின் தமிழ்ப்படுத்தலிலும் உள்ள சில பிசுபுகள் தவிர்க்கத் தக்கன.

சி. சிவசேகரம்

க. மோகனரங்கன்

ஆதிமலம்

அந்தி

எதிர்ப்படுகிற என்னை
யாரோ போல
ஏறிடும்
உன் பார்வை வழி
நுழைகிறேன்
காலி செய்யப்பட்டு
காலம் வெகுவாகிவிட்ட
வீடொன்றினுள்
தூசடைந்து சிதிலமான சுவரில்
நிறமிழந்த கிறுக்கல்
படிக்கவொட்டாமல் தடுக்கிறது
வெள்ளெழுத்து

தூது

நான்
வெளியேற -
காத்திருந்தது போல
மூடிக் கொள்கிறது
கதவுகள்
முதுகிற்குப்பின்
எப்போதும்

முத்திரையிடப்பட்ட உறையினுள்
குறுங்கத்தியோ
நழுவவிட்ட மோதிரமோ
ஓலை நறுக்கோ
தெரியவில்லை
யார் விட்டுச் சென்றது
யாரிடம் கையளிக்க வேண்டும்

தெருக்கள் முடிந்த வெளியோ
அவசரப் படுத்துகிறது
ஆசுவாசங் கொள்ளவும் விடாமல்
இப்போதும்

அழைப்பு மணிகள்
பொருத்தப்படாத காலத்தில் நின்று
திறந்து கொண்டிருக்கிறேன்
கதவுகளின் பின் கதவுகள்

மலேசிய மண் மணம் கமழும் புதிய படைப்புகள்

௫.

சை. பீர்முகம்மது
மண்ணும் மனிதர்களும் 100.00
(400 பக்கங்கள்)

'வாசகர்களிடம் புதிய சுவையான
சரித்திர நிகழ்வுகளைப் பகிர்ந்து
கொள்ள, அவர் பகீரத்தனமான
முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருப்பதை
மறுப்பதற்கில்லை'

ஆர். கண்ணன் - துகள்க் 14.10.98

'அக்கறையான தேடல்களோடு சத்திய
தரிசனம் பண்ணச் செய்யும் பிரயாண
நூல் மண்ணும் மனிதர்களும்'

வ. அ. இராசரத்தினம்

கணையாழி - அக்டோபர் 98

தபால் செலவு இலவசம்
வில்லை மட்டும் MO/DD செய்க.
VPP இல்லை.

மித்ர பதிப்பகம்
375/8 - ஆற்காடு சாலை
கோடம்பாக்கம்
சென்னை 600 024

ஐ

ரெ. கார்த்திகேசு
அந்திமகாலம் 75.00
(நாவல்)

டாக்டர் சண்முகசிவா
வீடும் விழுதுகளும் 45.00
(சிறுகதைகள்)

திருமதி பாவை
கோடுகள்
கோலங்களானால் 32.00
(நாவல்)

சை. பீர்முகம்மது
வெண்மணல் 25.00
(சிறுகதைகள்)

ஐ

வெளியீடு

அகரம்

15 B-1

சரவணா காம்ப்ளெக்ஸ்
வெள்ளப் பண்டாரத் தெரு
கும்பகோணம் 612 001

அதிர்வுகளை உண்டாக்கும் மொழிபெயர்ப்புகள்

1. நிறல்களின் உரையாடல்

ஆசிரியர் : மாந்தா த்ராபா பக்.192; விலை : ரூ.50 (1997)

2. பொலிவிய நாட்குறிப்பு

ஆசிரியர் : சே குவெரா ; ப.192; விலை : ரூ.60 (1997)

தமிழாக்கம் : அமரந்தா

தாமரைச்செல்வி பதிப்பகம்

31/48 இராணி அண்ணாநகர்

கலைஞர் கருணாநிதி நகர்

சென்னை 600 078

க

ஐம்பது அறுபதுகளில் அளவற்ற மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் தமிழுக்கு வந்துள்ளன. உலக இலக்கியங்களும் பிறமொழி இந்திய இலக்கியங்களும் தமிழில் வந்து குவிந்த காலம் அது. கல்வி வாய்ப்புப் பரவலாகியதும், பெருகிய வாசிப்புப் பழக்கத்திற்குப் போதுமான அளவு நூல்களை விநியோகிக்க அச்சுச் சாதனம் முயன்றதே இதற்கான காரணங்களாக இருக்கலாம். பிறமொழி தெரிந்த எழுத்தாளர்கள் அனைவருமே ஏதாவது ஒரு நூலையாவது மொழிபெயர்த்துள்ளனர். மொழிபெயர்ப்பினால் கிடைக்கும் வருமானத்தை எதிர்நோக்கியவர்களும் உண்டு. வாசிப்பு தரும் உந்துதலினால் நூல் ஒன்றை மொழிபெயர்த்தல் என்பது இல்லாமல் புறத்தேவைகளுக்காக மொழிபெயர்க்கும்போது, தரம் இரண்டாம் பட்சமாகி விடுகிறது. அதனால்தான் அக்காலத்தில் வந்தவற்றில் பலதரங்களும் ஒரு சேரக் கலந்து கிடைக்கின்றன. அவற்றில் முத்துக்களைத் தேடிப் பொறுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எண்ணிக்கை ஏராளமாக இருந்ததால் முத்துக்களும் நிறையவே கலந்திருந்தன. சில நூல்கள் கிடைக்கும்போது 'இதையெல்லாம் அப்போதே மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்களா' என்று வியப்படைய நேரிடுகிறது.

இன்று அப்படியில்லை. மொழிபெயர்ப்புகளின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்து போய்விட்டது. பிறமொழிச் சாதனைகள் பற்றிய தகவல்கள் நிறையக் கிடைக்கின்றன; அவற்றைத் தமிழில் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அடைபட்டுப் போய்விட்டன. குறைந்த அளவிலேயே மொழிபெயர்ப்புகள் வருகின்றன; மிகச் சிலரே ஈடுபடுகின்றனர். இவற்றால் நன்மையும் வாய்த்துள்ளது. தம் வாசிப்பு அனுபவத்தில் பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தூண்டுகிற படைப்புகளே அதிகம் மொழிபெயர்க்கும் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றன. வாசகனையும் நம்பி வாங்கத் தூண்டுகின்றன. அத்தோடு, அவை நவீன இலக்கியத் தளத்தில் அதிர்வுகளை உண்டாக்கக் கூடியவையாகவும் தேர்வு பெறுகின்றன.

அத்தகைய இரண்டு நூல்கள் மாந்தா த்ராபாவின் 'நிறல்களின் உரையாடல்', என்ஸ்டோ சே குவெராவின் 'பொலிவிய நாட்குறிப்பு' ஆகியவை.

2

மாந்தா த்ராபாவின் எழுத்துக்கள் எதுவும் இதுவரை தமிழில் வந்ததில்லை. அர்ஜெண்டீனாவைச் சேர்ந்த பெண் எழுத்தாளரான இவரது வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் இடைவிடாது பலதுறைகளில் இயங்கிய போராளி என்பதை உணர்த்துகின்றன. நவீன ஓவியம் தொடர்பான நூல்கள், நாவல்கள், கவிதைகள், கதைகள் என எழுத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளார். அதிகார நிறுவனங்களை எதிர்க்கும் கலகக்காரராகவும் போராட்டங்களத்தில் இறங்கியுள்ளார். சகலகொடுமைகளையும் எதிர்க்கும் தீவிரத்தன்மை கொண்டவராக உணர் முடிகிறது. இவரது 'நிறல்களின் உரையாடல்' நாவல் தமிழ்ச்சூழலில் பல நிலைகளில் கவனத்திற்குரியது.

முதலில், இந்நாவல் பெண்குரல்களின் அசலான பதிவு. பெண்களின் நோக்கிலிருந்தே பெண்களும் ஆண்களும் எழுந்து வருவது தமிழுக்குப் புதிது. பெண்களின் பங்களிப்புகளைப் புறக்கணித்தும் மறைத்தும் எழுதப்படுவதே வர

லாறுகளின் இயல்பாக உள்ளது. அங்கீகரித்து எழுதப்படும் பெண்ணைப் பற்றியான ஆணின் மதிப்பீடுகள் எதுவும் குலைந்து விடாமல் ஆணின் சாகசத் தலைமையின் கீழ் இயங்கிய லட்சியவாதப் பெண்ணைக் கட்டமைக்க முயல்வதே நோக்கமாக இருந்திருக்கிறது. சாதாரணப் போராட்டம் ஒன்றைக் கூடப் பெண்ணின் நோக்கிலிருந்து பதிவு செய்து எழுத்து (அம்பையின் சில கதைகளைத் தவிர) இங்கில்லை. அந்நிலையில் விதவிதமான பெண்குரல்கள் எல்லாப் பக்கமிருந்தும் ஒலிப்பதும் பெண்ணின் நோக்கிலிருந்து இயல்பான விமர்சனங்களோடு ஆண் பிம்பங்கள் உருவாவதுமான நிகழ்வுகளை இந்நாவல் உட்கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து, முற்போக்கு எழுத்துக்கள் பற்றி வறண்ட துத்திரங்களும் பருண்மையாக விளக்க இயலாத கூற்றுக்களும் இங்கே நிலவுகின்றன. ஆவேசமான சாடல்கள் மூலமாகவும் ஆக்ரோசம்கொண்ட எதிர்வினைகளாலும் முற்போக்கு எழுத்தை ஸ்தாபிக்கும் முயற்சி இருக்கிறதே ஓழிய, காத்திரமான படைப்பு களை முன்வைத்தல் இல்லை. முற்போக்கு எழுத்து என்று இனம் காட்டப்படுவதெல்லாம் மோசமான முன்மாதிரிகளாகவும் காலத்தின் மெல்லிய காற்றில் அடித்துச் செல்லப்பட்டு விடும் சருகுகளாகவும் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ நூறாண்டுக்கு முன் எழுதப்பட்ட ரசிய இலக்கியங்களே சான்றாக இன்னும் நம்முன் வைக்கப்படுகின்றன. இந்தக் கடிவாளப் பார்வையை 'நிறல்களின் உரையாடல்' தகர்க்கிறது.

நாவலுக்கென த்ராபா தேர்ந்தெடுத்துள்ள கனம் ரணம் நிறைந்த அர்ஜெண்டீன வரலாற்றின் முக்கிய பகுதி. ஆனால் எந்தவிதமான தகவல்களையும் துருத்திக் கொண்டு முன்னைய பதில் விருப்பமில்லை அவருக்கு. உணர்வுகளின் விசாரத்தினூடாக நாவல் நகர்ந்து செல்கிறது. போராட்டம் ஒடுக்கப்பட்ட பின் நிலவும் மெளனத்தில் தொடங்குகிறது. அந்த மெளனம் அதிகாரத்தின் நுண்துகள்களை எங்கும் தூவி வைத்திருக்கிறது. அதற்குள் புதையுண்டு போன பல்வேறு குரல்களை மீட்டெடுத்துக் காட்டுகையில், கேட்பாரற்று மெளனத்தில் வெறுமனே கரைந்து போகும் ஓலங்களையும் அலறல்களையும் காட்சிக்குக் கொண்டு வருகையில் ஆசிரியரின் திறம் வியக்க வைக்கிறது. நிறுவனங்களின் தோற்ற மாயைகளைப் பிளந்து கொண்டு இருண்ட பகுதிகளில்லாமல் பிரவேசிக்கிறது நாவல். அத்தகைய தீவிரச் சூழல் இங்கு இல்லை என்ற போதும், அதனோடு ஒப்பிடக் கூடிய எத்தனையோ நிகழ்வுகள் இருக்கின்றன. பின்னும் பின்னும் நிகழ்வுகளை மட்டும் குறிப்பிட்ட தடத்தில் பதிவு செய்வதிலிருந்து த்ராபா வேறுபடுகிறார். உணர்வுகள் தாம் முக்கியம் அவருக்கு. அவற்றை விவரிக்க முற்படுகையில் மிகுந்த அழுத்தத்தோடு நிகழ்வுகள் கவனம் பெறுகின்றன.

மேலும், நவீன எழுத்துக்களின் சாத்தியப்பாடுகளை உணர்த்தும் படைப்பு இது. வாசகனை மிரட்டுவதும் திணை வைப்பதும் செயற்கையான சொல்லாடல்களை உருவாக்குவதுமே நவீன எழுத்து என்பதான பாவனைகள் இங்கு நிலவுகின்றன. வாசக வட்டத்தை விரிப்பதற்குப் பதிலாக மிகச் சில தனி நபர்களின் வியாக்கியான வாசகங்களுக்குள் சருங்கிப் போகின்றன. எல்லாக் காலத்திலும் நவீனம் எளிமையைத் தன்னுடைய ஆயுதமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆழத்தின் சாரங்களை எல்லாம் சேர்த்தெடுத்து வரும் எளிமை அது. நிறல்களின் உரையாடலின் மொழி தோற்றத்தில் மிகமிக எளிமையானது. தனித்தொடர்களை எடுத்துப் பார்த்தால் எந்தவிதக் கவர்ச்சியும் இல்லாத சாதாரணத் தோற்றம் கொண்டிருக்கின்றன. அவை ஒன்று சேர்கையில் சுழித்துச் சுழித்து நம்மை இழுத்து ஆழ் மையங்களுக்குள் கொண்டு சென்றுவிடுகின்றன. மரபான கதை சொல்லும் முறை சிறிதும் இல்லை. இரண்டு பெண்களுக்கு இடையேயான உரையாடலாகத் தொடங்கும் நாவல், உரையாடலின் பின் ஒளிந்திருக்கும் மனதின் பேச்சை வெளிக்கொண்டு வரும் உத்தியோடு நகர்ந்து செல்கிறது. உணர்ச்சிகளை, எண்ணங்களைப் புதைக்கும் முயற்சிகள் தகர்ந்து அவை கொப்பளித்து மேலெழும்பி வருகின்றன. குழப்பம் கரும்புள்ளி ஒன்றில் தொடங்கி, மெல்ல மெல்லப் பெரும் வெளிச்சத்தை நோக்கி இழுத்துச் சென்று வாசகனைப் பல திசைகளில் அலைவறச் செய்யும் மிக நவீனமான சொல்லு முறை ஒன்றை நாவல் கைக்கொண்டுள்ளது.

நாவலுக்குப் பின்னணியான அரசியல்

தகவல்கள் தொகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அது மொழி பெயர்ப்பாளர் கடமை. ஆனால் நாவலோடு நெருக்கம் கொள்வதற்கு இத்தகவல்கள் ஆராவசியம். புறத்தகவல்கள் எதையும் சார்ந்திராமல் தனக்குள்ளே அவற்றை உருவாக்கிச் செயலும் புனைவுச் செயல் நாவலுக்குள் நடந்தேறுகிறது.

௩.

சே குவேரா - வெறும் பெயரல்ல. ஓடுக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்டக் குறியீடு. போராடுவது ஒன்றே மனிதனாக உயர்த்தும் என்பதில் அசைக்க இயலாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்த சே குவேரா, ஒருபோதும் ஓய்ந்ததில்லை. பிடல் காஸ்ட்ரோவுடன் இணைந்து க்யூபுப் புரட்சியை நடத்தி முடித்தவுடன் அவர் நிம்மதியாய்ப் பதவிகளில் உட்கார்ந்து கொள்ளவில்லை. லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் முழுவதிலும் புரட்சியைச் சாதித்து விடும் பெருங்கனவோடு கெரில்லாக் குழுக்களை அமைத்துப் போராட பொலிவியாவிற்குச் சென்றார். அங்குப் பதினோரு மாதம் கெரில்லாக் குழுத் தலைவராகச் செயல்பட்ட போது தினமும் அவர் எழுதிய நாட்குறிப்புகள் தாம் இந்நூல்.

பிரசுர நோக்கத்தை முன்னிறுத்தி எழுதப்பட்டதில்லை இது. விஷயங்களைத் தொகுத்துக் கொள்வதற்காகவும் திட்டமிடலுக்காகவும் நாட்குறிப்பு எழுதுவதை இடைவிடாது கைக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த நாட்குறிப்பு அவருடைய இறப்புக்குப் பல்லாண்டுகளுக்குப் பின் பல தடைகளைக் கடந்து வெளிப்பார்வைக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. இதுதான் அவரது இறுதிக் காலப் போராட்ட நாட்களின் பயண ஆவணம். சமூக மாற்றத்திற்காகப் போராடும் மக்களுக்கு வழிகாட்டும், உத்வேகமூட்டும் வகையில் இதன் பயன்பாடு என்றென்றும் இருக்கும்.

ஏகாதிபத்தியங்களுக்குச் சவாலாகத் திகழ்ந்தவர் சே குவேரா. அவரைப் பற்றியான அச்சமூட்டும் கதைகளும் வதந்திகளும் அக்காலத்தில் ஏராளமாக உருவாகியிருக்கின்றன. அவர் இறந்து போவார் என்பதையே மக்கள் நம்பாத அளவிற்கு அவை இருந்தன. அதனால்தான் போர் நெறிகளுக்கு முற்றிலும் எதிரான முறையில் அவரைக் கொன்றபின், அவர் இறப்புக்குச் சாட்சியாக கைகள் இரண்டையும் வெட்டிப் பதப்படுத்தினர். அவர் பொலிவியாவில் செயல்பட்ட போது உயிருடனோ பிணமாகவோ பிடித்துத் தருபவருக்குப் பத்தாயிரம் டாலர்கள் தருவதாக விளம்பரப்படுத்தினர். ஆனால், சே குவேரா நடைமுறைக்குப் பொருந்தாத மாய மந்திரங்கள் செய்தவரல்லர். எத்தனை அல்லல்களோடு அவர் கெரில்லாப் படையை வழிநடத்தியிருக்கிறார் என்பதற்கு இந்த நாட்குறிப்பே சான்று.

புனைவுத்தன்மையற்ற நேரடி அனுபவங்களின் பதிவான இந்நாட்குறிப்பைச் சுவாரஸ்யத்திற்காகவோ சுவைக்காகவோ படிப்பவர்களுக்குச் சற்றும் பிடிக்காது. நாள் தவறாமல் உணவைப் பற்றியும் உடல்நிலை பற்றியும் குறித்துள்ளார். 'இன்று உணவையில்லை' என்றோ 'இன்று வயிறு நிறையச் சாப்பிட்டோம்' என்றோ அவர் எழுதும்போது அச்சுமூட்டும் மனத்தளவில் இயைந்து போகிறவர்களுக்கே அதன் அருமை புரியும். இரவெல்லாம் தூங்காத அவர் தனது ஆஸ்துமா பற்றியும் பிறரது உடல்நிலை பற்றியும் எழுதி எழுதிச் செல்கிறார். கெரில்லாக் குழுவுக்கு உணவும் உடல் வலுவும் எத்தனை அத்தியாவசியம் என்பதை அறிந்தவர்களே இக் குறிப்புகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர முடியும். எந்தக் கட்டத்திலும் எப்படிப்பட்ட சோதனையிலும் தம் உணர்வில் சிறுபிசும் நேரவிடாத சே குவேரா ஓரிடத்தில் எழுதுகிறார் :

"எனக்கு 39 வயதாகிறது. இரக்கமில்லாமல் வயது கூடி எதிர்காலத்தில் நான் கெரில்லாப் போராளியாக நீடிப்பது பற்றிச் சிந்திக்கக் கட்டாயப்படுத்துகிறது. இருந்தாலும் இப்போதைக்கு நான் திடமாகவே இருக்கிறேன்."

புரட்சியை மாலை நேரத் தேர் விருந்து போலப் பாவித்துப் பேசுவர்களுக்கு இந்நாட்குறிப்பு தியாகம், அர்ப்பணிப்பு, துணிவு ஆகியவற்றின் உண்மையான பொருளை உணர்த்தும். கெரில்லாப் போராளிக்கான திட்டமிடல், செயல் தீவிரம், உடனிருக்கும் தோழர்களின் மனிதனை பற்றிய புரிதல், அவர்களிடம் சூழ்நிலைக்கேற்ற மிதமானதும் கடுமையானதுமான அணுகுமுறை, இழப்புகளைப் பற்றிய கவலை, இழப்புகளிலிருந்து மீண்டு உடனடியாக அடுத்த காரியத்தில் ஈடுபடல் எனப் பல திறன்கள் கொண்ட சே

குவேராவை மனம் நெருக்கமாக உணரக் காரணம் அவரது எழுத்து முறையும் கூட.

சே குவேரா கெரில்லாப் போராளி மட்டுமல்ல; கவிஞர், எழுத்தாளர், மருத்துவரும் கூட. அல்லல்களை எல்லாம் நகைச்சுவையாக மாற்றிக் கொள்ளும் சே குவேராவின் இயல்பான எழுத்தாற்றல் இதில் வெளிப்பட்டுள்ளது. மோசமான உணவினால் ஏற்பட்ட உடல் உபாதைகளைப் பற்றி 'ஏப்பமும் குகவும் வாந்தியும் பேதியுமாய் கழிந்த நாள். உறுப்புக்களின் அருமையான கச்சேரி' என்று எழுதுகிறார்.

உடனிருந்த தோழர்களிடம் கறாராக இருந்தாலும் அவர்களிடது சே குவேரா கொண்டிருந்த பாசத்தையும் மனிதாபிமானத்தையும் பல சமயங்களில் அறிய முடிகிறது. தூரமான இழப்பைப் போலவே எப்போதும் நான் உணர்வேன்' என்கிறார். பிறரைப் பற்றிய விமர்சனங்களை எடுத்து வைப்பது போலவே தன்னையும் சுயவிமர்சனம் செய்து கொள்வதில் தவறவில்லை. பலவீனப்பட்ட பெண்குதிரை மெதுவாக நடந்த போது கணநேரம் ஆத்திரம் கொண்டு அதைச் சாட்டையால் அடித்து விடுகிறார். அந்நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடும்போது, 'குட்டிக் குதிரைக்கு நிகழ்ந்ததைப் பார்க்கும்போது நான் சில சமயம் நிதானம் இழக்கிறேன் என்பது உறுதியாகிறது. இதை மாற்றிக்கொண்டு விடுவேன்' என்கிறார்.

சே குவேரா என்னும் போராளியை, அவரது போராட்டங்கள் அனுபவங்களை முழுமையாக அறிவதற்கு உதவும் இந்நாட்குறிப்பு, பல்வேறு புரட்சிகரக் குழுக்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்ச்சூழலில் என்னவிதமான உடனடிப் பயனைத் தரமுடியும் என்று யோசிக்கையில், இந்நூலை ஏற்கனவே தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ள பிரமிளின் வரிகளையே சொல்லத் தோன்றுகிறது.

"சாய்வு நாற்காலித் தத்துவாதிகளுக்கு இந்த நாட்குறிப்பின் மனிதார்த்த அம்சம் புரியுமா என்பது சந்தேகம். புரட்சி இயக்கம் ஒன்றின் அன்றாடத் தன்மையில் தத்துவத்துக்கு ஆதாரமான மனித அம்சங்களைக் காணக் கூடியவனுக்கு இந்நூல் ஒரு அரிய பொக்கிஷம். தன்னைத் தானே சில அபூர்வ நிலைமைகளில் நிறுத்தித் தரிசிக்கத் தூண்டும் கண்ணாடி." ('புதிய நம்பிக்கை', இதழ் 42, 1991)

௪

இரு நூல்களையும் மொழிபெயர்த்திருப்பவர் அமரந்தா. இவர் ஏற்கனவே 'சமயுக்தா' என்னும் பெயரில் 'அன்று செவ்வாய்க்கிழமை அதை எப்படி மறக்க முடியும்' என்னும் (லத்தீன் அமெரிக்கச் சிறுகதைகளின்) தொகுப்பைக் கொடுத்தவர். பல சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளவர்.

மொழிபெயர்ப்பாளரிடம் மிகுந்த உழைப்பை வேண்டியிருக்கும் நூல்கள் இவை. அமரந்தா சளைக்காமல் உழைத்துள்ளார் என்பதற்கு இவற்றின் சரளமான நடையே சான்று. வலிந்து சொற்களைப் போடுவதும் தமிழ்த் தொடரமைப்புக்கு மாறான வாக்கியங்களைக் கையாள்வதும் இவரிடம் அறவேயில்லை. மிகப் பொருத்தமான சொற்களைப் பொருத்தமான இடங்களில் கையாள்கிறார். தமிழுக்கு இயல்பான தொடரமைப்புகளையே முழுவதும் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

முலத்தைச் சரியான விதத்தில் உள்வாங்கிக் கொள்பவராலேயே அதன் சாரம் கெடாமல் மொழிபெயர்ப்பில் கொண்டுவர முடியும். அதுவும் 'நிழல்களின் உரையாடல்' மிகுந்த சவாலைத் தரக்கூடிய படைப்பு. மொழி பெயர்ப்பாளர் அதை உணர்ந்து, 'அதன் அசலான தன்மையை வெளிக்கொணர்வதில் மெனக் கெட்டிருக்கிறார்.'

இவ்விரண்டு நூல்களையும் செம்பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளது தாமரைச்செல்வி பதிப்பகம். தான் வெளியிடும் எல்லா நூல்களையும் ஏதாவது தொகு விதத்தில் ('முதன்' முதலில்) சேர்த்துப் பெருமை கொள்வது தோழர் ப. திருநாவுக்கரசு வின் பதிப்புரைப் பணி. அது இந்நூல்களையும் 'தமிழில் வெளிவரும் முதல் லத்தீன் அமெரிக்க நாவல்' என்றும் 'இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாகத் தமிழில் (பொலிவிய நாட்குறிப்பு) வெளி வருகிறது' என்றும் மார்த்தட்டுகிறது. அவருடைய 'முதல்' பெருகுவதாக!

பெருமாள்குருகன்

நேர்காணல் : சென்னை கவிகள்

சந்திப்பு : கி. நாராயணன், நா. இளையமாணிக்கம்

அண்மையில் கணிப்பொறி தொடர்பான கட்டுரை ஒன்றைப் படித்துவிட்டுத் தமிழ் பி.ஏ. வகுப்பில் அதைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். மாணவர் முகத்தில் இருந்த இறுக்கத்தை அவர்கள் தீவிரமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதாகப் பொருள்கொண்டு இன்னும் விளக்கமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். சட்டென்று எனக்குள் ஏதோ அறுந்து விழுந்தது போல் இருந்தது. இரண்டொருவர் சங்கடத்தில் நெளிவது போல் தெரிந்தது. 'என்ன தம்பி? என்ன பிரச்சினை?' என்று கேட்டேன். வழக்கமான 'ஒன்றுமில்லை' யில் தொடங்கி 'ஒரு சந்தேகம்' என்றான் ஒருவன். 'என்ன சந்தேகம்?' தயங்கினான். அவன் தயக்கம் உதிர்ந்துச் சந்தேகம் கேட்கச் செய்தேன். 'தமிழ் வகுப்பில் கணிப்பொறி பற்றிச் சொன்னால்...' என்று இழுத்தான். 'கணிப்பொறிக்கும் தமிழுக்கும் என்ன சம்பந்தம்' என்பது தொனிப்பொருள். 'ஏன் சொல்லக்கூடாது? நீங்கள் கணிப்பொறி பற்றித் தெரிந்துகொள்வதை எது தடுக்கிறது?' என்றேன் சற்று உஷ்ணமாக. 'நாங்கள் படிப்பதோ தமிழ். கணிப்பொறியோ ஆங்கிலத்தில். எங்களுக்கு எப்படிச் சாத்தியமாகும்?' அப்போதுதான் எனக்கு உறைத்தது. கணிப்பொறி பற்றிய அடிப்படை ஞானத்தைப் போதிக்காமல் அதன் ஆழ அகல விஸ்தீரணங்களைப் பற்றி விளக்கப் புகுந்ததன் பொருத்தமின்மை. முதலில் எனக்கு இருந்தது, இதுகூடத் தெரியாமல் பட்டவகுப்பில் மூன்றாண்டுகளைத் தொலைத்திருக்கிறார்களே என்பது பற்றிய கோபம்.

இதைச் சக ஆசிரியர்களின் மத்தியில் பகிர்ந்துகொண்டபோது அவர்கள் முகங்களிலும் ஒருவித இறுக்கம். இந்த முறை நான் ஏமாறவில்லை. பேச்சைக் கத்தரித்துக்கொண்டு விட்டேன். சற்று நேர சகஜ நிலைக்குப் பின் ஒரு ஆசிரியர் என்னிடம் தனியே ரகசியமாக 'எனக்குள்ள சந்தேகமும் அதுதான். நீங்கள் ஏன் தமிழ் வகுப்பில்போய் சம்பந்தாசம்பந்தமில்லாமல் கணிப்பொறி பற்றி பேசுகிறீர்கள்?' என்றார். அப்போதுதான் மற்றொரு உண்மையும் எனக்கு உறைத்தது. சந்தர்ப்ப அல்லது அசந்தர்ப்ப வசத்தால் கணிப்பொறி பற்றிச் சில அடிப்படைத் தகவல்களை நான் தெரிந்துகொண்டிருப்பதால் ஏற்பட்ட விபத்து இது.

விபத்தா? ஆபத்தா? யாருக்கு? 'சொல்லும் திறமை தமிழ் மொழிக்கில்லை' என்று 70,80 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பாரதி எச்சரித்திருந்தும் அந்தத் திறமையைத் தமிழில் வளர்க்காததன் விளைவு இது. பொது அறிவுக்கும், குறிப்பாக விஞ்ஞான பூர்வ விஷயங்களுக்கும் தமிழுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்ற மனோபாவம். கணிப்பொறிக்கு ஆங்கிலம் மட்டுமே புரியும்; தமிழ் புரியாது என்ற அறியாமை. கணிப்பொறிக்கு ஆங்கிலமும் புரியாது என்று சொல்லும்போது எழும் அவநம்பிக்கை. அதன்பின் எந்த விஷயத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத மனத்தடை. இந்த உண்மை உறுத்தத் தொடங்கும்போது இதை உணர மறுத்து எழுப்பும் ஆரவாரக் கூச்சலில், லாவணி தரும் லகரியில், 'எவன் சொன்னான் தமிழுக்குத் திறமையில்லை என்று?' தூக்கும் ஏகவசனப் போர்க்கொடி வஞ்சினங்களில் மையம் கலைந்துபோய்விடுகிறது. மொழிக்கான தற்காலத் தேவைகளைக் கவனத்தில் கொண்டு உருப்படியான காரியங்களில் ஈடுபட்டுத் தலைநிமிர வேண்டிய தமிழ்ச் சமூகம், வெறும் அரசியல் ஆதாயத்திற்கான கோஷமணலில் தன்னைப் புதைத்துக்கொண்டுவிடுகிறது. இந்தச் சீரழிவின் ஊடே சிறு சிறு நம்பிக்கைக் கீற்றுகள். தன்னை முன்னிறுத்திக்கொண்டு விளம்பரம் தேடும் முனைப்பற்ற

சிறு சிறு குழுக்கள். அவற்றில் ஒன்றுதான், கணிப்பொறித் துறையிலும் இன்றுவரையுள்ள ஆங்கில ஆதிக்கங்களை, ஆங்கிலம் உலகுக்கு அருளியதாகக் கருதப்படும் மாயைகளை ஒன்றொன்றாய் ஓசையின்றி உடைத்து 'சொல்லும் திறமை தமிழ் மொழிக்கு உண்டு' என்று நிறுவ முனைந்திருக்கும் - ஏழெட்டு இளைஞர்கள் கொண்ட - 'சென்னை கவிகள்' என்ற ஒரு சிறு குழு.

'பதமி' என்ற தமிழ் மென்பொருள், குறளமுதம் என்ற CD-Rom, கணிப்பொறி மூலம் மொழி குறித்த சகல விஷயங்களையும் ஒழுங்குபடுத்தவும் தமிழை அடுத்த நூற்றாண்டு நோக்கி நகர்த்தவும் வடிவமைத்திருக்கும் அகராதி. ஆவணம், நூலகம் போன்ற மென்பொருள்கள் இவர்களது தொடக்க முயற்சிகள். கணிப்பொறி, தமிழ் குறித்த ஆசைக்களவுகள் பல காணும் இவர்களோடு ஏற்பட்ட சந்திப்பின்போது:

கணிப்பொறியில் தமிழைப் பயன்படுத்துவது குறித்து, படிக்காத பாமரருக்கும் படித்த பாமரருக்கும் சந்தேகங்கள் - கணிப்பொறிக்குத் தமிழ் தெரியுமா என்பது தொடங்கி - பல அடிப்படைச் சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன. அனைத்தையும் கணிப்பொறி மயமாக்குவது என்பது ஒரு மோஸ்தர் என்பதையும் தாண்டி அதற்கொரு அவசியமும் அவசரமும் இருப்பதாகவும் தோன்றுகிறது. எல்லாவற்றையும் - அலுவலக நிர்வாகம் முதல் பெட்டிக்கடையில் பில் போடுவது வரையில் - ஆங்கிலத்தில் தானே கையாள வேண்டியிருக்கு. ஆங்கிலம் தெரியாத மக்களுக்கு இரண்டு அச்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆங்கிலம் தெரியாதது பிழைப்புக்கே இடைஞ்சலாகிவிடுமோ என்பது ஒன்று. மற்றொன்று, நிர்வாக நடைமுறைகளில் கணிப்பொறியின் குறுக்கீடு. அதாவது, நிர்வாக வசதிக்கு ஆங்கிலமும் கணிப்பொறி அறிவும் கொண்ட ஒரு மூன்றாம் நபரைச் சார்ந்தே இருக்க வேண்டுமோ என்ற அச்சம். கணிப்பொறியைத் தமிழுக்கு வசமாக்கி இருக்கிறீர்கள் என்கிறார்களே. தமிழ் மட்டுமே தெரிந்தவர்களின் அச்சத்தைப் போக்கும் திசையில் உங்கள் படைப்புக்களின் பங்களிப்பு என்ன?

கணிப்பொறி பற்றித் தெரிந்தவர்கள் நீங்கலான மக்களுக்கு உள்ள - படிக்காத பாமரர்கள், படித்த பாமரர்களுக்கு உள்ள - சந்தேகங்களைப் பற்றிச் சொன்னீர்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தகவல் தொழில்நுட்பம் குறித்து நடந்த மாநாடு ஒன்றில் 10,15 ஆண்டுகால அனுபவம் கொண்ட கணிப்பொறி விஞ்ஞானிகள் கலந்து கொண்டார்கள். நாங்கள் தமிழில் வடிவமைத்துக் கொண்டிருந்த பதமி என்னும் மென்பொருள் பற்றி விளக்கிக் கொண்டிருந்தோம். அதில் எல்லாம் தமிழில் வருவதை - Menu என்னும் நிரலில்வரும் File, Edit, Layout, Align, Help போன்றவையும் பிறவும் தமிழில் வருவதை - இந்திய மொழிகள் எதிலும் இவ்வாறு இதுவரை செய்யப்பட்டதில்லை. அவ்வாறு செய்யப்பட முடியும் என்பதைப் பற்றி யோசிக்காததாலேயே - அவர்கள் நம்ப மறுத்தார்கள். நாங்கள் ஏதோ படம் வரைந்து கொண்டுவந்து காட்டுவதாகவே முதலில் நினைத்தார்கள். அதை நேரில் இயக்கிக் காண்பித்தும் கூட இது எப்படிச் சாத்தியம் என்ற தொனியிலேயே பேசினார்கள். ஆக, கணிப்பொறி பற்றித் தெரிந்தவர்களையும் கூட உங்கள் பாமரர் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் உலகெங்கும் உதிரியாய்க்

கிடந்த இஸ்ரேலியர்கள் தங்களுக்கென ஒரு தாயகம் அமைந்ததும், கிட்டத்தட்ட இறந்தேபோய்விட்ட ஹீப்ரு மொழியை உயிர்ப்பித்துக்கொண்டதும் நிகழக்கூடிய ஒன்றாகவே வரலாற்றில் பதிவாகியிருக்கிறது. முடியுமா என்ற கேள்விக்கு இடமே இல்லை.

தமிழில் சாத்தியமா என்று கேட்பதைவிட சாதித்துக் காட்ட வேண்டும் என்ற முனைப்பு வேண்டும். Mind space penetration வேண்டும். முடியும் என்பதாக மூளை அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எல்லா மட்டத்திலும் செயல் பட வேண்டும். ஆட்டோ டிரைவரில் இருந்து அமைச்சர் வரையிலும், எப்பொழுது, எப்படி, என்னவெல்லாம் தமிழுக்குச் செய்வது, தமிழில் செய்வது என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

ஆங்கிலம் ஒரு மோகமாக, சமூக அந்தஸ்தின் குறியீடாக நீண்ட நெடுங்காலமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. வணக்கம் என்பதைக்கூட vannakkam என்று ஆங்கிலத்தில் எழுதும் போக்கு இருக்கிறது. நம்மைச் சுற்றியுள்ள, நாம் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் பொருள்களைக்கூட பேப்பர், ஃபேன், டேபிள், ஸ்பூன் என்று வழங்குவதும் நமக்குப் பழக்கமாகிவிட்டது. தமிழ்நாட்டைத் தவிர வேறு எங்கும் இது மாதிரியான அவலம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மழலையர் பள்ளியில் தாய்மொழியில் பேசினால் அபராதம் கட்டவேண்டிய விசித்திரம் இங்குமட்டும்தான் நிலவுகிறது.

தமிழில் முடியுமா என்பதைவிட, முடிந்ததை நாம் அங்கீகரிக்கிறோமா என்பதே கேள்வி. சீன, ஜப்பானிய, கொரிய மொழியில் முடிந்திருப்பது நம்மால் ஏன் முடியாது என்று எதிர்க்கேள்வி கேட்டாலே பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும்.

ஹோட்டலுக்குச் சாப்பிடச் சென்றால் பில் வரும்போது அது ஆங்கிலத்தில் படித்தறியக்கூடிய இடலி, தோசையாகவே இருக்கிறது. நகைக்கடைக்கோ துணிக்கடைக்கோ சென்றால், நாம் வாங்கும் நகை, துணி பற்றிய விவரத்தை ஆங்கிலத்தின் மூலம்தான் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. எங்கள் நோக்கம் தமிழ்நாட்டு கடைப்பொருள்கள், வாங்குவோருக்குப் புரியக்கூடிய தமிழ் மூலமாகவே விற்பனை செய்யப்படவேண்டும் என்பதுதான். வர்த்தகப் பரிவர்த்தனைத் தமிழில் நடத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை வேண்டும். நீங்கள் சொன்ன பெட்டிக்கடையில் தமிழில் பில்போடுவது வரையிலான தொழில்நுட்பம் தயார் நிலை யிலேயே இருக்கிறது. பயன்படுத்திக்கொள்ளும் பக்குவம்

தான் நமக்கு வரவில்லை.

எதை எடுத்தாலும் இங்கிலீஷ் இங்கிலீஷ் என்று பேசும் நம்பில் யாருக்கும் இங்கிலீஷில் கனவுகள் வருவதில்லை. தமிழில்தானே கனவுகள் காணுகிறோம். அந்தக் கனவுகளில் சில இப்போது நனவாகியிருக்கின்றன - பதமி என்று, குறளமுது என்று.

பதமி என்பது என்ன?

தமிழுக்கான மென்பொருள். தமிழால் ஆன மென்பொருள். தமிழில் தருகிறோம் என்ற பெயரில் ஆங்கில மூலத்துடன் கூடிய தமிழ்ப் பூச்சுகளாகவே இப்போதைய கணிப்பொறி மென்பொருள்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. எல்லா நிலையிலும் முழுக்க முழுக்கத் தமிழிலேயே இயங்கக்கூடியதாக வெளிவந்திருக்கும் ஒரே மென்பொருள் பதமி. பிற மென்பொருள்களைப் போல, Page Maker, Word போன்ற Windows application மூலம் தமிழைத் திரையில் கொண்டுவரும் அவசியமின்றி நேரடியாகத் தமிழை உள்ளிடவும் பயன்படுத்தவுமான வசதி கொண்டது இது. முன்பயிற்சி ஏதுமில்லாமல் பள்ளிச் சிறுவர் முதல் கிராமத்துச் சோதரர் வரை இயக்கக்கூடிய எளிமையும் தோழமையும் கொண்டது.

குறளமுது என்பது என்ன?

திருக்குறளைப் பற்றி விரிவான விவரங்கள் கொண்ட தமிழ் சி.டி.ராம். திருக்குறளைக் கண்டும் கேட்டும் ரசிக்கத் தக்க விதத்தில் மாணவர், ஆசிரியர், ஆய்வாளர் அனைவர் தேவையையும் கருத்தில் கொண்டு, எண்ணற்ற விவரத் தொகுப்பில் எந்த விவரத்தையும் எளிதில் திரையில் பெறுமாறு வடிவமைக்கப்பட்டது. இது விசைப்பொறியில் Mouse மூலம் இயங்குவது; பல்வகைச் சாதனம் இணைந்த மல்டி மீடியா என்னும் தொழில் நுட்பத்தில் அமைந்தது.

குறளைப் பல்வேறு கோணங்களில் வாசகனுக்கு உணர்த்தும் வகையில், முக்கிய கேந்திரங்கள் அடங்கிய சென்னை வரைபடம் ஒன்று எடுத்த எடுப்பில் திரையில் தோன்றும்.

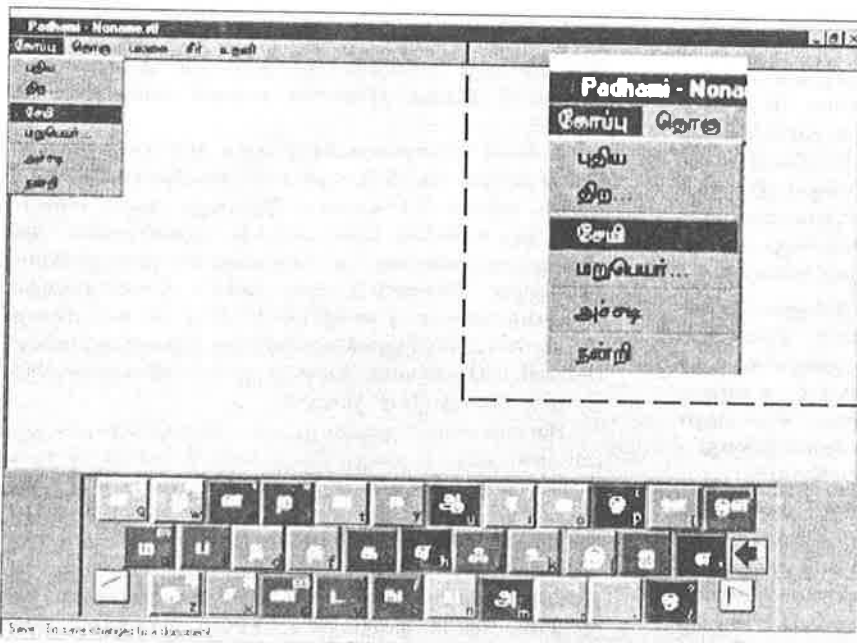
சேத்துப்பட்டில் உள்ள வள்ளுவர் கோட்டமும் எழும்பூரில் இடம்பெறும் கன்னிமாரா நூலகமும் பாரிமுனையில் அமைந்த உயர்நீதிமன்றமும் கீழ்ப்பாக்கத்தில் உள்ள மருத்துவமனையும்

பட உருக்களாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. உரிய பட உருக்களில் க்ளிக் செய்தவுடன் அவ்வவ்விடங்களுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் வேகத்திற்கேற்ப, நவீனத் தொழில் நுட்பத்தில் புதிய எல்லைகளைத் தொட நினைக்கும் நீங்கள், சி.டி.க்குத் திருக்குறளைத் தேர்வு செய்திருப்பதற்கு விசேஷ காரணம் ஏதாவது உண்டா?

விஞ்ஞான வளர்ச்சி பல விஷயங்களில், வேகத்தோடு விவேகத்தையும் கொண்டுவந்து சேர்ந்திருக்கிறது. விவேகம், கருத்துச் செறிவோடு சுருக்கத்தையும் வேண்டியநிற்கிறது. எதையும் சாகசமாக விளக்கிக் கொண்டிருக்க இப்போது நேரமில்லை. பட்டுத் தெறித்தது போன்ற சுருக்கமும் செறிவுமே இருப்பதும் நூற்றாண்டின் காலச்சுவடுகள்.

விஞ்ஞான யுகத்தின் இந்த அடையாளங்களை ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வள்ளுவரிடத்தில் இனங்காண முடிகிறது. நறுக்குத் தெறித்தாற் போல் கருத்துக்களைச்

கருக்கென்று சொல்வதற்காகவே ஒன்றேழுக்கால் அடி மொழிநடையைத் தேர்ந்தெடுத்தவர். ஒன்றேழுக்கால் அடியால் உலகத்தை அளந்தவர். இன்றைக்கேயான பல சிக்கல்களுக்கும் சந்தேகங்களுக்குமான தீர்வுகளை அன்றே யோசிக்க முடிந்தவர்; ஆலோசனைகள் வழங்கியவர். அன்பு, நட்பு, காதல் போன்ற வாழ்வின் அடிப்படைப் பரிமாணங்களையும் கால முழுமைக்குமாக ஆராய்ந்து தெளிந்தவர். அதனாலேயே காலம் வென்ற அவரது இந்த அனுபவத்தெளிவுக்குக் 'குறளமுது' எனப் பெயரிட்டு சி.டி. யாக வழங்கியிருக்கிறோம்.

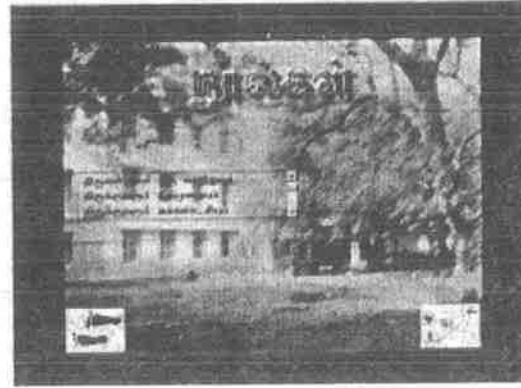
கணிப்பொறிக் கட்டமைப்பில் ஆங்கிலத்தில் சாத்தியமான அத்தனையும் தமிழில் சாத்தியமா? அடுக்கடுக்காக ஏற்படும் கணிப்பொறி தொடர்பான வளர்ச்சியும் பெருக்கமும் விரிவும் புதிய வடிவும் ஆங்கிலச் சாளரத்தின் மூலமே உலகம் அறியும்படி இருக்கிறது. உதாரணமாக விண்டோஸ் 95,97,98 - அடுத்த ஆண்டு விண்டோஸ் 99 வரக்கூடும் - இவற்றை உடனுக்குடன் தமிழுக்குக் கொண்டுவரும் அடிப்படைக் கட்டமைப்போ உரிய வசதிகளோ இல்லாத நிலையில் இந்த இடைவெளியை - நிமிடத்திற்கு நிமிடம் பூதாகரமாக விரியும் வெளியில் நாம் விழுந்து சரிவதை - எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறோம்?

கேள்வியைச் சற்று மாற்றிக் கேட்டால் அதற்கான பதிலும் அதற்குள்ளேயே இருப்பது தெரியும். கணிப்பொறிக் கட்டமைப்பில் ஆங்கிலத்தில் சாத்தியமான அத்தனையும் தமிழில் சாத்தியமா என்பதற்குப் பதிலாக, அத்தனையும் பிற மொழிகளில் சாத்தியமா என்று கேட்க வேண்டும். கேட்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. சீன மொழியில் சாத்தியமாகியிருக்கிறது. ஜப்பானிய, கொரிய மொழிகளில் என இருபதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் சாத்தியமாகியிருக்கிறது. ஏன் தமிழில் ஆகாது?

தொழில் நுட்பம், ஆய்வு போன்ற வசதிகள் தமிழில் இல்லையே என்று வருந்த வேண்டியதில்லை. 20 ஆண்டு காலத் தீவிர ஆராய்ச்சி, வளர்ச்சியின் பின் நமக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிற இத்தகைய வசதிகளின் படியில் நின்று கொள்வதும் அங்கிருந்து இன்னும் மேலே போவதும் இன்னும் செளகரியமானதல்லவா? மேலே செல்ல ஆசையும், முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் இருந்தாலே போதுமானது. பின்னே திரும்பிப் பார்த்து ஆயாசப்பட வேண்டியதில்லை.

தொழிற்புரட்சியின் விளைவுகள் போல், இன்னும் சொன்னால் அதைவிடவும் வேகமாக மின்னல் வேகத்தில் விளைவுகள் நிகழ்கின்றன கணிப்பொறித் துறையில். உதாரணமாக இணையத்தில் நிகழும் அற்புதங்கள் - உண்மையில் இவற்றைக் கண்டு பிரமிப்பதற்குக்கூட சில அடிப்படைப் புரிதல்கள் வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது - இவற்றைத் தமிழ் எப்படிக்கையாளப்போகிறது?

நமக்கு தேவை என்று ஆகிவிடும்போது அது நமக்கு கிடைத்தே தீரும். அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் ஆயிரக்கணக்கான இணைய மையங்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் நிறுவப்பட இருக்கின்றன. அப்போது கன்னியாகுமரியின் கிராமத்துக் கடைக்காரர் தனக்குத் தேவையான சரக்குகளைச் சென்னையிலிருந்து தருவித்துக்கொள்ள இணை

யத்தைப் பயன்படுத்தும்போது தமிழ்மூலமே தொடர்பு கொள்ள வேண்டியிருக்கும். இது போன்ற தேவையின் எண்ணிக்கை காலப் போக்கில் கணிசமாக உயரும். இன்னும் ஒரு சில மாதங்களில் காலச்சுவடும் இணையத்தில் இடம் பெறும்போது அது ஆங்கிலத்தில் இருக்கப்போவது இல்லைவே. தமிழில்தானே இருக்கும். இப்போதே இணையத்தில் ஏராளமான தமிழ் இணையத்தளங்கள் இடம் பெறத் தொடங்கிவிட்டன. உதாரணமாக, தமிழ் இணையம் www.tamil.net இன்தாம் www.intamm.com ஆகியவற்றைச் சொல்லலாம்.

தொழில் நுட்பத்தைத் தமிழில் வடிவமைப்பது பெரிய கம்பத்திரம் இல்லை. பிரமிக்கத் தக்கது என்பதாக நீங்கள் சொல்லுகிற கணிப்பொறித் தொழில் நுட்பத்தில் பல தமிழர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தொழில் நுட்பத்திற்கான சொற்களை வடிவமைப்பதுதான், அவற்றை வழக்கில் கொண்டு வருவதுதான் பெரும் சிக்கலாக இருக்கின்றது. இதற்கென ஒரு குழு அமைக்கப்

பட வேண்டும்; அது பரிந்துரைக்கும் கலைச்சொற்களை விண் விவாதத்திற்கு இடமின்றி தமிழர்களுக்கு மிகப் பிடித்தமான பட்டிமன்றம் எதுவும் நடத்தாமல் - எல்லாத் தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

கணிப்பொறியின் நவீன வளர்ச்சி முகம் நம்மைப் பெருவியப்பிலாழ்த்துகிறது. 'கணிப்பொறியில் புதியவை' (latest in computers) என்பதை இணையத்தில் தேடினால் 111 கோப்புகள் காணப்படுகின்றன. இந்தக் கேள்விக்கு நீங்கள் பதில் சொல்லும் நிமிடத்தில் இந்த எண்ணிக்கை இன்னும் அதிகரித்திருக்கலாம். இயலாமை காரணமாக நாம் கேட்கும் 'இவை அனைத்தும் நமக்குத் தேவைதானா?' என்ற கேள்வியை மீறி நிற்கும் தேவைகளின் பட்டியலே நீளமாக இருக்கிறது. Hot mail, ICQ (I seek you), anti virus போன்ற அதி நவீனத்துக்குத் தமிழைத் தயார்ப்படுத்த முடியுமா? இந்தத் திசையில் உங்கள் பயணத்திட்டம் என்ன?

நாங்கள் 'சென்னை கவிகள்' என்ற அமைப்பை நிறுவிய போது தமிழில் மென்பொருளை கொண்டுவருவதே ஆரம்பத்தில் எங்கள் நோக்கமாக இருந்தது. அதன் பின்னர் தான் ஒரு உண்மை தெரியவந்தது. முதலாவதாக, தமிழில் முடியும் என்பதை அரசியல்வாதியில் இருந்து கிராம வாசிவரை கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க வேண்டியதைப் பிரதானமானதாக உணர்ந்தோம். இது எல்லா மட்டத்திலும் போய்ச்சேர்ந்துவிடும் என்றால் நீங்கள் குறிப்பிட்ட Hot mail, ICQ, anti virus போன்று ஆயிரம் விஷயங்களைத் தமிழில் கொண்டுவர முடியும்.

Hot mail என்ற தொழில் நுட்பம் - இதைத் தொழில் நுட்பம் என்பதுகூடத் தவறு; தொழிற்புரட்சி என்றே இதைக் கூறவேண்டும் - இதன் பிதாமகர் யார் என்று கேட்டால் நீங்கள் நம்பமாட்டீர்கள் - சமீர் பாட்டியா என்ற இந்தியர்! Norton Anti virus என்ற மென்பொருளின் வடிவமைப்பாளர் மணிவண்ணன் என்ற தமிழர். ICQ வடிவமைத்தவர்கள் இஸ்ரேலைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள். இவர்கள் நினைத்திருந்தால், தேவை தீவிரமாக உணரப்பட்டிருந்தால், அவர் வர் தாய்மொழியில் வடிவமைப்பது இவர்களுக்குச் சிரம

மாக இருந்திருக்காது. இப்போதும் கூட, தமிழில் ஒரு anti virus வெளிவந்திருக்கிறது. இதன் பெயர் விஜயன் வைரஸ் நீக்கி என்பது.

இப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் தமிழில் அதிக எண்ணிக்கையில் வரவேண்டும் என்றால் - காலவேகத்திற்கு, இணையாக இல்லை என்றாலும், ஈடுகொடுக்கக்கூடிய கருத்து வளர்ச்சி நமக்கு வேண்டும் - தமிழ் முயற்சிகளுக்கு தேவைப்படும் கட்டமைப்பு வசதிகளையும் நிதி ஆதாரங்களையும் பெரிய நிறுவனங்களும் அரசாங்கமும் செய்து தரவேண்டும்.

தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் இம்முயற்சிகளை ஊக்குவித்து உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். (சினிமா நடிகையின் நாய் எத்தனை குட்டி போட்டது என்பது போன்ற தகவல்கள் தருவதைச் சற்று நிறுத்திக்கொண்டு, தமிழில் கணிப்பொறி தொடர்பாக வந்திருக்கும் புதிய முயற்சிகள் பற்றிய தகவல்களைப் பெரிய அளவில் வெளியிடலாம்.)

இவ்வளவு விஷயங்களும் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்றால், குறைந்தபட்சம் இந்த விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஓரளவு கணிப்பொறிப் பயிற்சி அவசியமல்லவா? இந்தப் பயிற்சியை எல்லாத் தரப்பினருக்கும் அளிக்கும் அவசியமும் இருக்கிறதல்லவா? அடிப்படைக்கல்வி போல் இது ஆக்கப்படுவதற்கு, ஆகும் செலவு பெருந்தடையாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறதே.

எம்.சி.ஏ., பொறியியல் பட்டம் பெற்றவர்கள், கணிப்பொறி பட்டங்கள் பெற்றவர்கள் ஆகியவர்களுக்குத்தான் இந்த விஷயங்கள் புரியும் என்பதில்லை. சென்னை கவிக்கள் என்ற இந்த அமைப்பில் இத்தகைய பட்டதாரி எவரும் இல்லை. கணிப்பொறி பற்றித் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருந்தாலே போதுமானது. இன்றைய முக்கியத் தேவை அதுவாகவே மாறிவிட்ட சூழலில் - படிப்பு என்பதே computer literacy என்று வந்துவிட்ட சூழலில் - ஒவ்வொருவருக்கும் கணிப்பொறிப் பயிற்சி ஓரளவாவது இருக்க வேண்டும் என்பது உண்மையே. இதை எல்லாத் தரப்பினரும் பெறவேண்டும் என்பதும் அவசியமே. நம் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி புகட்டுவதற்கு நாம் கற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம் அல்லவா? அடுத்த தலைமுறையினருக்கான கல்வியைப் புகட்ட - பெரும்பாலும் அந்தக் கல்வி floppy வடிவிலும் CD வடிவிலும் இருக்கும் - நமக்குக் கணிப்பொறி அறிவு அவசியம்தானே.

இந்த அவசியத்தை, தேவையை, நிறைவு செய்து கொள்ள அடிப்படையாக வேண்டியது, கற்றுக்கொண்டே ஆகவேண்டும் என்ற பிடிவாதம்தான். கணிப்பொறிப் பயிற்சியைத் தேவைக்கு ஏற்ப, சில மணிநேரங்களிலும் படிக்கலாம்; சில மாதங்களிலும் படிக்கலாம். இனிவரும் காலங்களில் எல்லாப் பள்ளிகளும் கணிப்பொறி வசதி பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதால் செலவு ஒரு தடையாக இருக்காது. கணிப்பொறிப் பயிற்சி என்பது காலத்தின் கட்டாயம்.

இன்று உள்ள நிலையில் இணையத்தில் தினமணி, தினமலர், கணையாழி போன்ற இதழ்கள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. நாளை, தட்டுப்பாடு காரணமாகவோ வேறு காரணங்களாலோ காகிதம் என்பதே மறைந்துபோய், காலச் சுவடு உள்ளிட்ட எல்லாப் பத்திரிகைகளும் இணையத்தில் மூலமே படிக்கப்பட வேண்டிய காலமும் வரலாம். அப்போது கணிப்பொறியின் தேவையும் பயிற்சியின் தேவையும் இன்னும் தீவிரமாக உணரப்படும்.

தொடர்பு முகவரி :

Manoj Annathurai
2 Reddy Colony, Ramalingapuram,
Chennai 600 012
Phone : 619129 Fax : 091-44-6426557
www.chennaikavigal.com
email: manoj@Chennaikavigal.com

திருக்குறள் பண்பாட்டு ஆய்வு மையம் வழங்கும் வள்ளுவம் (இரு திங்கள் இதழ்)

புதிய பார்வையில் அறிவியல் அணுகுமுறையில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்.

திருக்குறள் தொடர்பாக நிகழும் நிகழ்ச்சிகளின் வரலாற்றுப் பதிவேடு.

அறிஞர்களின் துணையில் மலரும் வாழ்வியல் ஏடு.

நல்ல தாள் - சிறந்த அச்சு - அழகிய
ஓவியங்கள் - சிறந்த வடிவமைப்பு.

திருக்குறள் களஞ்சியம்

திருக்குறள் பற்றி வெளிவந்துள்ள நூல்கள் பற்றிய தகவல் களஞ்சியம்.

ஆயிரக்கணக்கான கட்டுரைகள் பற்றிய அரிய தகவல்கள்.

திருக்குறளை ஆராய்ந்த அறிஞர் பெருமக்களின் ஆய்வுகள்

திருக்குறள் அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள், புலவர்கள் பற்றிய அரிய குறிப்புகள் . . .

விவரங்கட்கு

திருக்குறள் பண்பாட்டு ஆய்வு மையம்
கவிதா நிலையம்
31 பனிபூண்டார் வீதி
விருத்தாசலம் 606 001

வெளிவந்து விட்டது

சாரீரம் ஒரு நகரம் (சச்சிதானந்தன் கவிதைகள்)

மொழியாக்கம் : நிர்மால்யா

டெமி 1 x 8 பக்கம் 64

விலை ரூ. 22

தத்துவார்த்தப் பரிணாமங்கள் மூலம் நவீன கவிதை மொழியின் திசைகளைத் தொடும் சச்சிதானந்தனின் 25 கவிதைகள் அவரது முன்னுரையுடன்.

கடந்த 15 ஆண்டுகளாக சிறு பத்திரிகைச் சூழலில் சச்சிதானந்தனின் கவிதைகளைத் தொடர்ந்து பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மொழி பெயர்ப்பில்.

வெளியீடு

அகரம்

15-B1 சரவணா காம்ப்ளெக்ஸ்
வெள்ளப்பண்டாரத் தெரு
கும்பகோணம் 612 001

கண்டதும் கேட்டதும்

தலித் அல்லாதவர்கள் குடிக்கிற, புலால் உண்கிற விஷயங்களில் தலித்துகளின் வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றுகிறார்கள். ஆனால் நேரிடையான முறையல்ல. திருட்டுத்தனமான முறையில் என்பது எனக்குத் தெரியும். புலால் உண்பதையும் குடிப்பதையும் விடுவது என்பதும் அசிங்கங்களை விடுத்து தூய்மையாக இருக்க முயற்சி செய்வதும் நல்லதல்லவா என்கிற கேள்வி என்னை வாட்டிக்கொண்டே இருக்கிறது.

தலித்துகளும் தலித் அல்லாதவர்களும் சேர்ந்த புரட்சிகர அமைப்புகள் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட ஆசாபாசங்களைக் கொண்டது என்று தோன்றினாலும்கூட, ஒருவகையில் அது குறிப்பிடத் தகுந்தது. புலால் உண்பது, மது அருந்துவது, சிகரெட் புகைப்பது ஆகிய பழக்க வழக்கங்கள் தலித் அல்லாதவர்களுக்கு முற்போக்கின் அடையாளங்களாகத் தோன்றுகிறபோது, இப்படிப்பட்ட பழக்க வழக்கங்களிலிருந்து தள்ளி இருப்பதே பெரும்பாலான தலித்துகளுக்கு முற்போக்கான எண்ணமாக இருக்கிறது. ஒரு விதத்தில் தலித் மற்றும் புரட்சிவாதிகளின் நட்பு புலி மற்றும் யானையின் நட்பைப் போன்றதாகும். இவை இரண்டின் நட்பு கேள்விக்கு அப்பாற்பட்டது. இறைச்சி தின்னும் பழக்கம் கொண்ட புலி நட்புக்காக சைவ உணவுப் பழக்கத்தை மேற்கொள்ள முயற்சி செய்யும்போது, சைவ உணவுப் பழக்கமுள்ள யானை நட்புக்காக புலால் உண்ணுவதற்கு முயற்சி செய்கிறது. இந்தியச் சமூக அமைப்பில் இது போன்ற விஷயங்கள் அசாத்தியமானதெனினும் சாத்தியமாகிற அபூர்வமான சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. நேர்மாறான கருத்துகளுடைய வர்களின் இடையே இருக்கிற உறவும் அபூர்வமானது. ஆனால் இந்த உறவு எந்த அளவு நெருக்கமானது என்பது விவாதத்துக்குரியது.

கவான்மென்ட் பிராமணன், அரவிந்த் மாளகத்தி
விடியல் பதிப்பகம் (1998)

அப்துல் ரகுமான் -

இது ஒரு தனிமனிதப் பெயர்.

தமிழ் கவிதை வானில் ஒரு நிரந்தர பால்வீதி.

பல கவிஞர்கள் நடந்து பழகிய தாய் வீதி.

தன்னைச்

சூழ்ந்தவர்களிடமும் கவிதை கிளறி

தோப்பானவர்...

அறிவுமதி

அப்துல்ரகுமான் (காலாண்டிதழ்) ஜூலை 1998

சென்னைக்கு வந்த பிறகுதான் உலக இலக்கியத்தோடு அறிமுகம் ஏற்பட்டது என்று கூறினீர்கள், எவ்வாறு, புத்தகங்கள் மூலமாகவா?

கவிதைகளை காலை நேரத்தில் எழுதுவீர்களா, மாலை நேரத்தில் எழுதுவீர்களா, அலுவலகத்தில் எழுதுவீர்களா?

உங்கள் கவிதைகள் தொகுப்பாக வெளிவந்திருக்கிறதா?

உங்கள் கவிதைகள் சர்ச்சைக்கு உள்ளாகிவிடும்போது உங்கள் மனைவியின் reaction எப்படியிருக்கும்?

(28.10.98 சன் டிவியில் 'வணக்கம் தமிழகத்தில்

உயாவும் வரதாராஜனும்

கவிஞர் ஞானக்கூத்தனிடம் கேட்ட கேள்விகளில் சில)

எங்க தாத்தாவைப் புதைச்ச இடத்துல நான்கு நாள் கழிச்ச ஒரு கடுகுசெடி முளைக்கிறது. எப்படி ஒரு கடுகு செடியை எங்க தாத்தா இல்லைன்னு சொல்ல முடியும்!

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்

காலச்சுவடு அக் - டிச '98

இது (விஷ்ணுபுரம்) நாவல்ல, ஸ்தலபுராணம் என்று கூறிய விமர்சனங்களுக்கு ஒரு பதில். ஸ்தல புராணமே ஒரு நாவல்தான். நடையில் மட்டுமே வித்யாசம்.

நாவலாசிரியர் ஐசக் அருமைராஜன்

குமரி டுடே அக்டோபர் '98

நகைச்சுவை என்பதற்கு உங்கள் இலக்கணம் என்ன?

உடனடியாகச் சிரிப்பை உண்டாக்குவது நகைச்சுவை. சிந்திக்க வைக்கக்கூடாது. அதாவது இவன் ஏன் நகைச்சுவை பண்ணானு யாரும் கேட்டுக்கூடாது.

எஸ். வி. சேகர், குமுதம் 17.2.98

'வயாக்ரா' கஸ்தூரியின் ஸ்டில்லைப் பார்த்தது முதல் 'நயாக்ரா'வாக வழிந்தோடும் 'ஜோன்'ளை அணைபோட முடியாமல் தவிக்கிறான் என் நண்பன் ஒருத்தன். ஹி ஹி ஹி ஹி வாசகர் கடிதம், ஜூனியர் விகடன் டிசம்பர் 13, '98

கவிதை :

முற்றுப்பெறாத 'ம்'

ம்

ம்ம்

ம்ம்ம்

ம்ம்ம்ம்

ம்ம்ம்ம்ம்

ம்ம்ம்ம்ம்ம்

ம்ம்ம்ம்ம்ம்ம்

ம்ம்ம்ம்ம்ம்ம்ம்

ம்ம்ம்ம்

ம்ம்ம்

ம்ம்

ம்

அழகிய சிங்கர், நவீன விருட்சம் ஜூலை - டிசம்பர் 1998

படைப்பாளர் தன் முதல் படைப்போடு இதழ் முகவரிக்கு ரூ. 35 சந்தாவாக செலுத்துதல் மிகவும் அவசியம். அடுத்து அனுப்பும படைப்புக்கு சந்தா செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

புதுக்கவிதை பூங்கா

மாணவர்களுக்கான மாத இதழ், டிசம்பர் '98 - ஜனவரி '99

காலச்சுவடு இதழ் 23ல் கண்டதும் கேட்டதும் பகுதியில் ஒரு இலக்கிய சர்ச்சை என்ற தலைப்பில் இலங்கை புதிய பூமி இதழிலிருந்த ஒரு குறிப்பு இடம் பெற்றிருந்தது. இதுபற்றி திரு. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி காலச்சுவடுக்கு எழுதியிருந்த கடிதத்திலிருந்து ஒரு பகுதியையும், அக்கடிதத்தில் அவர் குறிப்பிடும் அறிக்கையின் முக்கியமான பகுதியை தமிழாக்கம் செய்தும் இத்துடன் பிரசுரிக்கிறோம்.

- ஆ.கு.

இலங்கையில் புதிய பூமியில் வெளியான என்னைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பு தங்கள் பத்திரிகையில் மீளப் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் இப்பத்திரிகை என் கைக்கு எட்டவில்லை. ஆனால் சில நண்பர்கள் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கேட்க விரும்பாதவர்களுக்காக நான் எதனையும் எடுத்துக் கூற விரும்பவும் இல்லை. ஆனால் தங்கள் பத்திரிகையில் இந்த மீள் பிரசுரம் வந்ததுன்பின், அந்த விருதுக்கான பின்புலத்தை அவர்கள் வெளியிட்ட வீழாப் பிரசுரம் மூலமாகவே தங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்... இதனை நானே சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளமை எனக்குச் சிறிது அசௌகரியத்தைத் தருகிறது. ஆனால் காலச்சுவடுகூட இத்தகைய ஒரு கருதாப்பிழையினைச் செய்யும்போது சுட்டிக் காட்டுவது முறைமை என்றே கருதுகிறேன்.

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

(அறிக்கையிலிருந்து)

இந்த நிதி 1993இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. . . சென்ற ஐந்தாண்டுகளாக, பண்பாடு மற்றும் கலைத் துறைகளில் படைப்புச் செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டுவரும் அமைப்புகளுக்கும் தனிநபர்களுக்கும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பரிசு வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

இலங்கை தேச விடுதலையின் பொன்விழாவினை முன்னிட்டு, . . . இலங்கையின் பண்பாட்டு வாழ்க்கைக்கு வெவ்வேறு கலைத் துறைகளின்மூலம் உயரிய பங்களிப்பை ஆற்றியுள்ள பதின்மூன்று பேரைத் தேர்வுக் குழு இவ்வாண்டு தேர்ந்தெடுத்துள்ளது. தத்தம் கலைத் துறையில் இவர்கள் செந்நிலையை எட்டியுள்ளனர்; தம் நாட்டில் உயரிய மதிப்பைப் பெற்றுள்ளனர்; வெளிநாடுகளிலும் அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளனர். இவர்களுடைய சாதனைகள் நவீன இலங்கையின் பண்பாட்டுக்கு வளமூட்டி, கலை வாழ்க்கையின் தரத்தை உயர்த்தி, இலங்கைக் கலைத்துறைகளுக்குப் புதிய ஆற்றலையும் திசையினையும் அளித்துள்ளன.

ஆபத்து நீடிக்கிறது

ரஃபிக் சக்காரியா

ஈல்மான் ருஷ்டி இமாம் கோமேனி விதித்த ஃபத்வாவின் இரும்புப் பிடியிலிருந்து விடுபட்டவராகக் காணப்படுகிறார். அவருக்கெதிரான இந்தத் தண்டனையை சமீபத்தில் இரானிய அரசு திரும்பப் பெறும்வரை கடுந்துன்பத்தை அனுபவித்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தலைக்கு மேல் தொங்கிக் கொண்டிருந்த மரண வான் அகன்றுவிட்டதென்ற உணர்வில் இப்போது சுதந்தரப் பறவையாய்த் தன்னை உணர்கிறார். ஆனால் அது உண்மையில் அவ்வாறுதானா? எனக்கு சந்தேகமாயிருக்கிறது. ஃபத்வாவை நிறைவேற்றும் பொறுப்பிலிருந்து இரானிய அரசு விலகிக் கொண்டது அவருக்குச் சற்று ஆசுவாசமளித்திருக்கக்கூடும். ஆனால் அதை ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடன் நிறைவேற்றுவதில் உறுதி கொண்ட வேறு சிலர் இருக்கிறார்கள். பணத்திற்காக இக்காரியத்தைச் செய்ய நிறைந்தவர்கள் இனி வேறுவகை சன்மானங்களுக்காக அதை நிறைவேற்றுவதில் ஆர்வமற்றுப் போகலாம். ஏனெனில் அவை வங்கிப் பணத்தைப் போல் உத்தரவாதம் உடையதல்ல. ஆயினும் தீவிர மதப்பிடியுள்ள ஒரு இஸ்லாமியர் இதை நிறைவேற்றுவதில் திடமாக இருக்கக்கூடும். அங்கேதான் ருஷ்டிக்கு ஆபத்து காத்திருக்கிறது. ருஷ்டியைக் கொல்வதன் மூலம் கொலையாளிக்கு சொர்க்கத்தில் தன்னுடைய இடம் உறுதிபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதற்கும் முன்பு பூமியில் தூக்குமேடை ஏறுவது பற்றி அவருக்குக் கவலையில்லை.

ஒரு விசுவாசிக்கு ஃபத்வாவை நிறைவேற்றுவதென்பது மதரீதியான கடமையா? ஃபத்வா அதனளவில் ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரமோ, ஆணையோ அல்ல. அதன் அடிப்படையான அந்தத்தில் அது ஒரு விளக்கமளித்தலேயாகும். ஒரு இஸ்லாமிய மன்னரோ இஸ்லாமிய நீதிபதியோ (ஹாஜியோ) அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கும்போதுதான் சட்டபூர்வமான நிறைவேற்றத்துக்கு உரியதாகிறது. பின்னரே அது ஆணையாக மாறுகிறது. ருஷ்டியின் விஷயத்தில் கோமேனியின் ஃபத்வாவிற்கு டெக்ரான் ஒப்புதல் அளித்தது. அதன் காரணமாகத்தான் ருஷ்டிக்குப் பலத்த பாதுகாப்பு அவசியமாயிருந்தது. ஒரு மன்னரோ நீதிமன்றமோ ஏற்றுக்கொள்ளாதவரை ஃபத்வா என்பது இஸ்லாமிய மத சட்டங்களில் தேர்ச்சி பெற்ற இஸ்லாமிய இறையியலாளரின் ஒரு அபிப்பிராயம் மட்டுமே. அவர் முஃப்தி என அழைக்கப்படுகிறார். அவர் தனிநபரோ, நீதிமன்றமோ, நிறுவனமோ அதிகாரபூர்வமாகவோ அல்லது அதிகாரப்பூர்வமற்ற வகையிலோ எழுப்பும் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பவர். டியோபாண்டைச் சேர்ந்த ஃபத்வா டார்-அல-உலம், 'ஃபத்வா என்பது மதம் மற்றும் சட்டம் சார்ந்த பிரச்சனையைப் பற்றியக் கேள்விக் கான பதில்' என்று குறிப்பிடுகிறார். 'இந்தப் பிரச்சனை மதம் சார்ந்ததாகவோ சாராததாகவோ இருக்கலாம். திருக்குரானின் வெளிச்சத்திலும், முகம்மது நபி அவர்களின் பரம்பரியத்தின்படியும் தான் பதில் அளிக்கப்பட வேண்டும்.'

ஷியா முஃப்தியின் ஃபத்வாவிற்கும் சுன்னி முஃப்தியின் ஃபத்வாவிற்கும் இடையே வேறுபாடு உண்டு. ஷியாக்களின் ஃபத்வாவிற்கு அதிக அளவில் மத அங்கீகாரமுண்டு, அதிலும் அதை ஒரு இமாம் அளித்திருந்தால். ஷியா, மதகுருமார்களை அங்கீகரிக்கிறது. சுன்னிப் பிரிவில் அவ்வாறில்லை. கோமேனியின் உத்திரவைப்

பொறுத்த வரையிலும் கூட சுன்னி முஃப்திகள் அதற்கு எவ்வித அங்கீகாரமும் அளிக்கவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் கெய்ராவில் உள்ள புகழ்பெற்ற சுன்னிப் பிரிவின் தலைமை இறையியல் மையமான ஜமா-அல்-அசார் அந்த உத்திரவிலிருந்து பகிரங்கமாகவே தன்னை விலக்கிக்கொண்டது. அவர்கள் ஒரு அவிசுவாசிக்குக் கூட நியாயமான விசாரணைக்கு வாய்ப்பளிக்கப்பட வேண்டும்; காரணங்களின்றிக் கொல்லுதல் கூடாது என்று அறிவித்தார்கள்.

இஸ்லாமிய ஆட்சியாளர்கள் ஆட்சியுரிந்த இடைக்காலத்தில் ஷியா மற்றும் சுன்னி முஃப்திகள் நிதித்துறையில் ஒரு பகுதியாகவே இருந்தனர். அதனால் அவர்களது ஃபத்வாக்கள் வலிமை கொண்டதாக இருந்தன. அநேக கலீஃபாக்கள் முஃப்திகளை நீதிமன்றங்களில் நிரந்தரமாக நியமித்தார்கள். அவர்களது ஃபத்வாக்கள் நீதிபதிகளால் மதிக்கப்பட்டு அதிகாரிகளால் நிறைவேற்றப்பட்டன. இந்தியாவில் முகலாய மன்னர்கள் இம்முறையைப் பின்பற்றினர். 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்டோமான் துருக்கியர்கள் காலத்தில் ஷைகுல் இஸ்லாம் தலைமையில் முஃப்திகளின் அதிகாரப் படிநிலை அமைந்திருந்தது. அவர் மட்டுமே ஃபத்வாவை வெளியிடும் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தார். அரசு அதை நிறைவேற்றியது. சமீப காலங்களில் பெரும்பாலான இஸ்லாமிய நாடுகள் முஃப்திப் பதவிகளை ஒழித்துள்ளன. நீதிபதிகள் தங்களுக்குள்ள அறிவாற்றலுக்கேற்பவும் திருக்குரான் மற்றும் 'சுன்னி'வைப் புரிந்து கொண்டதன் வெளிச்சத்திலும் விசாரணை செய்து தங்கள் தீர்ப்புகளை வழங்குகிறார்கள்.

சில நேர்மையற்ற சக்திகள் தங்கள் எதிரிகளை ஒழித்துக்கட்டுவதற்காகவும் ஃபத்வாக்களை முறையற்ற விதத்தில் பிரயோகிக்கின்றனர். அவர்கள் தங்கள் நோக்கங்களை அடைவதற்காக வேண்டுமென்றே சமயநூல்களின் உரைகளைத் திரித்து தவறான விளக்கங்களையும் பொழிப்புரைகளையும் அளிக்கின்றனர். இடைக்கால மன்னர்கள் தங்கள் சுயநலங்களுக்காக இந்த வழிமுறைகளை அவ்வப்போது கையாண்டார்கள். மதவெறியர்கள் இஸ்லாத்தின் பாதுகாவலர்கள் என்கிற போர்வையில் இந்த சக்தி வாழ்ந்த ஆயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு மதப்பற்றுள்ளவர்களின் தாடகளைச் சரிசெய்யவும் அவர்கள் அணியும் அங்கியின் நீளத்தை நிர்ணயிக்கவும் முற்படுகின்றனர். உண்மையில் இந்தச் செயல்களின் மூலம் தங்கள் மதத்தையே அவர்கள் கேலிசெய்கிறார்கள். பல சந்தர்ப்பங்களில் முகம்மது நபி அவர்களால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்ட தனிமனித சுதந்திரத் தின் குரல்வளையை நெறிப்பதுடன் இஸ்லாத்தின் இயங்கியல் தன்மையையும் மலினப்படுத்துகிறார்கள்.

எவ்வாறாயினும் வணக்கத்திற்குரிய ஒரு இமாம் அல்லது முஃப்தி வழங்கும் ஃபத்வாவிற்கு குறிப்பிட்ட அங்கீகாரமும் உணர்வு ரீதியான வரவேற்பும் கிடைக்கிறது. ஃபத்வாவின் தன்மையைப் போலவே அதை வழங்குபவரும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறார் சில நாடுகள் தாங்களே நியமித்துக் கொண்ட முஃப்திகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஃபத்வா போரை ஒன்று மற்றொன்றுக்கு எதிராகப் பிரயோகிக்கின்றன. நல்லதோ கெட்டதோ அவை அரசியல் காரணங்களுக்காகவும் ஃபத்வாவை

ஈல்மான் ருஷ்டி

முறைகேடாகப் பயன்படுத்துகின்றன. உதாரணத்திற்கு, அலிகார் இஸ்லாமிய பல்கலைக்கழக நிறுவனர் சர் செய்யது அகமது கான் இந்திய முஸ்லீம்களுக்குத் தலைமையேற்பதைத் தடுப்பதற்காக அவரது எதிரிகள் மெக்காவின் தலைமை முஃப்தியிடமிருந்து ஃபத்வாவைப் பெற்றார்கள். மதிப்புமிக்க ஷியா முஜாகி தீன்களில் ஒருவரான மிர்சா ஹாசன் ஷிராசி புகைக்கக்கூடாது என்று அளித்த ஃபத்வா இரானில் புகையிலை வியாபாரத்தைத் தனது கட்டுக்குள் வைத்திருந்த பிரிட்டனின் ஏகபோகத்திற்கு முடிவுகட்டிற்று. இன்னொருபுறம் புகழ்பெற்ற கவிஞரும் தத்துவவாதியுமான அல்லாமா இக்பால் அவரது துணிச்சலான கவிதைகளுக்காக ஃபத்வாவின் மூலம் சமூக விலக்குச் செய்யப்பட்டார். ஆனால் இதைப் போன்ற ஃபத்வாக்கள் தோல்வியில்தான் முடிந்தன.

ருஷ்டிக்கு எதிரான ஃபத்வாவை இது மாதிரிக் கருத முடியாது. ஏனென்றால் அது ஷியா முஸ்லீம்களின் இணையற்ற தலைமை மதக் குருவான கோமேனியால் அறிவிக்கப்பட்டது. மேலும் ருஷ்டியின் 'சாத்தானின் கவிதைகள்' உலகெங்குமுள்ள இஸ்லாமியர்களின் உணர்வுகளை ஆழமாகப் புண்படுத்தியிருக்கின்றது. அவர் இதற்காக மன்னிப்புக் கேட்கவோ, புத்தகத்தை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவோ இல்லை. மாறாக இப்போது தனக்குக் கிடைத்திருக்கும் சுதந்திரத்தை இங்கிலாந்திற்கும் இரானுக்கும் இடையிலான சமரசத்தின் விளைவு என்று கருதி பெருமிதம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறார். எனினும் அவரது உயிருக்குள்ள ஆபத்து முழுமையாக நீங்கிவிட்டதாகக் கருத முடியாது.

ரஃபிக் சக்காரியா Mohammed and the Quran என்ற நூலின் ஆசிரியர்
நன்றி : Outlook, அக்டோபர் 26, 1998
தமிழில் : க. லல்லி

மீண்டும் வெளிவருகிறது

காலக்குறி

காலாண்டிதழ்

விலை ரூ.25

ஆண்டுச் சந்தா ரூ.80

வெளிநாட்டுச் சந்தா US \$ 5

சவுதி அரேபியத் தலைநகர் ரியாத்-திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்தது காலக்குறி. இரண்டாண்டு இடைவெளிக்குப் பிறகு 8-வது இதழை சென்னையிலிருந்து தொடங்கி, இனி இங்கிருந்தே வெளிவரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். கலை - இலக்கியத் தளங்களில் கருத்தியல் நெருக்கடி மற்றும் சிறுபத்திரிக்கைச்சூழல் ஜனரஞ்சகத் தளத்திற்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டது போன்ற பல காரணங்களால் சிறுபத்திரிக்கையுலகம் சற்றே தேக்கமுற்றாலும் சில சிறுபத்திரிக்கைகளின் தொடர் பயணத்தால் சிறுபத்திரிக்கைக்குழல் தன் பாரம்பரிய குணாம்சத்தை இழக்காமல் இருப்பது நமக்கு மகிழ்ச்சியே. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் அன்றைய சமூக நெருக்கடிகளை சிறுபத்திரிக்கைகள் பிரதிபலித்து வந்திருப்பது அதற்கேயுரிய சிறப்பம்சம். சிறுபத்திரிக்கை என்றாலே கருத்தியல் குழுக்கள் தங்களின் முரண்பாடுகளையும், விருப்பு வெறுப்புகளையும் காட்டுவதற்கே என்ற மேலெழுந்தவாரியான பொது மக்களின் முணுமுணுப்புகள் சிறிதளவு காணப்பட்டாலும், அதற்கானதல்ல என்று நாம் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் சிறுபத்திரிக்கையுலகம் என்பது ஒரு மொழியின் ஆன்மா அலையும் இடம். (குறி 8 தலையங்கத்திலிருந்து)

காலக்குறியில் ஜமாலன், கோணங்கி, இந்திரன், எஸ்.சண்முகம், அமரந்தா, எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், கலைச்செல்வன், மா.அரங்கநாதன், சா.தேவதாஸ், வேணுகோபால், கா.சிவத்தம்பி, பழமலய், வீ.அரசு, இளையபெருமாள் ... ஆகியோர் பங்களிக்கிறார்கள்.

படைப்புகள் விமர்சனங்கள் மற்றும் சந்தாக்கள்
அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

காலக்குறி

18, அழகிரி நகர் 2வது தெரு

வடபழனி, சென்னை 600 026

36A பள்ளம்

(சிறுகதைகள்)

லக்ஷ்மி மணிவண்ணன்

விலை ரூ. 32

விலங்கின் மூர்க்கம் சார்ந்த உள்ளுணர்வின் ஆழ்ந்த விழிப்பு நிலையில் உறவுகளுக்குள் இருக்கும் வெற்றிடங்களையும் தோற்றங்களையும் இக்கதைகள் சந்திக்கின்றன. இடைவெளிகளும் தனிமையும் நிறைந்த இந்த உறவுகள் உடன்படிக்கைகளின் சாதாரணங்களாக மனிதர்களுக்கிடையிலான எல்லாப் பேச்சுகளையும் கட்டமைத்துள்ளன. எல்லாப் பேச்சுகளின் அடியிலும் ஒளிந்திருக்கும் இந்த இறுக்கமும் ஏளனமும் தன்னழிவும்தான் இந்தக் கதைகளின் ஆதார வசீகரங்களாய் இருக்கின்றன.

மனுஷ்ய புத்திரன்

வெளியீடு

அகரம்

15 B - 1, சரவணா காம்ப்ளக்ஸ்

வெள்ளப் பண்டாரத்தெரு
கும்பகோணம் 612 001

புத்தகம் காலச்சுவடு
பதிப்பகத்திலும் கிடைக்கும்.

ரூ. 32 M.O. செய்க.

தபாலில் அனுப்பி
வைக்கப்படும்.

பதிவுத் தபால் அல்லது

வி.பி.பி.யில் ரூ.40

இ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிப்பாடு

பிரேமானந்தகுமார்

இ.எம்.எஸ்-இன் உயிர் பிரிந்தபோது அறிவார்ந்த சம கால கேரளத்தின் சரிபாதி உயிரும் அத்துடன் பிரிந்துவிட்டது என்று சொல்லலாம். கேரளத்தின் அன்றாடக் கலாச்சார வாழ்வின் நிகழ்ச்சி நிரலை இ.எம்.எஸ். தான் தீர்மானித்து வந்தார். ஆனால் அவருடைய தன்னிச்சையான முடிவென்று இதைக் கூறமுடியாது. மாறாக, விவாதங்களின் வாசலைத் திறக்கும் பணியையே அவர் செய்து வந்தார். கேரளத்தின் கலாச்சார வரலாற்றில் இ.எம்.எஸ். காலகட்டம் என்று ஒன்று உறுதியாக உண்டு. இந்த மனிதரின் சிந்தனைகள் கேரள மக்களின் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய பாதிப்பையும், கேரள வரலாற்றில் அவை உருவாக்கிய சாதக பாதகங்களையும் மறுபரிசீலனைக்கு உள்ளாக்க வேண்டும் என்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். அதனால் அவருடைய அரசியல் செயல்பாட்டுத் தளத்தை இக்கட்டுரை ஒருக்கால் தொடாமலே சென்றுவிடலாம். இருப்பினும் இ.எம்.எஸ். ஒரு அரசியல் ஆளுமை என்பதை மறந்து இதை எழுதத் துணியவில்லை.

இ.எம்.எஸ். என்ற ஒருங்கிணைந்த ஆளுமையில் மூன்று தனித்துவங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக அவர் ஒரு கேரளியர். அந்தப் பார்வையில் கேரள வரலாறு, பண்பாடு, அரசியல், மொழி, இலக்கியம், கலை போன்றவற்றைக் குறித்தெல்லாம் அக்கறையோடு தமது அவதானிப்புகளைத் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் பதிவு செய்து விட்டுப் போயிருக்கிறார். இ.எம்.எஸ்-இன் இத்தனித்துவம் அவருடைய பங்களிப்புகளில் மிக முக்கியமானது என்றும் காலத்தைத் தாண்டி நிற்கக்கூடியது என்றும் அவருடைய மிகப் பெரிய எதிர்நிலை இடது சாரி கருத்தியலாளரான கே. வேணு மதிப்பிடுகிறார்.

கேரளத்தை ஒரு தேசிய இனமாக மதிப்பீடு செய்து 1940, 1950 காலகட்டங்களில் முன்னேற்றங்களுக்கு சித்தாந்த அடிப்படையை உருவாக்க இ.எம்.எஸ். எடுத்த முயற்சிகள், போராட்டங்கள் வரையறை கொண்டதாயினும் வரலாற்றின் பகுதியாக மாறியிருக்கின்றன. 'கேரளம் மலையாளிகளின் தாய்நாடு' என்ற அவரது படைப்பு கேரளச் சமூகத்திற்கு இ.எம்.எஸ். அளித்த மிகப்பெரிய கொடையாகும். கேரள தேசியம் குறித்த இ.எம்.எஸ் இன் பார்வைகள் கேரள மக்கள் பெற்ற விலைமதிப்பற்ற நன் கொடை என்று நவீனச் சிந்தனையாளரான சி.ஜே. தாமஸ் மதிப்பிடுகிறார். 'ஒன்றேகால் கோடி மலையாளிகள்' என்ற அவரது படைப்பு வெகுகாலம் கேரள மக்களின் கொள்கைச் சாசனமாக இருக்கும். முதல் பதிப்பிலேயே 11000 பிரதிகள் விற்ற மற்றொரு அரசியல் நூல் கேரள வரலாற்றில் இல்லை. கேரளத்தின் குழம்பிப்போன பிரச்சினைகள் எல்லாவற்றையும் விளக்கி அவற்றுக்குத் தீர்வுகளும் சொல்லியிருக்கிறார்.

கேரளப் பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஒரு தேசியப் பார்வையில் வரையறுத்து, அதிலிருந்து தோன்றும் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு மாற்றுக்கள் கண்டடைய முயலும் அரசியல் தலைவர் என்ற நிலையில் இ.எம்.எஸ். ஒரு முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்தார்.

இரண்டாவதாக ஒரு இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் என்ற நிலையில் தேசிய அரசியலிலிருந்தும், விடுதலைப் போராட்ட வீரர் என்ற நிலையில் இந்திய தேசிய வரலாறு, சமூகக் கலாச்சார வாழ்க்கை முதலியவை குறித்த ஆழமான அறிவிலிருந்தும் திரட்டிய ஒரு இந்தியத் தனித்துவத்தை இ.எம்.எஸ். இடம் காணலாம். உலகத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தைக் குறித்த மார்க்சிய பார்வையில் இருந்து உருவாகிவந்த ஒரு உலகளாவிய தனித்துவம் இ.எம்.எஸ்.-இன் தனித்தன்மையின் மூன்றாம் பாகம் ஆகும். கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் முடிவுகளுடன் ஒன்றிணையும் ஒரு ஆளுமையை இ.எம்.எஸ்.கொண்டிருந்ததால் அவரது அனைத்துலகத் தனித்துவம் அதிக அளவில் ஒளிவிட முடியவில்லை என்பதும் உண்மை.

கேரளியர் என்ற நிலையில் வாழ்வின் கடைசிக் கட்டத்தில் அவர் மலையாளச் சமூகத்தின் அங்கமாக நிற்கவே முடிவு செய்தார். இ.எம்.எஸ். மலையாளத்தையும் மலையாளம் இ.எம்.எஸ்.ஸையும் அறிந்து தழுவி நிற்க முடிந்தது.

இ.எம்.எஸ்.ஸின் வாழ்க்கை வரலாற்றை சமூகச் சீர்திருத்தங்கள், அரசியல் செயல்பாடுகள் என்று இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். இ.எம்.எஸ்.தன் வாழ்வின் தொடக்க நிலையில் நம்பூதிரிச் சமூகத்தில் நிகழ வேண்டிய மாற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டார். நம்பூதிரிச் சமுதாயம் கேரளத்தின் அடிநிலை மக்களுக்கு மிகுந்த துயரங்களை உருவாக்கி வந்த போதும், சொந்த ஜாதிக்குள் அடைவிடப் பெரிய அநீதிகளாலும் கொடுமைகளாலும் திக்கித்திணறிக் கொண்டிருந்தது. நம்பூதிரிப் பெண்களை விலங்கினமாகவே அச்சமுதாயம் பார்த்தது. இதற்கு எதிராகச் சமுதாயத்தில் விழிப்புணர்வு பெற்ற இளைஞர்கள் வி.டி. பட்டத்திரிப்பாடின தலைமையில் அணிதிரண்டனர். 'நான்' என்ற சொல்லை மிகக் குறைவாக பயன்படுத்தியுள்ள தமது 'சயசரிதை'யில் 'தெய்வங்களுடையவும் பிசாசுகளுடையவும் உலகங்களில் இருந்து மனிதர்களின் உலகத்துக்கு' எவ்வாறு தாம் வந்து சேர்ந்தார் என்பதையும், நம்பூதிரிச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் அதன்பொருட்டு உருவாக்கியதியாகத் தீயில் குதித்த போராட்டத்தின் கதையையும் இ.எம்.எஸ். விவரிக்கிறார். கேரள வாழ்க்கையின் மேல்தட்டில் இருந்த நம்பூதிரிச் சமூகத்தை சமத்துவத்துக்கு இழுத்து வந்ததில் இ.எம்.எஸ்.இன் பங்கைக் கேரள வரலாறு ஒருபோதும் மறக்க முடியாது. 1938ஆம் ஆண்டோடு இ.எம்.எஸ். தனது சயசரிதையை முடித்துக்கொள்கிறார். "கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்திலிருந்து பிரிக்க இயலாத அளவுக்கு இணைந்த எனது பிற்கால வாழ்க்கையை நான் கூறாமலிருப்பதே நல்லது. இயக்கத்தின் வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு 1938முதல் நான் மறைவது வரையிலுமான என் வாழ்க்கையையும் கூறவேண்டியிருக்கும்" என்று தன் சய வரலாற்றை முடிக்கும்போது இ.எம்.எஸ்.-இன் அரசியல் வாழ்க்கைக்கான கதவு முழுமையாகத் திறக்கப்படுகிறது.

அறிவின் ஊற்றாக இருந்தார் இந்த மார்க்சிய குரு. கூர்மையான வரலாற்று அறிவு, மனித சாத்தியத்திற்கு

அப்பாற்பட்ட நினைவாற்றல், தந்திரம் நிறைந்த தர்க்க அறிவு, எதிராளியின் மீதான ஆதரவு ஒருபோதும் வற்றாத உள்ளார்ந்த வலு, எப்போதும் உழைப்பு என்று கழிந்த எண்பத்தொன்பது ஆண்டுகள். இருப்பினும் கட்சியின் அமைப்புக்குள் நின்று பேச நேர்கிறபோது எதிர்கொள்ளும் கருத்துச் சுதந்திரத்தின் வரையறையும், இயக்க அணிகளின் முன் கருத்துக்கள் போய்ச் சேரும்பொருட்டு கூறியதையே திரும்பக்கூறும் வெளிப்பாட்டு முறையும், இ.எம்.எஸ்.-இன் அறிவுச்சுடரை ஓரளவுக்கு மங்கவைத் தன என்று கூறலாம்.

இ.எம்.எஸ்.-இன் படைப்புகள் அனைத்தையும் ஆராய்ந்தாலும் அவற்றினுள் எந்த இடத்திலும் 'இ.எம்.எஸ். இலம்' என்ற ஒன்று பார்க்கக் கிடைக்காது. மார்க்சியச் சித்தாந்த கோட்பாட்டுக்கள் இ.எம்.எஸ்.க்கான இடம், புதிய பாதையை உருவாக்கிய ஒரு சிந்தாந்தியாக அல்ல. நேர்மாறாக ஒரு உரையாசிரியருக்குரிய இடம்தான். தீவிர நடைமுறைவாதி என்ற நிலையில் தத்துவங்களுக்கு பொருள் விளக்கிக் கொண்டுபோவதே அவரது பணியாக இருந்தது. மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், லெனின் படைப்புகளை அருள் மொழிகள் போல் இ.எம்.எஸ். மிக நுட்பமாக விளக்கம் தந்துகொண்டிருந்தார். இதனால் மார்க்சியத்திற்கு ஒரு இந்திய முகத்தை அவரால் தர இயலாது போயிற்று.

இ.எம்.எஸ். போன்று இயக்கத்தில் மிகுந்த செல்வாக்கும், விவரிக்கவும் விளக்கம் கூறவும் திறன்கொண்ட நடைமுறை அறிவுவாதியான ஒரு தலைவருக்கு, எளிதாக சாத்தியப்பட்டிருக்கக்கூடிய மார்க்சியத்தின் இந்தியமயமாக்கம், சித்தாந்த இறுக்கங்களிலும் பிடிவாதங்களிலும் சிக்கி சிறிதளவும் உருக்கொள்ள முடியாமல் போயிற்று.

இந்திய வேதாந்தத்திலும் இந்திய வரலாற்றிலும் அவருக்கிருந்த அறிவும் விரிந்த வாசிப்பும் இதுபோன்ற ஒரு முயற்சியில் அவர் ஈடுபட்டிருக்கும் பட்சத்தில் உறுதுணையாக இருந்திருக்கக் கூடியவை.

மலையாளிகளின் நினைவில் தீர்க்கமான ஒரு வரலாற்று உணர்வை உருவாக்கியது இ.எம்.எஸ்.தான். கருத்துக்களையும் நிகழ்வுகளையும் வரலாற்றின் பகுதியாகப் பார்க்கவும் அவற்றிக்கு விளக்கம் தரவும் இ.எம்.எஸ். கொண்டிருந்த திறன் மிக அதிகம். இத்திறன் அவருடைய கட்டுரைகளை கூறியது கூறல் என்ற குறைக்கு இலக்காகியது என்றும் சொல்லலாம். வரலாற்றை கருத்துருவமாகப் பார்க்கவும் வர்க்கப் போராட்டத்தின் பார்வையில் மதிப்பிடவும் அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் மேலோட்டமான சிந்தனைகொண்ட எதிர்நிலையினரால் பொருட்படுத்தப்படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க செய்தியாகும். கருத்துக்களுக்குரிய இத்தளத்திற்கு அவர்கள் தங்களை எடுத்துச் சென்றிருக்கவேண்டும். வரலாற்றைக் கருத்துக்களமாகக் கண்டு விவாதிப்பதற்கான நல்ல நோக்கு இங்கு முக்கியமானது. ஆகஸ்ட் போராட்டத்தைப் பற்றியோ காந்தியைக் குறித்தோ இ.எம்.எஸ். அளித்த மதிப்பீடுகளுக்கு எதிர்வினைகள் உருவாயின என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவற்றை மேல்நிலை விவாதங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல் பொருட்படுத்தத் தகுதியற்ற விவாத அறிக்கைகளாகக் கீழிறக்க எதிர்நிலையினர் முயன்றனர். நிகழ்வுகளின் வரலாற்றுப் பின்னணியை வாசகனுக்குக் கற்றுத் தருவதுதான் இ.எம்.எஸ்.-இன் ஒவ்வொரு கட்டுரையின் குறிக்கோளாக இருந்தது. மலையாளிகளின் வரலாற்றுப் பிரக்ஞையின் திட்பமான சாராம்சம் இ.எம்.எஸ்.-இன் உருவாக்கம்தான். ஆனால் அவருடைய எதிர்நிலை

இ.எம்.எஸ்-இன் உயில்

இ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிப்பாடு என்ற நான் 1994 மார்ச் மாதம் 28ஆம் தேதி (1169 பங்குனி 14) என் சுயநினைவோடும் யாருடைய வற்புறுத்தல் இன்றியும் சுய விருப்பப்பட்டியும் எழுதும் உயில்.

1. 1909 ஜூன் 13ஆம் தேதி நான் பிறந்ததாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'ஜாதி நிலவுடமை மேலாதிக்கம்' என்று நான் பின்னர் குறிப்பிட்ட சமுதாய அமைப்பு சார்ந்த உயர்நிலைக் குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்தேன்.

2. அதன் பின் இன்றுவரையிலும் சுமார் எண்பத்தைந்து ஆண்டுகளில் முதல் பத்து ஆண்டுகள் தவிர எஞ்சிய காலம் முழுவதும் அந்தச் சமூக அமைப்பின் வேரை அறுக்கும் புரட்சி இயக்கத்தை வளர்க்கவே முயன்று வந்தேன். திரும்பிப் பார்க்கும்போது இதில் எனக்கு ஓரளவு மனநிறைவு இருக்கிறது. அடிப்படையான சமூக மாற்றங்கள் இந்த அளவுக்கு நிகழ்ந்துள்ளதில் என் பங்கும் சிறிய அளவில் இருப்பது எனக்குத் திருப்தி அளிக்கிறது.

3. இந்தச் செயல்பாட்டின் விளைவாக எனக்கும் என் குடும்பத்தினருக்கும் முக்கிய மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. என்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என் குடும்பத்திற்குச் சொந்தமாக இருந்ததும், 1935இல் பங்கு வைத்தவர் பாகமாகப் பங்கீட்டுக் கிடைத்ததுமான குடும்பச் சொத்திலிருந்து நான் முற்றிலும் என்னை விலக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். என் பங்காக நான் பெற்ற சொத்தை முழுவதுமாகக் கட்சிக்கு அளித்துவிட்டேன். கட்சி எனக்கு அளித்த ஊதியத்தைப் பெற்று வாழ்வது என்ற நிலையில்தான் சென்ற சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நாங்கள் வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறோம். அதன் விளைவாகப் பல இன்னல்கள் அனுபவித்தோம். எங்கள் குழந்தைகள் ஓரளவு நல்ல கல்வி பெற்றுத் தன்னிச்சையாக பணிபுரியும் நிலையை அவர்களும் அவர்கள்

குடும்பத்தினரும் பெற்றிருக்கின்றனர்.

4. நான் எழுதியுள்ள புத்தகங்கள் மூலம் கிடைக்கும் ராயல்டி தொகை மட்டுமே இன்று தனிப்பட்ட முறையில் என் சொத்து ஆகும். சுரண்டலற்ற ஒரு சமூக அமைப்பை உருவாக்கக் களவுகண்டு, அந்தக் களவு நிறைவேற்றப் போராடிய மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், லெனின் போன்றோர்களின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் சித்தாந்தங்களைப் பரப்புவதற்கும், அச்சித்தாந்தங்களின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய இந்தியாவை உருவாக்கவும் துணை நிற்கும் செயல்பாடுகளின் ஒரு பகுதியாகச் சென்ற அறுபது ஆண்டு காலத்தில் நான் எண்ணற்ற கட்டுரைகள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், அறிக்கைகள், நூல்கள் எழுதி, சொற்பொழிவுகளும் நிகழ்த்தியிருக்கிறேன். எனது மறைவுக்குப்பின் அவற்றின் பதிப்புரிமை முழுமையாக திருவனந்தபுரத்தில் அலுவலகத்தைக் கொண்ட ஏ.கே.கோபாலன் நினைவு அறக்கட்டளைக்கே சேரவேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறேன்.

5. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (மார்க்சிஸ்ட்) அரசியல் கருத்துக்களை பரப்ப அவசியமான காலம் வரை இந்நூல்கள் தொடர்ந்து வெளியிடப்படும் என்ற உறுதிப்படுத்தவும், அவற்றை வெளியிடுவதன் மூலம் ஏ.கே. கோபாலன் நினைவு அறக்கட்டளை பெறவேண்டிய ராயல்டி தொகை அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதை உறுதிப்படுத்தவும், இப்பணிகளின் நடத்துனராக என் மகன் அனியன் என்று அழைக்கப்படும் இ.எம்.ஸ்ரீதரன் நம்பூதிரிப்பாடையே நியமித்திருக்கிறேன்.

6. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (மார்க்சிஸ்ட்) ஓர் எளிய ஊழியன் என்ற நிலையில் அக்கட்சி எனக்கு அளித்துள்ள பொறுப்புகளில் ஒன்றாகக் கட்சியின் பல்வேறு சொத்துக்கள் உடமைகள் சம்பந்தமான

யாளர்களோ நிகழ்வுகளின் பொருள்சார்ந்த சாரமற்ற கூறுகளில்தான் தங்களுடைய விவாத நியாயங்களுக்கான காரணங்களைக் கண்டுபிடித்தனர்.

கேரள வரலாற்றையும் தேசிய இயக்கத்தின் வரலாற்றையும் மீண்டும் மீண்டும் இ.எம்.எஸ். எழுதுகிறார். வரலாற்றை விவரிக்கும் போது அதில் கல்வித்துறை சார்ந்த பார்வையைத் தவிர்க்கவும், தனது செயல்பாடுகளிருந்தும் அணுகுமுறையிலிருந்தும் உருவாகி வந்த வரலாற்றுப் பார்வையை வெளிப்படையாகத் தெளிவுபடுத்தவும் அவர் கவனம் செலுத்தினார். காந்தியைப் பற்றிய அவருடைய மதிப்பீடுகள் முக்கியமானவையாகும். இந்தியாவில் பெரும்பான்மையாக உழைப்பாளிகளையும் ஏழைகளையும் தேசிய இயக்கத்தில் ஈர்க்கவும் அவர்களை அரசியல் உணர்வு உடையவர்களாக மாற்றவும் முடிந்ததே காந்தியின் சாதனையாக வகுக்கிறார். ஆனால் இந்திய விவசாயிகளை புரட்சியாளராக மாற்றாததும் விவசாயப் போராட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்காததும் காந்தியின் அரசியல் தவறுகள் என்று அவர் மதிப்பிடுகிறார். காந்தியை “மத அடிப்படைவாதி” என்ற அடைமொழியைப் பயன்படுத்தி இ.எம்.எஸ். பின்னர் மதிப்பிட முயன்றார். இந்தப் பிரச்சனையை ஒரு விவாதமாக்க இ.எம்.எஸ். முயன்ற போது எதிர்நிலையினர் அதை ஏற்காமல் பின்வாங்கினர். மதத்தை அரசியலின் குறிக்கோள்களுக்காகப் பயன்படுத்து பவரையேதான் மத அடிப்படைவாதி என்று அழைப்பதாகவும் அந்தப் பொருளில் காந்தியும், ஜின்னாவும் மதவாதிகள் தான் என்றும் இ.எம்.எஸ். அழுத்தமாகக் கூறினார்.

ஆனால் காந்தியும் ஜின்னாவும் மதத்தைப் பயன்படுத்திய முறைகள் மாறுபட்டவை. இதில் காந்தியின் பயன்படுத்திய முறை சரியானது என்றும் ஜின்னாவுடையது

தவறானது என்றும் அறிவுபூர்வமாக இ.எம்.எஸ். வாதிட்டார். தாங்கள் ஏற்கமுடியாதவரை மத அடிப்படைவாதிகள் என்று தூற்றுவதும் குறைகூறுவதும் நமது அரசியலில் மோசமான வழக்கங்களில் ஒன்று என்றும், அதனை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் விவாதத்திற்கு முடிவுரையாக அவர் சுட்டிக்காட்டிய போது அதன் தர்க்க நிலையை மறுக்க முடியவில்லை.

காந்தியத்தின் சக்திமிக்க இந்த எதிர்நிலைவாதி சுதந்திரத்துக்குப் பிந்திய சமூகத்தில் வாழ்ந்திருந்த மிக மேம்பட்ட காந்தியவாதியுமாக இருந்தார் என்பதில் கருத்து வேற்றுமைக்கே இடமில்லை. தமது வாரிசான மகனுக்கு உயிலின் மூலம் இ.எம்.எஸ். அளித்திருந்தது நேஷனல் புக் ஸ்டாலின் ரூ.500 பெறுமான பங்குகள் மட்டுமே. இ.எம்.எஸ். எழுதிய கட்டுரைகளும் புத்தகங்களும் பல லட்சங்கள் பெறுமானம் கொண்ட சொத்தாகும் என்பதை நினைவுகூர வேண்டும். அவரது வாழ்க்கை எளிமையும் நேர்மையும் கொண்டது. பழமையும் வைதிகப்போக்கும் கொண்டும் ஒரு குடும்பத்தில் இருந்து முற்போக்கானதும் நான்திகத்தன்மையும் கொண்ட நகர வாழ்க்கைக்குத் தம்மை மாற்றிக்கொண்ட இ.எம்.எஸ். பின்னர் ஒருபோதும் நிலவுடமை வாழ்வின் நிழல்கூடத் தம்மீது படியவிட்டதில்லை. நிலவுடமை வாழ்க்கையிலிருந்து ஒரு முழுமையான மனித நேய வாழ்க்கைக்குத் தம்மை முற்றாக

கொடுக்கல் வாங்கல்களைச் செய்யும் அதிகாரம் என்னிடம் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. என்னால் இயன்ற அளவு அக்கடமைகளை நிறைவேற்ற முயன்றிருக்கிறேன். என் பேரில் உள்ள மேற்படி சொத்துக்களைப் பொறுத்த வரை என் மறைவுக்குப்பின் எந்தவித சந்தேகமும் எழக் கூடாது என திடமாகக் கருதுவதால் அவை சார்ந்து அடியில் கண்டபடி நான் திட்டவாட்டமாக அறிவிக்கிறேன்.

(அ) எழுத்து மூலம் எனக்கு உரிமைப்பட்ட தேசாபிமானி வாரப் பதிப்பு, நாளேடு இரண்டையும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (மார்க்சிஸ்ட்) கேரள மாநிலக் கமிட்டி அதன் கொள்கைப் பரப்பிற்காக நடத்தி வருகிறது. கட்சியின் கட்டளைப்படி அதன் ஒரு ஊழியன் என்ற நிலையில் மட்டுமே அந்த உரிமையை நான் ஏற்றிருக்கிறேன். அவற்றின்மேல் எனக்கு எந்தவித பாத்தியதையும் இல்லை. மேற்கூறிய தேசாபிமானி நாளேடு, வாரப்பதிப்பு மீது என் வாரிசுகளுக்கு எந்தவித உரிமையும் இல்லை என்றும், என் காலத்திற்குப் பிறகு அவற்றின் உரிமை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (மார்க்சிஸ்ட்) கேரள மாநில கமிட்டியிடமே அந்த கமிட்டி நியமிக்கிற நபர் அல்லது நபர்களிடமே, நிறுவனத்தினிடமே சேரவேண்டும் என்றும், அதனை கேள்வி கேட்பதற்கோ, தடை செய்வதற்கோ என் வாரிசுகளுக்கு எவ்வித உரிமையும் இல்லை என்றும் நான் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றித் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(ஆ) மேற்கூறிய தேசாபிமானி நாளிதழும் பிற வெளியீடுகளும் அச்சிடுவதற்கும் பிற பணிகளுக்குமாக ஒரு ரோட்டரி அச்சகம் வாங்குவதற்கும், அச்சகம் நிறுவ இடம் வாங்குவதற்கும், கட்டிடம் கட்டுவதற்குமாக 1969 முதல் மக்களிடமிருந்து நன்கொடைகள் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் கிடைத்த பணம் பல தவணைகளாக 1956ம் வருட கம்பனிச் சட்டத்தின்கீழ் 2359/71ஆம் எண்ணாக 9.6.1971ல் எர்ணாகுளம் இந்திய

கம்பனிப் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட சிந்தா பிரின்டிங் அன்ட் பப்ளிஷிங் கம்பனி (பி) லிட் என்ற கம்பனியின் பங்கு மூலதனமாக எனது பெயரிலும் பிறர் பெயரிலும் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இனிமேலும் அவ்வாறு வசூலிக்கும் தொகைகள் பங்குகளாக மாற்றப்படும். இதன்படி எனது காலம்வரை எனது பேரிலுள்ள மேற்படி பங்கு தொகை எனக்குச் சொந்தமல்ல என்றும் என் காலத்திற்குப் பின் என் வாரிசுகளுக்கு இந்தப் பங்கில் எந்த உரிமையும் இல்லை என்றும், இந்தப் பங்குகளை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (மார்க்சிஸ்ட்) கேரள மாநில குழுவினர் தீர்மானப்படி கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யலாமென்றும், இதைக் கேள்விக்குட்படுத்தவோ தடை செய்யவோ எனது வாரிசுகளுக்கு எவ்வித உரிமையும் இல்லை என்றும் நான் தெளிவாக அறிவிக்கிறேன்.

(இ) திருவனந்தபுரம் கத்தோலிக் சிரியன் வங்கியில் 184ம் எண்ணாக எனக்குள்ள சேவிங்ஸ் பாங்க் கணக்கில் உள்ள தொகை எனது காலத்திற்குப் பின் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (மா) கேரள மாநில கமிட்டிக்குச் சேரவேண்டும் என நான் அறிவிக்கிறேன்.

(ஈ) கோட்டயம் சாகித்ய கூட்டுறவு சங்கத்தில் எனது பேரில் 7173 முதல் 7177 வரை எண்ணாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள ஒவ்வொன்றும் ரூ.100 பெறுமான ஐந்து பங்குகள் எனது காலத்திற்குப் பின் எனது மகன் இ.எம். ஸ்ரீதரன் நம்புதிரிப்பாடுக்குச் சேரவேண்டும் என்று நான் இதன்மூலம் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்த உயிலில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (மார்க்சிஸ்ட்) பொலிட் ப்யூரோ உறுப்பினரும் கேரள மாநில காரியதரிசியுமான தோழர் இ.கே. நாயனார், மற்றும் எனது மூத்த மகன் டாக்டர் மாலதி தாமோதரன் இவர்களின் முன்னிலையில் நான் கையொப்பமிட்டிருக்கிறேன்.

இ.எம். சங்கரன் நம்புதிரிப்பாடு

மாற்றிக்கொண்ட பரிணாமம் இது. தம் நிலபுலன்களைக் கட்சிக்காக அளித்தார் என்றோ, எழுத்துப் பணியிலிருந்து பெற்ற வருமானத்தை இயக்கத்துக்கு வழங்கினார் என்றோ ஒன்றிரண்டு வரிகளில் சொல்லி இந்த காந்தியவாதியின் வாழ்க்கைசார்ந்த உண்மை உணர்ச்சியை விளக்க இயலாது. இது மிகவும் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகும். மொழிசார்ந்தும் வாழ்க்கைமுறை சார்ந்தும் தன் பிறப் போடு கொண்டு வந்திருந்த நிலவுடமையை அவர் தன் வீட்டு வாசற்படியை மிதிக்க விடவில்லை. ஆடம்பரமான ஒரு காலகட்டத்தின் நடுவில் வாழும்போதும் உண்மை சார்ந்து வாழவேண்டும் என்ற உணர்வை மலையாளிகளுக்கு அவரால் கூற முடிந்தது. நம்பூதிரிப்பாடு என்ற சொல்லை ஜாதிச் சின்னமாகச் சுட்டிக்காட்டி பிற்காலத்தில் பலரும் அவர் மீது சேற்றை வாரிவீசியிருக்கின்றனர். இந்த நம்பூதிரிப்பாடுதான் நம்பூதிரி மக்களின் வேரில் கோடரியை பாய்ச்சியது. அம்மக்களின் பெருமையைக் காத்து வந்தவரே, அவர்களின் பொருளாதாரத் தாழ்விற் குக் காரணமாகிவிட்ட நிலச்சீர்திருத்த மசேதாவில் கையெழுத்திட்டார் என்ற செய்தியை விமர்சகர் வசதியாக மறந்துவிட்டனர்.

இ.எம்.எஸ்.-இன் உள்ளம் தர்க்கப்பூர்வமானது. இயங்கியல் பொருள் முதல் வாதம் சார்ந்தும் இறுக்கமான கட்சி நிலைகள் சார்ந்தும் இத்தர்க்கநிலை காலப்போக்கில் இறுக்கிக்கொண்டே வந்தது.

வழக்கமான புரட்சித் தலைவர்களுக்குரிய உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பை இ.எம்.எஸ். ஒரு போதும் வெளிப்படுத்திய தில்லை. புரட்சிக் கனலில் கருகும் புனிதத் தியாகம் பற்றியோ, வர இருக்கிற சென்றிற விடியல் பற்றியோ அவர் வர்ணித்ததில்லை. தன் வாழ்வின் இரு முக்கிய நபர்கள் என்று கருதிய தம் தாய் பற்றியும், மனைவி பற்றியும் உணர்வுபூர்வமாக மதிப்பிட நேர்ந்த சந்தர்ப்பங்களில் கூட, பகுத்தறிவு சார்ந்த உணர்ச்சியற்ற மொழியே அவரை ஆட்கொண்டிருந்தது.

‘தெய்வங்களும் பேய்களும் நிறைந்த கற்பனை உலகிலிருந்து மனிதர் வாழும் யதார்த்த உலகிற்கு இறங்கி வரும்போது முதன்முதலாக கூறப்படவேண்டிய நபர் எல்லோரையும் போலவே எனக்கும் என் தாய்தான். . . என் பேரில் அளப்பரிய அன்பு அவளுக்கிருந்தது. என் மேலிருந்த பாசம் மிதமிஞ்சிப்போக அவள் இடம்தரவில்லை. அன்றையச் சமூக வழக்கம் சார்ந்து மிகவும் சிறந்த கல்வியைத் தருவது, என் சிறப்பியல்புகளை உருவாக்க அவசியமான முயற்சிகளை மேற்கொள்வது - இவைதான் அவளது குறிக்கோளாக இருந்தது’ என்று தன் ‘சுய சரிதை’யில் எழுதும் இ.எம்.எஸ்., பிற்காலத்தில் தம் மகன் ஸ்ரீதரன் நம்பூதிரிப்பாடு உடன் நடத்திய நேர் உரையில் இவ்வாறு கூறுகிறார்: “அம்மாவுக்கும் மனைவிக்கும் செய்யவேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்ற என்னால் இயலவில்லை என்ற உணர்வு இருக்கிறது. தனி மனிதன் என்ற நிலையிலும் குடும்ப அங்கம் என்ற நிலையிலும் மேற்கொள்ள வேண்டிய கடமைகள் குறித்த உணர்வு ஒருபக்கம், பொதுநல ஊழியனுக்குரிய உணர்வுக் கடமைகள் மறுபக்கம். அரிஸ்டாடில் கூறும் ‘பொலிட்டிகல் அனிமல்’ என்ற கூற்றுக்கேற்ப சில பொறுப்புகள் உண்டு. இந்தப் பொறுப்புகளின் இடையே முரண்பாடு சார்ந்த மோதல்தான் முக்கிய நெருக்கடியாக இருக்கிறது.” இந்த அளவுக்கு உணர்ச்சியின்றி அவரால் தம் சுய வாழ்வைப் பாக்க முடிந்தது. இந்த பல்வேறுபட்ட வாழ்க்கை நிலைகளிலும் இது போன்று தர்க்க ரீதியான அணுகுமுறை அவரிடம் வெளிப்படுகிறது. அறிவு பூர்வமான ஆற்றலுடன் தர்க்கம்சார்ந்த தெளிவும் இணைந்து துலக்கம் பெற்றது. இவ்வளவு கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய, ஆனால் உலர்ந்த ஒரு மொழி நடையைக் கையாண்டு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களையும் கேரளம் முழுக்க மலையாள வாசகர்களையும் தம் ஆதரவாளர்களாக மாற்ற அவரால் முடிந்தது என்பது வியப்புக்குரியதுதான்.

மலையாளத்தில் ஏராளமான வாசகர்களைக்கொண்ட

ஓர் எழுத்தாளராக அவர் விளங்கினார். விடுதலைப் போராட்ட காலத்தைச் சேர்ந்த பிற தலைவர்களைப் போலவே குறையற்ற இலக்கண அமைதிகொண்ட மொழியில் எழுதினார் அவர்.

இலக்கியம் பற்றிப் பழமையான, மாற்றங்களை ஏற்காத பார்வை கொண்ட இ.எம்.எஸ். இலக்கியத்துறை தொடர்பாகவேனும் குறைந்தது 75 ஆண்டுகளுக்கு பின் தங்கியே வாழ்ந்து வந்தார். கட்சியின் இறுக்கமான சட்டகத்தில் நின்று எதையும் பார்க்கப் பழகிவிட்ட கண்ணாடி அவருடையது. கார்ல் மார்க்ஸ் வெளிப்படுத்திய இலக்கிய ரசனைகொண்ட சதந்திர உணர்வுகூட இ.எம்.எஸ்.-இன் இறுக்கமான பார்வையில் இருந்ததில்லை. படைப்பு சமூகத்தின் உருவாக்கம் என்றும், எழுத்தாளன் எப்போதும் சமூகப் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டவன் என்றும், பழமைவாத இலக்கியத்தில் இறுக்கமான அடித்தளத்தின் மேல் காலூன்றி நின்று அவர் பிற போக்குகளுக்கு எதிராக வாசலை அடைத்து வைத்திருந்தார். மலையாளத்தில் படைப்பூக்கம் கொண்ட எல்லா இலக்கிய ஆளுமைகளையும் முன்னேற்ற இயக்கத்திலிருந்து வெளியேறத் தூண்டியதும் இவரது அணுகுமுறைதான். விமர்சகரான கே.பி. அப்பன் ‘தெய்வத்தின் தமையன்’ என்று போற்றிக் கூறிய கேசரி பாலகிருஷ்ண பிள்ளையை ‘பூர்ஷவா முடல் பண்டிதன்’ (பிலிஸ்டன்) என்று மார்க்ஸின் அகராதியின் மிகவும் கீழான வார்த்தை சொல்லி நிந்தித்ததும் இ.எம்.எஸ்.தான். மேற்கத்திய நவீன இலக்கியச் சித்தாந்தங்களை மலையாள மொழியில் அறிமுகப் படுத்துவதில் தீவிரம் கொண்டிருந்த கேசரி பாலகிருஷ்ண பிள்ளை இறுக்கமற்ற நிலையில் இலக்கியத் தத்துவங்களை வரவேற்றபோது அரசியல் இலக்கியத்திற்கோ, இலக்கியம் அரசியலுக்கோ அப்பாற்பட்டதல்ல என்று நம்பியிருந்த இ.எம்.எஸ்.-உம் முற்போக்குக் கலை இலக்கிய இயக்கவாதிகளும் கோபம் கொண்டதில் அதிசயமில்லை.

அரை நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் தாம் தவறு இழைத்து விட்டதாக அவர் தம் அணுகுமுறையைத் தளர்த்திக் கொள்ள முன்வந்தார். அபிப்பிராயம் இரும்புலக்கையல்ல என்று ஆஸ்தான மார்க்ஸியவாதிகளை நினைவுட்டும் ஒரு பாடமாக அந்த கொள்கை மாற்றம் உருக்கொள்ள வில்லை என்பது வருந்தத்தக்க செய்தியாகும். பல இடங்களிலும் தான் தவறு இழைத்துவிட்டதை ஏற்றுக்கொள்ளும் உண்மை உணர்ச்சி இ.எம்.எஸ்.க்கு இருந்தது. ஆனால் அதற்குள் கங்கையில் நிறைய தண்ணீர் பாய்ந்து விட்டிருந்தது. கங்கையில் என்ன, வால்காவிலுங்கூடத் தான். மலையாள இலக்கியம் இ.எம்.எஸ்.ஸையும் முன்னேற்ற இலக்கிய இயக்கத்தையும் தாண்டி வெகுவாக முன்னேறிவிட்டது. முற்போக்குக் கலை இலக்கிய அமைப்பைப் போன்ற ஊழியர் சார்ந்த இயக்கங்கள் அல்ல, மாறாக நவீனத்துவத்தினுடையதும், நவீனத்துவத்தைத் தாண்டிய போக்குகளினதும் வலுவான கூரையுள்ள மற்றொரு கூடாரமே மலையாள இலக்கியம் என்றும், கேசரி பாலகிருஷ்ண பிள்ளைதான் அதன் முன்னோடி என்றும், மலையாள இலக்கிய வரலாறு நிரூபித்துவிட்டது. இருந்தாலும் இ.எம்.எஸ்.-இன் இறுக்கமான நிலைபாடுகள் சென்ற ஐம்பது ஆண்டு காலமாக மலையாள இலக்கியத்தில் படைப்பூக்கம் கொண்ட எண்ணற்ற விவாதங்களுக்கு இடமளித்தது என்ற ஒரு பக்கமும் அதற்கு இருந்தது. மறுபக்கத்தில் பிழைகள் நிறைந்த இ.எம்.எஸ்.-இன் அணுகுமுறை இல்லாதிருந்தால் வெளியீட்டுச் சதந்திரத்தைப் பற்றி மலையாள இலக்கியவாதிகளுக்கு இந்த அளவுக்கு ஆழ்ந்த விழிப்பு உருவாகியிருக்குமா என்ற அளவில் அந்த விவாதங்களுக்கு ஒரு வரலாறு முக்கியத்துவமும் இருக்கிறது.

முதலில் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளராகத்தான் இ.எம்.எஸ். தம் மலையாள இலக்கிய உறவைத் தொடங்குகிறார். அத்துடன் நவீன மலையாள மொழி நடையின் கவித்துவ அழகை அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பே தம் படைப்பின்

மூலம் உறுதிப்படுத்திய பி.டி.பட்டத் திரிப்பாடி நட்பும் அவருக்கிருந்தது. ஆனால் மார்க்ஸிஸ்ட் தத்துவத்தோடு கொண்டிருந்த அளவு கடந்த பாரபட்சமும் சமூக வாழ்விலிருந்து ஏற்றத் தாழ்வும் இ.எம்.எஸ்.எஸ். இறுக்கமான சித்தாந்தவாதியாக மாற்றியது. மலையாள வாசகர்கள் இனி எக்காலத்திலும் படிக்க வாய்ப்பில்லாத எம்.பி. களக்காடு, கே.பி.ஜி. போன்ற எழுத்தாளர்களை மலையாள இலக்கியத்தின் இமய சிகரங்களாக இ.எம்.எஸ். இறுதி வரையிலும் மதித்திருந்தது அவரது பாரபட்சத்தையே காட்டுகிறது. இருப்பினும் மலையாள மொழியின் வளர்ச்சியில் அவருக்கு மிகுந்த அக்கறை உண்டு.

இ.எம்.எஸ்.—இன் மறைவுக்குப்பின் பழைய நகல்லைத் தலைவராக இருந்த பிலிப் எம்.பிரசாத் இவ்வாறு எழுதினார்: 'ஒரு பெரிய அரசமரம் பல்லாயிரக்கணக்கான உயிர்களுக்கு கூடுகட்ட இடமும் நிழலும் கொடுத்தது. நீண்டநாள் வாழ்ந்து கடைசியில் அது பட்டுப்போகும்போது கிராம மக்கள் கண்ணீர் சொரிவது இயற்கை. கருத்துலகைச் சார்ந்த நிழல் பரப்பிய மரம் சாய்ந்துவிட்டது. இங்கே இனி ஆயிரக்கணக்கான ஒளிக்கதிர்களின் பேரழகு வீசட்டும்.' இ.எம்.எஸ். மரணத்தில் அவர் அகந்தை கலந்த மகிழ்ச்சி கொள்கிறார். உண்மையைப் போற்றி வாழ்ந்த ஒரு மனிதரை வாழ்வின் இறுதி நிமிஷம்வரை, சொந்த மக்களுக்காக சொந்த நம்பிக்கையின் ஒளியில் செயல்பட்ட ஒரு கர்ம வீரரை, செயல்பாடற்ற அடுத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்தவருக்கு இவ்வாறு பழிக்க உரிமை உண்டா என்பதே கேள்வி.

மக்கள் தங்கள் ஜீவஓளியாகக் கண்டிருந்த இ.எம்.எஸ்.ஸுக்கு அனந்த கேரள அளித்த பிரிவு உபசாரம் கண்ணீர் தோய்ந்தது. ஒரு விழாக்கோலம் பூண்டுவிட்டதோ என்று தோன்றும் அளவுக்கு கேரள மக்களும் ஊடகங்களும் இ.எம்.எஸ்.ஸுக்கு இறுதி விடை அளித்தனர். கண்ணீரில் தோய்ந்த விடையளிப்பாக அது இருந்தது என்பதுதான் உண்மை. ஒரு அஞ்சலிக் கட்டுரையில், பல ஆண்டுகளாக இ.எம்.எஸ்.—இன் கருத்துக்களை எதிர்த்து வந்த நாவலாசிரியர் ஓ.வி. விஜயன் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

"வணக்கத்துக்குரிய தோழரே, அற்ப விவாதங்களை கேரள மக்கள் மறந்துவிடுவார்கள். ஆனால் நீங்கள் மட்டும் தோன்றாருந்தால் நாங்கள் இன்று இருப்பதைப் பார்க்கலும் மிகச்சிறிய மனிதர்களாகத்தான் இருந்திருப்போம். லால் சலாம்."

(காலச்சுவடுக்காக மலையாளத்தில் எழுதப்பட்ட கட்டுரை)

தமிழில்: எம்.எஸ்.

ஜெயமோகன்

இரு நூல்கள்

ரப்பர்

(மறுபதிப்பு)

1990இல் வெளிவந்த இந்நாவல் யதார்த்தவாதப் பாணியில் நுண்மையான கவித்துவத்துடன் அமைந்திருப்பதாகப் பாராட்டப்பட்டது. அந்த பத்தாண்டுகளில் வந்த சிறந்த தமிழ் நாவல் அதுவே என்று விமரிசகரான என்.எஸ். ஜகன்னாதன் மதிப்பிட்டார். பிழை நீக்கப்பட்ட அழகிய பதிப்பு.

வெளியீடு

அகரம்

15 B -1 சரவணா காம்ப்ளெக்ஸ்
வெள்ளப்பண்டாரத் தெரு
கும்பகோணம் 612 001

நவீனத்துவத்திற்கு பிந்தைய தமிழ்க் கவிதை : தேவதேவனை முன்வைத்து

தமிழ் நவீன கவிதை நவீனத்துவ கவிதையாகவே பிறந்தது என்று வாதிட்டு நவீனத்துவத்தைத் தாண்டி அது நகர வேண்டியதன் தேவையை முன்வைக்கிறது. முக்கியமான முன்னோடியாக கவிஞர் தேவதேவனைக் கண்டு விரிவாக அவர் கவிதைகளை ஆராய்கிறது. நவீனத்துவ இயல்புகள், தமிழ்க் கவிதையின் இதுவரையிலான பரிணாம வளர்ச்சி ஆகியவற்றை சித்தரிக்கிறது. பின்னடைவாக பின்நவீனத்துவம் பற்றிய சுருக்கமான அறிமுகமும் உண்டு.

வெளியீடு

கவிதா பதிப்பகம்

15 மாசிலாமணி தெரு

தி. நகர்

சென்னை 600 017

பெருங்சுவட்டத்தில்

ஒருவன்

(சிறுகதைகள்)

ஆர். வெங்கடேஷ்

'... வெங்கடேஷின் எழுத்துக்கள் சிலிர்ப்பு ஏற்படுத்துபவை.

... அவருக்கு வித்தை காட்டுவதிலோ, சண்டையிடுவதிலோ ஆர்வம் இல்லை. அவருடைய கவனம் அவரைச் சுற்றியுள்ள வாழ்வின் மீதிருக்கிறது. அந்த வாழ்வையும் அந்த மனிதர்களையும், எல்லாக் குறைபாடுகளையும் மீறி, அவர் நேசிக்கிறார். நேசம் எழுத்தாகிறபோது உண்மை அழகு பெறுகிறது."

— மாலன்

விலை ரூ. 25

வெளியீடு

மதி நிலையம்

45 செல்லப் பிள்ளையார்

கோவில் தெரு

இராயப்பேட்டை,

சென்னை 600 014

காற்றில் கலந்த பேரோசை

கடந்த ஆண்டு மார்ச் 7, 8 தேதிகளில் திருநெல்வேலியில் நடந்த காற்றில் கலந்த பேரோசை, விஷ்ணுபுரம், தாவரங்களின் உரையாடல் ஆகிய நூல்கள் பற்றிய கருத்தரங்கின் பதிவுகள் இந்த இதழுடன் நிறைவு பெறுகின்றன. ஒரு கருத்தரங்கு பற்றிய இவ்வளவு நீண்ட பதிவின் அவசியம் குறித்து சில நண்பர்களுக்கு கேள்விகள் இருக்கக்கூடும். நூல்கள் சார்ந்த மதிப்பீடுகளுக்கான இடம் மிகவும் சுருங்கியிருக்கும் ஒரு சூழலில் முக்கியமான நூல்கள் பற்றிய பல்வேறு அபிப்பிராயங்களில் சிலவற்றையேனும் பதிவு செய்வது அவசியம். 'காற்றில் கலந்த பேரோசை' நூல் பற்றி கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளை கடந்த இதழில் பிரசுரித்திருந்தோம். கருத்தரங்கப் பேச்சுகளை பேசிய வரிசையிலேயே இங்கு சுருக்கி வெளியிடுகிறோம். ஒலி நாடா பதிவுகள் ஒரே சீராக இருக்கவில்லை. குறிப்பாக தொ.மு.சி. அவர்களின் பேச்சின் பெரும்பகுதி சரிவரப் பதிவாகவில்லை.

ச. தமிழ்ச்செல்வன்

இந்தக் கட்டுரைகளை தனித்தனியாக படித்த காலத்தில் நன்றாக இருந்தது போலவும் இப்போது ஓட்டு மொத்தமாகப் படிக்கும்போது ஏமாற்றம் அளிப்பதாகவும் உள்ளன. சுந்தர ராமசாமி இயக்கம் சார்ந்த படைப்பாளிகளை எப்போதும் சந்தேகக் கண்ணோடுதான் பார்த்து வந்திருக்கிறார். அரசியல் வாழ்க்கை - கலாச்சார வாழ்க்கை, இதில் கலாச்சார வாழ்க்கையை மையப்படுத்திதான் சு.ரா. இயங்குகிறார். அரசியல் வாழ்வு படைப்பாற்றலை அழித்துவிடும் என்ற கருத்தும் தொடர்ந்து அவரிடம் வெளிப்படுகிறது. புரட்சி சமீபத்து விட்டது என்று நம்பிய கடைசித்தலை முறை நான் என்று குறிப்பிடுகிறார். அதை அவர் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? நாங்கள் இன்னும் நம்பிக் கொண்டு தானிருக்கிறோம். இயக்கம் சார்ந்த படைப்பாளிகள் யாருமே தேற மாட்டார்கள் என்ற கருத்து அவரிடம் காணப்படுகிறது. அத்தகையவர்களில் முக்கியமான சில படைப்பாளிகள் பெயரை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சுந்தர்வன், என். எஸ். கே., அம்பலம், லிங்கன், தனுஷ்கோடி ராமசாமி, அசுவகோஷ், வேல ராமமூர்த்தி, சாரதி, ஞானபாரதி, மும்தாஜ் யாஸ்மின், ரோஜாகுமார், க்ருஷி, உதயசங்கர், பொன்னீலன், பா. செயப்பிரகாசம், கி.ரா.ராஜேந்திரன், புதிய ஜீவா, க.சி. சிவகுமார், போப்பு, பவா. செல்லத்துரை, ஆதவன், வீர வேலுச்சாமி... இவர்களெல்லாம் இயக்கம் சார்ந்த படைப்பாளிகள். மேலாண்மை பொன்னுசாமி, ஜெயகாந்தன் போன்றவர்களைக் கூட விட்டு விடுங்கள். இவர்களைப் பார்த்துத்தான் முஷ்டி உயர்த்துகிற கதைகளை எழுதுகிறவர்கள் என்கிற இமேஜ் உருவாகியிருக்கிறது. நான் குறிப்பிட்ட படைப்பாளிகளெல்லாம் நன்கு எழுதக்கூடியவர்கள். இவர்களை நீங்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டீர்களா என்ற சந்தேகம் எனக்கு வருகிறது.

சு.ரா. தமிழ்ச் சமூகம் பற்றிய கவலைகளை தன் வாழ்நாள் முழுவதும் வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கிறார். அவற்றில் பெரும்பாலானவற்றில் எனக்கு உடன்பாடு தான்.

எம். கோவிந்தன், எஸ். என். நாகராஜன் போன்ற கட்சி சாரா மார்க்சிஸ்டுகளைத் தான் அவருக்கு பிடிக்கிறதோ என்று தோன்றுகிறது. அமைப்பு சார்ந்த மார்க்சிஸ்டுகளின் பெயர்களை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமா? சுந்தர ராமசாமி கட்சிக்குள் இருந்து போராடி இறுக்கம் தாளாமல் வெளியே வந்தவர் என்கிற ஒரு தோற்றம் உள்ளது. அது தவறு. அவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருந்ததே கிடையாது.

தமிழ்ச்சமூகம்... தமிழ்ச்சமூகம் என்று நீங்கள் குறிப்பிடும் போதெல்லாம் படித்தவர்களைப் பற்றித்தான் குறிப்பிடுவதுபோல இருக்கிறது. அதற்கு வெளியே ஏராளமான மக்கள் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய சிந்தனைகளை படிக்கக்கூடியவர்கள் தமிழ்

நாட்டில் 1000 பேர்தான் இருப்பார்கள். இந்தச்சூழலில் எவ்வாறு நம்பிக்கையோடு இருக்கிறீர்கள் என்றே தெரியவில்லை. மக்களிடம் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் எனக்கு அவநம்பிக்கைதான் இருக்கு.

அய்யனார்

தமிழ்ச்செல்வன் இயக்கம் சார்ந்த சில படைப்பாளிகளின் பெயர்களைச் சொல்லி இவங்களெல்லாம் நல்ல படைப்பாளிகள் என்று குறிப்பிட்டாங்க. இவங்களை எல்லாம் நான் படிச்சிருக்கேன். இவங்க எல்லாருமே மேலாண்மை பொன்னுசாமி அல்லது பொன்னிலனுடைய பாதிப்பில் எழுதக்கூடியவங்களாக இருக்காங்க. இவங்க யாருமே தமிழ்ச் செல்வனுடைய பாதிப்பு எழுதக்கூடியவங்களாக இல்ல. முற்போக்கு இயக்கத்தவர்கள் நல்ல தரமான படைப்பாளிகளை வாசகருக்கு அறிமுகப்படுத்துவதில்லை. அவங்க எல்லாம் பிற்போக்கானவர்கள் என்ற தவறான கருத்து பரப்பப்படுவதை நேரடியாகவே பார்த்திருக்கேன். தமிழ்ச்செல்வன் குறிப்பிட்ட பல படைப்பாளிகள் தொடர்ந்து வாசிப்பதுகூட இல்லை.

ஞானி

சு.ரா. பெரும்பாலான கட்டுரைகளில் கலைஞன் மற்றும் படைப்பு குறித்துப் பேசுகிறார். அனுபவம் மட்டும் படைப்பாகிவிடாது. கலைஞன் என்பவனுக்கு ஒரு பார்வை இருக்க வேண்டும். அவ்வனுபவம் கூட அப்பார்வையில் பாதிக்கப்பட்டு வாழ்வின் சாரம் சமூகத்தின் சாரத்தோடு இணைந்து அப்படைப்பு உருவாக வேண்டும் என்று சொல்கிறார். படைப்பு இருக்கிற சமூகத்திற்கு ஒரு எதிர்வினை யைத் தரவேண்டும் என்கிற ரீதியில் இதைத் தொகுத்துக் கொள்ளமுடியும். இந்த இடத்தில் கலைக்கு, பார்வைக்கு, சமூகத்திற்கு, காலத்திற்கு முக்கியத்துவம் தருகிறார். அவருடைய கருத்துக்களின் இடைவெளிகளிலிருந்து கலை ஆழ்மனத்திலிருந்து வாழ்வைப் புரட்டிப் போடுவதாக உருவாகிறது என்று நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். சமூகம் பற்றிய அவரது கருத்துக்கள் திட்டவாட்டமாக இல்லாவிட்டாலும்கூட மார்க்சிஸத்தின் மீதான ஒரு பற்று அவரிடம் செயல்படுவதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

சு.ரா. இடதுசாரிகளை தொடர்ந்து சாடுவதாக தமிழ்ச்செல்வன் குறிப்பிட்டார். மார்க்சியத்தில் உள்ள ஒரு போக்கு அரசியலுக்கு முதன்மை கொடுத்து இலக்கியம், கலை, தத்துவம் அனைத்தையும் அரசியலுக்கு கீழமைப்படுத்தி, பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம், கட்சியின் முதன்மை, இலக்கியவாதிக்கு அடுத்த இடம், கட்சித் தலைமையின் விருப்பத்திற்கேற்ப இலக்கியம் படைத்தல் என்பதாகும். சு.ரா. தாக்குவது இந்தப் போக்கைத்தான் என்று நான் புரிந்து கொள்கிறேன். இதில் எனக்கும் முழு உடன்பாடு உண்டு. மார்க்சியத்தில் மெய்யியலுக்கு ஒரு அமுத்தமான இடம்

தமிழ்ச்செல்வன்

உண்டு. இதற்கு முக்கியத்துவம் தந்து அதைப் படிப்பது முக்கியம். அப்போது வாக்கப் போராட்டத்தின் வழியே வாக்கங்களை கடந்து செல்லுதல் பற்றிய புரிதலுக்கு நாம் வர முடியும். மார்க்சிய மெய்யியலின் படி மனிதன் வரலாற்றிற்குத் தேடிச்செல்லும் போது இயற்கையோடும் சமூகத்தோடும் இணைந்து மாபெரும் போராட்டத்தில் சங்கமிக்கிறான். இந்த உணர்வுதான் கவித்துவம். இந்தக் கவித்துவம் சுந்தர ராமசாமியின் கலைக் கோட்பாட்டிற்குள் அங்கும் இங்குமாகக் காணக் கிடைக்கிறது. 1956க்குப் பிறகு சுந்தர ராமசாமி மார்க்சியத்தை கற்றாரா இல்லையா என்பதை நாம் விவாதித்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டாம். மார்க்சியத்தை சுந்தர ராமசாமி மட்டுமல்ல தமிழகத்தின் பெரும் பாலான கட்சி மார்க்சியர்களும் படிக்கவேயில்லை. அதன் ஆழம் அவர்களுக்குத் தெரியாது. கட்சி அதிகாரமோ, பாட்டாளி வாக்க சர்வதிகார அதிகாரமோ, முதலாளித்துவ அதிகாரத்தில் பங்கு பெறுதலோ, எதுவாகட்டும் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதுதான் தங்கள் கடமை என பெரும்பாலான மார்க்சியர்கள் வைத்துக்கொண்டதாலே அதிகாரமற்று இயற்கையோடும் சமூகத்தோடும் தங்களை இணைத்துக் கொள்ளும் பக்குவத்தன்மை அவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை. சு.ரா. மார்க்சியத்தில் ஆழமாக பயணம் செய்திருந்தால் கட்சியை முதன்மைப்படுத்துகிற மார்க்சியத்தை ஒதுக்கி விட்டு மெய்யியலை முதன்மைப்படுத்துகிற மார்க்சியத்தில் ஊன்றி நின்றிருக்க முடியும்.

தாஸ்தாவஸ்கியைப் பற்றிய பெரிய கட்டுரை மிகச் சிறப்பான ஆழமான கட்டுரை. பாரதி, தளையசிங்கம் பற்றிய கட்டுரைகள் ஆழ்ந்த கவனத்திற்குரியவை.

தொ. மு. சி. ரகுநாதன்

அகமனதைப் பற்றிப் பேசும்போது அகமனதில் பாதிப்பு களை நிகழ்த்துவது புற உலகத்தின் நிகழ்ச்சிகளே என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். எழுத்தாளனுக்கு கோட்பாடுகள் வேண்டாம் என்று சொல்வது கூட ஒரு கோட்பாடுதான். அதிகாரத்தை இல்லாமல் ஆக்க முடியாது. யதேச்சாதிகாரமாக மாறாமல், மேலும் மேலும் ஜனநாயகப்படுத்த வேண்டும். மார்க்சியத்தில் வறட்டுத்தனம் நீங்கி ரொம்ப காலமாகிவிட்டது. சுந்தர ராமசாமி இன்னும் 1953இலேயே இருக்கிறார். நாங்க சண்டைபோட்டுத்தான் கலை இலக்கிய பெருமன்றம் ஆரம்பிச்சோம். அது ஒரு தன்னிச்சையான அமைப்பு. கட்சிக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. சோஷலிச யதார்த்தவாதத்தை நானே கேள்வி கேட்டிருக்கிறேன். இந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்பில் நான் மாறு படும் கருத்துகளும் உடன்படும் கருத்துக்களும் இருக்கு. தமிழ்ச் சூழல் பற்றிய அவருடைய அனேக கருத்துகளோடு எனக்கு உடன்பாடு இருக்கிறது.

என்னையெல்லாம் பிரச்சார எழுத்தாளர் எழுதியிருக்கிறார். இருக்கலாம். ஆனால் பிரச்சாரம் இல்லாமல் இலக்கியமே கிடையாது. புத்தகத்தை அச்சடித்து கொண்டு வந்தாலே அது பிரச்சாரம்தான். இருந்தாலும் சுந்தர ராமசாமியின் எழுத்துக்கள் ஆழமான சிந்தனைகள்தான்.

எஸ். டி. லூர்து

நான் தமிழ்த்துறையைச் சேர்ந்தவன். கடந்த இருபது இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் தமிழ்த்துறையிலிருந்து வந்த கட்டுரைகளைப் பார்த்தால் அரைத்த மாவையே அரைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இதிலிருந்து விலகி சுந்தர ராமசாமி பல்வேறு விஷயங்கள் பற்றிய கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார். ஆளுமைகளைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறார். அவற்றில் பல கருத்துகளோடு நான் உடன்படுகிறேன். உடன்படாத கருத்துகள் ஏராளம்.

இந்த நூலுக்கு காற்றில் கலந்த பேரோசை என்பதை விட 'இலக்கிய அரசியல்' என்று பெயர் வைத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். சங்க இலக்கியத்தில் தராதரம் பிரிக்க வேண்டும் என்று சு.ரா. சொல்வதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் சங்க இலக்கியங்கள் தேவையில்லை என்பது போன்ற தொனி ஓரிடத்தில் அவரிடம் வெளிப்படுகிறது. அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன்.

க.நா.சு. பற்றிய கட்டுரையில் க.நா.சு. பண்டிதர்களை எதிர்க்கிறார் என்கிறார். பண்டிதர்கள் என்று கூறும்போது தமிழ்ப்பண்டிதர்களை மட்டும்தான் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் சமஸ்கிருதப் பண்டிதர்களும் உண்டு. ஏனோ அவர்களை விட்டுவிடுகிறார். ஏன் தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் மொழி வெறியைத் தூண்டினார்கள் என்று கேட்கிறார். மற்றவர்கள் தூண்டவில்லையா? பிறமொழி கலவாமல் எழுதவேண்டும் என்று கூறுவது மொழி வெறியாகுமா? இவர்கள் சாதி வெறியைத் தூண்டினார்கள் என்று சொல்கிறார். எப்படி என்பது புரியவில்லை. பண்டிதத்திற்கு எதிராக பார்ப்பனியம் என்ற ஒரு கருத்து உண்டு. அப்படியென்றால் பார்ப்பனியம் சாதிக்கு அப்பாற்பட்டதா? பாரதியிலிருந்து புதுக்கவிதை வரை பண்டிதர்கள் எதிர்த்தார்கள் என்பது உண்மைதான். புதுக்கவிஞர்களிலும் பண்டிதர்கள் இருக்கிறார்கள். எனக்கு மெளனி புரிவதில்லை. என் நண்பர் என்னிடம் சொன்னார் - தனக்கு மெளனியை சுந்தர ராமசாமி தான் புரியவைத்தார் என்று. இது பண்டிதம் இல்லையா?

அடுத்தமாவின் பெயரை க.நா.சு. தன் பட்டியலில் ஏன் சேர்த்துக் கொண்டார் என்று கேட்கிறீர்கள். உங்களுக்கு தெரியாதா? அடுத்தமாவை ஒரு பார்ப்பனப் பெண் என்பதால் தான்.

சுந்தர ராமசாமி

எனக்கும் இயக்கத்திற்கும் இடையில் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாட்டை கிட்டத்தட்ட நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு பிறகு எனது வாழ்க்கைக் குறிப்பில் முதல் முறையாக பதிவு செய்திருக்கிறேன். என்னைப் பற்றிய கற்பனைகளை நண்பர்கள் யாரும் அடையவேண்டியதில்லை. அத்தகைய கற்பனைகளைத் தூண்டும் வண்ணம் நான் எதையும் எழுதியதில்லை. அந்தக் காலத்தில் நான் கட்சியிலிருந்து தியாகங்கள் செய்தேன் என்ற claim எனக்கு இல்லை. கற்பனை செய்ய விரும்புகிறவர்கள் எவ்வளவோ செய்வார்கள். இவற்றை எந்தப் படைப்பாளியாலும் எதிர்கொள்ள முடியாது. ஆனால் ஐந்து வருடங்கள் நண்பர்களுடன் நான் மனப் பதட்டத்துடன் விவாதித்து வந்தது உண்மை. அப்போது கருத்தளவில் என்னுடன் உடன்பட்டவர்கள் யாரும் இயக்கத்தை வெளிப்படையாக விமர்சிக்க முன்வரவில்லை என்பதும் உண்மை. ஒரு குறிப்பிட்ட முற்போக்கு எழுத்தாளர் எப்படிச் செயல்படுகிறார் என்பது பற்றி எனக்கு அக்கறை கிடையாது. ஆனால் தன்னுடைய கருத்தை அவர் மறைப்பதற்கு இயக்கம் ஒரு தூண்டுகோலாக இருக்கிறது என்றால் அது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை. அப்படி இருப்பதாக நான் உணர்ந்தேன். தன்னுடைய கருத்தை மறைத்துக் கொள்வதற்கு படைப்பாளிக்குச் சுந்தர திரம் இல்லை. அது அவனுடைய அடிப்படையான தொழில் சார்ந்த காரியமே அல்ல. கருத்துகள் தோன்றுகிற நேரத்தில், அந்த நிமிடத்தில் போட்டு உடை! சரியா தவறா என்று யார் தீர்ப்புச் சொல்லமுடியும்? யார் சரியான கருத்தைச் சொல்லமுடியும்? காலப்போக்கில் எத்தனையோ கருத்துக்கள் மாறிக்கொண்டு வருகின்றன. எனவே உன்னுடைய கருத்துகளை வெளியே சொல்வதற்கு எந்த முகம் தடையாக இருக்கிறதோ அதை நீ விமர்சிக்கவில்லை என்றால் ஒரு படைப்பாளி என்று சொல்லிக் கொள்ள உனக்கு நாதியும் இல்லை. இயக்கத்திற்கும் படைப்பாளிகளுக்கும் இடையே உள்ள முரண்பாடுகள் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். யார் இயக்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு இருந்தார்களோ அவர்களுக்கு இயக்கம் படைப்பாளியை எப்படி கட்டுப்படுத்துகிறது என்பது என்னை விட அதிகமாகத் தெரியும். ஆனால் அவர்கள் அதைச் சொல்ல மறுக்கிறார்கள். விமர்சனங்களுடன் உறவுகளை அமைப்பிற்குள் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கானச் சூழல் இங்கு இல்லை. நான் குறைந்தபட்ச அனுதாபியாக கட்சியிலிருந்த காலம் லட்சியவாதம் கொடுக்கப்பட்ட புறந்த காலம். அதில் இணைந்திருந்த பலர் மரணத்திற்கும் தயாராக இருந்தனர். நான் மரணத்திற்கு தயாராக இருக்கவில்லை. அவர்களைப் பார்த்து நான் வெட்கப்பட்டேன். அந்த லட்சியவாதிகள் கூட என் கருத்துக்களுக்குச் செவி

சாய்க்கவில்லை என்கிற மனவேதனை எனக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. ஏன் நீங்கள் உங்கள் சிந்தனைகளுக்கேற்ப ஒரு புதிய இயக்கத்தை உருவாக்க வில்லை? ஏன் ஒரு புதியகட்சியை உருவாக்கவில்லை? ஏன் ஒளிந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று யார் வேண்டுமானாலும் கேட்கமுடியும். நான் அந்த மாதிரியான ஆளும் அல்ல, அதுதான் சரியான செயல்பாடா? அதற்கான நபர் நானல்ல. எதிர்வினையாற்றத்தான் என்னால் முடியும். என் நண்பர்கள் எல்லாம் என்னை கைவிட்டார்கள் என்றால் ஏதோ ஒரு கோளாறு உள்ளேயிருக்கிறது என்பதை நான் உணர்ந்தேன். கம்யூனிச விரோதத்தில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. வரலாற்றில் சர்வாதிகாரிகள் தொடர்ந்து வந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். ஆனால் கடைசியாக வந்த சர்வாதிகாரிக்கும் அதற்கு முந்திய சர்வாதிகாரிகளுக்கும் உள்ள முக்கியமான வித்தியாசம் என்னவென்றால் இந்த கடைசி சர்வாதிகாரியிடம்தான் நான் முழுமையாக நம்பிக்கைக் கொண்டிருந்தேன். நம்பிக்கை வைத்தது நான் மட்டுமல்ல. இந்த இடதுசாரி இயக்கத்தால் உலகெங்கிலும் உள்ள தலைசிறந்த படைப்பாளிகள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டார்களோ அந்த அளவிற்கு வேறு எந்த இயக்கத்தாலும் பாதிக்கப்படவில்லை. உலகெங்கிற்கும் விடுதலை இந்தக் கோட்பாட்டால்தான் சாத்தியம் என்று நம்பினார்கள். ஆனால் அவர்கள் நம்பிக்கை சிதைக்கப்பட்டது. அதை அவர்கள் வெளிப்படுத்தினார்கள். அந்தக் கருத்துகள் முக்கியமானவை, நம்பத்தகுந்தவை என்று நான் கருதினேன்.

எம். ஜி. மானி

என் நண்பருடன் கேரளத்தில் ஒரு சன்னியாசி மடத்திற்குப் போனேன். காலை நாலு மணிக்கு நான் இருந்த அறையில், எனக்கு மலையாளம் தெரியாது என்று நினைத்து நான்கைந்து இளம் சன்னியாசிகள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அந்த மடத்தின் மூத்த சன்னியாசிக்கு எதிராக ஒரு சதித் திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். மூத்த சன்னியாசி இரண்டாம் நிலையில் இருப்பவரை ஒதுக்குவது பற்றியும் அவருடைய பிற குறைபாடுகளையும் விமர்சித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சர்வாதிகாரிகள் மடங்களிலும் இருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருக்கிறார்கள். எந்த இயக்கத்தை நான் நம்பி செயல்பட்டேனோ அந்த இயக்கத்திற்கும் பிற அரசியல் இயக்கங்களுக்கும் இடையே அதிக அளவு வேறுபாடு இல்லை. சமய நிறுவனங்களுக்கும் இயக்கத்திற்கும் அதிக வேறுபாடு இல்லை. நிறுவனம் இல்லாமல் கொண்டு செல்ல முடியாது என்பது எல்லோரும் அறிந்ததுதான். சிகை அலங்காரக் கடைகூட ஒரு நிர்வாகம்தான். நிறுவனத்தில் சர்வாதிகாரப் போக்கு உறுப்பினர்களின் பின்தங்கி நிற்கும் விழிப்புணர்ச்சி சார்ந்து செயல்படுகிறது. அவர்களுடைய மூடநம்பிக்கை சார்ந்து செயல்படுகிறது. அவர்கள் தரம்பிரித்து காரியங்களை அறியவேண்டும். தரம் பிரித்தல் என்பது விழிப்புணர்ச்சி சார்ந்த ஞானம். எது தற்காலத்திற்கு மட்டும் சிறுபான்மையினரின் நலன்களை கணக்கெடுத்துக் கொள்கிறது, எது எதிர்காலத்தையும் முழுச் சமூகத்தின் நலன்களையும் கணக்கெடுத்துக் கொள்கிறது என்பது எனக்கு முக்கியம்.

படைப்பில் கலை சார்ந்த வலுக்களை ஓயாமல் வற்புறுத்தி வருகிறேன். எதிர்காலத்திலும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் வற்புறுத்துவேன். கலை சமூகத்துடன் தொடர்புடைய விஷயம். சமூகம் என்றால் மனிதர்கள். ஆனால் படைப்பு வாசகனுடன் உறவு கொள்கிறது என்பது தான் சரியானது. ஏழு அல்லது எட்டுகோடித் தமிழர்களில் ஐயாயிரம் அல்லது பத்தாயிரம் பேர் என்னுடைய எழுத்துகளைப் படிக்கலாம். தீவிரமான எல்லா தமிழ் படைப்பாளிகளின் நிலையும் ஏறத்தாழ இதுதான். நாங்கள் வாசகர்களிடம்தான் பேசுகிறோம். எம்.ஜி.ஆர். மக்களிடம் பேசினார். ஒரு சிறு

வட்டத்திற்குள்ள்தான் எல்லோரும் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். இடதுசாரி எழுத்தாளர்களின் நிலையும் கிட்டத்தட்ட இதுதான்.

டி. கே. சி. எல்லா விஷயங்களையும் தரம் பிரிக்கிறார். அவருடைய கம்பராமாயண ஆராய்ச்சிக்கு அருகில் போவதற்குக் கூட எனக்கு அருகதை கிடையாது. எனவே அதைப் பற்றி நான் விவாதித்தது இல்லை. கடந்த இரண்டாயிரம் வருடத்து சாதனைகள் எல்லாம் ஒரே தரத்தவை அல்ல என்ற சாதாரண கருத்தை - வேறு எந்த மொழியிலும் இது சாதாரண கருத்துதான் - அவர் வெளிப்படையாகச் சொன்னது தமிழ்ச் சூழலில் ஒரு முக்கியமான விஷயம். சடுதி பார்ப்பது என்று கூறுவார். காலத்தின் மாற்றத்தில் பழையதை நீக்கி புதியவற்றைச் சேர்த்தல் என்ற அவருடைய கருத்து சார்ந்தே அவரை மதிப்பிட்டு இருக்கிறேன். சூழலில் பொய்கள் தாண்ட வம் ஆடும்போது இத்தகைய கருத்துகளை முன்வைத்தவர்களை என்னால் நடுநிலையோடு பார்க்க முடியவில்லை.

க.நா.சுவை நான் விமர்சன ரீதியாக பார்க்க முயல்கிறேன். சுமார் இருபத்தைந்து படைப்பாளிகள் தமிழில் அவரால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் யாருமே க.நா.சுவை மறுபரிசீலனை செய்ததில்லை. அவருடைய சமரசங்களைப் பற்றி நான்தான் முதன்முதலாக எழுதினேன். படித்திருக்கிறீர்களா? என்ற புத்தகத்தில் அவர் அடுத்தமாவாடைய பெயரை சேர்த்ததை விமர்சித்தேன். இதற்கு லூர்து ஒரு காரணம் சொன்னார். அந்தக் காரணத்தை நான் மறுக்கிறேன். க.நா.சு. அதில் மு.வ.வினாடைய பெயரையும் சேர்த்திருக்கிறார். மிகவும் எதிர்மறையான சூழலில் இந்த சமரசங்களை அவர் ஏன் செய்தார் என்பது எனக்குத் தெரிவித்திருந்தாலும் அவற்றை விமர்சித்தேன். வேறு மொழிகளுக்கு நம்முடைய மிகச் சிறந்த நூல்களை மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டிருந்தவர் தனக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததும் மிகச் சாதாரணமான படைப்புகளை தேர்வு செய்ததை நான் கேள்வி கேட்டபோது எனக்கும் அவருக்குமான உறவின் தன்மை நிரந்தரமாக மாறிவிட்டது. என் கேள்விகளுக்கு அவர் கடைசிவரை பதில் சொல்லவில்லை.

எந்த மொழியையும் நான் முறையாக கற்கவில்லை. தமிழில் படைப்பு மொழி சார்ந்த ஒரு தேர்ச்சியை நானாக உருவாக்கிக் கொண்டேன். சங்க இலக்கியம் பற்றி நான் ஏன் பேசவில்லை என்றால், சங்க இலக்கியம் தெரியாது; அதனால் பேசவில்லை.

எஸ். ராமகிருஷ்ணன்

சுந்தர ராமசாமியின் பெரும்பான்மையான கட்டுரைகள் கட்டுரை என்ற வடிவத்தில் இருந்தாலும் அவை ஒரு புனைவு மொழியில்தான் செயல்படுகின்றன. தமிழில் புனைவு மொழியில் எழுதக்கூடிய படைப்பாளிகளுக்கும் கட்டுரை என்ற வடிவத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பு என்னவென்று பார்த்தால் படைப்புகள் குறித்தோ, பிற துறைகள் குறித்தோ, நம்முடைய ஆசுவாசங்களை, எண்ணங்களை, கருத்தாக்கங்களை முன் வைக்கக்கூடிய போக்கு மிகவும் குறைவு எனலாம். கட்டுரை என்ற வடிவத்திற்குள் இயங்கிய ஒரே காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த படைப்பாளிகளாக நான் ஜெயகாந்தனையும் சுந்தர ராமசாமியையும் தான் பார்க்கிறேன். ஜெயகாந்தனின் கட்டுரைகளில் தன்னுடைய வாத்தத்தை ஸ்தாபிக்கும் உரத்த குரலில் பேசுபவராக வெளிப்படுகிறார். இதே கால கட்டத்தில் எழுதத் தொடங்கிய சுந்தர ராமசாமியின் கட்டுரைகளில் ஜெயகாந்தன் இயங்கிய அதே மனஉலகம்தான் வெளிப்பட்டது. ஆனால் சுந்தர ராமசாமியின் கட்டுரைகளில் வெளிப்படும் குரல் மிக மெலிதானதாக, உள்முகமானதாக இருந்தது என்று சொல்லலாம்.

இவருடைய கட்டுரைகளின் உள் உலகம் எப்படி கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் எழுத்தாளன் என்ற தனித்த

நபர்மீது தான் தனது அக்கறையின் பிரதானப் புள்ளியை வைக்கிறார். புதுமைப்பித்தனைப் பற்றியோ ஜீவாவைப் பற்றியோ, மெனனியைப் பற்றியோ, க. நா. சு. பற்றியோ எழுதும் போது அவர்களை எல்லாம் ஒரு கதாபாத்திரமாக, புனைவாக மாற்றிவிடுகிறார். இவர்கள் தனிப்பட்ட மனிதர்களாகத் தான் கட்டுரைகளில் உருக்கொள்கிறார்களே தவிர இவர்கள் இயங்கிய உலகம் உருக்கொள்ளவில்லை.

சுந்தர ராமசாமியின் சமூக அக்கறை சார்ந்த கட்டுரைகளை படிக்கும்போது அதில் தொடர்ந்து ஒரு பெரிய 'பொறுப்புணர்ச்சி' செயல்படுவதைப் பார்க்கிறேன். இந்தப் பொறுப்புணர்வு ஒரு fatherly behaviour-லிருந்து வெளிப்படுகிறது. இத்தகைய பொறுப்புணர்வு எனது காலகட்டத்தில் நேர் எதிரான ஒரு மனோநிலையை உருவாக்குகிறது. குடும்பம் என்ற அமைப்பு சீரழிகிறது என்று ஒருவர் சொன்னால் சீரழியட்டும், சீரழிவின்போது என்னவெல்லாம் நடக்கிறது என்பதைப் பாப்போம் என்பவன்தான் இன்று எழுத தாளாக இருக்கிறான். என்னுடைய அப்பாவிடமிருந்து கேட்ட பல விஷயங்களை இவருடைய கட்டுரைகளில் நான் திரும்பக் கேட்கிறேன்.

இலக்கியத்தைப் பற்றிய இவரது அணுகுமுறையை கவனிக்கும்போது அவர் உருவாக்கும் படிமங்கள் பெண் உலகம் சார்ந்தவையாக உள்ளன. புதுமைப்பித்தனைப் பற்றிச் சொல்லும்போது 'அவருடைய மன அறையின் சாவி'கள் என் இடுப்பில் தொங்குவது மாதிரி;' டி.கே.சி. பற்றிச் சொல்லும்போது 'வெண்ணை திரளும் போது மத்தின் அரவமே கேட்காத மாதிரி;' இன்னொரு கட்டுரையில் புதுமைப்பித்தன் கதைகளைப் பற்றிய 'தாம்பூலம் போட்ட படி ஊஞ்சலில் ஆடிக் கொண்டு நின்ற சிறுகதையை தெருவில் இறக்கிவிட்டது போல' இன்னொரு இடத்தில் 'தாம் செய்ய விரும்பியதெல்லாம் முகம் காட்டும் கண்ணாடியை அவர்களுக்கு விளக்காக காட்டியது போல.' இவை எல்லாமே பெண் உலகு சார்ந்த வேறு அவதானிப்புகளை இலக்கிய அவதானிப்புகளாக எடுத்துச் செல்வதுதான். இவை சரியான அளவுகோல்கள் அல்ல.

பிற மொழி போக்குகளோடு ஒப்பிட்டு நம் கலாச்சாரச் சீரழிவுகள் பற்றிப் பேசுகிறார். தமிழ் படைப்புகளை வேறெந்தப் படைப்புகள் வழியாகவும் அணுக வேண்டிய அவசியமில்லை. நமக்கான ஒரு அணுகு முறையை எவ்வாறு உருவாக்குவது என்பது தான் முக்கியமான பிரச்சினை.

சுந்தர ராமசாமியிடம் தான் சொல்கிறவற்றிற்கு தான் தான் நூறு சதவிகிதம் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டும் என்ற ஆதங்கம் தொடர்ந்து இருக்கிறது. இத்தகைய ஒரு நேர்மை தமிழில் வெகு குறைவாகவே இருக்கிறது.

ஓவியா

படைப்பை, படைப்பாளியை புரிந்து கொள்வது தொடர்பான பிரச்சனைகளில் பல வழிகாட்டுதல்களை இந்த நூல் எனக்கு அளித்துள்ளது என்பதை இங்கே பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

இந்த நூல் முழுக்க தமிழர்களின் நிலை குறித்து ஒரு ஆதங்கம் தொடர்ந்து வெளிப்படுகிறது. குறிப்பாக தமிழக அரசியல்வாதிகள், தமிழக எழுத்தாளர்கள், தமிழக வாசகர்கள் பற்றிய அவரது விமர்சனங்களில் பல உண்மைகள் இருக்கலாம். தமிழர்களின் இன்றைய சீரழிவைப் பேசுவதானால் அவன் ஏற்றம் பெற்றிருந்த காலத்தை நாம் அடையாளப்படுத்தியாக வேண்டும். இங்கு நான் எழுப்ப விரும்பும் கேள்வி தமிழன் ஏற்றம் பெற்றிருந்ததாக ஏதாவது ஒரு காலத்தை காட்டியிருக்கிறாரா என்பதுதான். அப்படி அடையாளப்படுத்தியிருப்பதாக என்னால் இந்நூலில் உணர முடியவில்லை. க. நா. சு., வெங்கட் சாமிநாதன் இருவரில்

சுந்தர ராமசாமி வெங்கட் சாமிநாதனையே அதிகம் தோய்ந்து இருப்பதாக எனக்கு ஒரு பிம்பம் ஏற்படுகிறது. 'நம்மை நாம் தனி மனிதர்களாக பார்க்கவே இல்லை. தனி மனிதச் சிந்தனை என்பது இந்திய மரபிலும் சரி, தமிழ் மரபிலும் சரி இருந்ததே இல்லை' என்ற வெங்கட் சாமிநாதனின் கருத்தை சுந்தர ராமசாமி மேற்கோள் காட்டும்போது இவருக்கும் அதில் உடன்பாடு இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. நம்முடைய கலைகளெல்லாம் தொழில் முறை பயிற்சியினால் விளைந்தவை என்றால் தனி மனித வாழ்க்கை என்பதற்கு எந்தச் சமூகத்தை உதாரணமாகச் சொல்கிறீர்கள்? கூட்டு வாழ்க்கை என்பதை எதிர்மறையாகத்தான் காண்கிறீர்களா? தமிழர்களின் சரிவு பற்றிப் பேசும்போதெல்லாம் அதற்கான வரலாற்றுக் கோணங்கள் குறித்து மெளனமே நிலவுகிறது. சுந்தர ராமசாமி அரசியல் ரீதியான பார்வைகளை உடையவர் என்றாலும் பிரச்சினைகளை புரிந்து கொள்வதில் அதற்கான தடயங்கள் எதையும் இந்த நூல் முழுவதும் காணமுடியவில்லை.

பிற சமூகங்களோடு குறிப்பாக மலையாள சமூகத்தோடு ஒப்பிட்டு தமிழ்ச் சூழலை விமர்சிக்கும்போது அவரது கருத்துக்கள் பலவற்றோடு நான் உடன்படுகிறேன். இங்கு நல்ல விஷயங்கள் ஏற்கப்படுவதில்லை. பட்டங்களும் விருதுகளும் உண்மையான அர்த்தத்தில் தமிழர்கள் அல்லாத தமிழர்களுக்கே போய்ச் சேருகின்றன. அதே சமயம் இந்திய அரசியலில் தமிழர்கள் தொடர்ந்து ஒதுக்கப்படும் சூழ்நிலையிலும் இந்த விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

காந்தியைப் பற்றிய அவரது கட்டுரையில் காந்தியின் ஒரு பகுதியை மட்டும் பார்த்து எழுதியது போல உள்ளது. காந்தியை உன்னதமானவராக காட்ட அவருக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் காந்தியைப் பற்றி மிகக் கடுமையான விமர்சனங்கள் இந்த மண்ணில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. காந்தியை உன்னதமானவராகக் காட்டுவதற்கு முன்னால் பெரியார், அம்பேத்கார் போன்றவர்கள் காந்திமீது வைத்த விமர்சனங்களுக்குப் பதிலளித்து விட்டே அம்முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும்.

ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி

கடந்த பதினைந்து வருடங்களாக சுந்தர ராமசாமியின் கட்டுரைகளைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். சில கட்டுரைகளை ஏராளமான முறை படித்திருக்கிறேன். சில வற்றை ஒருமுறைக்கு மேல் படிக்க முடிந்த தில்லை. இந்தப் புத்தகத்தின் தயாரிப்பின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் என்னுடைய பங்களிப்பு இருந்தது எனக்கு மிகுந்த மனநிறைவை அளித்த விஷயம். ஒரு நூலாக படிக்கும் வாசக அனுபவத்தை இதனால் இழக்க நேர்ந்தது. சுந்தர ராமசாமியை நான் படிக்கத் துவங்கியது பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். முதலில் நான் படித்தது - மனுஷ்ய புத்திரன் அதிர்ச்சியில் அவருடைய நாற்காலியில் இருந்து கீழே விழுந்திருவார் என்று நினைக்கிறேன் - சு.ரா.வின் கவிதைகளைத்தான். தமிழல மிகச் சிறந்த படைப்பாளிகளின் புனைக்கதைகள் அல்லாத படைப்புகளைப் படிப்பது மிகுந்த ஏமாற்றம் தரக்கூடிய அனுபவம். உதாரணமாக நீல பத்ம நாபனின் கட்டுரைகள். சுந்தர ராமசாமியின் கட்டுரைகளோடு எந்த அளவு கருத்து முரண்பாடு கொண்டேனோ அந்த அளவு அவற்றில் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. சுந்தர ராமசாமியின் சிந்தனை உலகத்தின் போக்கை முன்று நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். சிறு பத்திரிகைகளின் மறுமலர்ச்சிக்கு முந்திய காலகட்டம் - காற்றில் கலந்த பேரோசை போன்ற கட்டுரைகள். இரண்டாவது கட்டம் சிறுபத்திரிகைத் தன்மை கொண்ட சிறுபத்திரிகை களத்தில் வந்த கட்டுரைகள். மார்க்சியவாதிகளுடன் அவர் தொடர்ந்து

ஓவியா

நடத்திய விவாதம், எதிர்ப்பு இந்தக் கால கட்டத்தில் தான் நடந்தது. மூன்றாவது கட்டம் சிறு பத்திரிகை தன்மைகளிலிருந்து பெருமளவிற்கு வெளியே வந்து அவற்றின் தளத்திற்கு வெளியே தினமணி போன்ற இதழ்களில் எழுதியவை. சுந்தர ராமசாமியின் கட்டுரைகளையும் அதேபோல பிற படைப்பாளிகளின் கட்டுரைகளையும் பல் வேறு தரப்பட்டவர்களும் படிக்கலாம், எதிர் கொள்ளலாம், சிலவற்றைப் பெறலாம் என்று எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஓவியாவின் பேச்சு இதற்கு ஒரு உதாரணம்.

ஜி. எஸ். ஆர். கிருஷ்ணன்

சுந்தர ராமசாமியின் இந்தக் கட்டுரைகள் பல விஷயங்களைப் பற்றி வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி அவர்களை மேலும் படிக்கத் தூண்டும் தன்மை உடையவை. மு. தளைய சிங்கத்தை பற்றிய அவருடைய கட்டுரையை இலக்கு மாநாட்டில் அவர் படித்த போது அதனால் தூண்டப் பட்டு தளையசிங்கத்தைப் படித்தேன். இப்போது இக் கட்டுரையை மீண்டும் படித்தபோது இவ்வளவு ஆழமாக இலங்கையைச் சேர்ந்த தத்துவவாதியான, படைப்பாளியான ஒருவரை அறிமுகப்படுத்த முடியுமா என்று ஆச்சரியமாக இருந்தது. இவ்வளவு அழகான அறிமுகத்தை வேறு யாரேனும் செய்ய முடியுமா என்பது சந்தேகம். அதைப் பற்றி இங்கு யாருமே பேசாதது எனக்கு ரொம்ப ஆச்சரியமாக இருந்தது. சுந்தர ராமசாமி இலக்கியம் தவிர மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி பேசும்போது இவ்வளவு different ஆக இருக்க வேண்டியதில்லை. காந்தியைப் பற்றி, கல்வியைப் பற்றி எல்லாம் அவர் இன்னும் விரிவாகச் செய்யலாமே என்று தோன்றுகிறது. இவை எல்லாம் நிபுணர்கள் பேசவேண்டிய விஷயங்கள் என்று கொண்டால் அவர்கள் முன்வைக்கும் கருத்துகளுக்கு ஈடான கருத்துகள் இவரிடம் இருக்கின்றன.

இந்தத் தொகுப்பில் அவருடைய எதிர்வினைகள் எங்குமே இல்லாதது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. கோவையில் ஜே. ஜே. சில குறிப்புகள் பற்றி நடந்த கூட்டத்தில் அவருடைய பேச்சை முதல்முதலாகக் கேட்டேன். பல நண்பர்கள் ரொம்பக் கடுமையாகவே அந்நாவலை விமர்சனம் செய்தார்கள். சுந்தர ராமசாமி உட்கார முடியாமல் அங்கே உலாவிக்கொண்டிருந்தார். இந்த மிகக் கடுமையான விமர்சனங்களை எப்படி எதிர்கொள்ளப்போகிறார் என்று ரொம்ப ஆர்வமாக காத்துக்கொண்டிருந்தேன். இறுதியில் பிறர் பேசியதை குறிப்புகள் எதுவும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் ஒரு மணி நேரம் எல்லாவற்றிற்கும் பதிலளித்துப் பேசினார். இவ்வளவு சிறப்பான ஒரு பதிலை நான் இதுவரை எங்குமே கேட்டதில்லை. அதை போன்ற எதுவுமே இந்தத் தொகுதியில் இல்லை.

தனிமனிதச் சிந்தனை நமக்கு இல்லை; கலைகள் இலக்கியம் ஆகியவை தனிமனிதனுடையவையாக வரவில்லை; இவை எல்லாம் நமக்குத் தொழில்கள் ஆனதே இதற்குக் காரணம்; எனவே விமர்சனம் இல்லை, தேடல் இல்லை என்ற வெ. சாவின் கருத்தோடு ச. ரா. உடன்படுவதாகவே தெரிகிறது. இதற்கு வெ. சா. கூறும் காரணம் எனக்குச் சரியானதாகப் படவில்லை. இந்தியாவில் ஞானம் என்பதை பெரியது, சிறியது; மேலானது, கீழானது என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். இதில் கலை இலக்கியம் ஆகியவற்றை கீழானதாக, மேம்படுத்தத் தேவை அற்றதாக, பயனுள்ள விஷயங்கள் என்ற அளவில் மட்டும் கருக்கிவிட்டதால் தேடல் போன்றவற்றிற்கு அவற்றில் இடமிருக்கவில்லை. இவற்றிற்கு மேலானது என்று கருதப்பட்ட ஆன்மீகத்தில்தான் தேடலுக்கு இடமிருந்தது. இதை வெ. சாவும், ச. ராவும் உணர்வில்லை.

காந்தியைப் பற்றிய ச. ராவின் கட்டுரை எனக்குப் பிடித்த கட்டுரை. பிடித்ததற்குக் காரணம் காந்தியை அவர் புகழ்ந்

ஜி. எஸ். ஆர். கிருஷ்ணன்

திருப்பது எனக்கும் உடன்பாடானது என்பது மாத்திரம் அல்ல, மிக நுட்பமான சில கவனிப்புகள் அதிலிருந்து என்பதற்காக அதைப் பாராட்டுகிறேன். மதுவிலக்கை பற்றி - ஒரு அறிஞனாக அவருக்கு அது பிடிக்குமா பிடிக்காதா என்பதற்கு மேலாக - ஒரு சமூக அக்கறையோடு அது சில வாக்கியங்கள் வருது. நம் சமூகத்தை அது எப்படி இழிவு படுத்தியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி ரொம்பவும் Perspective ஆன வாக்கியங்களாக அவற்றை நான் பார்க்கிறேன்.

எம். ஏ. நுஃமான்

இலங்கையில் சுந்தர ராமசாமியைப் பற்றி ஒரு நல்ல மதிப்பீடு எல்லோருக்கும் உண்டு. தமிழகத்தில் அவரைப் பற்றி எதிர் துருவ நிலைபாடுகள் இருக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து விலகி அவரைப் பார்க்க வேண்டியது அவசியம். இந்த நூலை வைத்து அவரை ஒரு விமர்சகர் என்று சொல்ல முடியாது. அவர் ஒரு படைப்பாளி. டி. எஸ். எலியட் ஒரு விமர்சகரும் படைப்பாளியுமாக செயல்பட்டார். ச. ராவை அப்படிச் சொல்ல முடியாது.

கோட்பாடுகளையோ விமர்சனத்திற்கு உரிய சில ஒழுங்கு முறைகளையோ அடிப்படையாகக்கொண்டு தன்னுடைய கருத்துகளை இவர் சொல்லவில்லை. ச. ரா. இந்நூலில் தன்னுடைய படைப்புகள், சக படைப்பாளிகள், இலக்கியச் சூழல் பற்றிய கருத்துக்களை வெளிப்படையாக, நேர்மையாக சொல்லியிருக்கிறார். தன்னுடைய படைப்புகளில் பயன்படுத்திய மொழியைத்தான் அவர் இக்கட்டுரைகளிலும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். தமிழ்ச் சூழலின் சீரழிவுகள் பற்றி அவர் மீண்டும் அழுத்தமாகச் சொல்லுகிறார். இதில் எனக்கு கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இது ஏன் என்று அதன் அடிப்படைகளை ஆராயவேண்டும். சிறுபத்திரிகையாளர்கள் வெகுஜன பண்பாட்டை முழுவதும் கலக்கி விடுகிறார்கள். ஆனால் நாம் அதை தீவிரமாகப் பார்க்க வேண்டும், ஆராய வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். சுந்தர ராமசாமியுடன் எனக்கு பல கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. அவரே ஒரு கவிதையில் 'உன் கவிதை நீ எழுது' என்று சொல்லியிருப்பது போல என்னுடைய கருத்துக்களை அவர் பிரதிபலிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நான் அவரை நிராகரிக்கவில்லை. ஆனால் தமிழகத்தில் பல விமர்சகர்கள் ச. ராவை நிராகரிக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு இலக்கியத்திற்கு அப்பாலான வேறு சமூக காரணங்கள் உண்டு என்று நினைக்கிறேன். சமீபத்திலே நிறப்பிரிகையில் இவருடைய கவிதைத் தொகுப்பைப் பற்றிய ஒரு விமர்சனத்தைப் பார்த்தேன். பசுவய்யா கவிதைகளை அவ்விமர்சகர் முற்றாக நிராகரித்திருக்கிறார். பசுவய்யா என்ற பெயரில் வராமல் வேறு ஒரு பெயரில் இந்தத் தொகுப்பு வந்திருந்தால் அதே விமர்சகர் வேறு ஒரு பார்வையை முன் வைத்திருப்பார் என்று நினைக்கின்றேன். ஆசிரியரின் மரணம் பற்றிய கருத்து இவர்களுக்கு வெறும் பேச்சளவு பழக்கம்தான். அவர்கள் மனம் நிறைய பூதாகரமாக ஆசிரியரின் உருவமே இருக்கின்றது. சுந்தர ராமசாமி யாராலும் அழிக்க முடியாத இடத்தை தமிழ் இலக்கியத்தில் பெற்றிருக்கிறார் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. இந்தத் தொகுப்பு நான் பல முறை படிக்கக்கூடியதாக மகிழ்ச்சி தருவதாக இருக்கின்றது. இதைக் கொண்டுவந்த காலச்சுவடு பதிப்பகத்திற்கு என் பாராட்டுகள்.

பிரேம்

ச. ராவின் எழுத்துகளில் திரும்பத்திரும்ப நாம் எதிர்கொள்வது ஒரு கலாச்சார மறுப்பு, கலாச்சார போதாமைகளின் பட்டியல், இது எல்லா பக்கங்களிலும் ஒரு அடிக்குறிப்பு போல உள்ளது. இங்கே கலைக்கு இடமில்லை, கலைஞனுக்கு இடமில்லை, உயர்ந்த கலைச்சிந்தனைகளுக்கு இடமில்லை என்ற ஆதங்கத்தை எல்லா கட்டுரை

களிலும் நான் கேட்கிறேன். கலைஞனை மையமாக வைத்து ஒரு சமுதாயத்தை அளக்கிற தன்மை மிக எதிர் மறையான இடத்திற்கு நம்மைக் கொண்டு போகும் என்பதற்கு வரலாற்றிலிருந்து பல உதாரணங்களைத் தர முடியும். கிரேக்க சமூகத்திலிருந்து பார்த்தோமே என்றால் மிகக் கொடுங்கோன்மையான காலங்களில், உடல்கள் நசங்கி அழுகிக் கொண்டிருந்த சமூகங்களில், கலை உன்னதமான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. இன்று லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலிருந்து மிக அதிகமாக இலக்கியங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்குள்ள அரசியல் பற்றி நமக்குத் தெரியும். இரண்டாம் உலகப்போருக்கு முந்திய காலகட்டங்களில் ஐரோப்பாவில் கலைஞர்கள் சிறப்பிக்கப் பட்டதையும் புதிய புதிய கலை வடிவங்கள் உருவானதையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

நவீனத்துவம் என்பது தமிழ் மண்ணிலிருந்து உருவாகாத போது நாம் அதைப்பற்றி தமிழ் இனக்குழுக்களிடம் பேசமுடியாது. இலக்கியம் பற்றி பேசக்கூடிய அன்னியர்களின் ஒரு கலாச்சாரம் இங்கு உருவாகியிருக்கிறது. தமிழ்க் கலாச்சாரத்தில் இருந்து கொண்டு நவீன இலக்கியம் பேசுகிறேன் என்பது அதன் அடிப்படைகளைப் புரிந்து கொள்ளாமலே பேசுவதாகும். ஏனெனில் இந்தச்சமூகம் ஒரு மூட்டுண்ட தன்மையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த தன்மை சாதிகளோடும், மதங்களோடும், சிறு கலாச்சாரங்களோடும் இணைந்திருக்கும்போது அவற்றில் மற்றொன்றை நாம் நுழைக்க முடியாது. இந்தக் கலாச்சாரம் மற்றொன்றை எதிர்கொள்ளும்போது தான் இந்த போதாமை அல்லது ஒப்பீடு உருவாகிறது. நம்மைப் போன்ற வெளியேறியவர்கள் ஒரு இடத்தில் கூடும்போதுதான் நவீன இலக்கியம் பற்றிப் பேச முடிகிறது. நவீன மனம் இங்குதான் சாத்தியமாகிறது. நம்முடைய இனக்குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள், குலக்குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட இதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கவே முடியாது. தமிழனுடைய அறவியல் மற்றும் அழகியல் பார்வையிலிருந்து முரண்பட்டுத்தான் நவீன இலக்கியம் என்பது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து எப்போதும் விலகியிருப்பதுதான் நம்முடைய சிதறிக்கிடக்கக்கூடிய கலாச்சாரம். இந்தப் போதாமை பற்றிய குரலிலே வரலாற்றையும் மொத்தமான சமூகங்களையும், கலையை அல்லது கலைஞர்களை மையமாக வைத்து அளவிடக்கூடிய பார்வை வெளிப்படுகிறது. இக்கட்டுரைகளின் ஆசிரியர் மனித சுதந்திரம், மனிதத் தனித்தன்மை மீதான அக்கறையினால் பேசுவதாகக் கூறிக்கொண்டாலும் இவ்விதமான ஒழுங்குபடுத்தலினால் இதற்கு நேர் எதிரான, வன்முறையை உருவாக்கக்கூடியதாக மாறக்கூடிய சாத்தியங்கள் எல்லா கட்டுரைகளிலும், நினைவிலி தளத்தில், தொடர்ந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னொரு விஷயம் தமிழ்க்கலாச்சாரத்திற்கு உள்ளே கலை உள்ள பகுதியை கலை இல்லாத பகுதியுடன் ஒப்பிடுவதுபோல, மொத்தத் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தையும் பிற இந்திய கலாச்சாரங்களுடன் ஒப்பிட்டு - இங்கே குறிப்பாக மலையாளம் - போதாமையை உணர்வது. அல்லது மொத்த இந்தியக் கலாச்சாரத்தையும் பாரீசுடன் ஒப்பிடுவது. இந்த ஒப்பீடுகளின் எதிர்மறையான விளைவுகள் என்ன வென்றால் மண்ணிலிருந்து விடுபட்டு, சொர்க்கத்தை நோக்கி, மனிதர்கள் அற்ற இடத்தை நோக்கி நகர்த்திச் செல்லும் தர்க்கத்தினுடைய ஆரம்ப கட்டமாக இது இருக்கிறது.

ஒரு கலைஞன் எப்படியாவது மார்க்சியத்தைவிட்டு வெளியேறிவிடவேண்டும் என்பதும் இக்கட்டுரைகளில் காணப்படுகிறது. அப்போதுதான் கலையைப் பற்றிப் பேச முடியும் என்ற தொனியும், அப்படி வந்தவர்களைப் பற்றி அதிகபட்சமான சிலாக்கியமும், அப்படியாராவது மார்க்சியத்திற்குள்ளேயே செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தால் அது சேற்றில் மலர்ந்த செந்தாமரையைப் போல ஒரு அதிசயம் என்

றும் மார்க்சியத்திற்கும் கலைக்கும் இடையே ஒரு பெரிய குரண்பாட்டை - பார்வை இல்லாமல் ஓவியங்கள் வரைகிறாரே என்பது போல - ஒரு ஒப்பீடு வந்துகொண்டே இருக்கிறது. இந்த ஒப்பீடுகளின் தொடர்ச்சியாகவே கலை பற்றிய பார்வை, சமூகம் பற்றிய பார்வை, தத்துவம் பற்றிய பார்வை இக்கட்டுரைகளின் ஆசிரியருக்கு உருவாகியுள்ளது. அதனாலே தான் மார்க்சியத்தினுடைய போதாமை பற்றிப் பேசும் இவர் எந்த இடத்திலும் இந்தியத் தத்துவங்களின் போதாமை பற்றி நேரடியாகக் குறிப்பிடவில்லை. குறிப்பாக பாரீசில் கழிப்பறைக்குப் போகிறபோதுதான் அது எவ்வளவு மோசமாக இருந்தாலும் இந்தியாவில் இது வரை பார்த்ததைவிட பரவாயில்லை என்று இந்திய சிந் தனை மரபையும் மேலைய மரபையும் ஒப்பிடக்கூடிய ஒரு உள்ளீடான பார்வை வெளிப்படுகிறது. மேற்கத்திய மரபு எவ்வளவுதான் சீரழிந்தாலும் இந்தியச் சீரழிவிலிருந்து பரவாயில்லை என்ற தொனி இதிலே இருக்கிறது. இந்த ஒப்பீடுகளின் மூலம் அவநம்பிக்கை கொண்டுள்ள நபர் தாஸ்தா வெஸ்கியின் உலகம்போல அனைத்தையும் மறுதலித்து இருட்டுக்கும் வெளிச்சத்திற்கும் அப்பால் மனப்பிறழ்வை நோக்கிய இடத்திற்கு சென்றிருக்கவேண்டும்.

இதை எழுதியவருக்கு காந்தியச் சார்பு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அவருடைய எழுத்தில் காந்தியச் சார்பு இல்லை என்பதை நிரூபிக்க முடியும். ஒரு கண்காணிப்புக் கோட்பாடு இந்தக் கட்டுரைகளில் இருக்கிறது - அது காந்தியத்தை சிறப்பித்துக் கூறக்கூடிய ஒன்று. காந்தியை பற்றிய கட்டுரையில் அவரைப் பற்றிய மறைக்கப்பட்ட விபரங்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு அவரைப் பற்றிய புனைவுகளை எடுத்துக்கொண்டு பேசியிருக்கிறார். காந்தியத்தில் இந்தியச் சமூகத்திற்கு பெரிய விடுதலை இருப்பதாக இக்கட்டுரையில் கூறப்படுகிறது. இந்தப் பிரபஞ்சத்தையே கலையை வைத்து அளக்கக்கூடிய இந்த ஆசிரியரிடம், காந்தியச் சமூகமே கலைக்கும் கலைஞனுக்கும் என்ன இடமிருக்கிறது என்ற கேள்வியை முதல் பார்வையிலே நான் கேட்க முடியும். காந்திய மனோநிலையில் ஒழுக்கம் என்பதற்கு இருக்கக்கூடிய அதிகபட்ச இடம் கலைஞனைப் போன்ற சிதறல்களுக்கு இடமளிக்கக்கூடியது அல்ல. மார்க்சியத்திலே சிதறல்களுக்கு எக்கச்சக்கமான இடமிருக்கிறது. கலைஞனுக்கான இடம் பற்றிய ஆதங்கம் இந்த இடத்திலே மொத்தமாக மறுதலிக்கப்படுகிறது. இக்கட்டுரைகளின் ஆசிரியர் தான் நம்புவதற்கும் எதிரான கூறுகளை மொத்தமாக ஒரு இடத்திலே சேர்த்து வைத்திருக்கிறார். இது எப்படிப்பட்டதென்றால் உலக அமைதி தான் நம்முடைய நோக்கம் என்று நிஜமாகவே நம்பக்கூடிய ஒருவர் தம்மையுமறியாமல் ஆயுதங்களுக்கான குறிப்புகளை தன் ஆய்வுக்கூடத்தில் சேர்த்துக் கொண்டிருப்பது போன்றது... இக்கட்டுரையின் குரல்கள் அனைத்தும் எந்த இடத்தையும் சாராத ஒரு அன்னியனாக நின்று தான் ஒலிக்கின்றன. தமிழ்க் கலாச்சாரத்தை ஒரு சுற்றுலாப் பயணியாக, ஒரு யாத்திரிகனாக நின்று பலவற்றைச் சொல்லும் உரிமை அனைத்தையும் கொடுப்போம். ஆனால் இந்த யாத்திரிகர் எங்கிருந்து புறப்பட்டார்? எந்த இடத்தை நோக்கிச் செல்கிறார் என்பதை நாம் கேட்கும்போது அதற்கு சரியான பதில் சொல்லவில்லை என்றால் அவர் யாத்திரிகர் இல்லை, உளவாளி என்று தான் நாம் சொல்ல வேண்டும்.

ஒரு கலாச்சாரத்திற்குள்ளே தன்னையும் அறியாமல் உளவாளியாகச் செயல்படும் அபாயம் - நீங்களோ, நானோ, அல்லது யாரானாலும் கலாச்சார உளவாளியாக மாறக்கூடிய ஆபத்தை - நவீனத்துவம் என்ற பெயரில் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்ளக்கூடிய சாத்தியங்களோடுதான் நாம் மேற்கத்திய சிந்தனைகளை உள்வாங்கிக்கொண்டோம். இந்த ஆபத்திற்கு தமிழ் இலக்கியத்தில் செயல்பட்ட

பிரேம்

சிலரை உதாரணமாகச் சொல்ல முடியும். க.நா.சு., வெங்கட் சாமிநாதன் போன்றவர்கள். இவர்களுக்கு என்ன அனுபவம் இருந்தது? அவர்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் எந்தக் கூறை அறிந்தவர்கள்? ஆனால் அவர்கள் 50,60 ஆண்டுகளாக தமிழ் சமூகத்தை விமர்சிக்கக்கூடிய உரிமையை தாங்களாகவே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தாக்கம் தான் இப்படி அன்னியர்களாக உலாவிக்கொண்டே வேவு பார்க்கவேண்டிய ஒரு கட்டாயத்தை இலக்கியவாதி களுக்கு உருவாக்கிவிட்டது. ஆனால் அவர்களுக்கு நேர்ந்த விபத்து சுராவைக்கு நேரவில்லை. ஏனென்றால் தன்னுடைய கோட்பாட்டை இவர் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். மனிதத்தன்மை என்பதற்கு மையம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, ஆனால் பயணம் க.நா.சு., போன்ற நபர்களோடு கடந்ததினாலே உளவாளிகளின் பின்னே போகக்கூடிய விபத்து கட்டுரையாளருக்கு நேர்ந்துள்ளது. இவருடைய சிறுகதைகளையோ கவிதைகளையோ அப்படி நான் பார்க்கமாட்டேன்.

ஏன் சு.ரா. நாவல் எழுதினார், சிறுகதைகள் எழுதினார், கவிதைகள் எழுதினார், பிராக் கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார் என்பதற்கு ஒரே மனிதருடைய சிந்தனையை

2021

காலச்சுவடு - 23 இல் வெளிவந்த எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் சந்திப்பை வாசித்தபின் அவர் இரண்டு 'பொருள்' பற்றி பேசியிருப்பது தெரியவந்தது. ஒன்று: அவருடைய ஊரும் உறவினர்களும். இரண்டாவது: அவருடைய நேரடி நண்பர்களும் அவர்களுடைய எழுத்துக்களும். இவைபற்றி பேசவும் பெருமைப்படவும் நமது 'தமிழ்' எழுத்தாளர்களுக்கு எப்பொழுதும் நிறையவே உள்ளன. ஆனால் இந்தப் பேச்சுக்கள் அதற்குள் மட்டும் நிற்பது இல்லை. அதன் புறம்பாக உள்ள அனைத்து இலக்கியச் செயல்களையும் மறக்கவும், மறக்கவும் இந்த familial discourse (குடிப்பெருமை புராணம்) மிகத்திடமான ஆயுதமாகி விடுவதுதான் இங்கு முக்கிய பிரச்சினை.

அவருடைய பேச்சு மற்றும் வாசகங்களில் எந்தவித இலக்கியம்சார் முறைகளும், ஆய்வறிவும், அறமும் தென்படவே இல்லை என்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது. எந்த ஒரு நபருக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் ஏராளமான நம்பிக்கைகளும், முடநம்பிக்கைகளும் (நல்ல பொருளில்) கொண்டிருக்க உரிமையும் தேவையும் உள்ளது. ஆனால் அவை பொதுக்களம், பிறவொளி என்பதில் நுழையும்பொழுது ஒரு Polylogue interaction க்கு தம்மை உட்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் (இனி எஸ்.ரா.) மற்றும் அவர் கூறும் Forceகளுக்கு இவைபற்றி எந்த பிரக்ஞையும் இல்லை என்பதற்கு இந்த சந்திப்பு முழு நிரூபணமாக உள்ளது.

தங்கள் எழுத்து முறைக்கு ஒரு தவிர்க்க முடியாத இடத்தை வாழாபடி பெறுவதற்கு இவர்கள் செய்யும் முயற்சிகள் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவைதான். ஆனால் மற்றவற்றின் அடையாளத்தைத் தாம் புனைந்துகொண்டு அவற்றின் இருப்பை மறைப்பதாக இந்த எத்தனங்கள் இருக்கும்பொழுது இதற்குள் செயல்படும் கொடூர அரசியல் அச்சமுட்டக் கூடியதாக உள்ளது.

முதலில் இவர்கள் புதிய ஒரு எழுத்து முறையைக் கொண்டு வந்ததாகக் கூறிக்கொள்கிறார்கள். அ-யதார்த்தக் கதைகள் என்று அவற்றைக் கூறிக்கொள்கிறார்கள். இதை தமிழின் சிறுபான்மை வாசகர்களின் ஞாபகத்தளமாக மாற்ற தொடர்ந்து முயற்சி செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். 'கதை வெறும் கற்பனையல்ல அது ஒரு அறிதல் முறை' (?) என்ற கண்டுபிடிப்பை தங்கள் நம்புவதாகக் கூறிக்கொள்கிறார்கள். அதே சமயம் தமது மண்ணின் வாழ்க்கையையே தாம் எழுதுவதாகவும் கூறுகிறார்கள். இங்கு நமக்கு எழும் முக்கியமான கேள்விகள் : இவர்கள் பயன்படுத்தும் மொழி முதலில் எந்த சமூகத்தின் அறிதல் முறை சேர்ந்தது? இவர்கள் எந்த சமூகத்தைப்பற்றி எழுதுகிறார்களோ அதன் அறிதல் முறைக்கு அப்பால் இவர்கள் மொழி செயல்படும் என்றால் எப்படி அதன் வாழ்க்கைப்பற்றி இவர்களால் பேச முடிகிறது? 'கோணங்கியை அறிந்துகொள்ள இப்போதைய வாசிப்புமுறை போதுமானதாகயில்லை' என்றால் - 'அவரோட கதைகளின் அடியில் கிராமிய வாழ்வின் அடிச்சுருதான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது' என்று சொல்லவே முடியாது. ஒரே மனிதருக்குள் அடைபட்டுக் கிடக்கும் வெளியேற நினைக்கும் உருவங்கள் தங்களுக்கு என்று ஒரு வடிவத்தைத் தேடுகின்றன. கவிதை எழுதும் போது கவிதை என்ற இடத்திலே பொருந்தி அங்கே ஒரு உருவம் உருவாகிறது. அதேபோல சிறுகதைக்கும் நாவலுக்கும். கட்டுரை என்று வரும்போது இவற்றை எல்லாம் கண்காணிக்கக்கூடிய வேவு பார்க்கக்கூடிய ஒழுங்குப்படுத்தக் கூடிய உருவம் இருக்கிறது. இதில் கவிதை, நாவல், சிறுகதை சாத்தியப்படுத்தக்கூடிய விலகல் தன்மைகளை, சுதந்திரத் தன்மைகளை, கலைஞனுக்கு உரிய தன்மைகளை, எல்லாம் ஓரிடத்தில் இறுக்கி - இங்கு வேவு பார்க்கிற ஒழுங்குப்படுத்துகிற மனிதரை பார்க்கிறோம் - அது உங்களுக்குள் மூலம் இருக்கலாம் எனக்குள்ளும் இருக்கலாம். கட்டுரை என்று வரும்போது தத்துவம் என்பது நம்மை மேலும் மேலும் Disciplining Processஐ நோக்கித் தள்ளிவிடும். அப்படித்தான் கலைஞனுக்கு எதிரான ஒரு இழையை இது கொண்டிருக்கிறது. சு.ரா. என்கிற கவிஞரை, சிறுகதை ஆசிரியரை, குறிப்பாக நாவலாசிரியரைச் சிறப்பிக்கக் கூடியவையாக இந்தக் கட்டுரைகள் இல்லை.

கிட்டேயிருப்பது எப்படி சாத்தியம். ஒரு சமூகத்திற்குள் கூறப்படும், நம்பப்படும் கதைகள் எந்த வகையிலும் வினோதம் சார்ந்தவையில்லை. மாறாக அச்சமூகத்தின் உண்மைகள். அந்த சமூகத்தின் 'உலக நோக்கு' 'நினைவுத் தொகுப்பு' இவற்றுடன் நேரடித் தொடர்பு உடையவை. இவற்றை அப்படியே சொல்லும் பொழுதோ, எழுதும் பொழுதோ எதார்த்தத்தான் எழுதப்படுகிறது. எதார்த்தவாதம் - 'நிகழ் வடிவம்' சார்ந்தவைதான் இந்த எழுத்துக்கள். அப்படியெனில் வினோதங்களை, அ-யதார்த்தங்களை எப்படி ஒருவர் எழுதமுடியும். அந்த அறிதல் முறையிலிருந்து, நினைவுத் தொகுப்பிலிருந்து முரண்படும் பொழுதுதான் வினோதமும், விபரீதமும் வடிவம் கொள்கின்றன. இந்த முரண்படும் தளம் அல்லது பாட்டை மற்றும் தடம் இவர்களுடைய எழுத்தில் என்னவாக இருக்கிறது என்பதை விளக்காமல் புதிய எழுத்து முறைபற்றி பேச இவர்களுக்கு எந்த நியாயமும் இல்லை.

கிட்டேயிருப்பது எப்படி சாத்தியம்.

இவர்கள் தங்களை இனவியல் எழுத்துக்காரர்களாகக் கூறிக் கொண்டு - அதற்கேற்ற உழைப்புடன் கூடிய எழுத்துக்களை உருவாக்கினாலோ தொகுத்தாலோ உண்மையில் இவர்களுடைய எழுத்துக்களுக்கு தேவையும், அறமும் கூடலாம். ஆனால் இவர்களுடைய சிக்கல் என்னவென்றால் urban anxietyயும் metropolitan obsessionனும் கலந்த ஒரு நினைவுத்தொகுப்பை தங்களுக்குள் வைத்துக்கொண்டு தமது சாதிய, குலச் சூழல் யதார்த்தங்களை பிரதிமயப்படுத்துவதில் தான் உள்ளது.

அதனால்தான் கதையைப் பெருக்க வேண்டிய புதிய வகை எழுத்துமுறையைத் தமது அடையாளமாக வலிந்து வைத்துக் கொண்டு கதையை அழிக்கும், கதையை மறக்கும் ஒரு மொழி தல் முறையை அவர்கள் கையாண்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். கோணங்கி தமது எழுத்தை நினைவிலியிலிருந்து - நினைவு தப்பிய நிலையில் எழுதுவதாக குறிப்பிடுகிறார் - (பதிவுகள் கருத்தரங்கம், குற்றாலம் 1993) ஆனால் எழுத்து என்பது அகீத பிரக்ஞை நிலையில் உருவாக்கப்படுவது. எந்த ஒன்றின் Meta-Structure யும் வரைவுக்கு உட்படுத்தும்பொழுது எழுத்து - இலக்கியம் - உருவாகிவிடுகிறது. நினைவு கட்டந்தவைகளையும் நினைவுத் தளத்தில் கொண்டு வருவதும், பல நினைவுக்குகளின் சமிக்ஞைகளை மொழித்தளத்தின் நாடகத்திற்கு உட்படுத்துவதும் தான் எழுத்துக் கலையின் தூக்கும்.

அதேசமயம் இரண்டு முக்கிய கலை நுட்பங்களை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஒன்று: கதையோ, இலக்கியமோ அறிதல் முறை அல்ல, அறிதல் முறையாக இருக்கவும் முடியாது. அது அறிதலில் ஏற்படும் முரண்பாடு, திருக்கல், அறிதல் களின் மோதல்கள் மற்றும் என்றும் அறியவே முடியாதவை பற்றியும் அறிந்துகொள்ள முடியாத பற்றியும் பதியப்படும் குறிப்புகள். அறிதல் முறையாக இருந்தால் அது நடத்தை, பழக்கம், கலாச்சாரம் இவற்றிற்குள் வினோதம், மிகை புனைவு

சாத்தியமில்லை. அதனால்தான் ஒரு சமூகத்திற்குள் பேசப்படும் எந்தப் புராணமும், கதையும் எதார்த்தம் மீறியதாக இருக்க முடியாது. 'புலன் முரணும் புலன்' மற்றும் 'புலன் மறுக்கும் புலன்', 'புலன் மீறும் புலன்கள்' என இன்றைய எழுத்துக்களின் எந்திரவியல் இருக்கிறது.

இரண்டு: புனைவு இன்றி எதுவுமே இல்லை - மனித நகர்வுகள் ஒவ்வொன்றும் புனைவின் வரைபரப்பில் நிகழ்த்தப்படுவையே, கலாச்சாரம், அரசியல், மதம், வரலாறு என புனைவின் தளங்கள் விரிகின்றன. புனைவு இன்றி - கதைப்பரப்பு இன்றி மொழிகூட செயல்பட முடியாத ஒரு கட்டம் உண்டு. அப்படியெனில் என்ன புதிதாக இந்த கதைக்காரர்கள் புனைவைக் கட்டிவிட முடியும் என்ற கேள்விக்குப் பின்தான் பின்நவீனத்துவ எழுத்துக்கள் விரிய ஆரம்பித்தன. அதாவது புனைவின் மாறுபாடுகளை, புனைவின் புனைவு நாடகங்களை, புனைவுகள் நகரும் புனைவு பாட்டகளை தடம் காணும் மொழிச் செயலாக இந்த எழுத்துக்கள் நிகழ்ந்தன. கலாச்சாரம் கடந்த மொழி, வரையறை மீறிய மிகைபுனைவு, புனைவுகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட அரசியல், வரலாற்று வரையறைகளை, எல்லைகளை மீறும் விபீத புனைவுப் பெருக்கம் இவைதாம் இன்றைய புதிய எழுத்துக்களின் வேதிமை. இவற்றில் பலநூறு வேறுபாட்டு வடிவங்கள் கிளைத்துச் செல்கின்றன.

இந்தவகை புதிய எழுத்துக்கள், Post Modern Writing, Metafiction, Mythopoetic writing, Paramythology எதிலும் இவர்களின் எழுத்துக்கள் அடையாளம் காணப்படமுடியாதவை. வீணை இவற்றுடன் தங்களை தொடர்புபடுத்திப் பேசி misrepresent செய்து புதிய எழுத்துக்களை நசிப்பிப்பதைத் தவிர வேறு எதையும் இவர்கள் செய்யவில்லை.

விக்ரமாதித்யன், சமயவேல் போன்றவர்களிடம் என்ன அத்தியுனைவு உள்ளது. அல்லது ராஜேந்திர சோழன், தமிழ்ச்செல்வன் போன்றவா எழுத்துக்களில் என்ன ஹைப்பர் ரியல் உள்ளது. (இவர் எந்த 'ஹைப்பர் ரியல்' பற்றி கூறுகிறார் என்று Hyper reality பற்றி தொடர்ந்து கற்பனாக்களுக்கு வியப்புதான் ஏற்படும். ஏனெனில் மெளனி கதையில் யாழி சுழிப்பது hallucination மற்றும் Psychosis அல்லது allusion சார்ந்தது) இவர்கள் தங்கள் பாட்டுக்கு எழுதியவர்கள். இவர்களை ஏன் இந்தக் குழப்படியில் இழுத்துவிடவேண்டும்? எஸ். ராவும் 'force' கோணங்கியும் இதே தரத்தில் இதே தளத்தில்தான் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள். ஆனால் தமிழின் Post-Modern எழுத்துக்களின் அடையாளத்தை தாங்கள் போர்த்திக்கொண்டு இதுவரை வந்த இந்த வகை எழுத்துக்களை மறைக்கவும் மறுக்கவும் இவர்கள் தொடர்ந்து முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

கோணங்கியின் கதைகளில் தெறிக்கும் படிமம் அளவுகூட நவீன கவிதையில் வெளிப்படல. இவர் அப்படி எத்தனைக் கவிதைகளைப் படித்திருக்கிறார் என்பதைக் கூறாமல் இப்படி பொதுவான வாசகங்களை விசியெறிவது 'எதிர் இலக்கிய' அரசியல் ஆகும். குடும்ப உறவுகள், மதிப்பீடுகள், வரம்புகள் சார்ந்து தான் தமிழில் எழுத்து தொடர்ந்து இருக்கிறது. இது இவர்களைப் பற்றியே இவர்கள் தெளிவாகக் கூறிக்கொள்ளும் வாக்குமூலம். ஏனெனில் இவர்களின் புனைவுத்தளம் முழுதும் குடும்பம், குலம், சாதிப்பரப்பு என்பதற்குள் மட்டுமே செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பவை. அதே சமயம் இவர்கள் சேமித்து வைத்திருக்கும் குறிகள், உருவகங்கள் - பிறமொழிப்பரப்புகளின் புனைவுலகம் சார்ந்தவை. இவர்கள் மார்க்வெஸின் 'நூற்றாண்டு காலத் தனிமை' நாாவலை Fantasy இலக்கியம் என்று கூறிக் கொண்டு அதிலிருந்து ஒரு நினைவை உருவாக்கி நினைவிலியில் இயங்குவதாகக் கூறுவார்கள் - ஆனால் அந்நாவல் fantasy இல்லை, nightmare - கொடுங்கனவு. தஸ்தாவஸ்கியிலும் 'பனி' வருகிறது, மார்க்வெஸிலும் 'பனி' வருகிறது. அதனால் இவை பேரிலக்கியங்கள் - ஆக நாங்களும் பனி வரவைப்போம் என்பவர்கள். தஸ்தாவஸ்கியின் பனி என்பது தண்டனை. அது snow, குளிர், தனிமை, நரகம். மார்க்வெஸின் 'பனி' என்பது பனிக்கட்டி - அது கனவு, ஏக்கம், எப்பொழுதோ வந்துபோகும் விரோதம். இரண்டும் எப்படி ஒன்றாகும் எனக் கேட்டால், இப்போதைய வாசிப்புமுறை போதுமானதாக இல்லை என்று அ - யதார்த்தத் தளத்தில் ஒரு பதில் கிடைக்கும். (இதுபற்றிய விவாதம் - கோணங்கியை முன்வைத்து 1993 - பதிவுகள் - கருத்தரங்கில் நடந்த கூத்தை ஞாபகம் கொண்டு.)

இவர்கள் திடீரென எப்படி ஒருவகை மொழித்திருகலுக்கு

மாறினார்கள் - இதைத் தெரிந்துகொள்வது இலக்கிய விமர்சகர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் இன்றைய தேவையாக உள்ளது என்பதால் இங்கு பதிவு செய்யப்படுகிறது. 'கிரணம்' இதழில் பின் நவீனத்துவ காவிய, கவிதை வரைவுகள் வெளிவந்தவுடன் அது வரை இருந்த ஒரு மொழிதல் வரைதல் முறையில் மாற்றம் தேவை என்பது உணரப்பட்டது. அதிலிருந்து நேரடியாகவே மொழி மாதிரிகளை எடுத்துக்கொண்டு 'மதனிமார்களின் கதைகளை வேறு மாதிரியாக எழுதத்தொடங்கினார் கோணங்கி. (ஆதாரம் -1: கிரணத்திற்கு முதல் மொழித்திருகல் கதை 'நான்கு பக்கமும் மரணவாசல்' என்பது - அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. உடனுக்குடன் எங்களை போலிசெய்த உரைநடையாக இருந்ததால் அது பிரசுரிக்க மறுக்கப்பட்டது. பிறகு 'கொல்லனின் ஆறு பெண்மக்களில் வெளிவந்தது. ஆதாரம் 2: 1993 - குற்றாலம் பதிவுகள் கருத்தரங்கில் நேரடியாகவே 'தனதுமொழி' கிரணம் - பிரேதா : பிரேதன் எழுத்துகளிலிருந்து மாற்றம் பெற்றது, தாக்கம் பெற்றது என்று கோணங்கி குறிப்பிட்டது.) அதன் பிறகு வேறு சிலரும் இவ்வகை எழுத்தமைப்பைக் கையாளத் தொடங்கினார்கள் - ஆனால், கிரணம் எழுத்துக்களின் பரவல் மற்றும் உலகம் மண்டலங்களுக்கு நேர் எதிராக. தமது இலக்கிய வரலாற்றை எஸ். ராவும் தெரிந்து கொள்வது நல்லது. கோணங்கியோடு நவீனக் கவிஞர்கள் உரையாடல் நிகழ்த்த வேண்டுமோன்னு எஸ். ராவுக்கு ஏன் தோன்றுகிறது என்றால் இவர்களை இதைப்பெல்லாம் மறைத்துவிட்டதும், மறுத்துவிட்டதும், பிறரை மறக்க வைக்க எண்ணுவதாலும் தான்.

கடைசியாக ஒன்று: பிரேமுடைய படைப்புலகில் ஒரு மொழியும், அவர் பேசும் கோட்பாடுகளில் ஒருமொழியும் வேறு வேறாகயிருக்கிறது. புனைவு மொழியில் அவர் கோட்பாடுகளை வைப்பதில்லை. அவர் வைத்த சிந்தனைகள்மீது விவாதம் நடத்தப்பட்ட அளவு புனைவுலகினை வைத்து நடத்தப்படவில்லை. அவருடைய படைப்புகளைப் புரிந்துகொள்ள அவரது கட்டுரைகள், சிந்தனைகள் உதவுவதால் அவரையும் கோணங்கியையும் இணைத்துப் பாரக்க முடியாது. தர்க்கரீதியாக தன்னுடைய படைப்பை நிறுத்தினும்கோணங்கிக்கு முனைப்பு இல்லை.

Image - இதற்கு கவிதையிலிலும், திரைப்பட இயலிலும் வெவ்வேறு அர்த்தங்கள் உண்டு. ஆனால் எஸ்.ரா. கூறும் வேறு ஏதோ மாதிரி ஒரு அர்த்தத்தில் இங்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

Image I: 'பிரேம்' என்ற பெயரில் தமிழில் யாரும் எந்த புனைவும் எழுதவில்லை. நாங்கள் பிரேதா : பிரேதன் என்றும், ரமேஷ் : பிரேம் என்றும் தான் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறோம். பிரேம் என்ற பெயரில் மிகச் சில கட்டுரைகள் மொழியியல், அரசியல், கலாச்சாரம் போன்றவை சார்ந்து வெளியாகி இருக்கின்றன. முதலில் இலக்கியவாதிகளின் முழுப்பெயரை வாசித்துத் தெரிந்துகொண்டு அவர்களைப் பற்றிப் பேசவேண்டும். பதிப்பெயரைக்கூற விமர்சகர்களுக்கு உரிமை இல்லை. இருவர் எழுதும் ஒரு ஆக்கத்தை ஒருவர் பெயர் சுட்டிக் கூறுவது கேவலமான வன்முறை. இதற்குக் காரணம் இவர்கள் வதந்திகளிலிருந்துதான் தமது தர்க்கத்தை உருவாக்குகிறார்கள் தவிர வாசிப்பிலிருந்து இல்லை. இலக்கியவாதிகளின் முழுப்பெயரைக்கூட சரியாக கூறப் பொறுப்பற்றவர்கள் இலக்கியம் பற்றி பேசாமல் இருப்பது நன்று. மேலும் எதையும் படித்துவிட்டு பேசுவது அதனினும் நன்று.

Image II: எங்களுடைய படைப்புகளைப் புரிந்துகொள்ள எங்களுடைய படைப்புகளைப் பற்றிய கட்டுரைகள் இதுவரை எழுதவில்லை. நாங்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் பின்நவீன தத்துவவியல் சார்ந்தது தானையொழிய கவிதையியல் சார்ந்தது அல்ல. மெளனி, தலித் இலக்கியம் என எழுதியிருப்பினும் அது பிறர்/பிற பற்றியதுதானையொழிய எழுது படைப்பிலக்கியம் பற்றியது அல்ல. கோணங்கி, எஸ்.ரா. போன்றவர்கள் எங்கு போனாலும் தங்கள் எழுத்துக்களைப் பற்றி மட்டுமே பேசியும் எழுதியும் பயிற்சிப் பட்டறைகள் நடத்தியும் வரலாம். இந்த வேலைகளைச் செய்யும் அவசியம் எங்களுக்கோ எங்கள் எழுத்துக்கோ வரவில்லை. இப்பொழுதுதான் எங்களுடைய கவிதைகளை எந்தவகை மாதிரியில் அடையாளம் காணலாம் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டி ஒரு கட்டுரை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் இன்னும் அச்சாகவில்லை.

ஸ்ரீரோ டிகிரி

நாவல்

ஆசிரியர் : சாரு நிவேதிதா
 வெளியீடு : கிரணம்
 63-01, திரு.வி.க. தெரு,
 போஸ்டல் ஆடிட் காலன்
 சின்மயா நகர், சாலிகிராமம்
 சென்னை 600 098
 பக்.240 ; விலை ரூ. 100 (1998)

சாரு நிவேதிதாவின் விக்டோரிய சநாதனம்

ஓம் எனும் சொல் நான்தான்... ஆண்களின்
 ஆண்மையும் நான்தான்.

(பகவத்கீதை - சுவாமி நிகிலானந்தா)

Image III : எஸ்.ரா. சந்திப்பில் எந்த இடத்திலும் எதன் பொருட்டும் குறிப்பிடப்படாத எங்கள் பெயர் மற்றும் எழுத் தடையாளம் எந்த முகாந்திரமும் அற்று திடீரென இங்கு பயன் படுத்தப்பட்டிருப்பது அத்துமீறல். இங்கு ஒப்பீட்டுக்கு என்ன தேவை இருக்கிறது. வேறு மரபும், வேறு ஒழுங்கும் சார்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் படைப்பாளர்களை பொதுப்பெயரில் அடையாளப்படுத்தும் அறியாத்தனம் ஆபாசமானது. இணைத்துப் பார்க்க முடியாது என்று சொல்வது இருக்கட்டும் இணைத்துப் பேசுவது எந்த ஆய்வுமுறை? தாக்க ரீதியாக தன்னுடைய படைப்பை நிறுத்தினாண்டு முனைப்பு இல்லாததினால் ஒரு இலக்கியம் உயர்ந்ததாகவும், கோட்பாடுகளில் ஒரு மொழியும் படைப்புலகில் ஒரு மொழியும் கொண்டு இயங்குவதால் வேறொரு இலக்கியம் மதிப்பற்றதாகப் போகும் என்று எந்த இலக்கிய அறிவாளி கூறினார்? வேறுவேறு மொழியைக் கையாள்வது இருக்கட்டும், முதலில் ஏதாவது ஒரு மொழியை உருப்படியாகக் கையாளக் (?) கற்றுக் கொள்ளட்டும். பண்மையான மொழிகளில், பண்மையான வரைவுகளில் வேறுபட்ட மொழிகளில் இயங்குவதைத்தான் இன்றைய இலக்கியச் செயல் தீவிரமாகப் பயிற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை உருப் படியான ஏதாவதொரு இலக்கியம் பற்றிய நூலை வாசித் தால் கூட தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

அத்து மீறத்தலும் அடங்கமறுத்தலும்

இப்படி பலவாறாக குழம்பி ஒரு ஆய்வுமுறையற்று அத்தி மீறத்தலும், இலக்கிய அறங்களில், கலைத் தொழில் ஒழுங்குகளில் அடங்க மறுத்தலும் இவர்களுக்கு நேருவதற்குக் காரணம் - இவர்கள் எதையும் வாசிப்பதும் பயில்வதும் இல்லை என்பதுதான். வருத்தத்திற்குரியதுதான் என்றாலும் இதைச் சொல்வது அவசியமாகத் தோன்றுகிறது. இந்த சந்திப்பில் அவர் பல பெயர்களை, பல நூல்களை சரியாகவும் தப்பாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சில மாதங்களுக்கு முன்பென்றால் இவற்றை வாசித்துதான், ஆனால் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு கூறுகிறார் என்று நினைத்திருப்போம். ஆனால், காலச்சுவடு ஏற்பாடு செய்து திருநெல்வேலியில் நடைபெற்ற நூல் அறிமுகக் கருத்தரங்கில் 'விஷ்ணுபுரம்' பற்றி எஸ்.ரா. பேசிய வற்றைக் கொண்டு பார்க்கும்போது, அந்நாவலின் தலைப்பை 'புரம்' சமர்ப்பணத்தையும் தவிர வேறு எதையும் படிக்கவில்லை என்பது புரிந்தது. அதே நிலையில்தான் எங்கள் எழுத்துக்களை ஒன்றுகூட வாசிக்காமல் ஒப்பீட்டு பேசியிருப்பதும் உள்ளது. இவ்வகை போக்கு தமிழிலக்கியக் களத்தில் நாச சக்தியாகத் தான் பரவல் என்பது மட்டும்தான் தற்போது கூற உள்ளது. பிற்பின்...

ரமேஷ் : பிரேம்

பின் குறிப்பு

இங்கு சில இடங்களில் 'இவர்கள்' என குறிப்பிடப்படுவது நாகர்ஜனன், கோணங்கி, எஸ்.ரா. இவர்கள் 1993 பதிவுகள் குற்றாலக் கருத்தரங்கில் விவாதங்களில் முன்வைத்தக் கருத்துகளின் அடிப்படையில் கூறுவதாகும். இக் கருத்துகள் அப்பொழுதே உடனுக்குடன் மறுக்கப்பட்டுள்ளன.

பிழை திருத்தம்

- வரப்பெற்றோம் பகுதியில் இரண்டு புத்தகங்களின் பெயர்கள் தவறாக வந்துள்ளன. அவை :
 கவர்ன்மென்ட் பிராமணன் (சயசரிதை)
 இந்திய சரித்திரக் களஞ்சியம் (தொகுதி 13)
 என்றிருக்க வேண்டும்.
- அகிரா குரோசாவா மறைந்த தேதி 6 செப்டம்பர் 1998. இதழ் எண் 23 பக். 75இல் மார்ச் 23 என்று தவறாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
- 'எதிரி' கதைக்கு படம் வரைந்தவர் டிராட்ஸ்கி மருது. போஸ் மருது அல்ல.

நாவலின் முதல் பகுதியில் வாசுகி 'செய்துகொண்டிருக்கலாம்' என்று ஆரம்பித்து வரும் பகுதிகளில், பெண்களின் இயற்கையான விஷயங்களான குப்பறப் படுத்துக்கொள்வது, மாதவிடாய் காலத்தில் ஏறபடும் வலி போன்றவை மிகக் கேலியாகவும் அருவருப்புத் தன்மையுடனும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், பெண்களை ஒட்டுமொத்தமாகக் கி, சூட்சுமமாகக்கிறார். பல்வேறு வித்தியாசமான பிரத்தியேக அடையாளம் உள்ள பெண்களை ஒரே படிமத்தில் இணைக்கிறார். உதாரணம்: "... தொண்ணூறு தையல் மிஷின்களின் ஒசைக்கிடையே அமர்ந்தபடி, பாதத்தின் துரித அசைவுகளுக்கேற்ப தொட்டையின் தொடை உரசி பெரு முச்சு விட்டுக் கொண்டிருக்கலாம்..." "... நீலப்படத்திற்கு காக... ஆணுறுப்பு உள் தொண்டைக்குள் இறங்கி சுவாசக் குழாயை அடைத்து மிருக சப்தங்களை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கலாம்". மேற்சொன்ன இந்த இரு சந்தர்ப்பங்களில் இருவேறு முதலாளித்துவ உழைப்புப் பிரிவினைகள், ஒன்றுபடுத்தப்படுகின்றன. வாசுகி என்ற ஒற்றைச் சொல்லில் உழைப்புப் பிரிவினை மற்றும் அடையாள வித்தியாசங்களை அடைக்க முயல் கிறார் சாரு.

சாரு நிவேதிதாவுக்கு பூஜ்யம் - துனியத்தின் குறியீடு. சிருஷ்டி - துனியம் அல்லது மாயை. இந்தப் போலித் தத்துவ சமன்பாடுகளுக்கு இணைமாறான வடைசட்டு விற்கும் பெண்ணிற்கும் பாததிர ஓட்டை அடைக்கும் ஆண் வியாபாரிக்கும் இடையிலான உரையாடல்:

அவன்: என்னா இது ஒன்னோட சாமான்ல இவ்ளோ பெரிய பொத்தல்

அவன்: இவ்ளோ பெரிய பொத்தலை அடைக்கும் சாமான் உங்கிட்ட இல்லியா?

மேற்கண்ட உரையாடலில் ஏன் பாத்திர ஓட்டை அடைப்பவன் ஆண்? வடைசட்டு விற்பவன் பெண்? பெண்குறி ஆண்குறியில்தான் திருப்தி அடையும் என்ற லிங்க ஆட்சி பெண்ணிய வாதிகளின் கவனத்திற்குரியது. மேலும் சில்லறை வியாபாரம் செய்யும் அடித்தட்டு மக்களின் பாலியல் மொழி கொச்சைப் படுத்தப்படுவது நிறுப்பிக்கையின் கவனத்திற்குரியது. நாவலில் இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

முனியாண்டியின் பாலியல் லீலைகள் கவனமாக படர்க்கையில் உரையாடப்படுவதால் அந்தப் பகுதிகள் எல்லாமே சாரு நிவேதிதாவின் சுயபாலியல் ஓடுக்கத் தப்பித்தல், மத்தியதர வாக்கப் பெண்களின் மேல் அவருக்கிருக்கும் ஏக்கம், பாலியல் வக்கிர அராஜகமாக உருவெடுக்கிறது. பெரும்பாலும் பெண்களின் உறுப்பு பண்டமாகவே அணுகப்படுகிறது. சக எழுத்தாளர்கள் பணம் பண்ணும்போது சாரு நிவேதிதா செக்ஸ் பண்ணுகிறார். தன் ஆண்மையை, பெண்குறியை வஞ்சகமாகப் பிடுங்குவதன் மூலமாக நிலைநாட்டுகிறார். மேலும் பாலியல் செயல்பாட்டின் பல்வேறு நிலைகளை விளக்கும் சாரு, சக்கிலத் தம்பம் குறித்த தேவையைக் குறிப்பிடுகிறார். சக்கிலம் என்பது பணம் (காலம் அல்லது சக்தி). அது போற்றிப் பாது காக்கப்பட வேண்டிய பொக்கிஷம். இது போன்ற மலிவான கருத்துகளை ஸ்டீபன் மார்க்ஸ் என்ற விமரிசகர், 'தி அதர் விக்டோரியன்ஸ்' என்ற நூலில் கீழ்க்கண்டவாறு சாடுகிறார்:

விக்டோரியா காலத்து ஆண்கள், அல்லது அவர்களுள் சிலர், உச்சநிலையைச் 'செல்வழித்தல்' என்ற அர்த்தம் கொண்ட கொச்சைச் சொல்லால் குறிப்பிடுவர். 'செல்வழித்தல்' என்பதில் ஒரு பொருளாதாரப் பாதுகாப்புற்ற தன்மையும், குறைந்த பாத்தியதையும் அடங்கியிருக்கின்றன. இங்கே, 'விந்து' என்பது பணம், அல்லது காலம் அல்லது சக்தி என்று குறித்து, முதலாளித்துவ சிக்கன மனப்பான்மையைப் பிரதிபலிப்பதாகி, சேமித்து வைக்கப்பட வேண்டியது என்ற அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கிறது." (கேட் மில்லட்டின் 'செக்ஷாவல் பாலிடிக்ஸ்' ப.417)

விக்டோரியர்களுக்குச் சமமாக இங்கே பார்ப்பனர்களைக் குறிப்பதுண்டு. சாரு நிவேதிதாவின் புரட்சிப்பாலியல் சுதந்திரம், பாவம் கடைசியில் விக்டோரிய - பார்ப்பன - சநா தனம்தானா?

தி. ஜானகிராமனின் கதைகளில் வரும் பாலியல் உறவுகளில் பெண்களின் ஆகிருதி உயர்த்தப்பட்டு, ஆண் அதற்குச் சமமில்லாதவன் என்ற கற்பனாவாதத்திலும், இதுபோன்ற பெண் பாலியல் மீதான விக்டோரிய - பார்ப்பன வெறுப்பு உண்டு. புதுமைப்பித்தன் 'காஞ்சனை'யில், பெண் பைசாசமாக எதிர் கொள்ளப்படுவதில், இத்தகைய வெறுப்பு உண்டு. ஆனால் அந்தப் பாத்திரங்களில், ஆண் மனோவியலுக்கான தூல உட்குறிப்புகளைக் காணலாம். ஜி. நாகராஜன் வாழ்ந்த அசாதாரணமான வாழ்க்கையிலும் கூட, அவரது எழுத்துகளில் இத்தகையதான பாலியல் வெறுப்பு கிடையாது. இந்த விஷயத்தில், சாருவை ஜெயமோகனுடன் ஒப்பிடலாம். சாருவின் மத்தியதர பெண்கள் மீதான ஏக்கம் மற்றும் வெறுப்பு, ஜெயமோகனின் விஷ்ணுபுரம் நாவலின் சில பகுதிகளில் வரும் பாலியல் வக்கிரங்களின் வாக்க ஜாதியடிப்படைகளை நீக்கிவிட்டால் அதற்குச் சமமாக வரும். இருவருக்கும் உள்ள கருத்து மாறுபாடு சாத்தியமானதே.

சாருவின் எழுத்தில் வெறும் பாலியல் மட்டும்தானா இருக்கிறது? வேறு பகுதிகளே கிடையாது? எனச் சீறும் ரசிகப் பெருமக்களுக்காக சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாவலில் வரும் பல்வேறு பெயர்கள் சிறுபத்திரிகைக் குழுக்குறி சார்ந்த விஷயங்கள். அவந்திகாவின் கதையைப் படித்தபிறகு, 'நெஞ்சைப் பிழிய வைக்கும் சோகம்' வராமல் சிரிப்புத்தான் வருகிறது. 'நெஞ்சைப் பிழியவைக்கும் சோகம்' ராமநாராயணன் மற்றும் டி.ராஜேந்தர் படங்களில் பெண்களை இயல்பாகச் சித்தரிக்க இயலாமையையும் அடிமைத்தனத்தையும் ஒத்தது. 'கிட்ச்' (Kitsch) என்ற உத்தியைச் சார்ந்ததாகும் இது. கிட்ச் அழகியல் மதிப்பீடுகள் அற்றது; மனித அறிவுசார் மதிப்பீடுகள் அற்றது; மந்தை உணர்வுகளுக்குத் தீனிபோடும் 'செண்டிமெண்டல்' மிகைப்படுத்தல்கள் எனலாம். ஒருபோதும் இவை இலக்கியமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதில்லை. சாருவுக்கு இலக்கியம் என்ற வார்த்தையே பாவகரமானதுதான்,

ஏனெனில் சிறுபத்திரிகைகள் மட்டும்தான் இதையெல்லாம் கட்டி மாரடித்துக்கொண்டிருக்கின்றன!

'மலிவான நகைச்சுவை' (farce) கவலையற்ற சிரிப்பை வரவழைக்கும். இது அவந்திகாவைப் படிப்பதனால் மட்டுமல்ல, நாவல் முழுவதிலும் நமக்குக் கிடைக்கிறது. அது சாரு கதையை, பாத்திரத்தைக் கையாளும் விதத்தினால் ஏற்படும் சிரிப்பு - சாருவின் இலக்கிய 'நுட்பம்' சம்பந்தப்பட்ட சிரிப்பு.

'நான் - லீனியர்' எழுத்துமுறை என்பது தமிழில் ஒரு செளகரியம்தான். ஒருங்கிணைப்பு சாத்தியமற்ற, கையாலாகாததனத்தான். மேற்கில் அவ்வாறு கிடையாது. பிரக்ஞைக்குட்பட்ட வாழ்க்கையின் நேர்க்கோட்டுத்தன்மை, முதலாம் உலகப் போருக்குப் பின் பெரிய அளவில் கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்டது. அப்பொழுது டாடாயிசம் உருவாகி செயலாற்றும் தன்மையை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு ஓர் உத்தியாக கலைத்துப்போடுதலைக் கையாண்டது. ஆழமனப்போக்குகள் ஒருபோதும் பிரக்ஞைக்குட்பட்ட நேர்கோட்டுத் தன்மையுடன் செயல்படுவதில்லை. ஆகவே டாடாயிசம், சர்ரியலிசம் சார்ந்த எழுத்துகள், நேர்கோடற்ற இலக்கிய எழுத்துமுறையை உருவாக்கின. இருபதாம் நூற்றாண்டின் சுரண்டலுக்கான போர்முறை, தமிழர்கள் தம் வாழ்வில் எதிர்கொள்ளாதது. இங்கே, மிஞ்சிப் போனால் கணவன் - மனைவி மோதல் (நளினி - தூய்யா தாம்பத்தியம் போல்), சொத்துத் தகராறுகள், அதனால் கொலை, இவ்வளவுதான். இதற்கெல்லாம் நான் - லீனியர் முறையைப் பயன்படுத்த முடியுமா? தமிழ் விசிலடிச்சான் குஞ்சுகளுக்கு நவீன வாழ்க்கையின் சிக்கல்களே மேற்கத்திய நூல்கள் ஏற்படுத்திய சிக்கல்கள்தான். நம் வாழ்வின் பிரத்தியேகமான சிக்கல்களை அதன் சாராம்சத்துடன் அணுகும் அல்லது எதிர்கொள்ளும் சுய தரிசனம் அவசியம். இதற்கு மோஸ்தர் விசிலடிச்சான் குஞ்சுகளாக இல்லாமல், விமரிசனப் பிரக்ஞையுடன் கூடிய வாசக தளம் பரவலாக்கப்படவேண்டும். தற்போது ஜெனே போஸ்டர்கள் மேல் போர்வே போஸ்டர்கள் ஒட்டப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளின் அவசியம் குறித்த விமரிசன பூர்வமான பிரக்ஞையுடன் இவைகள் வரவேற்கப்படவோ அல்லது நிராகரிக்கப்படவோ வேண்டும் என்பதுதான் நம் விருப்பம்.

ஆர். முத்துக்குமார்

பொதியவெற்பன் பொன்விழா மலர்

தோழர் பொதியவெற்பன் பொன்விழாவினை ஒட்டிப் பொன்விழா மலரினை இரா. வீ. இராசாராமன் அறக்கட்டளை சார்பில் வெளியிட உள்ளோம். போற்றித் துதிபாடுவதாய் அல்லாமல், அறிமுகம் மற்றும் விமர்சன ரீதியில் தொகுப்பு அமையும். தங்கள் பங்களிப்பினை கீழ்க்கண்ட வகைகளில் எதிர்பார்க்கிறோம்.

நவீன முன்னோடிப் படைப்பிலக்கியங்கள் மற்றும் கன்னிச்சுவடுகள் பதிக்கும் பல்துறை ஆய்வுகள்.

ஈழ மற்றும் புலம் பெயர் கலை, இலக்கிய, சமூகப் பதிவுகள்.

புதுமைப்பித்தன், ஜி. நாகராஜன், பிரேயின் பற்றிய புதிய வாசல்களைத் திறக்கும் பார்வைகள்.

பொதியவெற்பன் பற்றிய விமர்சனங்கள், அவருடன் பழகிய அனுபவப் பதிவுகள் மற்றும் பொதிய வெற்பன் கடிதங்கள்.

15.3.99க்குள் எமக்குக் கிடைக்குமாறு அனுப்புக.

பொதியவெற்பன் பொன்விழா மலர்

சிலிக்குயில் புத்தகப்பயணம்
20, ப.கோதண்டபாணித் தெரு
கும்பகோணம் 612 001

சுருதி

அக்டோபர் - டிசம்பர் 1998, 'காலச்சுவடு' இதழில், நாஞ்சில் நாடன் அவர்கள் எழுதிய 'நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர் வாழ்க்கை' என்ற கட்டுரையைப் படித்தேன். நல்ல முறையில் யாரையும் புண்படுத்தாமல், மிகச் சுவைபட எழுதியிருக்கிறார்.

நான் நாஞ்சில் நாட்டில் பிறந்தவன். அந்த மண்ணில் என் பள்ளிப் பருவத்தையும், கல்லூரி நாட்களையும் கழித்தவன். அம் மாவட்ட மக்களின் சாதிப் பிரிவுகளைப் பற்றி நன்கு அறிவேன். அப்படியிருந்தும், நான் கேள்விப்பட்டாத பல செய்திகளை இக்கட்டுரை மூலம் அறிந்து கொண்டேன்.

நாஞ்சில் நாட்டின் பிற ஜாதிகளைக் குறித்தும் இதுபோன்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை வெளியிட வேண்டுகிறேன்.

தொன்மையான பழக்க வழக்கங்களும், தொன்மையான தமிழ்ச் சொற்களும் அழிந்துவரும் இந்நேரத்தில் இது போன்ற கட்டுரைகளை வெளியிட்டு வருங்கால வரலாற்று மாணவர்கள் ஆய்வு செய்வதற்கு வேண்டிய செய்திகளைத் தொகுத்துக் கொடுப்பது நமது கடமையாகும். கட்டுரைக்குத் தேவையான ஓவியங்களை வரைந்து கொடுத்த திரு. ஜீவா சிறப்பாகத் தன் பணியைச் செய்திருக்கிறார்.

இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி
ஆசிரியர், தினமலர், சென்னை

'காலச்சுவட்டில்' லக்ஷ்மி மணிவண்ணனின் 'கறுப்புக்கும் வெள்ளைக்கும் இடையில் கவனிக்கப்படாத பல வண்ணங்கள்' கட்டுரையில் இவரால் கவனிக்கப்படாத சில நிறங்களையும் சொல்ல வேண்டும். கடாவெட்டி பசி தீர்த்த கடலை மாடன் இப்போது பச்சரிசி, சர்க்கரைப் பொங்கலை முகம்கோணித் தின்பதைப் பார்ப்பதற்கு சகிக்கவில்லை என்று கூறும் மணிவண்ணன், திருவிளக்குப் பூணையில் சமஸ்கிருதப்பாடலையும், மந்திரங்களையும் கேட்டு, இருப்பிடம் வெறுத்து கடலை மாடன்கள் இடத்தைக் காலிபண்ணி ஓடிவிட்டதைப் பார்க்கவில்லை போலும்...

குமரிமண்ணில் இந்து நாடார்களின் பத்திரகாளி, இசக்கி, கடலைமாடன், வண்ணாராமான் கோவில்களில் திருவிளக்குப்பூசை என்ற ஒரு புதிய வழிபாட்டு முறையோடு 1978களில் உட்புகுந்த ஆர்.எஸ்.எஸ்., இந்து முன்னணி இயக்கங்கள் வாரந்தோறும் வெள்ளி, செவ்வாய் போன்ற நாட்களில் பெண்களையும், சிறுவர் சிறுமிகளையும், பெரியோர்களையும் கோவில்களில் கூடச் செய்தனர். கிறித்தவர்கள் நடத்தும் வழிபாடையும், சமய வகுப்புகளையும் சில தலைமுறைகள் பார்த்துக்கொண்டிருந்த இந்து நாடார்களுக்கு இது ஒரு சமூகத் தேவையோடு பட்டது...

ஏனெனில் கிறித்தவர்கள் இவர்களை அஞ்சலிகள், காட்டுக்கோழிகள் (விழாக்களில் புதுமை சேர்க்காத, அறிவற்ற பழமை வாதிகள்) என்று தரம் தாழ்த்திப் பேசியது: ஆறுமாதம், வருடத்திற்கு ஒருமுறை என்று இருந்த கோவில் வழிபாடு வாரம் இருமுறை, ஒருமுறை என ஆனது. வீட்டில்

அடைபட்டுக்கிடந்த படித்த பெண்களுக்கு ஓர் விடுதலை உணர்வு... விளக்குப்பூசையில் சமஸ்கிருதப்பாடல், மந்திரங்கள் பாடப்பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இனிய குரலில் பாடவும் பட்டது: சமய வகுப்புகளில் ஆர்.எஸ்.எஸ்., பி.ஜே.பி. கொள்கைகள் புகுத்தப்பட்டன.

பிற மத விரோத போக்குகள், இடஒதுக்கீட்டு முறைக்கு எதிர்ப்பு, முஸ்லீம்கள் தேச விரோதிகள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் உடல் உழைப்பைத் தவிர வேறு எந்த தகுதியும் அற்றவர்கள் என்ற பொருளற்ற பகை மனப்பான்மையினையும்; உயாசாதி மினர் சார்தமானவர்கள், அமைதியானவர், அழகானவர், எந்த வம்பிற்கும் செல்லாதவர், ஆளுவதற்கும், அரசு வேலைக்கும் தகுதியானவர் என்ற அறிவியல் பார்வையற்ற, மனிதப் பண்பற்ற ஓர் சிந்தனை ஊட்டப்பட்டது.

இக் காலகட்டத்தில் தான் வீடுகள் தோறும் தொலைக்காட்சியின் ஆதிக்கம் தலையெடுக்க தொடங்கியது. ஊர்தோறும் கோவில் திடல்களில் இளைஞர்களால் சமூகச் சேவை என விடிவழிய காட்டப்பட்ட வீடியோ திரைப்படங்கள், ஒரு சீரழிந்த சினிமா கலாச்சாரத்தை ஏற்படுத்தி கிராமத்து இளம் பெண்கள் கன்னி கழிந்ததும், கர்ப்பம் ஆனதும் மிச்சமாகிப் போனது. படித்த, வசதியான இந்து நாடார்களிடம் ஆர்.எஸ்.எஸ்., இந்து முன்னணி வழியாகப் புகுந்த பி.ஜே.பி. குறுகிய காலத்தில் அடித்தட்டு இந்து நாடார்களிடமும் புகுந்தது. வளர்ந்தது. இந்த தூயித வளர்ச்சி பி.ஜே.பி. கொடிகைய 'சாமிக் கொடி-இது புனிதமானது' என்று இவர்களால் பேசப்பட்டது.

தங்கள் ஏழ்மைக்கும், வளர்ச்சி இன்மைக்கும் காரணம், பிற மதத்தினர்தான் என்ற ஓர் நச்சு விதை இவர்கள் மத்தியில் விதைக்கப்பட்டது. மண்ணில் தடம் தெரியாமல் இருந்த பி.ஜே.பி. பத்து ஆண்டுகளில் காங்கிரஸ், ஸ்தாபன காங்கிரஸ், ஜனதா, ஜனதா தளம் கட்சிகளை அழித்து அவற்றின் சவக்குழியில் தழைத்து வளர்ந்தது. இதன் பலன் பத்மநாபயரம் தொகுதியில் இரண்டுமுறை வென்றும், குளச்சல் தொகுதியில் இரண்டாம் இடத்திலும், மற்ற தொகுதியில் நிர்ணயிக்கும் ஒரு பெரும் சக்தியாகவும் வளர்ந்தது. இனி வளர்ச்சிக்கு இடம் இல்லை என்ற நிலையில் தேய்ந்து போகவும் வாய்ப்பிருக்கிறது. எத்தனை நாட்களுக்கு மக்களின் உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிட முடியும்?

இவர்களின் பிரச்சாரம் சாதாரண மக்கள் மத்தியில் எந்த அளவு எதிர்மறைத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது என்பதை லக்ஷ்மி மணிவண்ணனின் டக்கடை நண்பர் மொழியில் வெளிப்படும் பிற மத, இன மக்கள் மீது கொண்டுவந்த புரிதல் அற்ற பொறாமைப் பார்வையால் நாம் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

குமரி மாவட்ட கடற்கரையில் - குமரியிலிருந்து கொல்லங்கோடு வரையுள்ள கடற்கரைக் கிராமங்களில் மீனவர்களை அடுத்த கரையில் இந்து, கிறிஸ்தவ நாடார்களும் உள்ளனர். அதிலும் மண்டைக்காடு கடற்கரை கிராமத்திலிருந்து குமரி வரையுள்ள கடற்கரையை அடுத்துள்ள பகுதியில் இந்து நாடார்களை அதிகம் உள்ளனர். பொதுவாக நாடார்களும், மீனவர்

களும் நண்பர்களாகவே வாழ்ந்து வந்தனர். 1981-ல் மண்டைக்காடு கலவரத்தில் உட்புகுந்த ஆர்.எஸ்.எஸ்., இந்து முன்னணிக் கும்பல் இந்து நாடார்களின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி வள்ளம் போன்ற கடற்கரை மீனவ கிராமங்களை உருத் தெரியாமல் அழித்தனர்.

கட்டுரையில் கிருஷ்ண ஜெயந்தி, விநாயகர் சதுர்த்தி ஊர்வலங்கள் ஓம் காளி, ஜெய்காளி முழக்கங்களுடன் ஒரு வகை வெறித்தனத்தோடு தானே கடற்கரைக் கிராமங்களை நோக்கிச் செல்கின்றன. இதில் ஏதாவது தடைவந்தால் இந்துக்களுக்கு நாட்டில் வழிபாட்டு உரிமைகூட இல்லை, பார்த்தீர்களா? என்ற உணர்ச்சி வெறியை ஊட்டுவர். இதற்குமுன் காலங்காலமாய், பாரம்பரிய பாரம்பரியமாய் இந்த ஊர்வலங்கள் நடந்து வந்தது போலவும், இது இவர்களின் கலாச்சார பண்பாட்டு நெறிபோலவும் இப்போது மட்டும் பிறமதத்தினர் எதிர்ப்பதாகவும், தடுப்பதாகவும் இதனால் நமது உரிமை பறிபோவது போன்ற மாயையை ஊட்டி, வெறித்தனத்தை உருவாக்கி ஓட்டுப் பெட்டியை நிரப்பி வருகின்றனர். ஆர்.எஸ்.எஸ்., பி.ஜே.பி. கும்பலை மக்கள் இயக்கம் எனக்கூறும் மணிவண்ணன் அதன் செயல்பாட்டால் நிகழும் பக்க விளைவுகளையும், சமூகச் சீரழிவுகளையும் தொட்டும் தொடாமலும் வெளியிடுவது இவரது இந்துத்துவப் போக்கின் சாரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது என நினைக்கிறேன்.

செ. இரெத்தினசுவாமி
விருதுநகர்

நாஞ்சில் நாடனின் 'நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர் வாழ்க்கை' என்ற கட்டுரை மிகவும் சிறப்பாக அமைந்துவிட்டது. படைப்பியல் கூறுகள் கட்டுரை நெடுகிலும் பரவலாக சிதறிக்கிடந்த செருமைய அ வருடைய சிறுகதைகளையோ நாவல்களையோ படிப்பதுபோன்ற அனுபவத்தை நமக்கு வழங்குகிறது. நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர்களின் வாழ்க்கை முறைகள், மனப்போக்குகள், உணவு முறைகள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் எல்லாவற்றையும் வெளிப்படுத்தும்போது சின்னச்சின்ன சித்திரங்களைத் தீட்டுவது போல நாஞ்சில் நாட்டின் பல்வேறு காட்சிகளை ஒரு நாவலின் காட்சிகளைப் போல எழுதிச்செல்கிறார். கட்டுரை நெடுகிலும் நாஞ்சில் நாட்டு மண்ணிலே நின்றன்கொண்டு நாஞ்சில் நாட்டு மக்களோடு பேசிக் கொண்டிருப்பது போலவும், அருகில் இருந்து அவர்களின் நடவடிக்கைகளில் பங்குபெறுவது போலவும் நமக்கு உணர்வு சார்ந்த ஒரு அனுபவம் ஏற்படுகிறது.

நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளரைப் பற்றிய நுணுக்கமான வாசிப்பின் மூலம் முழுமையானத் தமிழ்ச் சமூகத்தையும் இந்தியச் சமூகத்தையும் நாம் மிகச் சரியாகவே வாசிக்க முடிகிறது. இந்தியத்துணைக்கண்டத்தில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நிகழ்ந்த சமூக மாற்றங்கள் சற்றுக் கூடுதலாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இந்தக்கட்டுரையில் வெற்றிகரமாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்று உறுதியாகச் சொல்லலாம். குமரி முனைப் பகுதியில் வாழ்ந்தவாரும் வெள்ளாளர் வாழ்க்கை முறைகள், மனப்போக்குகளுக்கும் கோவைப் பகுதியின்

கொங்கு வேளாளர்(கவுண்டர்)களுக்கும் அதிகமான வேறுபாடுகளைக் காண முடியவில்லை. எல்லாச் சமூகங்களிலும் மதிப்பீடுகள் தாழ்ந்துவிட்டன. நவீனம் என்ற பெயரில் நம்மைப் பற்றிக்கொண்டு வரும் பலவும் புறத்தில் உயர்வையும் அகத்தில் சிதைவையும் உண்டாக்கி வருகின்றன. உடனடியாகப் பயன்பெற வேண்டும் என்ற வேட்கை, நுகர்தலில் நம்மிடையே வளர்ந்து வரும் தேட்டம், திடீர் திடீரென்று தோன்றி அச்சுறுத்தி நம்மை மிரள வைக்கும் பணச் சிகரங்களைப் பார்த்து நம்மிடம் வெடிக்கும் பெருமூச்சுக் கள் பண்பாட்டுச் சீரழிவுக்கு வழி வகுக்கின்றன. வளைந்து கொடுக்க முடியாத நான்கில் நாட்டு வெள்ளாளரின் சீரழிவுக்கும் இடப்படுத்தான காரணங்களைத் தேட முடியும்.

பண்பாட்டின் தொடர்ச்சி என்பது பெண்களையே மையமாகக் கொண்டது. ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்கள் புற உலகத் தாக்கத்தைச் சற்றுக் குறைவாகப் பெறுவதே இதற்கு ஒரு காரணம் என்று சொல்ல முடியும். இந்த விஷயங்களை எல்லாம் நான்கில் நாடன் சரியான முறையிலேயே சொல்லியுள்ளார்.

மனித குலத்தின் அற்புதமான-அன்பு நிறைந்த உறவுகளும் மேன்மையும் சிதைந்து ஒருமை அழிந்து, மனிதர்கள் திட்டத்திட்டாக, தனித்தனித் தீவுகளாக, கொச்சையான சுயநலமிகளாக மாறிவிட்டார்கள் என்ற ஏக்கம் கட்டுரை நெடுகிலும் வீரவிக் கிடப்பது இக்கட்டுரையின் தனிச் சிறப்பாகும். மனித மேன்மைகளை நேசிக்கும் ஒரு படைப்பாளியின் உள்ளக் கசிவு இது.

இரா. நஞ்சப்பன் வைகறை, கோவை

அ. முத்துலிங்கத்தின் 'எதிரி' சிறுகதை வழக்கமான அவரது 'விவரணத் தொகுப்பு' களிலிருந்து வேறுபட்டதாயில்லை. சில நூதன, மனங்கவரும் செய்திகளை வலிந்து ஒரு கதைக் களனுக்குள் ஸ்தாபித்த வுக்குப் பெயர் சிறுகதை என்பதை ஏற்க வியலாது. கதையின் போக்கைத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை தனித்தனியான தொடர்பற்ற சம்பவங்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு ஆசிரியர் ஒதுங்கிக்கொள்ள, தடையான சம்பவக் கோர்வைகளே முத்துலிங்கத்தின் சிறுகதைகளாக உருவாக்கம் பெறுகின்றன. தூரதிருஷ்டவசமாக 'எதிரி' யும் சிறுகதை என்ற பெயரிலமைத்த ஒரு விவரணக் கட்டுரையே.

அசுதா முக்கையூர்

நவம்பர் மாத 'காலச்சுவடு' இதழில், 'நான்கில் நாடன்' அவர்கள் நான்கில் நாட்டு வெள்ளாளர் இனச் சமூகம்பற்றி வெகு அழகாகப் படைத்திருக்கிறார். வெள்ளாளர் இனத்தினரின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், சமயவழிபாடுகள், சடங்குகள் இவை அனைத்துமே தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. நாட்டில் பல பிரிவினர்கள் இருப்பினும் நான்கில் வெள்ளாளர் என்றால் அதற்கென்று ஒரு மதிப்பும் புகழும் இருந்தது. ஆனால் நாளடைவில் அவர்களின் தனித்தன்மை மாங்கிவிட்டது. அந்த துழ்நிலையை வெகு அழகாக படம்பிடித்து காட்டியிருக்கிறார் நான்கில் நாடன்.

எதற்கெடுத்தாலும் 'குறைச்சல்' என்று ஒதுங்கி ஒதுங்கி இன்று எண்ணத்திலும் பலதுறைகளிலும் முன்னேற்றம் காண முடியாமல் குறைந்தே போய்விட்டார்கள். கொடைத்தன்மையிலும், விவசாயத்திலும், பக்தி மற்றும் சமயச்சடங்குகள் அனைத்திலுமே எனது, உனது என்று தனித்து செயல்பட்டார்களே தவிர நமது எமது என்ற எண்ணங்கள், செயல்கள் இல்லாமல் காலம் கடந்த பிறகு தவறு என்று தன்கைகளால் தலையைக் குட்டி கொள்வார்கள் எத்தனையோ பேர். அனைத்துமே விழலுக்கு இறைத்த நீர்போலாகி இன்று வாழ்கிறார்கள்.

எஸ். அனந்தகிருஷ்ணன் சென்னை

நான்கில் நாடனின் கட்டுரை ஒரே சமயத்தில் நாவல் தன்மையையும் சிறுகதையின் தொனிப்பையும், புள்ளி விபரங்களையும் கொண்டிருப்பது புதிய வெளிப்பாடு. கடுமையான உழைப்பும் கூடியிருக்கிறது.

'கோணங்கியை அறிந்து கொள் இப்போதைய வாசிப்புமுறை போதுமானதாயில்லை' எனக் கூறும் எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் சந்திப்பு 'சப்தம், காட்சியுரு' போன்றவற்றில் உருவாகும் கதை பற்றிய நுண்ணூர்வை பகிர்ந்து கொள்கிறது. திராட்சைக் கொடியை தீர்க்கத் தரிசியாகக் காணும் அவரது மண் சார்ந்த யதார்த்த வியலில் கிளம்பும் மாய உலகம், வாசகனை தனது படைப்பிற்குள் உள்ளீடுக்கும் சில திறப்புகளை அடையாளம் காட்டுகிறது.

'வாழ்வைச் சப்புகிறது எண்ணம்' என்று அதிர்ஷ்டம் முடியும் எஸ். உமாஜிப்பாளின் 'சிலுவையூன்றாச் சவக் காலை' கவிதையின் அறநூல் மொழி சமன் குலைக்கிறது. 'வேண்டப்படாத சுதந்திரத்தின் இருப்பிடம்' போராட்டு முனைகளின் மையம் விட்டு ஒதுங்கும் மனிதப்பிதுங்கு வெளியை தரிசனம் காட்டியது. அகிரா குரோசாவா வரையிலான நீத்தார் நோக்கு ஞாபகங்களினூடே மொளையங்களுக்கு வழிவகுத்தது. 'விழுந்து கொண்டிருக்கும் பெண்ணில் இருப்பின் அபத்தமும் மரணத்தின் அபத்தமும் பின்னிக் கொண்டு போகிறது. சிபிச்செல்வனின் கவிதை எரிச்சலூட்டுகிறது. அப்பாளின் கவிதைகளில் இருக்கும் 'செருக்கு' கவிதை மொழியில் ஒரு உணர்ந்த தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது. காலச்சுவடிற் கும் கவிதைகளுக்கும் பல சமயங்களில் பொருந்திப் போவதில்லை!

பிரேம் - ரமேஷின் விவாதப் பகுதியும், இதற்கு முன்பான லக்ஷ்மி மணிவண்ணனின் எழுத்தும், பெண் குறித்த இன்றைய நவீனப் பார்வையை செதுக்கிக் கொள்ளும் முகமாக அமைந்திருந்தன. 'காற்றில் கலந்த பேரோசை' பற்றிய பல்வேறு விமர்சனங்கள் தொகுப்பு சில வித்தியாசமான பார்வைகளுக்கு நம்மை நகர்த்துகின்றன. தமிழ்ச் சூழலில் அலட்சியப் படுத்த வேண்டிய சிலவற்றை புறந்தள்ளி நவீனச் சூழல் வலுவாக சு.ரா. பங்காற்று கிறார் என்பதைத்தான் இளம் படைப்பாளிகள் அவரின் தொகுப்பின் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

யவலிகா ஸ்ரீராம் சின்னாளபட்டி

முகப்போவியும் தரும் அனுபவம் வியப்பளிக்கிறது. கோணங்கியின் 'பொம்மைகள் உடைபடும் நகரம்' முழுத்தொகுப்பையும் படித்தபின்பு கிடைத்த மொத்த அனுபவத்தையும் இந்த ஒரு ஓவியமே ஏற்படுத்துகிறது. பார்க்கப் பார்க்க மேலும் மேலும் உள்ளீழுத்துக்கொண்டே போகிறது. கே.ராமானுஜம் குறித்து மேலும் அறியத் தூண்டுகிறது.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் நேர்காணல் மிகிழ்வளிக்கிறது. காலச்சுவடின் நேர்காணலுக்கு வயதோ, வேறெதுமோ குறுக்கிடுவதில்லை என்பது புரிகிறது. நாவல், சிறுகதை குறித்த எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் பார்வை அவாமித்து மதிப்புக்கொள்ளச் செய்து கிறது. ஆனால், கவிதைபற்றிய இவரது கருத்துக்கள், நாவல், சிறுகதை குறித்து இவர் கூறும் சீவிரத்தன்மைக்கு எதிராக இருப்பது ஆச்சரியமளிக்கிறது.

கோணங்கி, தமிழ்ச்செல்வன், நாகர்ஜூனன், சமயவேல், விக்ரமதித்தன் இவர்களைப் பற்றிய இவரது மென்மையான வருடல்கள் நம்பகத்தன்மையை சந்தேகம் கொள்ளச் செய்கின்றன! சமயவேலின் கவிதைத் தொகுப்பு இதுவரை இரண்டு வந்துள்ளது. அதில் இரண்டாவது சரியாக வரவில்லை என்கிறார். ஒரு சிறிய கவிதைத் தொகுப்பை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு 80களுக்குப் பின்னால் வந்த கவிஞர்களில் சமயவேல்தான் முக்கியமானவர் என்பது எந்தவிதத்தில் சரியானது என்று தெரியவில்லை. எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் கவிதைக்கான தன் வரையறை குறித்துத்தெளிவாகக் கூறியிருக்கலாம். நவீன கவிஞர்கள் கோணங்கியோடு உரையாடல் நிகழ்த்த வேண்டும் என்றெல்லாம் அவர் சொல்வது அபத்தமாக இருக்கிறது.

லக்ஷ்மி மணிவண்ணன் கட்டுரையோசிக்க நிறைய இடம் கொடுத்தாலும், அவரின் 'உயிர்ப்பலி' குறித்த வாசகங்கள் வருத்தமளிக்கின்றன. 'ஐந்து கோழிகளையும் ஐந்து தினுசாகப் பலியிடுவார்கள்' என்ற வாசகம் நடுங்க வைக்கிறது. மணிவண்ணனின் உண்மையான அக்கறையை கட்டுரை முழுக்கப் பார்க்க முடிகிறது. இதுவே அவாமித்து மதிப்புக்கொள்ளச் செய்கிறது.

இந்திரா பார்த்தசாரதியின் 'ராமானுஜர்' நாடகம் மிகவும் முக்கியமானது என்பதாகவே ஒரு வெகுஜனப் பத்திரிகையிலும், ஒரு காலத்திய இலக்கியப் பத்திரிகையிலும் படித்தேன். மாறாக, ரெங்கராஜனின் பார்வை எந்தப் புள்ளியில் மாறுபடுகிறது என்பதை 'இருநாடகங்கள்' முழுக் கட்டுரையையும் படித்தபின்பு புரிகிறது. அப்பா, அம்மா எனப் பெயரிட்டு நாடகங்களை(?) எத்தனை காலத்திற்கு அரங்கேற்ற முடியும்? ந. முத்துசாமி குறித்து பலபேர் நேரில் பேசும்போது குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை ரெங்கராஜன் தெளிவாக நடுநிலைமையோடு எழுதி இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

'புதைந்தகாற்று' - கன்னட தலித் சிறுகதைகள் பற்றி சுந்தர ராமசாமி எழுதியுள்ள மதிப்புரையில், அவ்வப்போது புத்தக மதிப்புரை எழுதும் எனக்கு, கற்றுக் கொள்ள நிறைய இருக்கிறது. சிபிச்செல்வன் கவிதை 'எழுத்துக்கால கவிஞர்' ஒருவரின் கவிதையை நினைவூட்டுகிறது.

பெ. அய்யனார் மேலூர்

நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர் வாழ்க்கையில் காலம் நிகழ்த்திய மாற்றங்களை கண்முன் நிறுத்திவிட்டார் கட்டுரை ஆசிரியர் நாஞ்சில் நாடன்.

விளைநிலங்கள் பஞ்சாலைகளாகவும் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளாகவும் மாறி வருகின்றன. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்த விவசாயிகளுக்கும் எதிர்பார்க்கும் விளைச்சல் இல்லாமல் ஏமாற்றமே மிகுக்கிறது. நட்டம் வந்தாலும் ஒருசிலர் தரிசாயப்போட மணமில்லாமல் கௌரவத்துக்காக விதைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிறைய விளைநிலங்களில் கருவேல மரங்கள் பயிரிடப்பட்டு வளர்க்கப்படுகின்றன. 1950களின் பிற்பகுதியில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்த வெள்ளாளர்கள் நிறையப் பேர் பட்டாளம், போலீஸ் என்றும், வாத்தியார் வேலை என்றும் படை எடுத்து விட்டார்கள்.

'நாஞ்சில் நாட்டு மண்ணின் மண்புழு என்ற விவசாயத் தோழனும் அநேகமாக அழிக்கப்பட்டு விட்டான்' என்ற வரியைப் படிக்கும்போது மனம் மிகவும் வருத்தமடைகிறது. வெள்ளாளர் நடைமுறை வாழ்வை, பழக்கங்களை, உறவுகளை, கல்வி அறிவை, தெய்வ வழிபாடுகளை தெள்ளத் தெளிவாக உணர்த்திவிட்டது நாஞ்சில் நாடன் கட்டுரை. தற்சமயம் அரசாங்க வேலையில் இருக்கின்ற மாப்பிள்ளைகளுத்தான் பெண் தருகிறார்கள். மாப்பிள்ளை விவசாயம் பார்க்கிறார் என்றால் ஓடுகிறார்கள்.

ராமதாசன் தூத்துக்குடி

தான் பிறந்து வளர்ந்த சமூகம் என்பதால் நாஞ்சில் நாட்டுக்கு நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர் வாழ்க்கைப் பற்றி ஆழ்ந்து அலச முடிந்திருக்கிறது. அவர்களது பண்டையப் பெருமையையும் இன்றைய அவலத்தையும் இயல்பாக அனுபவ பூர்வமாக எடுத்துக்கூற முடிகிறது. பார்த்துக் கேட்டு வாழ்ந்த அனுபவம்.

அதிகாரமும், ஆணவமும் இணைய ஆடிய ஆட்டம் அடங்கி இப்போது அடிமட்ட நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கும் காட்சிகள் பாரபட்சமின்றி சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. பண்டையத் திருவிதாங்கூர் மன்னரின் ஆதரவும் மண்ணின் வளமையும் அவர்களை உயரிய அந்தஸ்தில் வைத்திருந்தன. இன்றோ எல்லாம் இழந்து கிராமங்களை விட்டு வேலை தேடி ஊர் ஊராக ஓடிப்போக வேண்டியிருக்கிறது. அரசியல்வாதிகளின் அழகியப் பேச்சுக்களில் மயங்கி அவர்களது வலையில் விழ வேண்டியிருக்கிறது. கல்வி கற்கவோ, வேலைவாய்ப்புக்கோ வழியின்றி குறிக்கோள் அற்ற இருண்ட எதிர்காலத்தை நோக்கி சேர்ந்து நடைபோட வேண்டிய நிலை. கனவாய் போன பழம்பெருமையை பேசுவதை நிறுத்திவிட்டு எதிர்காலத்தைப் பற்றி சிந்திக்கா விட்டால் இன்றைய தேக்க நிலையிலிருந்து விடிவேயில்லை என்பதை கட்டுரையின் கடைசி பகுதியில் உருக்கமாகவே சொல்கிறார் நாஞ்சில் நாடன்.

இன்றைய நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாள இளைஞர்கள் கண்விழித்து உணரவேண்டிய உணமை இது.

சோம. நடராஜன்
வெங்கமேடு, கரூர்

காலச்சுவடு 23இல் லக்ஷ்மி மணிவண்ணனின் 'கறுப்புக்கும் வெள்ளைக்கும் இடையில் கவனிக்கப்படாத பல வண்ணங்கள்' என்ற கட்டுரை நவீனமயமாக்கம், பொதுப்புத்தி மனநிலை, நுகர்வுக் கலாச்சாரம், பொது அதிகாரம், பழமை விருப்பம் (nostalgia) என்ற பல இடங்களுக்கு ஓடி பாழடைந்த பெருமை பேசுவோரைக் கண்டு பரிதாபப்படுகிறது.

அறுபது எழுபதுகளில் தொடங்கிய 'கிராம அழிவு' என்ற விஷயம் வட்டார எழுத்து முற்போக்கு எழுத்து, கரிசல் எழுத்து எனப் பல்லாயிரம் பக்கங்களில் கதைகளாக்கப்பட்டன. மணிவண்ணன் கட்டுரையாகச் சொல்லுகிறார்.

நிலவுடைமைக்கால மனத் திருப்தி கட்டுரையாளருக்கு உவப்பைத் தருவதாக இருக்கலாம். எரிபடும் சேவல்கள், உருந்தஞ்சோறு, பம்பரக் குத்து, ஐந்தடியில் தண்ணீர், ஒத்தையடி மணல்பாதை எல்லாம் நாசமாகப் போவது பற்றி இப்பொழுது கவலை கொள்ள ஏதுமில்லை. சாதி அவமானம் ஒழிய வேண்டும் என்பது தான் ஆசை. அதைத்தான் சீர்திருத்தவாதிகள் மனங் கொண்டார்கள்.

புறநாஜாற்றுப் போர்மறவராய் வெஞ்சினம் கொண்டு செருக்களம் புகும் கழகக் கண்மணியின் சங்க கால மணப்பான்மையும், நிலவுடைமை ஸ்தோத்தரிக்கும் கட்டுரையாளரும் உலாவவது ஓரிடத்தில்தான்.

தண்ணீர் பஞ்சம், உப்பாய்ப்போன ஊருணிகள், காண்கிரீட் வீடுகள், செயற்கை உரம், இத்யாதி இழவுகளை வைகுண்டசாமியும் பெரியாரும் கொண்டு வரவில்லை. அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மேலை அறிவியலின் கட்டுப்பாடா ஊதிய நோக்கம், பசுமைப் புரட்சி என்ற ஊதுகாமாலை, பன்னாட்டுப் பொருளாதாரம் எல்லாமும் தான் காரணம். அரசு அதிகாரத்தின் மீதான தாக்குதலைத் தவறவிட்டுவிட்டது கட்டுரை.

ஒட்டுக்கேஸ் ரம்புட்டி, ஆதிமூலத்தின் ஓவியம், லேசர் டைப் செட், பூபூஸ், நவீனமொழி ஏற்கும் அறிவியல் வாய்ப்பட்ட மனிதமனம் நவீன விஞ்ஞானத் தர்க்கம் பேசிய பெரியாருக்கு வண்ணாரமான் படையல் தெரியுமா என்று கேட்பது எவ்வளவு சரியாக முடியும்? மேலும் இடது சாரி, பொருள் முதல்வாதம், பிராமணியம் ஆகிய எல்லா அளவைகளும் காலாவதியாகப் போனதாகக் காலத்தைப் புரிந்து கொள்ளும்போது, மரபான கிராமவாழ்வு மட்டும் சாகவதமாக மாறாமல் எப்படி இருக்க முடியும்?

ஒடுக்கப்படும் இசுலாமியர்கள், சுடலைமான் சாப்பிடும் அவல்பொரி, கிராமக் கோவிலில் ஒலிக்கும் மந்திரங்கள், விநாயக சதுர்த்தி ஊர்வலம், காவிக் கொடி, சரஸ்வதி வந்தனம் போன்றவற்றை 'பிராமணியம்' என்ற அளவை இல்லாது எப்படிப் புரிய முடியும்?

மேடை

[தனிச்சற்றுக்கு மட்டும்]

வாசிப்புத் தளத்தில்
தீவிரமாய் இயங்கும்
வாசகர்களுக்காக
வெளிவரும் காலண்டித்து

தனிப்பிரதி ரூ.6
ஆண்டுச் சந்தா ரூ.25

தொடர்புக்கு :
என். வீரபாண்டியன்
29, தலைமை அஞ்சலக
சாலை
பட்டுக்கோட்டை 614 601

நுகர்வோர் கலாச்சாரத்தையும் தொலைக்காட்சிக் கலாச்சாரத்தையும் கட்டமைப்பவர்களாக நவீன பிராமணியக் கத்தாக்கள் செயல்படும்போது பிராமணியமும் காலாவதியாகப் போனது எனக் கூறுவது தக்கவைக்கும் உத்தி. சீர்திருத்தவாதிகளின் நவீன அறிவியல் கருத்துகளைக் காலத்தை ஓட்டிப் புரிந்துகொள்ளாமல் மட்டையடி அடிப்பது முறையன்று.

கொம்பு மாடசாமி சிவந்திரம்

வழமைபோல் இதழ் 22இல் நூல்களின் மதிப்புகள் நூல்களின் சாரத்தை அறிமுகப்படுத்தி, உணர்த்தி, தம்மளவில் நிறைவேய்த முயன்றுள்ளன. "தமிழ் சினிமாவில் பேச்சுமொழியும் இலக்கியமும்" என்ற தியடோர் பாஸ்கரனின் கட்டுரை, தென்னிந்திய தமிழ் சினிமாவின் போதாமைகளை எளிமையாகவும் சுருக்கமாகவும் முன்வைக்கும் நல்ல கட்டுரை. சினிமா, ஒளிப்படம், ஓவியம், சிற்பம், இசை ஆகிய துறைகளில் காலச்சுவடு காட்டும் அக்கறை போதாது. அதி வீரபாண்டியனின் அட்டை ஓவியம் பற்றிய குறிப்பு இல்லாதது ஒரு குறை போலவே உள்ளது. குறிப்புகள் இல்லாமல் அப்படியான ஓவியங்களை அனேகமானோரால் புரிந்துகொள்ள முடியாதுள்ளது. ஆற்றார் ரவிவாமாவின் நோக்கானல் இதழின் முக்கியமான அம்சம். ஆற்றார் ரவிவாமா பற்றிய படிமத்தை, அவரது ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்துவதில் ஓரளவுக்கு வெற்றி கண்டுள்ளது. மு.பொ.வின் நோக்கானலின் பிற்பகுதி இரு வருக்கிடையிலான விவாதம் போலத் தோற்றம் தருவது மு.பொ.பற்றிய புரிதலுக்கு இடையூறு விளைவிப்பது போலுள்ளது. எம்.புஷ்பராஜனின் பிற்பகுதிக்கேள்விகளின் சில பலவீனங்கள் அதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

அமுரதாஸ்
கிளிநொச்சி

Suntex®

SAREES AND DRESS MATERIALS

SALES OFFICE
101 to 106, ASHOKA TOWER
RING ROAD
SURAT - 395 002

பாரதம் என்றால் பரதம்

வெய்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் முறைகளில் பெரும்பாலானவை இந்தியாவில் உருவானவை. எவருக்கும் ஏற்ற பண்புகளையும் பழக்கங்களையும் அமைத்துத் தந்துள்ளது நம் இந்தியப் பாரம்பரியம்.

இவற்றுள் ஒன்றுதான் பரதம். பரதத்தில் வாய் பேசாது. ஆனால் விரலசைவுகளால் கை பேசும். சலங்கையொலியால் கால் பேசும். அபிநயங்களில் கண் பேசும். இதைக் காணும் உயிர் யாவும் இன்ப வெள்ளத்தில் மிதந்தாடும். உலகையே மேடையாக்கி, இசையால், இடைவிடாத நடமாட்டத்தால் இறைவனுக்கு நடித்துக் காட்டும் மனித நாடகம். இது தான் பரதம். நாட்டியத் துறைக்கு தென்னிந்தியாவின் பதில். 'சதிராட்டம்' என்ற பெயரில் தஞ்சையில் விளைந்த பயிர். இது கோவில்களில் ஆடப்பட்டது. காரணம், நாட்டியம் இறைவனிடம் இட்டுசெல்லும் சாலை என்பதால்.

பரதத்தை அளித்த அதே இந்தியப் பாரம்பரியம்தான் சீட்டுமுறையையும் வழங்கியுள்ளது. பணம் பெறுவோரையும் தருவோரையும் இணைக்கும் பாலமே சீட்டுகள். இது நவீன வங்கிகள் தோன்றுவதற்கு பல காலம் முன்பே தோன்றிய வணிக வழக்கம். ஒருவரின் தேவையை மற்றவரின் மிகுதியைக் கொண்டு நிறைவேற்றும் நுட்பம். மனித நேயத்துடன் தனிமனித வளர்ச்சிக்கும் வழிசெய்வதால், அன்னிய முதலீட்டு முறைகளையும் தாண்டி, இன்றும் வெற்றிகரமாய் விளங்குகிறது.

பாரம்பரியம் பெற்றெடுத்த இச்சீட்டுமுறையை ஸ்ரீராம் சிட்ஸில் மெருகேற்றி பல்லாயிரக்கணக்கான சந்தாதாரர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றி வருகிறோம். ரூ.10 ஆயிரம் முதல் 50 இலட்சம் வரையிலான சீட்டுகள் மூலம், சாதாரண மக்கள் மட்டுமல்ல. பெரும் நிறுவனங்களும் பயன்பெற்று வருகின்றன.

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் - கால் நூற்றாண்டு காலமாய் வளமைக்கோர் இயக்கம். வாகன நிதியுதவி, மியூச்சுவல் ஃபண்ட், மருந்து, பெட் பாட்டில்கள், சரக்கு போக்குவரத்து, தொழில் மற்றும் ஏற்றுமதித் துறைகளில் தனியிடம் பிடித்த ஸ்ரீராம் குழுமத்தின் முன்னோடி நிறுவனம் ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்.

சேமிப்பும் செய்திடலாம். நிதியுதவியும் பெற்றிடலாம்.

**இழப்பற்ற, அதிக லாபம் தரும்,
என்றும் ஏற்புடைய முதலீடு.**

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் & இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் லிமிடெட்,
'சுப்ரமணியன் பில்டிங்', 1, கிளப் ஹவுஸ் ரோடு, சென்னை - 600 002
போன் : 8520700, 8522651, 8523932, 8525536, 8520797.